ELLE KENNEDY

AUTOARE DE BESTSELLERE *NEW YORK TIMES*

SERIA PREP
#2

BOOKZONE

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 1 CASEY

FENN: Cum ţi-e ziua, drăguţo?

Un zâmbet imens îmi apare pe faţă. E aproape dezgustător ce efect are asupra mea un simplu mesaj de la Ferm Bishop. Simt cum îmi vibrează telefonul în buzunar, în timpul orei de franceză. Şase mesaje, unul după altul, dar n-am putut să le citesc, pentru că mi-ar fi fost confiscat telefonul. Aşa că am stat şi am aşteptat cu sufletul la gură să sune clopoţelul. Acum, că sunt în pauză, stau lângă dulapul meu şi citesc mesajele care-mi reamintesc că locul ăsta nu înseamnă viaţa adevărată. Nimeni de la St. Vincent nu mă cunoaşte cu adevărat. Zvonurile şi şoaptele din jur, care se aud de fiecare dată când trec pe hol, nu contează. Eu ştiu adevărul. Şi Fenn îl ştie.

Asta e tot ce contează.

Bucuria se intensifică când citesc restul mesajelor. Face asta în fiecare zi, de când am devenit prieteni. îmi trimite mesaj de bună dimineaţa. Vede cum mă simt. îmi trimite meme-uri stupide, pentru că ştie că a trecut ceva timp de când am zâmbit ultima oară.

încă pare ireal. Atâta timp, Fenn a fost un străin pentru mine, un alt bogătaş cu care sora mea îşi mai petrecea timpul. Apoi, accidentul meu de maşină mi-a dat lumea peste cap şi el a fost acolo, cu un zâmbet relaxat şi

Scanned with CamScanner

un umăr puternic pe care să mă sprijin. S-a împrietenit cu mine, pentru simplul motiv c-a văzut că aveam nevoie de cineva şi a decis că el va fi acea persoană.

Şi la fel de uşor, l-am lăsat să-mi intre în suflet.

îi răspund în timp ce mă îndrept spre ora de media.

EU: Ştii cum e. aceleaşi prostii de zi cu zi.

FENN: Vrei să chiuleşti la ultima oră? 0 să vin să te iau.

EU: Sloane te-ar omori.

Fenn şi cu mine nu ne-am făcut relaţia publică. Cel puţin nu mi-am anunţat familia. Tata şi sora mea abia ne tolerează prietenia. Nici nu vreau să mă gândesc cum ar reacţiona dacă ar afla că Fenn şi cu mine suntem, în mod oficial, împreună. Nu ştiu cine şi-ar pierde minţile mai mult. Ultima oară când ne-a prins petrecând timp împreună, Sloane i-a spus lui Fenn c-o să angajeze un asasin să-l omoare dac-o să mă atingă. Şi dac-ar fi fost după tata, ar fi construit deja un şanţ în jurul casei. Nu cred că s-a gândit prea bine la consecinţe, după ce a

Scanned with CamScanner

acceptat postul de director al unei şcoli private doar pentru băieţi, aflate în mijlocul pustietăţii, unde a venit împreună cu cele două fete adolescente ale lui. Era normal ca Sloane şi cu mine să ne îndrăgostim de nişte delincvenţi de la şcoala tatei.

FENN: Ar merita.

EU: Spui asta acum.

FENN: Ba nu. aş risca oricând să mă expun furiei lui Sloane.

Pentru că eşti atât de drăguţă.

Simt fluturi în stomac. Se pricepe prea bine la asta. Sau poate sunt eu prea uşor de impresionat. în clipa în care Fenn îmi face chiar şi cel mai mic compliment, mă topesc toată. E greţos. în ultimul timp, e cea mai bună parte a zilei mele.

EU: Ne vedem după şcoală?

FENN: Abia aştept. La locul nostru?
EU: Da. **Îţi** scriu când ajung acasă.

**REBE
LA**

încă zâmbesc când intru în clasă şi mă aşez pe penultimul rând. Nici măcar privirea de gheaţă a surorii Patricia nu poate să-mi strice buna dispoziţie. Cu toate că, evident, nu e de acord cu zâmbitul. Nimeni nu e de acord cu nimic în şcoala asta stupidă. St. Vincent e condusă de un grup de măicuţe foarte stricte şi înfricoşătoare, care privesc fetele meii mult ca pe nişte deţinute, decât eleve. Fiecare dimineaţă începe cu 15 minute la capelă. Fiecare clasă are locurile desemnate. Profesoara mea de matematică, sora Mary Alice, chiar se plimbă printre noi, lovind o riglă de lemn de picior, gata să-ţi dea peste mână, dacă nu-ţi termini ecuaţiile destul de repede.

Urăsc locul ăsta.

— Hei, Casey, ţi-ai amintit să-ţi iei medicamentele azi? Presupun că faci asta la prânz, ca să le iei cu mâncare? întreabă Ainsley, care îmi loveşte banca.

în clipa aia, mă întristez.

Strâng din dinţi şi mă prefac că nu văd cum zâmbeşte la gândul c-o să petreacă o oră întreagă luându-se de mine. Cred că e una din fetele alea care-şi dezmembra păpuşile şi le tăia părul când era mică. Arunca cu pietre în veveriţe, doar ca să le audă ţipând.

Acum, norocoasa de mine e noua ei păpuşă preferată.

Se spune că, atunci când ne lovim de un obstacol aparent insurmontabil, ori ne ridicăm la înălţimea potenţialului nostru, ori regresăm, ca să scăpăm de problemă. Eu mă aflu intr-un punct de cotitură. Nici de luptă, nici de fugă, ci mai degrabă de suportat. închid ochii. Dacă e să fiu sinceră, nu cred c-am făcut vreodată parte din echipa Luptă. înainte să mă transfer aici de la Academia Ballard,

**Scanned with
CamScanner**

REBE
LA

Scanned with
CamScanner

probabil aş fi făcut parte din tabăra Fugă, deci presupun că actuala mea stare e o îmbunătăţire.

Ainsley se aşază pe scaunul din spatele meu şi mă bate pe umăr.

— Ce vrei? şuier eu, întorcându-mă.

— Ce? N-am făcut nimic, spune ea, privindu-mă inexpresivă.

— Fetelor.

Sora Patricia ne ceartă din faţa clasei, unde pregăteşte clipul pentru azi. E deja octombrie şi cred că nu ne-a învăţat nimic de când a început şcoala. Doar ne uităm la filme, de obicei musicaluri, care bănuiesc că fac parte din colecţia ei.

— îţi imaginezi lucruri, spune Ainsley. Ai face bine să-ţi măreşti doza.

Bree, prietena ei cea mai bună, râde lângă ea.

— Serios!

Bruneta îşi mestecă zgomotos guma, apoi tuşeşte când aproape se îneacă cu ea. în general, nu judec oamenii cu IQ mic, dar Bree Atwood e genul de om prost de care chiar ţi-e milă.

Ora începe peste câteva minute. Şi prin oră, spun că stăm în întuneric şi ne uităm la o versiune proastă de pe West End a producţiei *Mizerabilii,* în timp ce sora Patricia stă la birou şi recită fiecare replică.

— Soră Patricia? strigă Ainsley.

— Ce e? întreabă aceasta privindu-ne iritată.

Scanned with
CamScanner

— N-ar trebui să lăsăm luminile aprinse?

— Taci, domnişoară Fisck, răspunde sora Patricia oftând, cu ochii la televizor.

— Nu cred că e o idee bună să ne ţineţi închise, pe întuneric, cu o elevă instabilă.

Scanned with
CamScanner

înghit nn oftat obosit. La doar câteva zile după ce m-am transferat la St. Vincent, Ainsley i-a făcut pe toţi să creadă că sunt sărită de pe fix. Că mai am doar un pas până să ajung în cămaşa de forţă.

Nu că nu m-aş fi gândit la asta. Nu-mi amintesc ce s-a întâmplat în noaptea accidentului, deci presupun că orice s-ar fi putut întâmpla. Practic, sunt pisica lui Schrödinger, într-o cutie făcută din otravă. Dar ce e mai plauzibil? Că am fost ţinta unui şofer fantomă, sau că m-am drogat la bal, în căutare de atenţie, şi am intrat cu maşina în lac? Nu poţi să vorbeşti despre bărbatul cu un singur braţ decât o perioadă limitată de timp, după care trebuie să te gândeşti că poate totul e în mintea ta. Poate chiar sunt nebună. Poate chiar am avut o cădere nervoasă în noaptea aia şi pur şi simplu nu pot să mi-o amintesc.

Reacţia surorii Patricia e o încruntătură iritată, dar continuă să fie atentă la film. Până şi măicuţele ştiu zvonurile şi sunt sigură că unele le şi cred. Chiar sunt surprinsă că încă nu m-au prins când ieşeam de la baie, ca să mă ducă în capelă, pentru un exorcism spontan.

— Nu sunt rea, zice Ainsley, cu o inocenţă de faţadă, întunericul şi zgomotele puternice pot să fie factori declanşatori, nu-i aşa, Casey?

O ignor în continuare şi mă uit la podea, concen- trându-mă la pantofii mei negri şi la modelul punctat al gresiei. Ainsley s-a luat de mine de la prima oră.

Scanned with CamScanner

La istorie, a făcut o remarcă despre şireturile mele. Mai exact, s-a întrebat dacă e o idee bună ca cineva în *starea mea* să poarte aşa ceva. La fizică, a sugerat profesoarei că poate ar trebui să-mi scriu temele în creion, ca să nu transform pixul în armă.

— Cum funcţionează? Auzi voci? îţi vorbesc acum? continuă ea.

9

în întuneric, observ mai multe zâmbete şi le şi aud. Fetele pot să fie rele. Mereu am ştiut asta, dar în teorie, însă după ce devii ţinta lor, e greu să nu te întristezi. Să nu fii dezamăgită de colegele tale. Poate sunt o ciudată, dar mereu am încercat să mă port cu oamenii aşa cum aş vrea să se poarte ei cu mine.

Sora Patricia le spune să tacă, însă nu-şi mută privirea de la ecran. Continuă să recite replicile în tăcere.

— Am văzut un film biografic pe Netflix, intervine Bree, prietena pistruiată a lui Ainsley, care n-are niciun pic de personalitate. Era despre o femeie care auzea voci prin cuptorul cu microunde.

— îl ştiu. A intrat cu maşina într-un autobuz, deoarece credea că e monitorizată de o unitate guvernamentală de supraveghere.

Ideea e că sunt nebună. Că delirez, sunt periculoasă şi la un pas s-o iau razna.

Aş vrea eu. Dac-aş fi aşa, poate aş

Scanned with CamScanner

avea curajul să ripostez împotriva idioţilor. însă la cum stau lucrurile în prezent, am făcut singurul lucru posibil: i-am ignorat. în fiecare zi, mă pregătesc să fac faţă comentariilor răutăcioase şi zvonurilor continue. Sloane spusese iniţial că nu vor dura mai mult de câteva zile. Că Ainsley e genul care hărţuieşte oamenii şi o să se plictisească în scurt timp. Dar fascinaţia ei n-a dispărut, iar hotărârea mea a slăbit. Cu fiecare atac, îmi plâng şi mai mult de milă. Jelesc în tăcere faptul că devin personajul principal la o şcoală nouă, unde cele mai rele părţi ale reputaţiei mele au ajuns înaintea mea.

— Casey, am uitat!

Mai că îmi vine să-i admir insistenţa. Faptul că Ainsley nu s-a plictisit încă e de-a dreptul remarcabil.

— O să dau o petrecere săptămâna viitoare.

Nu e ea cea mai isteaţă, dar ce-i lipseşte în zona asta compensează prin puritatea răutăţii. Ainsley nu are o râcă veche cu mine. Nu i-am furat iubitul în clasa a treia. Nu avem niciun fel de trecut. E pur şi simplu o persoană groaznică, căreia îi face plăcere să fie o afurisită.

— Poţi să vii, dacă promiţi că n-o să parchezi în piscină, spune ea, pe un ton dulceag.

Mă concentrez pe scena de musical de pe ecran, pre- făcându-mă că nu aud râsetele. Fetele astea pot să se ducă naibii. N-am nevoie de aprobarea lor. Nici de prietenia lor. Chiar dacă m-ar fi primit cu braţele deschise la St. Vincent şi ar fi încercat să fie prietenele mele, în septembrie, tot n-aş fi avut încredere în ele. Am avut un grup mare de prieteni la Academia Ballard şi uite cum

Scanned with CamScanner

au ieşit lucrurile cu asta. Toţi m-au trădat după accident. Mi-au zâmbit în faţă şi au râs pe la spate. Au răspândit zvonuri despre cea mai groaznică noapte a vieţii mele, transformându-mă într-o bătaie de joc.

A trebuit să învăţ în modul dur că loialitatea e ceva rar în liceu. Tocmai de asta nu mă interesează să mă împrietenesc cu niciuna dintre fetele astea, nu când mi-au arătat de la bun început cum sunt de fapt. în ultimul timp, nu am încredere decât în doi oameni.

în sora mea.

Şi în tipul care mereu mă face să zâmbesc.

Aşa că privesc în continuare înainte şi număr minutele până când o să-l văd pe Fenn.

CAPITOLUL 2
CASEY

După şcoală, îmi pun pantofii de alergat şi fluier după Bo şi Penny, care, cum deschid uşa, o iau la fugă pe alee, spre soare. Pentru doi golden retrieveri mari, aleargă ca nişte cai de curse şi au răbdarea unor copii mici pe cafeină. Aleargă cea mai mare parte a drumului din pădure, care leagă căminele şi casa mea, aflată la marginea campusului Sandover, unde mă aşteaptă Fenn.

încă nu m-am săturat de modul în care pare căzut pe gânduri, după care-şi ridică capul şi ochii i se luminează. Şi nici de zâmbetul ăla jenat pe care încearcă să-l ascundă, când mă ia de umeri şi mă sărută

Scanned with
CamScanner

pe creştetul capului.

— Bună.

Atât îmi spune. Niciodată mai mult. însă inflexiunea din glas face ca ăsta să fie limbajul nostru secret. E tot ce vrem să ne spunem, într-un singur sunet mic.

— Bună.

îl strâng în braţe şi stau acolo puţin. Pentru că, până şi în zilele când îmi pun armura, şcoala e epuizantă.

— Eşti bine? întreabă Fenn.

E aproape cu **30** de centimetri mai înalt decât mine, lucru ce-mi permite să mă ghemuiesc la pieptul lui. Probabil şi-a lăsat sacoul în cămin, pentru că nu poartă decât cămaşa deschisă la nasturi şi are mânecile suflecate. Miroase delicios. Şcoala asta privată nu se zgârceşte când vine vorba de balsamuri bune de rufe.

— Da. îmbrăţişările tale sunt minunate.

îl simt râzând.

— Serios?

— Mhm.

— Bine, fă-ţi de cap atunci.

îl mai strâng tare încă o dată, după care îi dau drumul şi mă uit după Bo şi Penny, care hărţuiesc o creatură urcată intr-un copac.

— Potoliţi-vă, îi cert eu şi se îndepărtează imediat de copac.

— Cât poţi să stai?

Fenn îşi desface repede cămaşa şi o pune pe iarbă, ca să mă aşez pe ea.

Nu mă pot abţine şi pufnesc.

Scanned with
CamScanner

— Ce e? Se numesc maniere, Casey.

— Profiţi de orice ocazie ca să-ţi dai jos hainele.

Nu că m-aş plânge. Are un abdomen perfect de la
fotbal. Şi nu e deloc timid să-l etaleze.

— Privirea sus, drăguţo.

îmi face cu ochiul şi se întinde lângă mine.

Se întâmplă ceva ciudat când tipul de care-ţi place îţi mărturiseşte că şi el te place. Totul devine mult mai real. Mai viu. Gropiţele alea cărora nu le-am dat mare atenţie înainte ocupă acum foarte mult loc în gândurile mele. Mă uit întruna la buzele lui, cea de jos fiind mai voluptuoasă decât cea de sus. Şi observ că, de fiecare dată când se rade, mereu pare să rateze o bucată mică de barbă, în colţul maxilarului.

Mi-e imposibil să nu mă uit din nou la pieptul lui gol. Muşchii sculptaţi şi pielea bronzată mă fac să-mi doresc să îl ating. înghit în sec şi mă forţez să nu mă holbez. Sloane îi spune în glumă lui Fenn „băiatul de aur”, şi e greu să nu fiu de acord cu asta, doar că nu într-un mod dispreţuitor.

13

Cu părul lui blond, pielea aurie şi structura înaltă şi musculoasă, e definiţia sex-appealului.

încă nu-mi vine să cred că e al meu.

— Nu pot să stau mult, îi răspund eu. Am teme. Şi tata pregăteşte cina. Deci...

— Deci aş face bine să nu pierd timpul.

Cu un zâmbet obraznic, mă ia de

Scanned with
CamScanner

mână şi mă trage în poala lui. Sunetul pe care-l scot e un amestec de surprindere şi încântare. Apoi, inima începe să-mi bată cu putere, când Fenn mă ţine strâns de talie şi-şi lipeşte buzele fierbinţi de ale mele.

Totul începe inocent. E un sărut dulce. O atingere uşoară a buzelor lui. Degetele mele se plimbă peste umerii lui goi şi călătoresc pe muchiile ferme ale abdomenului său, simţindu-i muşchii cum se încordează sub atingerea mea. Limba mea o caută pe a lui, în timp ce-şi înfige mâinile în părul meu, apoi îmi cuprinde obrazul în palmă.

Ştiu că mă doreşte. Aud asta în gemetele înăbuşite din pieptul lui. O simt când mă mângâie pe spate. Mă ridic şi-mi trec degetele prin părul lui, sărutându-**l** mai apăsat şi respirând sacadat.

Fenn e mereu primul care se retrage.

— Mă omori, şopteşte el, privindu-mă lasciv.

— Nu ştiu pe cine încerci să impresionezi, oprind totul la sărutări mereu.

— Opresc? La naiba, zâmbeşte el indignat. Chiar nu primesc puncte pentru comportament frumos cu tine.

— Nu chiar.

— Haide, Case, lasă-mă să fiu tipul bun. Atât îţi cer. Nu trebuie să grăbim lucrurile.

— Pun pariu că spui asta tuturor fetelor.

— Nu face asta, zice el, dându-mi

Scanned with CamScanner

câteva şuviţe după ureche şi plimbând-şi degetele în jos, pe gât. Sunt aici, cu tine. Doar de asta îmi pasă acum.

E emoţionant, dar şi puţin enervant. Aventurile lui Fenn sunt renumite in cercurile din şcoala privată. Nu e ca şi cum nu ştiu ce comportament a avut înainte.

Şi e frustrant, pentru că, dintre noi doi, el e mai experimentat, însă cu toate astea, se opreşte dacă îl tentez să se aventureze mai departe.

— Ştiu, şi nu încerc să grăbesc lucrurile...

Mă dau jos din poala lui Fenn şi-l mângâi pe Bo când se bagă sub braţul meu.

— Dar începi să mă complexezi.

— Cum aşa? întreabă el, încruntat.

— De fiecare dată când te opreşti, mă întreb dacă e pentru că sunt.. Nu ştiu, pentru că nu mă pricep sau ceva de genul ăsta. Portofoliul meu nu e prea mare.

Chiar şi înainte de accident, tata era un tiran când venea vorba de întâlniri. Şi Sloane i-a speriat pe toţi tipii de la Ballard şi Sandover să nu se apropie de mine.

— Portofoliul tău?

Fenn pare complet şocat.

— Da. Corey Spaulding m-a invitat la petrecerea aniversară a Lisei Lesko, din primul an, şi după, s-a sărutat cu verişoara ei, în casa pentru oaspeţi. în anul doi, m-am sărutat cu prietenul cel mai bun al lui Corey, Brad, în mare parte ca să mă răzbun pe Corey pentru trădarea de la petrecerea Lisei Lesko. Şi anul trecut, a fost A.J. Koppel, dar cred că m-a sărutat doar ca să se răzbune pe Lisa Lesko, care l-a înşelat. Dumnezeule, tocmai am realizat că Lisa Lesko e numitorul comun în toată istoria săruturilor mele. Ce crezi că înseamnă asta?

Scanned with
CamScanner

Fenn mă priveşte o clipă, după care izbucneşte în râs.

— Ce se întâmplă? Ce încerci să spui?

— Mi-ai spune dacă n-aş săruta bine, nu-i aşa?

Fenn mă fixează cu privirea, încă râzând.

— Vorbeşti serios?

— Da.

Când îşi dă seama că nu glumesc, devine serios.

— Tu chiar crezi ce spui? Săruţi bine. Ba chiar excepţional. De-a dreptul fenomenal. Să nu crezi că doar pentru că eu ezit, înseamnă că e ceva în neregulă cu tine. încerc şi eu să fac ce trebuie. Măcar o dată.

Face asta des, ceea ce mă întristează. Da, sigur, a avut mai multe aventuri de-o noapte decât un motel de pe autostradă, dar nu e un tip rău. Undeva, pe drum, i-a intrat în minte că nu merită nimic bun.

— Bine.

— Vorbesc serios.

Mă ia de mână şi mă sărută pe interiorul încheieturii, gest care mă topeşte şi mă face să vreau să sar pe el. Nu ştiu unde-i învaţă pe tipi lucrurile astea, dar el clar a fost atent.

— Nu aş schimba nimic la tine.

Explodez pe dinăuntru, dar la exterior, doar încuviinţez şi găsesc un băţ pe care să-l arunc pentru Penny. Nu ştiu dac-o să mă obişnuiesc vreodată cu el.

Scanned with
CamScanner

— Chiar ai sărutat doar trei tipi? întreabă el intrigat. N-ai fost majoretă la Ballard?

— E nevoie să sărut un catralion de tipi ca să fii majoretă?

— Nu, dar... Bine, ai dreptate, gândesc în stereotipuri.

Zâmbesc când îi aud afirmaţia mormăită.

— Da, am fost majoretă. Şi da, am sărutat doar trei
tipi.

Am fost multe lucruri la Academia Ballard. Majoretă. Şefa comitetului albumului anual, ceea ce e o onoare imensă pentru o junioară. Am avut chiar şi o cea mai bună prietenă, Gillian Coates, cu care n-am mai vorbit din primăvară.

Scanned with
CamScanner

Am fost populară la Ballard. Un alt fel de popularitate decât sora mea, pe care toţi băieţii o doreau şi de care toate fetele se temeau. Sloane mă tachina că eram una din acele fete enervante, pe care toţi băieţii o doresc şi pe care nicio fată n-o urăşte, pentru că sunt prea sinceră. Nu ştiu ce înseamnă asta. Mereu am fost doar autentică. Şi cred că Sloane a fost darnică când a spus că „toţi băieţii mă doresc”, având în vedere că am atras interesul a doar trei tipi.

Nu s-a înşelat însă în privinţa unui lucru, şi anume că aproape toată lumea de la Ballard *chiar* m-a plăcut Asta până când bârfele m-au transformat într-o nebună şi, din- tr-odată, am fost exilată. Şi ştiu sigur că Gillian şi fostul meu grup de prietene *încă* vorbesc despre mine. Văd asta uneori pe reţelele de socializare, mai exact comentariile stupide despre mine la postările oamenilor. E jenant.

— Nu încerc să schimb subiectul, dar nu ţi se pare că Sloane se poartă ciudat în ultimul timp? Pentru că RJ începe să mă îngrijoreze.

Mă gândesc mai bine. Nu mai e aşa vorbăreaţă când ne întoarcem de la şcoală. Dar nu m-am gândit prea mult la asta, pentru că însemna că scăpăm de interogatoriul zilnic, despre toţi care s-au purtat urât cu mine în ziua respectivă. Pe cine trebuie să pună la punct Ce cauciucuri trebuie să spargă. Sora mea mare e protectoarea supremă, chiar şi când n-am nevoie de protecţie. Sinceră să fiu, i-aş da undă verde să lase pungi în flăcări, pline cu excremente de câine, la fiecare dulap din

Scanned with CamScanner

campus, dac-aş crede c-ar schimba ceva. însă oricât de intimidantă e Sloane, nu există dispozitiv care să oprească bârfele din liceu.

însă în general, nu ştiu dacă i-aş descrie comportamentul ca fiind ciudat, ci aş spune, mai degrabă, că e îndrăgostită. De când s-a împăcat cu RJ, are un comportament oarecum obsedat, fiind înconjurată de o aură opacă de iubire. Mă bucur pentru ea, dar e şi puţin

înfricoşător. Sloane ignora ideea de romantism. Acum, o ridică în slăvi tuturor, ca şi cum e plătită ca s-o promoveze.

— A fost destul de distrasă săptămâna asta. Nu face decât să-i trimită mesaje lui RJ. Dacă n-aş şti mai bine, aş zice că se pregătesc să fugă împreună.

Fenn ridică din umeri.

— Dac-ar face-o, aş avea la dispoziţie toată camera, aşa că...

— Aş spune că e normal pentru o relaţie nouă, dar nimic din comportamentul lui Sloane nu e normal în ultimul timp, aşa că ce să zic! Cred că sunt în propria lor bulă.

— Bravo lor, dar RJ trebuie să treacă peste asta.

Consternarea lui Fenn e oarecum emoţionantă. Tocmai s-a împăcat cu fratele lui vitreg şi am senzaţia că e şi puţin gelos. Poate e însetat după atenţie.

— Nu ştiu cum să descriu. De fiecare

Scanned with CamScanner

dată când mă uit la el, e ca şi cum încearcă să găsească un mod prin care să-mi spună că mi-a murit bunica.

— Asta e puţin ciudat. Poate aşa arată faţa lui?

RJ e un tip de treabă, dar e destul de antisocial. Pare nemulţumit tot timpul, iar asta e posibil să i se pară cu totul ciudat unui tip extrovertit, ca Fenn.

— Acum două zile, am intrat în cameră, după antrenament, şi l-am prins la telefon. Presupun că vorbea cu Sloane. Când şi-a ridicat capul, arăta ca o căprioară în lumina farurilor, după care şi-a mutat privirea. Poate e stupid, dar îţi jur c-am văzut aceeaşi privire de fiecare dată când cineva vorbea despre faptul că mama era bolnavă. Când se temeau să-mi spună cât s-a înrăutăţit situaţia.

— îmi pare rău.

îl iau de mână şi i-o pun în poala mea.

Ştiu cum e să-ţi pierzi mama, deşi a mea n-a murit din cauza unei boli lungi. A murit subit, fără niciun avertisment. Un înec la care nu se aştepta nimeni.

x8

Şi nu aveam decât cinci ani. Eram destul de mică cât să nu-mi amintesc mare lucru din acea perioadă. Doar nişte momente scurte. Frânturi de la înmormântare. Toţi oamenii care erau la noi acasă după, în timp ce Sloane şi cu mine încercam să facem pace cu ideea morţii şi cu noţiunea înfricoşătoare

Scanned with
CamScanner

că mama n-o să se mai întoarcă niciodată.

— Tata era deja detaşat în momentul ăla, spune Fenn absent, desenând cercuri pe pielea mea. Evident c-a fost alături de ea în fiecare secundă, dar eu eram invizibil pentru el. Ştia că ea nu avea să mai trăiască mult timp, aşa că s-a închis cu totul.

Nu mai spune niciunul nimic. Simt tristeţea pe care o emană şi aş vrea să pot să-l alin în vreun fel. Mă gândesc la pierderea mea, la gaura imensă lăsată după moartea mamei. Abia mi-o amintesc, ceea ce înrăutăţeşte situaţia. Nici măcar n-am un dosar cu amintiri calde şi minunate, pe care să-l deschid când mi-e dor de ea.

Am o soluţie, care e puţin jenantă, dar îmi muşc buza şi decid s-o verbalizez, pentru că nu-mi place să-l văd pe Fenn rănit.

— Uneori, vorbesc cu ea. Cu mama, recunosc eu timidă.

— Da?

— Ştiu, e o prostie.

— Ba nu.

Ridic din umeri, pentru că, oricât de prostesc ar fi, n-aş putea să mă opresc.

— Când sunt copleşită sau speriată, sau chiar şi foarte fericită, îmi imaginez că mă aude, că e undeva în cameră şi vorbesc cu ea.

— Ce-i spui?

— Orice. Tot. Ca de exemplu, momentul când mi-am dat seama că vreau să devin medic veterinar. Atunci i-am spus mamei, înainte să le zic tatei sau lui Sloane.

Scanned with CamScanner

REBEL
A

«9

Scanned with
CamScanner

Ştiu că probabil mi-am imaginat, dar în ziua aia, i-am simţit prezenţa. Am simţit că e mândră de mine că mi-am găsit drumul.

Fenn îşi pune braţul peste umerii mei şi mă trage mai aproape.

— Aş vrea să pot face asta. N-am mai simţit-o pe mama de mult timp. A fost un mare gol după ce a murit Atunci s-a terminat totul.

Simt un nod în gât şi inima mi se strânge când realizez cât îl doare. îmi reazem capul de umărul lui gol şi, din nou, îmi doresc să-i pot oferi mai mult decât platitudini şi ponturi prosteşti ca să-l alin. Fenn e în continuare atât de afectat de pierderea ei. E mereu acolo. E în clipele în care Fenn are impresia că nu-l vede nimeni. E în felul în care ştie cum mă simt, fără să-i spun, când mă gândesc la propria mea mamă. E în zecile moduri în care se urăşte, chiar dacă are impresia că nu le observ.

Cel puţin mă lasă să-l văd. Sunt una dintre puţinele persoane cărora le permite acest lucru, şi pentru asta, sunt recunoscătoare. E nevoie de curaj să fii puţin stricat

— Bună, spune şi mă zguduie puţin.

— Bună.

Simt zâmbetul din vocea lui, iar când îmi întorc capul, buzele lui sunt curbate, intr-un zâmbet jucăuş.

— Ce ai zice dacă te-aş scoate la o întâlnire adevărată? întreabă el încet.

— Şi cum ar arăta aşa ceva? spun eu, emoţionată.

— Ce părere ai despre picnicuri? sâmbătă după- amiază putem să scoatem câinii la plimbare şi să găsim un loc drăguţ pentru asta.

E greu să mi-l imaginez pe Fenn Bishop ţopăind prin pădure, cu un coş de

Scanned with CamScanner

picnic, dar aş plăti bani grei să văd ce o să facă.

— Sună perfect.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 3
FENN

în ultimul timp, fratele meu vitreg e într-o transă continuă. înainte, abia puteai să-i distragi atenţia de la ecranul calculatorului, dar măcar mai mormăia un răspuns, se prefăcea că participă la conversaţie. Acum, nici atâta nu reuşesc să scot de la el când ne pregătim dimineaţa pentru ore. Din clipa în care s-a trezit, a stat doar cu ochii-n telefon.

— Omule.

Arunc o minge de tenis, care trece pe lângă capul lui şi se loveşte de perete.

RJ se întoarce cu tot cu scaun.

— Pentru numele lui Dumnezeu, ce e?

— Ai auzit ce-am spus în ultimele 10 minute?

— Nu? Nu ştiu. Dumnezeule. Ce vrei de la mine înainte de opt dimineaţa?

— înţeleg că-n perioada asta eşti îndrăgostit, dar ce zici să-ţi mai faci puţin timp şi pentru prietenii tăi?

La naiba, am părut disperat. Am fost disperat? Nu ştiu cum să fac toată treaba asta, de-a fratele. Toată viaţa, am fost singurul copil la părinţi. Iar acum, am un frate vitreg, care e mai tare decât mă aşteptasem.

Când ne-am întâlnit cu cinci secunde înainte de nunta părinţilor noştri şi stăteam acolo în costumele noastre, analizându-ne, nu mă aşteptam să-mi placă vreodată de tipul ăsta. La naiba, mi-a luat câteva

săptămâni doar să-mi amintesc cum îl cheamă. Dar după, tata l-a băgat pe RJ la Sandover şi am fost obligaţi să stăm în aceeaşi cameră, iar acum... Ei bine, se poate spune că ne-am apropiat. Sună

Scanned with CamScanner

siropos, dar e adevărat. Chiar dacă am avut copilării cu totul diferite şi suntem opuşi, în ceea ce priveşte perspectiva noastră asupra socializării, cumva, această relaţie familială nouă funcţionează.

Sau cel puţin a funcţionat, până s-a îndrăgostit de Sloane Tresscott. Dintre *toate* tipele la care ar fi putut să se dea, a ales-o tocmai pe fiica directorului. Pe prinţesa de gheaţă. Pe fata care mi-ar tăia testiculele, dac-ar şti că i-am sărutat franţuzeşte sora în fiecare zi a acestei săptămâni.

— Vrei să şi spui ceva sau ai doar nevoie de atenţie?

RJ îşi pune în sfârşit telefonul jos şi se ridică de pe scaun, ca să se îmbrace.

La cum stau lucrurile, n-o să avem timp decât să trecem în fugă pe la cantină, să luăm ceva de ronţăit, înainte să înceapă prima oră.

— Am nevoie să-mi faci o favoare weekendul ăsta. Sâmbătă o scot pe Casey la un picnic.

RJ mă priveşte peste umăr. Mi se pare că-l văd strâmbându-se, apoi se întoarce cu spatele la şifonier.

— Şi ce are asta de-a face cu mine?

— Ţine-o pe Sloane ocupată pentru mine. Ştiu că nu e de partea mea când vine vorba de asta şi nu vreau ca fiecare întâlnire cu Casey să se transforme într-o confruntare.

— Deci chestia asta chiar se întâmplă? Cu tine şi Casey?

Scanned with CamScanner

RJ se încruntă şi-şi pune geanta pe umăr. Cravata lui e desfăcută în jurul gâtului, ca o declaraţie împotriva regulilor. în realitate, e la Sandover de două luni şi tot nu ştie cum s-o lege fără ajutorul meu.

întrebarea mă ia pe nepregătite. Iar atitudinea lui RJ devine ciudată şi plină de subînţeles, chestie care mă face să mă simt incomod.

— Da. Ce e cu asta?

— Ce intenţii ai? întreabă el.

— Intenţii?

Ce naiba e asta? E adevărat că nu ne pricepem la discuţiile astea vulnerabile, dar credeam că RJ înţelege ce simt pentru Casey. Nu e o simplă cucerire pentru mine. Fata asta e specială.

— Sloane te-a pus să întrebi asta?

— Doar pun o simplă întrebare, zice el, ridicând din umeri.

E îndreptăţit să fie suspicios. Dincolo de suprafaţa lucrurilor pe care le ştie despre mine, există o doză imensă de vinovăţie, care bântuie în întuneric. Deoarece sunt un nemernic pentru faptul c-o doresc şi un nemernic şi mai mare pentru că mi-am permis să fac asta, pot mai mult de atât. Cu fiecare zi care trece, cu fiecare sărut, sunt cu un pas mai aproape de distrugerea ei.

RJ se află între mine şi uşă, un semn nu foarte subtil al interesului lui sincer. Am vrut să-i atrag atenţia, iar acum, n-o să mai ies de aici, până nu-i spun ce vrea să ştie.

— N-aş răni-o niciodată, îi spun eu, aspru.

Vreau să fie adevărat. Şi e cel mai bun tip de sinceritate pe care pot să i-**l** ofer.

RJ mă analizează. Clar vrea să spună altceva, dar îmi vibrează telefonul în buzunar. Expir, surprins de uşurarea pe care o simt când nu mai sunt în centrul

Scanned with CamScanner

atenţiei. Apoi, văd numărul tatei pe ecran şi blestem încet.

— E tata, bombăn eu, apoi pun telefonul pe difuzor.

Da?

L-aş fi lăsat să-mi trimită un mesaj vocal, dacă n-aş fi fost oarecum recunoscător că m-a salvat. Confruntarea

cu RJ devenea intensă. îmi imaginez că interesul lui se trage din faptul că Sloane e mult mai panicată de relaţia noastră decât credeam. O parte din mine se întreabă dacă nu încearcă să-l întoarcă pe RJ împotriva mea, atâta timp cât sunt împreună cu Casey. Ştiu că intenţiile ei sunt bune, vrea să-şi protejeze sora mai mică, dar Sloane poate să fie crudă când vrea.

— Bună dimineaţa, spune tata.

Are un ton patetic de vesel. Presupun că face asta de dragul mamei lui RJ.

— Te-am prins înainte de micul-dejun?

— Da. Ce vrei?

în ultimele zile, m-a sunat mai des decât în ultimii ani. Totul face parte din transformarea lui într-un tată de pe micul ecran, lucru deranjant şi jignitor. De când a apărut Michelle, parcă şi-a descoperit rădăcinile paterne şi încearcă să compenseze pentru un deceniu de neglijenţă benignă. Sau cel puţin vrea ca RJ şi mama lui să creadă că încearcă să fie un tată mai bun.

Eu, unul, nu-l cred. Oamenii nu se schimbă peste noapte. Nu sunt sigur că oamenii se schimbă. Pur şi simplu devin mai buni la a-şi ascunde defectele. Aşa că nu, nu cred că dintr-odată tata nu mai e un

Scanned with CamScanner

nemernic egoist şi acum îi pasă de lucruri plictisitoare, precum familia.

Unde a fost versiunea asta familistă după moartea mamei? în niciun caz aproape de mine. înainte de moartea ei, eram apropiaţi. Râdeam împreună, navigam. Uneori, chiar juca jocuri video cu mine. Ne distram.

După care mama a murit, iar tata a devenit rece. S-a îngropat în muncă şi nu s-a mai gândit la mine. Când îşi mai amintea însă de existenţa mea, se simţea vinovat şi îmi dădea bani, după care dispărea din nou.

într-un final, a început să-mi placă să fiu lăsat în pace. Cărui adolescent nu i-ar plăcea să facă ce vrea, fără să existe consecinţe? Indiferent ce făceam, tata nu clipea.

Scanned with
CamScanner

în vara dinainte de anul doi, când eram încă la Ballard, am dat o petrecere acasă, în Greenwich. Tot locul a fost distrus şi a venit poliţia, din cauza plângerilor provocate de zgomot. Cu toate astea, tatei nu i-a păsat câtuşi de puţin. Pur şi simplu a angajat oameni care să cureţe locul, după care s-a dus în birou, ca să finalizeze un contract pe care-l negocia cu o companie de tehnologie din Japonia. Când am fost exmatriculat de la Ballard şi de la şcoala aia suedeză privată, n-a zis nimic. Doar a scris un cec şi m-a trimis la Sandover.

Deci orice ar fi chestia asta, batista albă pe care mi-o tot flutură prin faţa ochilor, nu mă interesează. Mi-am pierdut interesul acum mulţi ani.

— Speram că putem să vorbim din nou despre vacanţa de Crăciun. Să mergem într-o vacanţă de familie cu toţii.

— Cred că e cam târziu pentru o excursie la Disney World, tată.

— Michelle a sugerat să mergem într-o zonă de munte. Poate la schiat?

— Ce-mi pasă? Faceţi de vreţi. Am alte planuri.

— Gândeşte-te doar, insistă el, ignorându-mi replica tăioasă, ca şi cum am fi într-un război psihologic. Până atunci, însă, Michelle şi cu mine ne gândeam să venim în vizită în curând. Am putea să vă scoatem la cină. Cum sună?

— Nu, mulţumesc.

Termin conversaţia fără nicio urmă de remuşcare. Nici măcar licărirea de dezaprobare din privirea lui RJ nu-mi trezeşte dorinţa de izbăvire. înţeleg că suntem fraţi vitregi şi că asta îl afectează şi pe el, dar RJ ar face bine să se dea la o parte. Nu are cum să înţeleagă **18** ani de istorie, doar pe baza celor

Scanned with
CamScanner

câteva luni de când îl ştie pe tata. Mai ales când cea mai mare parte a acestora am petrecut-o în acest cămin.

Scanned with CamScanner

— N-a fost în regulă cum i-ai vorbit. Ai putea să încerci şi tu puţin.

— Aş putea, dar nu vreau. Crede-mă, nu e cazul să crezi comportamentul ăsta. Nu merită susţinerea ta. Şi conversaţiile astea merg mult mai repede când nu mă prefac că particip.

— Poate nu se preface.

îmi dau ochii peste cap. Nu ştiu de ce, dar săptămâna asta m-a tot bătut la cap că ar trebui să fiu deschis unei împăcări. însă nu-**l** ştie pe tata sau cum e să te trezeşti într-o dimineaţă şi să realizezi că tatăl tău a ales să-ţi ignore existenţa. Cel puţin tatăl lui RJ a avut decenţa să fie trimis la închisoare.

— Ţi-am spus că toată faţada asta de tip de treabă e o prostie. Faptul că vă copleşeşte pe tine şi pe mama ta cu cadouri şi propuneri de vacanţă. încearcă să fie prietenul tău. Totul e fals. Nu vrea decât s-o impresioneze pe mama ta. Să dea bine, pentru ca atunci când vor divorţa, să nu-i ia jumătate din avere.

RJ devine ezitant.

— Ce e? întreb eu.

/

— Nu ştiu...

Se joacă cu cravata.

— Cee?

— O parte din mine crede că mariajul ăsta chiar o să funcţioneze.

— Omule! exclam eu şocat.

— Ştiu.

— De când?

— Par fericiţi.

— Abia s-au căsătorit, bineînţeles că sunt fericiţi acum. Probabil i-a făcut sex oral de dimineaţa, pe masa din bucătărie.

Scanned with CamScanner

— Eşti dezgustător. Vorbeşti de mama. Mă rog, nu spun c-o să dureze, doar că n-aş fi cu totul şocat dacă o să se întâmple.

Dau din cap, dezamăgit.

— Ce s-a întâmplat cu cinismul tău? Era partea mea preferată când venea vorba de tine. O învinovăţesc pe Sloane pentru asta.

— Nu mă deranjează s-o văd pe mama fericită, mormăie el, în timp ce ne îndreptăm spre uşă.

Când ajungem acolo, însă, se opreşte şi se uită la mine. Ezită din nou, blocându-mi calea.

— Mai vrei să-mi spui ceva?

După o clipă, îşi mută privirea şi iese din cameră.

Scanned with CamScanner

— Nu, nimic. Las-o baltă, spune el, fără să privească în urmă.

CAPITOLUL 4

RJ

frtf'tf’fî

Sloane e furioasă. Credeam c-am mai văzut-o supărată, dar acum e la alt nivel. E tăcerea aia ciudată, care

Scanned with
CamScanner

ascunde un infern de furie înăuntru. Nici nu ştiu dacă respiră.

— La ce te gândeşti? întreb eu, fără să primesc vreun răspuns.

Acum o oră, m-a sunat să ne vedem la locul nostru din pădure, şi anume banca veche dintre tufişuri. Am venit direct de la antrenamentul de înot şi l-am rugat pe Lawson să mă acopere în faţa antrenorului şi să inventeze un motiv pentru care am plecat mai

Scanned with CamScanner

devreme. Sloane nu mi-a dat niciun indiciu despre ce e vorba, dar cred că are de-a face cu decizia la care ne-am tot gândit în ultima săptămână.

Şi Fenn ne-a forţat mâna când s-a dat la Casey.

Ştiam că va trebui să-l confruntăm în legătură cu rolul pe care l-a jucat în accidentul lui Casey, dar Sloane nu era decisă dacă să vorbească mai întâi cu sora ei. Logica ei e că aceasta merită să

Scanned with CamScanner

ştie, iar Fenn nu merită un avertisment, ca să pregătească ce o să spună. Eu însă cred că se teme de consecinţele care vor apărea când sora ei o să afle. E speriată că aceasta o să cadă din nou în depresie şi, poate de data asta, n-o să-şi mai revină.

Şi cred că se teme şi că sentimentele lui Casey pentru Fenn o să-i întunece judecata şi n-o să mai gândească limpede următorii paşi. Ştiu

Scanned with CamScanner

că Sloane vrea să dea înregistrarea poliţiştilor, însă ideea asta îmi întoarce stomacul pe dos. Nu pot să-l dau de gol pe fratele meu vitreg.

Dar nu pot nici să mă împotrivesc iubitei mele.

Nu suport să fiu prins la mijloc.

— Poţi să-mi dai măcar un indiciu? insist eu.

Deasupra noastră, o pasăre sau altceva mişcă nişte frunze şi iubita mea tresare.

Scanned with CamScanner

— Ar fi putut să moară, insistă Sloane, ca şi cum e în mijlocul unei dezbateri intense în mintea ei, la care eu nu am acces. Fenn a lăsat-o acolo, cu o rană la cap. Casey ar fi putut să sângereze până la moarte. Ar fi putut s-o omoare, RJ.

Gândul copleşitor o face să se plimbe.

— Poate, zic eu cu blândeţe.

Dacă aş contrazice-o, ar însemna că sunt pe cont propriu şi chiar nu vreau să mor în seara asta.

Scanned with CamScanner

— Dar, în acelaşi timp, s-ar fi înecat, dacă Fenn n-ar fi fost acolo s-o scoată din maşina care se scufunda.

— Deci îi iei apărarea, spune ea tăios.

— Nu, doar îţi ofer o perspectivă pe care s-o iei în considerare.

— La naiba cu perspectiva ta.

— Sloane, încă nu ştim cine era cealaltă persoană din înregistrare. Prima, pe care am văzut-o fugind pe lângă camera de filmat. Nu ştim cine e şi de ce era la volan. Şi în absenţa

Scanned with CamScanner

acestei informaţii, e simplu să vrei să dai toată vina pe singura persoană pe care o putem identifica.

Sloane pufneşte, iritată.

— Nu trebuie să fiu corectă. Sora mea mai mică a fost la un pas de moarte, iar Fenn a minţit în privinţa asta de luni întregi. E dubios, RJ. Dubios!

Scanned with CamScanner

Are dreptate. Nu îl pune într-o lumină prea bună pe fratele meu vitreg. Şi e un noroc chior că Fenn nu şi-a arătat faţa decât pe camera de securitate de la debarcader. Dac-am şti cine a dus-o acolo pe Casey, atunci decizia lui Fenn de a pleca după ce a salvat-o ar fi o nimica toată în toată situaţia asta. Ceva pentru epilogul unui caz închis, însă acţiunile lui din acea noapte, şi din fiecare zi de atunci, par mai degrabă suspicioase decât eroice.

— Cred că trebuie să te hotărăşti cui îi eşti loial.

Se apropie de mine, iar ochii ei gri ard ca cenuşa încinsă. Revoltată, mă împinge cu un deget în piept, chestie care m-ar enerva, dac-ar fi vorba de altcineva.

— Ştii foarte bine că nu pot să fac asta.

O iau de mână, însă şi-o trage repede. Zilele astea, trec cu vederea mai multe lucruri, având în vedere circumstanţele. Dar nici n-o să accept un ultimatum.

— Sloane, te iubesc, dar n-o să aleg între iubita mea şi fratele meu vitreg. Da, ce a făcut e greşit, dar nu cred c-ar trebui să-l crucificăm până nu aflăm toată povestea, în momentul ăsta, cred c-ar trebui să-i spui lui Casey şi s-o laşi pe *ea* să decidă ce să facă.

— Nu, spune ea, în mod evident nemulţumită că nu vreau să particip la fanteziile ei de răzbunare. O să-i spun tatei şi o să mergem la poliţie. Autorităţile o să decidă ce să facă.

Mă încordez. îmi flutură ideea ca un cuţiţ la gât şi încep să nu mai am răbdare. Da, şi eu vreau să trecem mai departe, dar n-am de gând să-l transform pe Fenn într-un ţap ispăşitor, când nu ştim de fapt cine e adevăratul vinovat.

— Eu, unul, nu-ţi stau în cale.

Mă aşez pe bancă şi o implor să-şi lase armele jos.

— Dacă asta crezi că trebuie să faci, e dreptul tău. Dar dacă o s-o iei pe drumul ăsta, trebuie să înţelegi că e

Scanned with CamScanner

posibil să-i distrugi toată viaţa lui Fenn, poate chiar să-i furi libertatea, fără să ştii detaliile. Dacă nu eşti pregătită să-i spui lui Casey, cel puţin lasă-mă să vorbesc cu Fenn înainte să fad ceva. Să-l conving să-mi spună adevărul.

— Ştii foarte bine că doar o să te mintă.

— Ba nu ştiu asta. Cred c-o să-mi spună adevărul.

Sloane mă priveşte în ochi pentru o clipă. îndeajuns cât să-i dispară dorinţa de a-mi da una. Pentru moment.

Se aşază reticentă lângă mine.

— Arată-mi din nou imaginile, îmi ordonă.

Ne uităm pe telefonul meu la imaginile de pe camera de securitate din debarcader. Oricât de atenţi ne uităm, Sloane nu reuşeşte să-şi dea seama cine fuge de la faţa locului la scurt timp după ce maşina intră în lac. Şi se uită la Fenn. La felul în care fuge s-o scoată pe Casey din maşină, apoi o aşază cu atenţie pe jos. La modul în care îi scrie lui Sloane de pe telefonul surorii ei, demonstrând că dispozitivele astea chiar sunt rezistente la apă.

— Dacă nu mi-ar fi trimis mesaj, clar nu ne-am fi gândit s-o căutăm acolo, bombăne ea.

Lacul e la ceva distanţă de sala de sport a Academiei Ballard. Clar nu e un drum pe care să-l fi făcut cineva pe jos, noaptea, decât dacă-l ştia. La cum mi-a descris Sloane locul, debarcaderul era locul unde oamenii mergeau ca să bea, să fumeze, să se sărute sau să facă tot felul de alte lucruri ilegale. Adică e ultimul loc în care ar fi căutat-o cineva pe Casey.

— Poate ar fi trecut ore întregi fără s-o găsim, spune Sloane, care-şi strânge în continuare telefonul în mâini.

însă simt cum îi mai dispare furia.

— Uite ce e, nu pot să-mi imaginez ce l-a

Scanned with
CamScanner

împins pe Fenn s-o lase acolo sau de ce n-a zis nimic despre asta până acum. Dar cred că e evident că atunci când a intrat în apă, încerca să facă lucrul corect.

Scanned with
CamScanner

Sloane se încruntă şi se gândeşte puţin la asta. Nu e genul care să ierte. Iubita mea e genul de persoană care ţine ranchiuna. O alimentează. Nu cred c-ar şti cine ar fi fără ea. O înţeleg. Pentru ea, a fost o etapă foarte importantă faptul că a reuşit să mă ierte pentru toate greşelile pe care le-am făcut până acum.

Trebuie doar să mai extind lucrul ăsta puţin.

— Te urăsc, pufneşte ea.

— Ştiu.

O strâng uşor de coapsă, pentru că o simt cum se îmbunează şi o să mă pedepsească mai puţin dacă o sa-i reamintesc de ce e cu mine.

— Bine, zice ea, plină de ciudă. Da, dacă Fenn n-ar fi fost acolo, probabil Casey ar fi murit în maşină.

Oferă puţină înţelegere tipului pe care ar vrea să-l dezmembreze cu mâinile goale. E îndeajuns pentru moment.

— Mulţumesc c-ai recunoscut asta.

— Bine. Vorbeşte mai întâi cu el. încearcă să-i afli perspectiva.

Sloane se ridică de pe bancă, semn c-a terminat discuţia cu mine. Nimănui nu-i place să audă „nu omori pe nimeni încă” mai puţin decât lui Sloane Tresscott. E o luptătoare.

— Dar dacă n-o să recunoască...

— Ştiu, încuviinţez eu. îi dă o şansă. Una singură. Fenn ar face bine să profite de asta, înainte să se transforme intr-un streang.

CAPITOLUL 5

FENN

— Domnul Swinney? Tipul ăla care arată ca o haină de lână mâncată de molii, care a căzut de

Scanned with
CamScanner

pe umeraş în spatele dulapului? întreabă Casey uimită.

E descrierea perfectă şi aproape mă înec de râs. Tocmai am găsit un loc drăguţ, la umbră, unde să ne punem pătura de picnic în această după-amiază de sâmbătă.

— E acoperirea perfectă, nu crezi? Cine l-ar bănui?

Campusul şcolii e înşelător de mare, întinzându-se pe sute de hectare dincolo de clădirile principale. O mare parte e pădure neatinsă, pe care majoritatea abia am explorat-o. Azi, ne-am îndepărtat de unul din drumuri şi am descoperit o poiană între copaci. Toamna e în toi. Oriunde altundeva pe campus, frunzele capătă o mulţime de nuanţe de roşu şi portocaliu, iar pământul capătă o culoare brună şi trosneşte. însă aici, e în continuare mult verde.

Ne aşezăm şi încep să scot gustările pe care le-am adus. Am găsit un magazin alimentar drăguţ cam la jumătate de oră şi am plătit să-mi pregătească ceva şi să trimită de dimineaţa la cămin. Cea mai tare parte e că i-am convins să facă rost de două oase cu măduvă de la măcelăria din Calden, orăşelul cel mai apropiat de campusul Sandover.

Nu pierd timpul şi le dau căţeilor lui Casey, care salivează. Aceştia îşi iau oasele şi pleacă în căutarea unui

Scanned with
CamScanner

loc liniştit unde să le ronţăie. Foarte bine. Asta o să-i ţină ocupaţi ceva timp.

— Deci, l-ai urmărit? întreabă Casey, râzând.

— Da, şi n-a fost uşor să ajung acolo, ceea ce are sens. RJ şi cu mine am petrecut noaptea plimbându-ne în întuneric prin pădure. Ne-am tăiat şi ne-am împiedicat întruna de pietre.

— Mi-ar fi fost foarte frică, spune ea agitată. Aţi fi putut să daţi peste cabana lui în care omoară oameni.

— M-am gândit şi la asta.

Mi-e greu să mă concentrez la conversaţie şi nu ştiu dacă cuvintele ies în ordinea potrivită. Casey e frumoasă, având pe fundal razele de soare care intră printre copaci. Simt distras de părul ei blond-zmeură care bate în vânt şi de modul în care-şi linge degetele după ce muşcă dintr-o felie de portocală. Cele mai simple lucruri legate de ea mă dau peste cap. Dacă n-aş prefera să petrec timpul cu ea, aş spune că e o boală.

— Partea distractivă a fost să plecăm de acolo, crezând c-o să fim prinşi de nişte traficanţi de droguri înarmaţi, care aveau să ne taie degetele şi să le trimită părinţilor noştri.

— Toate astea, doar ca RJ să poată să iasă în continuare cu Sloane. E ceva aparte omul ăla.

Scot o sticlă de prosecco din ghiozdan şi două pahare pe care le-am furat din sala de mese. Nu ştiu de ce, dar îmi tremură mâna când tom.

— Eşti bine? Tremuri destul de mult.

Scanned with CamScanner

Casey mă priveşte c-o îngrijorare amuzată.

— Mă emoţionezi puţin, mărturisesc eu.

Casey înclină capul.

— Mi-e greu să cred aşa ceva.

— E adevărat.

Scanned with
CamScanner

în ultimul timp, mi-am propus să n-o mint Nu mai mult decât am făcut-o deja şi nu mai mult decât e necesar, încerc s-o iau pe acest drum nou, al onestităţii incomode absolute. Oarecum. E complicat. Nu ştiu. Cred că încerc să compensez pentru toate modurile în care o s-o stric.

— E ridicol.

îi dau paharul pe care am reuşit, cumva, să nu-l vărs pe pătură.

— Crede-mă, eşti cu mult peste nivelul meu.

— Eşti simpatic când spui prostii.

îmi ignoră comentariul, crezând că e o încercare de-a mea să fiu fermecător. Cumva, fata asta crede că sunt o partidă bună. Nu ştiu de unde până unde. Uneori, aş vrea să-i pot spune toate secretele îngrozitoare care ar pune-o pe fugă.

— încearcă asta.

Casey îmi dă un cub de brânză şi aşteaptă o reacţie.

Eu mestec lent.

— E ciudată.

— Nu-i aşa? Ca vinul roşu.

— De unde ştii?

— Crezi că eşti prima persoană care-mi oferă alcool?

Nu ştiu de ce îmi place aşa mult când râde de mine.

Niciodată nu am fost mai fericit decât când sunt cu ea. Casey are un mod de a şterge totul înjur şi eu mă simt mai uşor. Liber. Fericit. Nu e niciodată ceva continuu, deoarece între momentele alea pure, mă străbate un fior de teamă, care-mi

Scanned with CamScanner

reaminteşte că nu e decât o chestiune de timp. Până o s-o dezamăgesc. Până când o să am o influenţă aşa toxică asupra ei, că o să corup bunătatea care o face specială.

Casey nu suferă de apatia malignă şi de dezamăgirea cărora ne-am lăsat pradă noi, restul. Nu e un simplu

Scanned with CamScanner

ELLt
KtNNtUf
copil înstărit blazat, cu sufletul rece şi gol. E plina speranţă şi dulce. Bună şi generoasă. A reuşit să păstrez* toate acele lucruri pe care în general, viaţa le scoate din noi. Şi toate astea in ciuda tuturor lucrurilor oribile care i s-au întâmplat.

într-un fel, e eroul meu.

Şi dacă n-aş fi un nemernic egoist, aş lăsa-o în pace, înainte s-o distrug.

— Ce planuri ai pentru diseară? O să faci probleme?

— în seara asta sunt bătăile. RJ vrea să merg cu el, din moment ce, practic, trebuie să meargă, după ce l-a detronat pe Duke.

— Nu pot să mi-l imaginez pe RJ făcând legea. Fiind noul Duke.

— Nici eu.

Fratele meu vitreg n-a vrut niciodată responsabilitatea sau puterea de a fi cel mai tare de la Sandover. Când l-a provocat pe Duke pentru conducere, lupta pentru propria lui autonomie împotriva unui sistem corupt Cu alte cuvinte, voia să aibă propriile lui afaceri ilegale, fără să-i dea lui Duke o parte din profit. Ce nu a realizat însă e că roţile maşinii continuă să se învârtă, indiferent cine e la volan. Indiferent dacă-i convine sau nu.

Casey se ridică pe coate şi mă priveşte curioasă.

— Ai participat vreodată?

— La lupte? Da, de câteva ori.

Nu reuşesc să-i desluşesc reacţia, dar mă aştept să fie dezamăgită. E unul din lucrurile alea care te fac mai puţin atrăgător. Probabil că participarea la tradiţia de la Sandover, în

Scanned with
CamScanner

ELLt
KtNNtUf
care bărbaţii se bat în fiecare noapte de sâmbătă, nu e cea mai tare trăsătură a unui posibil iubit.

— E relaxant sau...?

— Mă întrebi dacă o fac de plăcere? Nu. Mulţi tipi o fac de plăcere. Unii, ca să demonstreze ceva. Alţii pentru că le place. Nu e şi cazul meu.

— Poate e un defect de caracter, dar ambele dăţi când am mers acolo, am făcut-o pentru că aveam ceva de rezolvat.

Nu îmi place violenţa. Uneori, conflictul fizic e eficient. Toată lumea ştie regulile şi funcţionează. în cea mai mare parte a timpului.

— Nu te judec, dar clar nu pot să mi te imaginez într-o luptă, nu cu faţa aia de înger, spune ea, muşcân- du-se de buză, ca şi cum încearcă să-şi imagineze situaţia.

îmi şterge nişte zahăr pudră de pe obraz.

Am auzit asta toată viaţa mea. Fennelly Bishop, băiatul drăguţ. Dar când ajung faţă-n faţă cu un tip care n-are nicio problemă să-mi distrugă faţa, nu mă abţin. Ceva se dezlănţuie în mine când simt gust de sânge. Devin feroce. Parcă o latură reprimată de-a mea pune stăpânire pe mine. Dar ăsta e şi un mod de-al meu de a nu-mi asuma responsabilitatea, de a da vina pe altcineva. Poate din când în când, chiar îmi place să bat pe cineva. Poate tuturor ne place asta.

— Cu cine te-ai bătut? îl cunosc?

— Singurul pe care-l ştii e Gabe.

— Nu e cel mai bun prieten al tău? întreabă ea, uimită.

— N-a fost în acele zece minute din ring.

A fost o bătaie brutală. Gabe şi cu mine ne ştim de la grădiniţă, aşa că evident că ne-am mai bătut de câteva ori de-a lungul anilor, dar noaptea aia a fost o bătaie de sânge, care

Scanned with
CamScanner

ne-a învineţit pe amândoi. Nici nu ştiu cine a câştigat. Nu-mi amintesc de ce ne-am bătut atunci.

A, da. M-am culcat cu o tipă pe care o plăcea. N-am respectat codul băieţilor. Trebuia să mă aştept la asta când mi-a zis să ne batem.

Scanned with
CamScanner

— Tot n-ai vorbit cu el de când a fost trimis departe de casă?

Tristeţea mă cuprinde, precum şi un fior de vinovăţie.

— Nu. Tot nu ştiu unde l-au trimis. Părinţii lui Gabe sunt ridicol de stricţi, deci are sens că au ales o şcoală militară despre care e imposibil să obţii informaţii.

— Da, Lucas tot spune părinţii lui sunt imposibili, îl înnebunesc.

Mă trece un fior când aud numele lui Lucas, ceea ce e o reacţie stupidă, deoarece Casey are voie să aibă prieteni. La naiba, în perioada asta, când toată lumea de la Ballard încă vorbeşte despre ea, iar acum şi fetele de la St. Vincent, vreau să aibă cât mai mulţi prieteni.

Dar trebuie să recunosc că simt o urmă de gelozie când mă gândesc la cât de apropiaţi sunt ea şi Lucas Ciprian.

Nu c-ar fi ceva în neregulă cu Lucas. E un puşti de treabă. Gabe ţinea la fratele lui mai mic, mai ales din moment ce tatăl lui îi compara întruna. Lucas clar se simţea inferior fratelui său mai mare şi ştiu că Gabe era conştient de asta, pentru că mereu încerca să sporească încrederea puştiului.

— Se pare că asta s-a înrăutăţit de când Gabe a fost prins vânzând droguri. Domnul Ciprian e foarte dur cu Lucas. îl sună cam în fiecare zi, ca să-i ţină morală despre „munca cinstită” şi să nu păşească pe urmele fratelui lui.

— Poate Lucas trebuie să riposteze. Să mai elibereze din frustrare.

— Hei, cum ar fi dac-aş veni cu tine

Scanned with
CamScanner

diseară? Să văd despre ce e vorba.

Tresar când o aud.

— Nu e o idee bună. Fetele nu vin la lupte. Crede-niă, nu e genul de loc unde vrei să fii.

a

Scanned with
CamScanner

— De ce? Pentru să suntem prea preţioase şi fragile?

— Da, exact.

— Ce nepoliticos.

Râd când văd latura ei sfidătoare. Aş plăti ca să văd cum crede că arată rebeliunea.

— Dacă vrei să te rostogoleşti puţin în noroi, poţi să te baţi cu mine.

O fixez cu privirea, provocând-o.

— N-ai îndrăzni, spune ea, cu zâmbetul pe buze.

— Dimpotrivă.

îi iau paharul din mână şi îl pun deoparte.

După care sar pe ea. înainte să se poată da la o parte, o iau de talie, ca s-o întind. Se zvârcoleşte, în timp ce o gâdil pe coaste şi o sărut pe gât, lovindu-mă uşor pe spate şi umeri.

— Eşti un om mort, Fennelly, mă ameninţă, în timp ce râde.

— încearcă tu cât vrei, nu mă gâdil.

Sunt însă băiat de treabă, aşa c-o las pe Casey să se rostogolească deasupra mea. Face asta cu un zâmbet victorios.

— Acum eşti la mila mea, declară ea, mândră.

O ţin de şolduri şi trebuie să fac un efort serios ca să n-o împung cu erecţia mea.

— Bine, cedez. Fă ce poţi mai rău.

Ea apleacă să mă sărute. Sunt pe jumătate tare, şi mă rog să nu simtă asta. Nu că n-aş vrea să mă călărească, dar nu încerc să forţez lucrurile între noi. Nu glumeam când i-am spus că vreau s-o iau încet.

Dar la naiba, ce bine sărută.

Nu ştiu ce magie a făcut, dar înnebunesc când îi simt gustul. îmi vine *s-o trag sub mine*

Scanned with CamScanner

şi să-i rup hainele. Aşa că atunci când îmi ia mâinile şi le pune peste ea, nu pot să

mă abţin şi îi ating sfârcurile întărite, peste bluză. Geme încet şi îmi pierd ultima urmă de autocontrol. îi strâng sânii, în timp ce începe să-şi mişte şoldurile.

Mormăi şi o las pe Casey într-o parte, după care mă retrag puţin. îndeajuns cât să nu ni se atingă corpurile, de la talie în jos, în timp ce o sărut pe gât. Pentru că dacă m-ar lăsa, ¡-aş trage-o chiar acolo şi ar fi incredibil. Ar fi şi cel mai rapid mod de a strica tot ce am putea avea.

— Nu te mai grăbi. Avem timp, îi spun eu.

Nu asta voia să audă. Ştiu că în clipa în care-mi răspunde la sărut şi-şi trece mâinile prin părul meu, se întreabă dac-a greşit cu ceva. Evident, nu e vorba de aşa ceva şi aş vrea să-i pot explica într-un mod în care să înţeleagă.

Că singura persoană care o să greşească sunt eu.

CAPITOLUL 6

CASEY

Scanned with
CamScanner

Cinele de familie de acasă nu sunt negociabile. Inclusiv weekendurile, fără excepţie. Dacă Sloane sau eu am vrea să sărim peste o cină, ar trebui să scriem un eseu şi să facem o prezentare în PowerPoint, prin care să scoatem în evidenţă toate motivele pentru care trebuie să fim scuzate. Mă rog, poate nici chiar aşa, dar nu exagerez. Tata ia tradiţia asta foarte în serios.

încă mă simt entuziasmată de întâlnirea mea cu Fenn, în timp ce o ajut pe Sloane să pună masa. Tata se învârte prin bucătărie, terminând preparatele pe care o să ne forţeze să le mâncăm diseară. Adevărul e că tata e un bucătar groaznic. Toţi ştim asta, şi cu toate astea, insistă să gătească. Sloane crede că încearcă să joace ambele roluri, cel de cap de familie şi cel de părinte grijuliu, dar îngrijirea casei n-a fost niciodată punctul lui forte.

— De ce zâmbeşti aşa?

' Ridic privirea şi văd că sora mea se uită la mine cu suspiciune.

— A, nici nu mi-am dat seama că făceam asta.

Se relaxează.

— îţi accept scuzele.

Izbucnesc în râs.

— Nu-mi cer scuze pentru că zâmbesc! Oamenii mai zâmbesc, Sloane. Obişnuieşte-te cu asta!

41

Termin de aranjat şerveţelele şi apoi mă duc în bucătărie, să iau paharele. Peste câteva minute, toţi trei stăm la masă. Bo şi Penny stau

Scanned with CamScanner

aproape de scaunul tatei cu nişte expresii prin care imploră, în timp ce tata pune o bucată mare de lasagna pe farfuria lui Sloane.

Aceasta rămâne mască când vede dimensiunea porţiei.

— Tată, luni trebuie să fiu pe pistă. încerci să mă omori cu carbohidraţi?

— Credeam că surplusul de carbohidraţi e o strategie folosită de alergători înainte de o cursă. Nu asta ai spus alaltăieri?

— Da, dar n-am zis să-mi dai *jumătate* de lasagna.

Taie bucata imensă în jumătate şi îmi pune o bucată pe farfurie.

— Mulţumesc, pufnesc eu.

în timp ce mâncăm, tata ne asaltează cu întrebări, majoritatea îndreptate spre Sloane. Şi la cum mormăie şi se strâmbă sora mea, ştiu că regretă discuţia serioasă pe care a avut-o cu el săptămâna trecută, când l-a întrebat dacă l-ar omorî să fie mai interesat de viaţa ei, în loc să presupună tot timpul că e în regulă. Se pare că s-a întors împotriva ei. Sloane ţine mult la intimitatea ei, aşa că ştiu că toate întrebările o omoară.

Scanned with CamScanner

însă nu-mi pare rău pentru ea. Bun-venit în viaţa mea. Tata mereu mă interoghează în legătură cu ceva.

îmi opresc un râset când începe s-o întrebe despre RJ.

— Domnul Shaw te tratează bine?

— Dumnezeule, nu. N-o să vorbim despre viaţa mea amoroasă.

Sloane ia o gură de lasagna şi mestecă foarte lent, ca să nu mai vorbească.

Tata renunţă şi-şi îndreaptă atenţia spre mine, întrebându-mă cum mi-a fost ziua.

— Domnul Bishop a venit să plimbaţi câinii?

Pare la fel de încântat de faptul că petrec timpul cu Fenn, pe cât e de încântat în legătură cu Sloane şi RJ. Dar nu se mai opune prieteniei mele cu Fenn. îşi ţine părerile pentru el, deoarece ştie cât de mult înseamnă pentru mine să petrec timpul cu Fenn.

Dacă n-ar fi prietenia cu el, probabil aş sta în continuare închisă în camera mea, gândindu-mă obsesiv la noaptea în care maşina mea a ajuns în lac. Mi-aş plânge de milă. M-aş trezi de mai multe ori pe noapte, din cauza coşmarurilor. Da, încă mai am coşmaruri, dar nu la fel de des ca înainte. Iar în ultimul timp, când visez urât, îl sun pe Fenn, care mă alină. Mi-a spus că nu contează ce oră a zilei sau a nopţii este. Să-l sun dacă am nevoie de el.

Cu toate astea, ştiu că tatei nu-i place ideea. Chiar şi înainte de accident, mă

Scanned with CamScanner

considera fragilă. Eram cea mică, copilul care avea nevoie de protecţie în plus, în timp ce Sloane era cea rezilientă. Nu sunt geloasă pe sora mea, niciodată n-am fost, dar nu pot să neg că uneori, sunt indignată. Nu neapărat în ceea ce o priveşte pe ea, dar mă satur ca tata să se poarte ca şi cum nu sunt la fel de puternică ca ea. Ca şi cum nu sunt la fel de dură.

Pot să fiu dură când trebuie să fiu. Doar am supravieţuit acelei nopţi, nu?

— Case? spune el.

— A, da. A venit. Ne-am plimbat până la lac. A fost drăguţ.

A fost de fapt mai mult decât drăguţ. încă-i mai simt gustul pe buze.

Simt cum obrajii îmi iau foc şi schimb subiectul, înainte să mă înroşesc.

— **A m uitat sh te întreb, poate Luau» sft vinft sft n$_c$ uitim tu un film dlseară? Mi-a scris chiar înainte să ne aşezăm la masă.**

Vata ia o gură din paharul cu apă, apoi încuviinţează.

— Da, e in regulă. Luens e mereu binevenit.

Apoi se uită la Sloane.

— Nu l-am prea văzut pe Silas săptămâna asta.

— E ocupat cu înotul. Eu cu alergatul. Nu am vorbit.

O cunosc bine pe sora mea şi se

Scanned with
CamScanner

află altceva dincolo de acel răspuns indiferent. Nu ştiu despre ce e vorba. Mă gândesc la ultimele conversaţii cu Fenn şi încerc să- mi amintesc dacă a pomenit ceva despre o posibilă ceartă între sora mea şi Silas Hazelton, prietenul ei cel mai bun de la Sandover. Dar nu-mi amintesc nimic de genul ăsta.

— Destul despre noi, intervine Sloane, îndreptând atenţia asupra tatălui nostru. Săptămâna fa cum a fost, domnule director Tresscott?

— Haotică, răspunde el, luând paharul cu vin în mână.

Tata bea câte un pahar de vin în fiecare seară. Atât

E cea mai previzibilă persoană pe care am cunoscut-o vreodată.

— Am două posturi de profesori. Nu am găsit decât un singur candidat potrivit pentru unul, aşa că băieţii vor avea un înlocuitor la literatura modernă, până când postul o să fie ocupat. înlocuitorii nu fac decât să-ţi dea dureri de cap.

— Două posturi libere? Cum de ai pierdut *doi* profesori într-o singură săptămână? Ce faci acolo? îi hărţuieşti?

Tata pare amuzat.

Scanned with CamScanner

— Nu. Au avut o urgenţă de familie şi au demisionat amândoi. Erau căsătoriţi.

— Vezi, de asta ar trebui anulată instituţia căsătoriei.

Scanned with CamScanner

După cină, când Sloane şi cu mine umplem maşina de spălat vase, încep propriul meu interogatoriu.

— Te-ai certat cu Silas?

Se întoarce spre mine, iar coada ei brunetă îi vine peste umăr.

— Nu. Ar trebui?

— Nu, dar tata are dreptate. Nu l-am mai văzut pe aici.

Ridică din umeri şi-şi îndreaptă atenţia spre clătirea tăvii goale de lasagna.

— Mi-am petrecut timpul cu RJ. Ştii tu, am fost ocupaţi cu toate partidele de sex de împăcare.

— N-am de unde să ştiu, spun eu timidă, pentru că niciodată n-am făcut sex, cu atât mai puţin sex de împăcare.

— Hai să menţinem lucrurile aşa o perioadă, spune sora mea, asumându-şi un rol matern.

— O să văd ce pot să fac, răspund eu.

Asta o activează imediat.

— Cum adică?

Mă întorc spre ea şi o văd sfredelindu-mă cu privirea. Se citeşte suspiciune în ea şi încă ceva, ce nu pot să descifrez.

— Cee?

— Cu cine ai face tu sex de împăcare, Case?

— Dumnezeule, cu nimeni. Glumeam.

Nu pare însă convinsă, iar eu îmi dau ochii peste cap.

— Nu mă culc cu Fenn, dacă la asta

Scanned with CamScanner

te gândeşti, încă.

Nu mă culc cu Fenn încă. Dar ţin gândul ăsta pentru
mine.

Scanned with
CamScanner

Nu vreau să mă cert cu Sloane în seara asta. în plus, dac-ar fi după Fenn, n-am face sex un deceniu de acum. E hotărât s-o ia dureros de lent.

Sloane se încordează la auzul numelui lui. Deschide gura, iar privirea i se întunecă din nou. Arată ca şi cum o să spună ceva ce n-o să-mi placă, dar apoi, sună soneria de la uşă.

— A ajuns Lucas, spun eu, ciudat de uşurată de întrerupere. Te deranjează dacă termini tu?

— Nu, stai liniştită, spune ea, după o clipă.

Deschid uşa şi-l las pe Lucas Ciprian să intre. Ca de obicei, tata stă în uşa biroului lui. Face asta de fiecare dată când un penis intră în casă. Trebuie să analizeze situaţia, ca să determine dacă acel penis o să rămână sau nu în pantalonii proprietarului. Dacă devine câtuşi de puţin suspicios, de obicei vine cu un zâmbet vesel pe faţă şi sugerează: *Hei, ce spuneţi să ne uităm la un film împreună? Nu sună distractiv*?

încă-mi amintesc expresia de pe faţa lui Duke Jessup prima oară când tata a spus asta. Sunt sigură că Duke venise convins c-o să facă sex, când de fapt, a petrecut seara uitându-se la *Indiana Jones şi templul blestemat,* cu tata între el şi Sloane. Nici nu-mi place Indiana Jones, dar am coborât să mă uit la film cu ei doar ca să mă amuz. Şi nu din cauza replicilor lui Harrison Ford.

Tata nu intervine însă când vine vorba de Lucas. El ne-a făcut cunoştinţă când a aranjat ca Lucas să mă mediteze la chimie, în primul semestru al anului doi. Timp de patru luni, Lucas a venit la noi de două ori pe săptămână,

cu manualele lui şi un zâmbet relaxat. N-a durat mult să ne împrietenim. După Fenn, Lucas e unul dintre oamenii mei preferaţi.

— Bună. Intră.

Ignor privirea intensă a tatei.

— Bună.

Scanned with CamScanner

îmi dă o îmbrăţişare rapidă, apoi se dă in spate, uitindu-se după tata. Lucas ştie cum merg lucrurile.

— Bună ziua, domnule TresscotL Mulţumesc că m-aţi primit

îl iau de braţ şi Q trag pe scări.

— Hai să mergem sus şi să hotărâm la ce ne uităm. Cu aş vrea o comedie romantică.

— Părerea mea contează?

-Nu.

— Să ţii uşa deschisă, Case.

Avertismentul tatei ne dă fiori când intrăm in camera mea.

Aşa cum mi s-a spus, las uşa deschisă, doar puţin. Apoi mă arunc pe pat şi îmbrăţişez una din pernele albe şi pufoase. Lucas se descalţă şi vine alături, făcându-se confortabil in timp ce se reazemă de tăblie.

— Pari fericită, spune el, fixându-mă cu privirea.

— E vreo problemă? chicotesc eu.

— Nu, bineînţeles că nu Voiam doar să mă asigur că ştii asta.

— Ştiu

Ia telecomanda de pe noptieră şi deschide unul din site-urile de *streaming.* O mulţime de filme umplu ecranul şi începe să treacă prin ele.

— Ai zis că vrei o comedie romantică?

— Da, te rog.

îmi pun capul pe pernă şi mă uit la profilul lui Lucas, in timp ce studiază opţiunile. îmi dau seama că are un profil grozav. Suntem prieteni aşa buni,

Scanned with
CamScanner

încât uneori uit că Lucas e chiar sexy. Are păr brunet şi pare mereu ciufulit, în modul ăla drăguţ, ca şi cum abia s-a dat jos din pat. Ochi negri. Gropiţe. O mică despicătură în bărbie. Nu e la fel de înalt sau musculos ca fratele lui mai mare, Gabe, dar e la fel de chipeş. Mi se pare chiar că arată mai bine.

Nu l-am cunoscut bine pe Gabe Ciprian, dar mereu mi s-a părut foarte arogant. Nu mă deranjează puţina aroganţă la un tip, dar dacă exagerează, riscă să devină un nemernic. Ca Duke, fostul lui Sloane. Duke e arogant la maxim şi, prin urmare, maxim de nemernic.

Primirea unui mesaj mă aduce din nou cu picioarele pe pământ. întind mâna după telefonul de pe cealaltă noptieră şi zâmbesc când văd numele lui Fenn.

FENN: Deja mi-e dor de tine.

Inima începe automat să-mi bată mai repede. îmi place aşa mult de el.

— Cine ţi-a scris?

Lucas se uită spre ecran.

— A, doar Fenn.

Şterg notificarea, înainte să citească mesajul.

— A, da? Ce spune?

— Nimic. O să se ducă diseară la bătăi, ca să fie alături de RJ. Am auzit

Scanned with CamScanner

că RJ nu vrea să aibă nimic de-a face cu noul lui rol de lider.

Lucas pufneşte.

— Aşa e, dar fie că-i place, fie că nu, e noul rege de la Sandover. Păcat că fratele meu nu e aici, să se bucure de cale liberă.

— Cum adică?

— Duke lua o parte din toate vânzările făcute de Gabe, iar fratele meu era mereu furios din cauza asta. Spunea că e singurul traficant de droguri care nici măcar nu poate să se bucure de fructul muncii lui.

— Ce ţi-e şi cu problemele traficanţilor de droguri, nu-i aşa?

Lucas râde.

— Duke lua bani doar pentru că e un nemernic lacom, aşa că da, aş spune că e enervant. însă RJ nu vrea

Scanned with CamScanner

să aibă nimic de-a face cu asta. De când l-a bătut pe Duke, băieţii tot încearcă să-l plătească, iar RJ nu vrea decât să fie lăsat în pace.

Şi eu râd.

— îţi jur, băieţii de la Sandover sunt duşi cu pluta.

— Nu toţi, protestează el. Tu şi Fenn vă mai petreceţi timpul împreună?

Lucas nu ştie mai nimic din tot ce se întâmplă. De fapt, nimeni nu ştie că Fenn şi cu mine ne-am tot sărutat în ultima săptămână. încă nu pot să-i spun lui Sloane, decât dacă vreau să fiu responsabilă de uciderea lui Fenn, şi poate şi a mea. Nu am nicio prietenă căreia să-i împărtăşesc ce se întâmplă, din moment ce nu mai vorbesc cu nimeni de la Ballard şi toţi de la St. Vincent mă consideră nebună.

De obicei, nu vorbesc cu Lucas despre chestii romantice, dar mai am puţin şi explodez dacă nu spun cuiva.

— Acum ieşim la întâlniri.

— Serios? întreabă el şocat.

— Da.

— De când?

Mă ridic şi-mi pun perna în poală.

— Cam de o săptămână. Pur şi simplu s-a întâmplat. Eram prieteni, dar apoi ne-am sărutat şi...

îmi muşc buza, ca să opresc apariţia unui nou zâmbet.

— Acum suntem împreună.

Lucas pune telecomanda pe saltea şi se întoarce cu faţa spre mine. îmi dau seama după expresia lui că nu e încântat de situaţie.

— Te rog, fii fericit pentru mine. Ştiu că nu-ţi place

asta...

Scanned with CamScanner

— Nu-mi place, încuviinţează el.

Scanned with CamScanner

— Dar te rog să mă susţii în treaba asta. Am avut un an groaznic, Lucas. Ştii cât de rău a fost.

— Da.

— Nu am multe motive de bucurie în ultimul timp.

îl strâng de mână şi după o clipă, îşi întrepătrunde degetele cu ale mele.

— Prietenia ta e unul dintre ele. Sloane e unul dintre ele. Iar acum, Fenn. Chiar îmi place de el.

— Te înţeleg. E Fenn Bishop. Toate fetele îl plac, Case. Tocmai asta e şi problema.

— Dacă susţii că încă se culcă cu alte fete, îţi promit că n-o face. Ştiu c-a fost un cuceritor. Nu sunt nici proastă, nici oarbă.

— Are propriul lui hashtag, mormăie Lucas. E puţin spus să-l numeşti cuceritor.

— Poftim?

— Da. E ridicol. Uite.

Lucas îşi scoate telefonul din buzunar şi deschide Instagramul. Scrie ceva, apoi îmi arată ecranul.

Curiozitatea mă copleşeşte. #FennBishop e un hashtag adevărat. Fenn a fost etichetat în sute de postări. Nu toate de la fete. Sunt multe poze de la petreceri. Poze cu el şi Gabe sau Lawson sau Silas la o petrecere. Poze cu el pe terenul de fotbal, cu părul lui blond strălucind în lumina soarelui şi expresia concentrată.

Dar, da, sunt şi poze cu el şi fete. Fete foarte drăguţe, care-l pipăie. Fete pe care le ţine de umeri. Cu care se sărută la beţie. Nu e cel mai flatant portret al escapadelor lui Fenn înainte să fim împreună, dar mi-a zis de toate astea.

— Ştiu toate astea, spune eu încet, înapoindu-i telefonul. Şi nu-mi pasă.

Scanned with CamScanner

— Nu-ţi pasă, zice Lucas reticent.

— Nu. Fenn a fost sincer în legătură cu trecutul lui.

Mă apropii de Lucas şi-mi pun capul pe umărul lui.

— Dă-i o şansă, bine? Nu trebuie să-ţi faci griji pentru mine.

— Bine, o să încerc să nu-mi fac griji. Dar dac-o să te rănească...

— Atunci o să-ţi dau voie să-l baţi.

— Mulţumesc.

Zâmbesc

— Mi-a făcut bine. Serios. Şi mereu e sincer şi direct, indiferent cât de incomod îl face asta să se simtă. Îţi promit că Fenn nu are secrete faţă de mine.

CAPITOLUL 7 SILAS

După antrenamentul de înot de luni, mă opresc acasă la Sloane, din moment ce-n ultimul timp nu mi-a răspuns la mesaje. în ultima săptămână a devenit o fantomă, şi a trebuit să aflu de la Lawson că s-a împăcat din nou cu nemernicul ăla antisocial de RJ.

Sloane n-a fost niciodată excepţional de rezonabilă. Mereu se află undeva la intersecţia dintre încăpăţânare şi ranchiună. Să luăm exemplul meciului pe moarte care a fost relaţia ei cu Duke. Nimeni din exterior nu înţelegea la ce se uită, dar obiectivul părea provocarea cât mai multor daune. Cu toate despărţirile şi împăcările lor, au ţinut de relaţia asta mai mult decât era cazul. Motivată de uzură, Sloane era dispusă să moară doar ca să-l înfometeze şi pe el. Cel puţin aia avea mai mult sens decât ideea că cei doi ţineau cu adevărat unul la celălalt.

Iar acum, avem parte de urmarea

Scanned with CamScanner

dezamăgitoare, cu RJ Shaw. E ca şi cum ar fi dependentă de idioţi. Evident, trebuie să-mi ţin gura, pentru că Sloane nu acceptă criticile prea bine.

Eu, unul, însă, nu înţeleg. O parte din mine n-ar fi surprinsă dacă toată chestia asta ar fi de fapt o farsă din partea ei. Poate că, de fapt, nu încearcă decât să găsească un mod nou să-l irite pe Duke, pentru că s-a săturat de rutina lor.

Scanned with CamScanner

Asta ar explica de ce RJ a pornit într-o misiune de sinucidere, să-l detroneze pe Duke.

Când Sloane răspunde la uşă şi mă vede, oftează.

— Şi eu mă bucur să te văd, spun eu.

Recompensele prieteniei cu Sloane sunt puţine.

— Ce s-a întâmplat? Tocmai îmi făceam temele.

— Nu mai ştiu nimic de tine de ceva timp.

Mă strecor pe lângă ea şi intru în casă, când văd că se preface că e prea ocupată ca să stea cu prietenul ei cel mai bun.

— Am venit să mă asigur că trăieşti.

— Am fost ocupată.

Cu toate astea, mă lasă s-o urmez la etaj.

Privirea mi se opreşte asupra fundului ei, acoperit de nişte pantaloni negri de yoga. Trebuie să recunosc că sunt dezamăgit că s-a schimbat de uniforma de la şcoala catolică. Chiar dacă am prietenă, nu înseamnă că nu pot să apreciez cât de bine arată Sloane Tresscott când poartă fustă scurtă.

Intrăm în dormitorul ei şi mă aşez pe pat, în timp ce ea se duce la birou. Camera lui Sloane e cel mai puţin feminin loc pe care ţi-l poţi imagina. Nu e genul sentimental, aşa că n-are nicio tablă cu poze şi bilete de concerte. Singura operă de artă de pe perete e un afiş cu trupa ei preferată, Sleater-Kinney, şi cea mai deschisă culoare din camera e perna galbenă pe care-mi pun coatele când mă reazem.

— Deci, ce te-a ţinut aşa ocupată?

— Ştii tu, viaţa şi altele.

— Altele, adică RJ?

— Adică alte lucruri. Care e treaba, Silas? N-am timp acum.

Se foieşte, agitată şi foarte distrasă.

O ştiu pe Sloane de ani întregi şi-mi dau

Scanned with CamScanner

imediat seama când se gândeşte la ceva. Concentrarea i se mută de la mine la gândul misterios din mintea ei.

— Ţi-am spus, voiam doar să văd cum eşti. Nu ţi-e tipic să dispari.

împunsătura blândă penetrează ceva sub carcasa ei dură, iar comportamentul i se înmoaie. îşi trece mâna prin părul brunet, apoi şi-l dă după ureche.

— Da. îmi pare rău. N-am vrut să dispar. N-o lua personal, bine?

— Bine.

Se afundă în scaunul de la birou şi zâmbeşte.

— Cum e Amy?

— Ebine. Cum e RJ?

— Grozav.

Ceva din modul în care privirea îi devine visătoare la auzul numelui lui RJ mă face să mă încordez.

— Cee?

Mă fixează cu privirea.

— Nimic.

E o minciună, după care îmi amintesc că e imposibil s-o mint pe fata asta.

— Spune-o direct.

La naiba. în mod normal, n-aş spune nimic, dar cred c-am devenit nerăbdător, tot aşteptând ca lui Sloane să-i vină mintea la cap şi să nu mai piardă timpul cu rataţi.

— Uite ce e, ştiu că-ţi place de el, dar dacă e să fiu sincer, mi se pare o idee proastă

Scanned with CamScanner

să formaţi un cuplu. Cred c-a fost bine că te-ai despărţit de el, după ce v-aţi certat. Ar fi trebuit să ai încredere în instinctul ăla, în loc să-l primeşti înapoi.

— Nu ţi-am cerut aprobarea, dar mersi.

Exact la răspunsul ăsta mă şi aşteptam. Sloane nu suportă disensiunile. Are opinii despre orice, dar Doamne-fereşte să-i critice cineva câtuşi de puţin alegerile. Chiar şi când acel cineva se gândeşte la ce-i mai bine pentru ea.

— Pentru ce sunt prietenii?

Dintr-odată, se încruntă.

— Apropo de cearta aia mare, spune ea.

Apoi se opreşte şi expresia ei devine din ce în ce mai vicleană.

— Cum s-a întâmplat?

— Păi, ai făcut sex cu Fenn. La ce te-ai aşteptat?

încercarea mea de a-mi menţine tonul la un sarcasm uşor nu-mi iese. Pare mai degrabă o acuzaţie, iar trăsăturile ei devin, dintr-odată, dure. Asta nu face decât să mă enerveze, pentru că, la *ce* se aştepta de fapt? Ca RJ să sară în sus de bucurie şi să-i mulţumească că a făcut sex cu fratele lui vitreg?

Nici nu vreau să deschid subiectul ăsta. Despre ea şi Fenn. Sloane a fost mereu secretoasă, dar de obicei, nu şi cu mine. Credeam că ne spunem tot, şi apoi, a trebuit să aflu de la Lawson că s-a culcat cu Fenn?

— Nu la asta mă refer.

Se ridică de la birou şi mă analizează.

— Cum a reuşit RJ să ne găsească pe mine şi pe Fenn în pădure atunci? Nu trebuia să ai grijă să nu se întâmple asta, *prietene*?

Acuzaţia ei pluteşte în aerul dintre noi, umplându-l de tensiune.

— Mi-ai zis să-i spun lui RJ că vă vedeţi la bancă, spun eu, iritat. Eu aşa-mi amintesc.

— Prostii. Ţi-am zis să mă acoperi. Şi cu toate

Scanned with
CamScanner

astea, s-a întâmplat să apară exact în locul în care aveam nevoie să nu fie, în cel mai prost moment posibil. Ca şi cum a fost intenţionat. Ciudat, nu ţi se pare?

Din zâmbetul ei sarcastic lipseşte orice urmă de umor.

— Sau a fost o simplă neînţelegere.

— Fii serios, Silas. Sunt insultată dacă ai impresia că sunt atât de idioată.

E aşa dramatică.

în general, negarea e cea mai bună opţiune, dar e evident că nu mă crede. Şi o parte din mine îşi doreşte cearta asta de ceva timp. Din clipa în care RJ a intrat în vieţile noastre, n-a făcut decât să provoace fricţiuni în toate relaţiile mele. Aşa că de ce să nu clarific lucrurile, pentru ca Sloane şi cu mine să trecem mai departe.

— Bine. M-ai prins.

Mă ridic, pentru că nu-mi place felul în care mă priveşte de sus, ca şi cum ea e adultul, şi eu copilul care e certat pentru c-a furat prăjituri.

— Credeam c-o să te întâlneşti cu Duke, aşa că i-am făcut o favoare colegului meu de echipă. M-am gândit că RJ trebuie să afle dacă există un alt pion în jocul disfunc- ţional şi nesfârşit de şah dintre voi doi.

— Ştiam eu!

Se întoarce cu spatele la mine.

— Ar trebui să-ţi fie milă de el şi să-l laşi în pace. Faptul că-l foloseşti împotriva lui Duke...

— Asta n-are nimic de-a face cu situaţia,

Scanned with CamScanner

mă întrerupe ea, furioasă. De ce eşti aşa obsedat de asta?

— Am făcut-o pentru binele tău. Chiar nu vezi că ai un tipar? Că mereu alegi să ieşi cu nemernici? încercam să te salvez de tine însăţi.

— Du-te naibii, Silas.

Când se întoarce din nou cu faţa spre mine, ochii ei sunt două ruguri mici, în aşteptarea unui cadavru.

— Măcar de-ai avea curajul să recunoşti că ai făcut-o dinadins, ca să sabotezi relaţia mea cu RJ în beneficiul tău.

— Ce vrei să spui?

— Că ştiu când un tip vrea să rai-o tragă.

Acuzaţia e o grenadă aruncată în mâna mea cu doar câteva secunde înainte să explodeze.

Sloane mă fixează cu privirea şi aşteaptă să neg, să bag cuiul înapoi în grenadă. Să dezamorsez bomba asta, care ameninţă să ne distrugă prietenia.

Ezitarea mea mă costă.

— Tipic, mormăie ea.

Grenada explodează. Bum.

încerc să dau înapoi.

— Sloane...

— Eşti de-a dreptul patetic, Silas. Nu, n-o să cad în braţele tale. Pleacă acasă.

— Fii serioasă.

Dau din cap, în timp ce iritarea îmi atinge noi culmi.

— Nu asta am spus. Ia-o mai uşor. Exagerezi.

— Serios? Pentru că eu nu cred asta. Acum văd cum eşti de fapt şi-ţi văd şi toate acţiunile dubioase. Ai încercat să-mi sabotezi relaţia. Am încercat să mă minţi, prefăcân- du-te că ai grijă de mine. Că eşti un prieten *aşa* bun şi atent. Cum să nu! Nu suntem prieteni, Silas. Tocmai ai distrus relaţia asta. Aşa că te rog să ieşi naibii din casa mea, înainte să pun câinii pe tine.

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 8
FENN

Antrenorul a fost prost dispus azi la antrenament. Ne-a pus să facem exerciţii şi să alergăm până am căzut din picioare. Terenul de fotbal e acum fertilizat din plin cu vomă. încă sunt ameţit şi abia îmi simt picioarele când mă întorc la cămin. Ca de obicei, RJ e la calculator, cu căştile la urechi, când intru în cameră şi-mi arunc geanta pe jos.

— Bună, spune el, întorcându-se pe scaun şi dându-şi jos căştile.

— Bună.

Salutul lui mă surprinde. Sunt aproape speriat când îl aud vorbind. în ultimul timp, a fost uşor să uit că e în cameră cu mine. Cam de o săptămână, a fost mai tăcut şi mai retras decât atunci când tocmai venise la Sandover şi suferea de complexul singuraticului.

— Trebuie să vorbim.

— Bine. Stai să fac mai întâi un duş.

Deja îmi dau jos bluza şi îmi iau trusa ca să mă curăţ. Sunt transpirat leoarcă şi acoperit de iarbă şi alte chestii în care am căzut. Miros groaznic.

— Nu. Trebuie să vorbim acum. Uite.

După ce spune asta, apasă o tastă şi arată spre unul din monitoarele lui.

— La ce să mă uit? întreb iritat, în timp ce pe ecran apare un clip monocrom.

— Uită-te şi taci.

Scanned with
CamScanner

Timp de câteva secunde, nu înţeleg la ce mă uit. Doar atenţia intensă a lui RJ îmi sugerează să mă uit în continuare.

Apoi văd.

Maşina care apare pe ecran. Farurile, aleea încă mă bântuie. Strălucirea lor a pictat pădurea şi a făcut suprafaţa lacului stacojie.

Stau pe loc şi privesc cum o siluetă fuge de la faţa locului, în timp ce respiraţia îmi răsună în urechi. Poartă un hanorac cu glugă, ud, iar faţa îi e ascunsă.

Imaginea mă termină. E o lovitură puternică, care mi se resimte în picioare şi mi se opreşte în oase. încep să tremur.

Fără să spună nimic, RJ dă pe repede înainte înregistrarea, până apar în cadru, alergând spre lac.

Rămân fără aer, în timp ce amintirile acelei nopţi mă lovesc cu putere.

Casey nu ţipa. Nu cerea ajutor. Dacă nu era deja inconştientă din cauza impactului iniţial, atunci şocul începea să se facă simţit. Sau poate drogurile. Orice era, nu ştiam când am intrat în lac şi am înotat până la maşină. Am văzut-o cum se lupta să-şi ţină ochii deschişi. Cum m-a fixat cu privirea, înainte să-şi dea capul pe spate şi corpul să-i devină moale. Pe faţă îi curgea sânge de la rana de la cap. îmi amintesc cât de repede îmi bătea inima, în timp ce mă luptam cu apa rece ca să deschid uşa de la pasager.

Abia când m-am întins să deschid centura de siguranţă, ca să-i scot corpul pe jumătate scufundat în apă, am văzut. Şi mintea mi s-a întunecat. Până în clipa aia, singura mea grijă era s-o scot din maşină.

Dar după, am văzut jacheta lui Gabe prinsă de frână.

Dintr-odată, o avalanşă de gânduri mi s-au ciocnit în minte. Şi în tot acel zgomot, un moment tăcut de claritate m-a lovit cu putere.

Am luat jacheta, am pus-o sub braţ şi am scos-o

Scanned with
CamScanner

pe
Casey din maşină.

Chiar şi udă, era aşa uşoară. Fragilă. Sau poate mi se părea aşa de la adrenalină. Abia am simţit noroiul care-mi înghiţea pantofii, când am ajuns la mal cu ea în braţe. Era palidă când am întins-o pe jos.

După asta, am gândit totul repede. Am căutat în buzunarele rochiei lui Casey şi i-am găsit telefonul, care, în mod miraculos, încă funcţiona, deşi era ud. I-am trimis mesaj lui Sloane unde s-o găsească. Casey era inconştientă, dar respira şi era stabilă. Era în afara pericolului, şi ajutorul avea să sosească în câteva minute.

înainte să plec, i-am şoptit la ureche că-mi pare rău, dar că e în siguranţă acum. Că sora ei e pe drum şi că totul avea să fie bine. Pentru că nu puteam să rămân acolo. Nu aveam răspunsuri la ce tocmai se întâmplase. Nu ştiam decât că prietenul meu cel mai bun de la grădiniţă părea c-o lăsase pe Casey să se înece. Trebuia să-l găsesc pe Gabe şi să vorbesc cu el. Să aflu ce se întâmplase şi de ce făcuse asta. Trebuia să existe o explicaţie.

Dar n-am primit una.

Gabe a dispărut în noaptea aia. Deja de dimineaţă, fusese trimis la şcoala militară şi nimeni nu-mi răspundea la telefon. Până azi, noi n-am vorbit. Nu ştie că eu l-am acoperit.

Sau poate bănuieşte. Doar nimeni nu s-a dus să-l interogheze. Gabe e destul de isteţ cât să ştie că asta înseamnă că nu e pe radarul poliţiei, şi dacă ştie asta, atunci probabil suspectează că eu l-am apărat. La fel cum a făcut şi el cu mine în anul doi, când am avut nevoie. Din clipa în care ne-am întâlnit, Gabe a fost mereu alături de mine.

Şi eu alături de el.

RJ opreşte abrupt înregistrarea. Revin la realitate şi-l văd privindu-mă cu trădare şi acuzaţii în ochi.

Scanned with CamScanner

Presupun că asta merit. Deşi ştiam c-o să vină ziua asta, credeam c-o să am nişte răspunsuri.

însă sunt la fel de neştiutor ca restul lumii şi copleşit de vinovăţie şi minciuni.

— Acum înţelegi de ce am avut o problemă în ultimul timp, spune RJ pe un ton sec şi tăios. Ce căutai acolo?

Creierul meu o ia razna. Gabe îmi trimisese mesaj să ne întâlnim. Balul era jalnic şi deja eram ameţit. Credeam c-o să mergem la debarcader ca să fumăm şi să ne relaxăm. Nu ştiam de dispariţia lui Casey sau că mai târziu o să ne dăm seama că fusese drogată.

— Ştiu că nu arată prea bine.

— De ce? intervine RJ. Ajută-mă să înţeleg.

îi evit privirea acuzatoare.

— E complicat.

— Ba nu. Complicat e c-ai plecat de la faţa locului, Fenn. Chiar dac-aş putea să înţeleg partea aia, chiar a trebuit să te împrieteneşti cu Casey după?

— Nu e ca şi cum am plănuit asta.

— Cum să nu, spune el sarcastic. Ai devenit prietenul
ei cel mai bun din pură întâmplare.

— Dac-ai fi văzut-o atunci...

— Eşti cu ea! strigă el, aruncându-se pe scaun, până când se loveşte de birou. Omule, pentru numele lui Dumnezeu. E foarte dubios.

— Ştiu. La naiba.

Mă aşez pe canapea şi-mi las capul în mâini, trăgân- du-mă de păr.

Nu e ca şi cum nu m-am gândit şi eu la asta. Mă învinovăţesc întruna pentru cât de mult a escaladat situaţia în ultimele luni. De câte ori ar fi trebuit să mă opresc, dar eram prea speriat să recunosc adevărul. Prea slab să stau departe de ea.

Scanned with
CamScanner

Ştiu c-am luat multe decizii proaste, începând cu noaptea balului. Că aveam şi alte opţiuni, dac-aş fi gândit mai limpede. Cel puţin aş fi putut să-i spun lui Casey adevărul parţial. Să recunosc că eu am salvat-o şi să nu-l pomenesc pe Gabe. Aş fi putut să ţin doar pentru mine faptul că i-am găsit jacheta şi să încerc să aflu singur ce rol a jucat prietenul meu cel mai bun în toată treaba asta.

— Am vrut să-i spun. Poate nu imediat, dar în clipa în care ne-am apropiat, mereu am vrut asta. De fiecare dată când o vedeam, eram la un pas să-i zic, dar nu reuşeam să verbalizez cuvintele, din cauza vinovăţiei pe care o simţeam pentru c-o lăsasem acolo, şi nu voiam să mă urască. După care a trecut timpul, au trecut luni întregi, iar acum... am aşteptat prea mult. Dacă spun ceva acum, chiar o să pară *c-am avut* un plan dubios, tocmai pentru că a trecut atâta timp.

Teama mă apasă pe piept. în clipa în care o să-i spun lui Casey c-am minţit prin omisiune, o să plece. N-am niciun dubiu în privinţa asta. Iar ideea mă dă peste cap.

— Aş vrea să nu simt asta pentru ea. Ar fi mai simplu dac-aş putea s-o las în pace, dar...

— Opreşte-te, omule. Ascultă ce spui. Deja nu mai e o alegere. Ai avut timp să găseşti o soluţie şi să-i spui adevărul, dar deja nu mai ţine de tine. Sloane a văzut înregistrarea.,

La naiba. Sunt puţine lucruri în lumea asta de care mi-e cu adevărat frică. Sloane se află sus pe acea listă.

— Ce a spus?

— Serios?

Scanned with CamScanner

RJ dă şocat din cap.

— E pregătită de război. Până acum, am reuşit s-o ţin la distanţă, dar s-a săturat să tot aştepte. Se gândeşte să-i spună tatălui ei şi să te dea pe mâna poliţiei. Să vadă ei ce fac mai departe.

Un alt val de anxietate îmi cuprinde pieptul. O senzaţie tăioasă, care aproape mă sugrumă. Cum nu am posibilitatea să vorbesc cu Gabe, nu pot să fiu ţinta unui interogatoriu. N-aş şti de unde să încep, dar nu pot să-mi dau de gol cel mai vechi prieten.

însă, în acelaşi timp, şi Casey merită loialitatea mea. A aşteptat tot timpul ăsta să afle ce s-a întâmplat cu ea. După ce am tot dat înapoi, de fiecare dată când simţeam nevoia să-i spun adevărul, m-am convins că ştirea ar fi mai puţin şocantă dacă aş şti toată povestea înainte să i-o spun. Doar că asta nu s-a întâmplat şi pare din ce în ce mai puţin probabil să se întâmple.

Singura excepţie e să spun numele lui Gabe.

Şi nu pot să fac asta. îi sunt dator.

— Am convins-o să mă lase să vorbesc mai întâi cu tine. Trebuie să-mi spui ceva, Fenn. Altfel, o să treacă peste mine ca să ajungă la tine.

RJ mă fixează cu privirea. Aşteaptă. Tocmai am început să ne înţelegem mai bine şi simt deja cum încrederea începe să se destrame. Urăsc situaţia asta. Toate secretele şi minciunile. Am vrut să avem o relaţie reală, ca între doi fraţi vitregi, dar am ajuns din nou în punctul în care loialitatea mea este pusă la încercare şi simt că îi dezamăgesc pe toţi.

Dar nu pot să-i ofer ce vrea, iar asta îmi întoarce stomacul pe dos. Nu simt că ar fi

Scanned with CamScanner

corect să-l arăt cu degetul pe Gabe, când nu am decât o geacă murdară. Pentru că oricât de multă încredere am în RJ, nu sunt convins că nu s-ar duce să-i spună lui Sloane. Iar aceasta mai mult ca sigur că ar spune numele lui Gabe poliţiştilor.

— Trebuie să-mi mai dai timp. Ştiu că nu are sens, dar crede-mă pe cuvânt.

RJ mă fixează cu privirea.

— Nu e destul. Tu înţelegi ce spun? E gata să dea vina pe tine. în cel mai bun caz, o să fii exmatriculat. în cel

Scanned with CamScanner

mai rău, poliţiştii te acuză pentru părăsirea locului crimei, ascunderea dovezilor...

Are dreptate. Ce am făcut a fost, practic, o infracţiune, oricât de bine intenţionat am fost. Nu e ca şi cum nu m-am gândit la asta.

— Asta dacă Sloane n-o să te omoare cu mâinile ei şi o să mă roage s-o ajut să scape de cadavru. Aşa că te rog, ajută-mă.

înghit nodul de suferinţă din gât.

— Ce s-a întâmplat e mai mult decât înţelegi. încă pun bucăţile cap la cap, dar am nevoie...

— Ce înseamnă asta? întreabă asta, exasperat.

Răbdarea lui e deja epuizată în clipa asta.

— E compli...

— Da, complicat. Oftează şi-şi freacă fruntea. Uite ce e, până acum am convins-o pe Sloane să nu-i spună tatălui ei şi poliţiştilor, dar o să-i spună lui Casey. E de la sine înţeles. Sunt aici ca fratele tău şi te rog să-mi spui adevărul. Nu mai poţi să-l ţii doar pentru tine.

Mă tensionez şi mai tare, frustrarea şi panica lup- tându-se în mine. Nu sunt deloc aproape de o explicaţie bună. Luni întregi, i-am bătut la cap pe membrii familiei lui Gabe, căutând un mod să-l contactez. Fără reuşită, însă, deoarece părinţii lui mă urăsc. Am petrecut ore întregi online, căutând toate şcolile militare din ţară, apoi sunând să văd dacă s-a înscris vreun Gabe Ciprian şi mi s-a închis, mi s-a râs în nas sau mi s-a spus, într-un mod politicos, să mă duc naibii. Se pare că şcolile nu oferă numele celorlalţi studenţi sau alte informaţii despre ei persoanelor

Scanned with CamScanner

oarecare ce sună. Mare surpriză.

Dac-aş mai avea timp, poate aş găsi un mod să ajung la Gabe şi să-l întreb ce s-a întâmplat în noaptea aia. Sunt sigur că totul ar avea sens dac-aş avea piesele lipsă. N-avea cum s-o lase pur şi simplu pe Casey în urmă.

Scanned with CamScanner

să misiri. Nu e un om rău. Ceva a mers prost şi trvbuie să •tiu despre ce e vorba.

— Lasă-mă să vorbesc cu ea, insist eu. Casey ar trebui să afle asta de la mine.

Expresia lui e îngrijorată. Evident, e reticent să rişte iar totul pentru mine.

— Te rog. **Iţi** promit c-o să-i spun totul lui Case)[1]. Oferi-mi ocazia asta.

Nu spune nimic, pentru ce pare o eternitate. Apoi blestemă încet şi spune:

— O să încerc, dar nu pot să fac promisiuni in ceea ce o priveşte pc Sloane. Sfatul incu e să i-o iei inainte.

CAPITOLUL 9
SLOANE

Cuţitul îmi zgârie violent farfuria şi zgomotul face toată camera să tresară. Tata se opreşte în mijlocul propoziţiei şi se strâmbă, de parcă am făcut-o dinadins. Ce vrea? E o bucată tare de carne. Poate dacă n-ar fi lăsat-o pe grătar de parcă încerca s-o tortureze, n-aş mai încerca să acopăr o bucată de cărbune cu piure, ca să-mi păcălesc organismul s-o înghită. Cred că nici câinii n-ar considera comestibilă porţia de proteină din seara asta. Ca dovadă, doar Bo se sinchiseşte să cerşească în seara asta, în timp ce Penny doarme sub masă, cu capul pe piciorul meu.

— De ce n-a rămas Silas la cină? întreabă tata.

Pentru că e un idiot mincinos şi trădător şi n-o să mai vină niciodată la cină.

îmi înghit furia, odată cu bucata uscată de friptură.

— A avut teme.

Scanned with CamScanner

Oricât de mult apreciez că tata face un efort să fie implicat în viaţa mea, n-o să-ncep să-i mărturisesc chestii personale.

Iar fosta mea prietenie cu Silas se încadrează în categoria asta.

Ca şi relaţia cu RJ.

Şi noua mea ură intensă pentru Fenn, care în momentul de faţă trebuie să rămână un secret. Dacă tata ar afla ce a făcut Fenn, probabil l-ar omori.

Scanned with
CamScanner

Apropo de uciderea lui Fenn, se pare că RJ n-a făcut asta În seara asta, dacă e să mă iau după mesajele care îmi tot fac telefonul să vibreze în poală. Nu avem voie cu telefoane la masă, dar ştiam că RJ urma să vorbească cu Fenn după antrenament şi clar nu voiam să ratez veştile.

REBELA

RJ: A spus că e complicat

îmi las privirea în poală.

Complicat?

E complicat?

Ăsta e motivul pe care l-a dat, pentru că mi-a lăsat sora inconştientă, în noroi, şi n-a spus nimănui că el a scos-o din maşina care se scufunda?

Nu.

Nu, refuz să accept asta ca fiind explicaţia lui. Pur şi simplu *refuz.*

Inspir adânc, dar nu reuşesc să-mi calmez furia pe care o simt în stomac, laolaltă cu friptura arsă a tatei.

— Ce zici să stai de vorbă cu doamna Dermer săptămâna viitoare? Ar fi încântată să-ţi dea nişte sfaturi.

Mă uit la Casey, în speranţa c-o să găsesc indicii despre ce am ratat. Apoi realizez că tata vorbea cu mine.

— Eu? întreb, în timp ce îmi scot bucăţi de came arsă dintre dinţi.

— Da, Sloane.

Ia o gură lungă de vin, ca să-şi evidenţieze iritarea.

— Se apropie termenele limită pentru aplicaţiile la colegiu. Wanda ar putea să se uite peste eseurile tale.

— Nici măcar nu le-am început.

— Tocmai asta e problema.

îmi opresc un oftat. Ăsta e ghinionul faptului că tata e director, vrea să-şi recruteze toţi profesorii ca să se ocupe de aplicaţiile mele pentru colegiu.

Scanned with CamScanner

— Mai am două luni. Relaxează-te.

Scanned with CamScanner

Nu m-am prea gândit la colegiu în ultimul timp. Pur şi simplu nu pot să-mi bat capul cu asta. De parcă nu e destul că Silas îmi suflă-n ceafa şi se poartă de parcă o să mă trezesc într-o zi şi o să realizez că prinţul meu m-a aşteptat în umbră tot timpul ăsta, sunt şi trasă în toate direcţiile, prinsă între RJ, Fenn şi ce e mai bine pentru Casey.

— Ai grijă la ton, domnişoară.

— Ce e? De ce mă baţi dintr-odată la cap cu colegiul? Bate-o la cap şi pe Casey, nu vrei?

Sora mea pufneşte, râzând.

— Hei, eu cu ce am greşit?

— E evident că în ultimul timp ai fost distrasă. Nu vreau să uiţi care ar trebui să-ţi fie priorităţile.

— O să mă ocup şi de asta. Dumnezeule.

Dac-ar şti cu câte probleme m-am confruntat în ultimul timp, poate m-ar lăsa în pace. Dar evident că nu pot să-i spun. RJ m-a implorat să-i dau ocazia să-l transforme pe Fenn într-o persoană decentă peste noapte. Şi dacă i-aş spune tatei, ar însemna să-i spun şi lui Casey, şi poate de asta mi-e cel mai frică.

— Nu poţi să laşi eseurile la colegiu pe ultima sută de metri, Sloane...

Primesc un alt mesaj de la RJ şi-mi las privirea în jos. Ideea e că n-a aflat prea multe de la Fenn. Doar nişte asigurări vagi, nimic important. Nicio explicaţie de ce n-a stat cu Casey sau de ce a păstrat secretul în tot acest timp.

RJ: Vrea să-i spună el.

Scriu un mesaj sub masă, în timp ce tata continuă
să-mi ţină o prelegere despre lipsa de concentrare.

EU: N-am încredere în el.

RJ: Nu e ca şi cum are de ales. Trebuie să-i spună.

Scanned with
CamScanner

— M-ai auzit, Sloane? întreabă tata.

Casey mă loveşte sub masă. îi arunc o privire tăioasă, pentru că m-a durut.

— Da, te-am auzit, îi spun eu, în timp ce continui să scriu mesaje. Să mă pun pe treabă. Altceva?

EU: Şi cine ştie ce o să spună. Ne-a minţit pe toţi în toată

perioada asta. Ce mai contează o minciună in plus?

RJ: Chiar mi s-a părut că-i pare rău.

EU: Atunci ţi-ar fi spus adevărul. Incă ascunde ceva.

— Sloane, fără telefoane în timpul cinei.

— Am terminat, spun eu.

Şi cu masa, şi cu conversaţia asta. Sunt o oală care a fiert acum câteva ore, iar acum stă goală, pe aragaz.

— Ia loc. Luăm masa ca o familie.

— Am spus c-am terminat. Mă duc să alerg.

Aud tacâmuri care lovesc frustrate farfuria în urma mea, în timp ce mă duc în cameră ca să mă schimb şi să-mi prind părul în coc. îmi iau încălţămintea şi ies pe uşa din spate.

S-a întunecat, şi, cu toate că ştiu toate drumurile şi legată la ochi, nu mă abat de la aleea luminată, cea care duce spre centrul campusului. N-am chef să-mi luxez glezna în seara asta.

Nu ajung departe, că aud paşi în urma mea. Mă uit peste umăr şi o văd pe Casey pufăind, alergând repede ca să mă prindă din urmă.

Scanned with
CamScanner

— Du-te acasă, îi spun ei, în timp ce bag viteză, ca s-o conving că nu poate să ţină pasul cu mine.

— Haide, Sloane, ia-o mai uşor.

— Pot să fac asta toată noaptea. Nu vrei să fii pe lângă mine acum, Case.

— Opreşte-te. Am o cărămidă de friptură arsă şi jumătate de kilogram de piure în stomac. Nu mă face să te urmăresc.

Vine lângă mine, respirând greoi şi transpirând deja. O tachinez şi bag viteză, când are impresia că m-a prins din urmă. Apoi aud o bubuitură şi un strigăt şocat. Mă opresc şi o văd pe jos, în spatele meu.

— Eşti bine?

O iau repede spre ea şi întind mâna, ca s-o ajut să se ridice.

— Da. M-am împiedicat.

Se ridică în picioare, încă zâmbind şi puţin jenată.

— Ar fi trebuit să rămâi acasă.

— Sau ai putea să-mi spui de ce ai fost aşa prost dispusă azi. E vorba de Silas? Părea supărat când a plecat mai devreme.

— Are şi de ce. E un idiot.

Casey mă priveşte uimită.

— A, bine. Credeam c-ai spus că nu vă certaţi.

— Nu ne certam, dar acum ne certăm.

încep să merg, pentru că am impresia c-o să explodez dacă mai stau pe loc încă

Scanned with
CamScanner

o secundă.

— Nu-ţi face griji din cauza asta.

— Bineînţeles că-mi fac griji. E prietenul tău cel mai bun. Ce s-a întâmplat?

— Nu contează.

— Ba dimpotrivă.

— Dumnezeule, bine! Mi-a întins o cursă, da?

O simt cum mă priveşte şocată.

— Cum adică?

— Când Fenn mi-a cerut să ne vedem, ca să vorbim despre ce s-a întâmplat între noi în primul an, i-am spus

Scanned with CamScanner

lui Silas să mă acopere în faţa lui RJ. în schimb, l-a trimis pe RJ în pădure, ca să ne prindă.

— De ce ar face aşa ceva?

— Tu de ce crezi? Vrea să mi-o tragă, aşa că a încercat să-mi saboteze relaţia.

Casey nu spune nimic şi, când îmi ridic privirea, expresia ei e încă confuză.

— Nu cred aşa ceva. Silas nu e genul.

— Ba e şi chiar asta a şi făcut, spun eu, cu amărăciune.

— Eşti sigură că nu există o altă explicaţie? Silas e un tip de treabă.

Nu pot opri explozia de iritare din mine.

— Dumnezeule, Case. Nu mai fi aşa naivă. Nu toată lumea e bună sau rea. Uneori, tipii de treabă se dovedesc a fi nişte nemernici. Nu-i mai pune pe un piedestal.

— A, bine. Am înţeles. E vorba de Fenn.

Vocea ei e încordată. Nemulţumită.

— Nu e despre Fenn.

De fapt, este.

Am vrut să-l sugrum din clipa în care l-am văzut pe camerele de supraveghere. Nu numai asta, dar e dureros să am secrete faţă de sora mea. Nu suport asta. în acelaşi timp, ştiu că în clipa în care o să afle ce s-a întâmplat, ignoranţa ei binecuvântată o să fie distrusă, şi o să se scufunde din nou în întunericul care aşteaptă mereu la margine, ca s-o consume din nou. Se pare că oricât de mult încearcă să fie curajoasă, mereu apare ceva care o trage înapoi.

— Ştiu că e ciudat, da? în teorie, e ciudat că ies cu un tip cu care te-ai cuplat...

Pufnesc.

— Cum adică ieşi cu el?

Scanned with CamScanner

Scanned with
CamScanner

Clipeşte, ruşinată.

— Ce naiba, Case? Ultima oară când te-am întrebat despre asta, ai insistat că sunteţi doar prieteni.

Evident, ştiam c-o place, dar amândoi m-au asigurat că totul e doar platonic.

— Am fost prieteni, iar acum suntem mai mult. N-am vrut să spun nimic încă, pentru că ştiam că n-o să fii de acord.

Valul de furie aproape mă dărâmă. Acum sunt împreună? Ce tupeu are tipul ăsta. O lasă să moară, apoi se împrieteneşte cu ea luni întregi, iar acum iese cu ea?

— Nu, mormăi eu.

— Haide, Sloane. Ştiu că ai impresia că sunt prea naivă şi lipsită de experienţă pentru el, dar...

— Naivă? intervin eu, fără urmă de umor. Am trecut de mult de asta.

— Asta ce înseamnă?

— înseamnă că habar n-ai în ce te-ai băgat.

CAPITOLUL 10
FENN

în ciuda faptului că n-am mişcat un muşchi în pat, ceasul continuă să mă întrebe dacă am făcut exerciţii şi dacă aş vrea să iau o pauză. Permite-mi să te ghidez printr-un moment de conştientizare, ca să te gândeşti la greşelile tale, înainte să fii pus în faţa plutonului de execuţie. Pulsul nu mi-a încetinit de ore întregi, de când am vorbit cu RJ, şi încerc să-mi dau seama cum o să-i spun totul lui Casey. Cum o să mă explic, deşi sunt complet incapabil să-i dau răspunsuri satisfăcătoare.

La naiba.

Cred că am un atac de panică.

Sau fac infarct. Poate filmul vieţii mele o să-mi

Scanned with
CamScanner

facă o favoare şi o să mă omoare.

în ultimul timp m-am gândit mult la pierderi. Mă tot gândesc la cât de mult s-a micşorat lumea mea după moartea mamei. Moartea are efectul ăsta, îndepărtează totul, până la esenţă. Mama a murit. Şi apoi tata s-a îndepărtat. Suferinţa creează un gol în viaţa ta, pe care nicio cantitate de sex sau substanţe ilegale nu-l poate umple.

Apoi am văzut farurile alea. O maşină scufundată pe jumătate în lac.

Casey a umplut golul ăla cu lumină. A dat naştere la un miliard de stele. E al naibii de siropos şi de două ori mai deprimant, dar cu totul adevărat.

Scanned with CamScanner

E mai mult decât specială. E genul de persoană rară care inspiră pe toată lumea cu compasiunea şi bunătatea ei. Cu totul altruistă şi deloc plină de sine.

Aşa că bineînţeles, am otrăvit-o. O moarte lentă, aproape imperceptibilă.

Aerul de aici a devenit greoi şi mă sufocă. RJ şi cu mine ne-am culcat cam acum o oră, după stingerea luminilor, iar acum, stau în întuneric şi gândurile sunt singurele care mă bântuie. M-am tot uitat la tavan, în speranţa c-o să am o epifanie care o să mă ajute să-mi fac o strategie. Până acum, însă, nimic.

îmi opresc un mormăit şi mă dau într-o parte, cu telefonul în mână. Micşorez lumina, ca să nu-l deranjez pe RJ, şi mă trezesc citind mesaje vechi cu Gabe.

Ultimul pe care mi l-a trimis a fost să ne vedem la debarcader, pentru că se săturase de bal.

Atât.

Restul sunt mesajele mele disperate după ce a dispărut.

Aşa că mă uit la cele şi mai vechi. Simt o apăsare în piept, în timp ce citesc ani întregi de conversaţii cu prietenul meu cel mai bun. Glume proaste. Glume murdare. Meme-uri idioate. Meme-uri murdare. Planuri. Confirmarea lor. Şi, din când în când, şi câte ceva profund.

Hei, ştiu că e aniversarea morţii mamei tale. Să-mi spui dacă vrei să faci ceva azi ca să nu te gândeşti la asta. Sunt alături de tine, Bishop.

Dumnezeule, G, nu-mi vine să cred că tatăl tău ţi-a ţinut morală în faţa tuturor. Sper că ştii că n-a spus decât prostii Nu eşti irecuperabil.

Privirea mi se opreşte în mod special asupra unei conversaţii. E criptată dinadins,

Scanned with CamScanner

dar amândoi ştim la ce mă refeream când i-am trimis mesajul.

Scanned with
CamScanner

EU: Mulţumesc c-ai avut grijă de mine, G. Apreciez. Naiba

ştie unde aş fi dacă n-ai fi făcut-o.

GABE: împreună, şi la bine, şi la greu. Şi tu ai face la fel

pentru mine.

EU: 100%

La naiba, mi-e dor de el. îmi place mult de RJ, dar Gabe şi cu mine avem un trecut împreună. Am făcut o groază de prostii când eram mici. Ne-am pierdut virginitatea în aceeaşi noapte, la petrecerea bobocilor, apoi am vorbit despre asta, ca nişte fete. E unul din puţinii oameni în preajma căruia pot să fiu eu însumi.

Gabe, iar acum, Casey.

Mă simt cu totul prins între cei doi. Fără loc de mişcare.

Când presiunea din piept devine insuportabilă, îi scriu lui Casey, ca să termin odată cu asta.

' EU: Eşti trează?

îmi răspunde abia peste 20 de minute sfâşietoare.

*

CASEY: Da.

EU: îmi pare râu dacă te-am trezit

CASEY. N-ai făcut-o. Ce e?

Tonul ei tăios mă ia prin surprindere. Da, e trecut de miezul nopţii, dar a spus că nu dormea.

EU: Putem să ne vedem?

CASEY: E târziu.

Mă ia din nou prin surprindere. Până acum n-a avut nicio problemă să se strecoare din casă în miezul nopţii.

EU: Te rog, e important

Scanned with CamScanner

Punctele care apar pe ecran îi subliniază indecizia. Ceva e în neregulă cu ea şi asta îmi dă fiori.

Scanned with CamScanner

CASEY: Bine. Ne vedem in 20 de minute.

— Te strecori afară?

RJ se rostogoleşte în pat, în timp ce eu mă îmbrac în faţa dulapului.

— Da. Mă duc să vorbesc cu Casey. Să termin odată cu asta. Nu mai pot să mă gândesc la asta.

Cearşafurile foşnesc când se ridică. Mă uit la el şi-l văd cum îşi trece mâna prin părul şaten ciufulit. Chiar şi în întuneric, îi descifrez expresia nefericită.

— Cee?

— înainte să pleci, ar trebui să ştii că Sloane i-a spus
deja.

Inima mi se opreşte în loc.

Bineînţeles c-a făcut-o. Afurisita de Sloane.

— N-ai fi putut să mă avertizezi mai devreme?

— Abia acum i-am văzut mesajul. L-a trimis când eram deja în pat.

— Super. Absolut minunat. Iubita ta tocmai a transformat o conversaţie imposibilă într-una mult mai dificilă. Mulţumesc pentru asta.

— Â ˝ îmi pare rău, omule, dar asta e din vina ta.

Da, sigur, eu am săpat mormântul ăsta. Ştiam de luni întregi că timpul se scurge şi că fiecare zi petrecută cu Casey împletea ştreangul de care aveam să atârn. Cu toate astea, e puţin diferit acum, când simt aerul sub picioarele care-mi atârnă. Podeaua s-a surpat, dar căderea nu mi-a rupt gâtul. Acum mă zbat, cu mâinile legate la spate, şi privesc feţele celor adunaţi, care aşteaptă c-o anticipare cumplită ultima mea suflare.

Scanned with
CamScanner

Habar n-am ce mă aşteaptă când traversez campusul şi o iau prin pădure, spre casa lui Casey. Sloane mi-a furat orice şansă de a o face pe Casey să înţeleagă că nu voiam decât să ajut şi că am fost copleşit. Nu e ca şi cum am avut un plan diabolic, să mă dau drept prietenul ei cel mai bun,

Scanned with CamScanner

ca să-i intru-n chiloţi. Dar sunt convins că Sloane exact asta i-a spus. Minunat.

Fierb aproape 20 de minute, până când Casey mă găseşte cu lanterna. Şocat de sosirea subită a momentului şi de apropierea ei tăcută, rămân fără cuvinte. Tot discursul pe care mi-l făcusem în cap dispare.

— Casey...

— Opreşte-te.

Nuanţa tăioasă din vocea ei e un sunet pe care nu l-am mai auzit până acum şi mă îngenunchează.

— Nu vreau să aud nimic de la tine.

— Casey, te rog...

— Eşti un mincinos, Fenn. Şi un nemernic. Şi probabil cea mai groaznică persoană pe care am întâlnit-o în viaţa mea.

Nu mă lasă s-o văd, rămânând ascunsă în spatele luminii şi forţându-mă să-mi acopăr ochii. Dar vocea ei are acea presiune care vine la pachet cu lacrimile. Mă termină să ştiu că eu sunt motivul pentru care plânge.

— E corect, spun eu uşor. Dar...

— Cum mai poţi să-ţi arăţi faţa, după ce m-ai lăsat acolo, leşinată, întinsă pe pământ? Cine face aşa ceva?

Vocea ei devine o idee mai ascuţită şi nu cred că m-am simţit vreodată aşa mic.

— M-ai lăsat să-ţi plâng pe umăr în tot timpul ăsta. Te-ai prefăcut că înţelegi. Ai râs de mine? Te-ai felicitat pentru cât de bine ţi-a ieşit totul?

— Nu, bineînţeles că nu!

Fac un pas spre ea şi am senzaţia că simt o briză dură peste braţ.

— Asta încerc...

Scanned with CamScanner

— Fenn, spune-mi adevărul, în clipa asta. E singurul lucru pe care vreau să-l aud. De ce ai făcut asta? De ce

m-ai minţit în tot timpul ăsta şi n-ai spus nimănui c-ai fost acolo?

Simt o presiune în piept şi mâinile îmi tremură. Ce să-i spun acum? Că e posibil ca prietenul meu cel mai bun să-i fi dat droguri şi apoi a lăsat-o să moară? Şi că primul meu instinct a fost să-l acopăr? Că încă**-l** acopăr, pentru că nu reuşesc să înţeleg cum un om pe care îl cunosc de-o viaţă, aproape a omorât o fată şi a plecat de la faţa locului?

Şi nu o fată oarecare. Nu doar pe sora cea mică a lui Sloane. Ci pe cea mai bună şi mai dulce persoană pe care o cunoaştem. Singura persoană care merită cel mai puţin toate nebuniile prin care am făcut-o să treacă.

Dacă aş putea să-i spun măcar o fracţiune din toate astea, poate n-aş mai simţi golul ăsta în stomac. Dar nu reuşesc să verbalizez nimic, şi, în clipa în care Casey lasă lanterna în jos şi îi văd faţa roşie şi umflată, realizez că mereu am fost un nemernic. Am crezut c-o să pot îngropa cele mai groaznice părţi din mine. De dragul ei. Doar că, intr-un mod bolnăvicios, ea e cea care mă face aşa oribil. Aş face orice pentru ea, mai puţin să fiu o persoană decentă.

într-un final, îmi găsesc vocea.

— Am vrut să-ţi spun, dar am aşteptat prea mult. Atât de mult, că am simţit că e prea târziu să...

— Niciodată nu e prea târziu să spui adevărul, intervine ea. Şi nu mi-ai spus de ce a trebuit să aştepţi! De ce n-ai spus tuturor, în noaptea când s-a întâmplat?

Scanned with
CamScanner

Pentru că e prietenul meu cel mai bun.

Pentru că nu te cunoşteam.

Pentru că te-am lăsat acolo, în loc să sun la 112.

Cuvintele îmi rămân blocate în gât. Când Casey şi cu mine eram străini, ar fi fost mult mai simplu să recunosc că, în noaptea balului, îi eram loial numai lui Gabe. Şi că atunci încă aveam impresia că pot afla adevărul de la el. Nu mă aşteptam ca părinţii lui să-l exileze într-o gaură neagră şi să nu mai vorbesc cu el vreodată.

Dar Casey şi cu mine nu mai suntem străini, ceea ce înseamnă că acum pare o trădare să-i spun că nu-i eram loial.

— Fenn, mă imploră ea să pun punct suferinţei.

Vrea să-i ofer singurul lucru pe care şi-l doreşte cel mai mult, pe care numai eu i-l pot da. Adevărul.

— Te rog...

— Nu... pot, mormăi eu, şi merit tot ce mi se întâmplă.

Casey pufneşte şi se şterge pe faţă.

— Presupun că mereu ai ştiut c-o să se întâmple aşa ceva, nu?

Simt cum îmi ard ochii. Mă înţeapă.

— în cel mai groaznic mod posibil.

Face un pas în spate, frunzele uscate trosnind sub greutatea ei.

— Bine. Bun, atunci presupun că s-a terminat.

Nodul din gât aproape mă sufocă. Clipesc întruna. îmi muşc buza de jos aşa tare, că simt cupru pe vârful limbii.

— Te rog, o implor eu.

— Te rog, ce?

Se îndepărtează încă un pas.

— Te rog, nu mă părăsi, şoptesc eu.

Aud un plânset înfundat.

— Du-te naibii, Fenn. Data viitoare când o să mă vezi, să fugi în direcţia opusă. Nu suntem prieteni. Nu suntem nimic.

Acum merge cu spatele, mişcările ei fiind nesigure şi abrupte.

— Vorbesc serios. Să nu mai vorbeşti ***niciodată*** cu mine.

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 11

CASEY ţrfnţ^

Un impact violent mă trezeşte, dar nu pot să mă mişc. E întuneric, cu excepţia petelor mici şi colorate care-mi înceţoşează privirea. 0 durere tăioasă îmi copleşeşte capul. Apoi senzaţia de frig. Apa mi se tot urcă pe picior. Mă zbat, ţip, dar mă simt şi mai ţintuită în loc. Apa intră în maşină şi îmi ajunge la piept, în timp ce încerc să deschid uşa.

Dintr-odată, se deschide.

Fenn mă găseşte, datorită luminii butoanelor de la bord.

Sunt uşurată să-l văd, în timp ce se întinde să-mi desfacă centura de siguranţă. Dar când încerc să ies din maşină, realizez că centura mă ţine în continuare pe loc. Mă întind, disperată, după el. Dar îmi dă mâna la o parte, strângând şi mai tare centura.

Privirea lui rece nu e afectată de rugăminţile mele după ajutor.

— Fenn! strig eu.

îl zgârii. Mă lupt, în timp ce încearcă din nou să închidă uşa, cu mine înăuntru. Apa îmi ajunge până la gât, apoi trece de gură şi de nas. Mai iau o ultimă gură de aer şi văd cum Fenn iese la suprafaţă, lăsându-mă prinsă în maşină, afundându-mă din ce în ce mai mult în întunericul pur.

Scanned with
CamScanner

Apoi, plutesc în golul negru nesfârşit. Scăpasem din maşină, şi cu toate astea, sunt trasă mai adânc, mâinile şi picioarele mele fiind epuizate, şi prea greoaie ca să ies la suprafaţă. Lumina argintie a lunii e un punct de neatins, care devine din ce în ce mai mic, cu mult deasupra capului meu. Ridic privirea, în timp ce mă afund, conştientă de fiecare secundă a călătoriei mele spre moarte.

Nu ştiu de ce deschid, în sfârşit, ochii. Mă trezesc ţipând, cu pătura strânsă în jurul picioarelor, blocată şi zbătându-mă în coconul cearşafurilor.

Trec câteva secunde până observ soarele care se revarsă în cameră şi respir disperată. îmi simt telefonul sub pernă şi primul instinct e să-i scriu lui Fenn. Persoana la care apelam de fiecare dată când coşmarurile mă dădeau peste cap şi când simţeam gust de sânge în gură.

Doar că, de data asta, el e motivul pentru care sunt transpirată şi pieptul mi-a luat foc.

— Asta simţeai când ştiai că n-o să te mai întorci la suprafaţă? îi şoptesc mamei.

Nu primesc un răspuns, iar tata dă buzna în cameră, palid. E urmat de câini, care sar în pat, ca să vadă ce e cu toată agitaţia.

Se aşază pe marginea patului, în timp ce mă ridic şi mă reazem de tăblie.

— Eşti bine? Ce s-a întâmplat? Alt coşmar?

— Sunt bine, spun şi mă feresc de mâna lui, când încearcă să-mi dea părul de pe faţă.

Apoi îl dau la o parte pe Bo, când încearcă să mă lingă pe obraz. Mă simt sufocată.

— Ştii că nu trebuie să dau buzna aici de fiecare dată, de parcă sunt mâncată de monstrul de sub pat.

— Dacă ţi-ai fi auzit ţipătul..., zice el,

Scanned with
CamScanner

oarecum ofensat.

— Sunt bine.

_ Poate e momentul să vorbeşti din nou cu cineva, draga mea.

De ce oamenii spun mereu „cineva”, de parcă pot să ascundă pastila într-o bucată de salam?

— Adică alt psihiatru? Nu prea cred.

— Nu cred c-a fost o idee bună să nu mai mergi la terapie.

— Am încercat. Nu m-a ajutat. Nu mi-am amintit nimic nou despre accident.

— Case, ăsta nu era singurul motiv ca să mergi la terapie. Nu putem să-ţi ignorăm pur şi simplu diagnosticul şi să sperăm c-o să dispară de la sine.

Diagnosticul meu poate să se ducă naibii. Am tulburare de stres posttraumatic, dar vorbitul despre asta nu mi-a rezolvat niciun simptom. încă-mi amintesc de trecut. Am coşmaruri. Mă panichez în anumite momente ale zilei. Psihiatra mea, doctoriţa Anthony, mi-a prescris medicamente ca să mă ajute, dar nu mă simţeam eu însămi când le luam, aşa că mi-a zis să mă opresc. E ironic. M-am umplut de pastile, ca să mai atenueze simptomele posttraumatice,

Scanned with CamScanner

crizele de amorţeală emoţională debilitantă, iar pastilele doar intensificau starea asta.

— N-o să mai iau medicamente, spun eu sec.

— Nu asta sugerez. Cred doar că trebuie să continui să vorbeşti despre traumă. Ignorarea simptomelor de tulburare posttraumatică poate să ducă la alte probleme, cum ar fi depresia, abuzul de substanţe, probleme alimen...

— Alimentare, termin eu. Da, îmi amintesc.

Dau pătura la o parte şi mă dau jos din pat.

— Tată, sunt bine. Nu sunt deprimată. Şi nu iau droguri, şi nici nu mă înfometez. Aşa că te rog, renunţă la subiect. Trebuie să mă pregătesc pentru şcoală.

La micul-dejun, Sloane îmi tot aruncă priviri îngrijorate, în timp ce mă forţez să mănânc omleta pregătită de

tata. E bună, dar mi-« greu s-o termin. Nu pentru că sunt victima unei tulburări alimentare, aşa cum se teme, ci pentru că nu mi-e foame. Sunt prea agitată şi simt noduri in stomac, după şocul de noaptea trecută.

Fenn m-a minţit luni la rând.

Luni întregi.

M-a ţinut de mână şi m-a îmbrăţişat şi m-a lăsat să-i plâng în braţe.

M-a lăsat să-i tot spun cât de devastator a fost accidentul meu. Cum mi-a distrus viaţa.

Scanned with
CamScanner

Cum mi-am pierdut prietenii. Şcoala. Reputaţia.

înţeleg că Fenn n-a fost responsabil pentru accident în sine, Sloane mi-a spus că din înregistrare reiese clar că nu el era la volan. Dar asta nu schimbă faptul că m-a minţit. Şi că aş fi putut să mor cât stăteam pe malul lacului, inconştientă, în timp ce-mi sângera rana de la cap.

Aş fi putut să mor.

Simt din nou privirea lui Sloane şi bag în gură ultima bucată de omletă. Abia aştept să se termine micul-dejun. Nu mai suport ciclul vicios de supraprotecţie şi afecţiune agresivă care începe de fiecare dată când tata îi spune lui Sloane că iar am probleme.

Sora mea aşteaptă până când tata pleacă la muncă, şi după deschide subiectul care nu-i dădea pace.

— RJ a vorbit cu Fenn.

Picioarele scaunului zgârie lemnul, când mă îndepărtez abrupt de la masă şi-mi duc farfuria în chiuvetă. Câinii vin după mine, sperând că nişte bucăţi de mâncare vor cădea pe podea şi le vor mânca.

— O să te aştept în maşină, bombăn eu, după care ies din cameră.

Luni la rând, viaţa mea n-a fost a mea. Toată lumea se simte îndreptăţită la o bucată din ea, sau responsabilă pentru ea. Toţi încearcă să se îndrepte spre centru,

şi niciunul nu mă ascultă. Au impresia că tot ce spun e o ghicitoare care trebuie descifrată, când, de fapt, uneori nu vreau decât să fiu lăsată în pace.

Dar Sloane nu poate să se abţină pe drumul spre şcoală.

— Ştiu că nu vrei să vorbeşti

Scanned with CamScanner

despre asta, zice ea.

— însă asta n-o să te oprească.

— Ai vorbit cu Fenn?

Nu mă părăsi, te rog.

Inima îmi tresare din cauza agoniei, în timp ce rugăminţile lui sfâşietoare mi se plimbă prin minte.

Dumnezeule, nu pot să uit valul de durere din ochii lui albaştri, când m-a rugat să nu-l părăsesc, însă în acelaşi timp, mă şi înfurie. Cum a îndrăznit să mă privească aşa? De parcă eu eram cea care greşise? De parcă faptul că plecam de lângă el era un act atroce.

— Ştiu că ai intenţii bune, dar am o singură rugăminte: să nu mai pomeneşti niciodată numele lui Fenn.

îmi provoacă înţepături în dinţi. Şi un gust acru.

— Bine...

Sloane îmi aruncă o privire rapidă.

Ştiu că vrea să ceară detalii şi sper că atitudinea mea îi dă de înţeles că ar face asta pe propriul ei risc.

— Dar trebuie să ne gândim ce facem cu înregistrarea de pe camera de securitate. Probabil e modificarea dovezilor sau ceva de genul ăsta, dacă n-o s-o dăm poliţiştilor. Şi există posibilitatea s-o folosească ca să afle cine era la volan...

— Nu-mi pasă, mormăi eu.

Sunt agitată şi epuizată. îmi pare rău că nu m-am prefăcut că-s bolnavă şi n-am stat în pat.

Ziua nici măcar n-a început, şi

Scanned with CamScanner

abia aştept sa se termine.

REBE
LA

— Ce ai spus?

— Am spus că nu-mi pasă. Nu-mi pasă cine conducea. Nu-mi mai pasă de nimic. Din punctul meu de vedere, puteţi să şi ştergeţi înregistrarea. M-am săturat de toate astea. Vreau să merg mai departe.

— Case.

Sloane mă priveşte uimită, în timp ce mă întorc să mă uit pe geam, la parcare, la o altă zi de bârfe şi aluzii. Ţinta tuturor glumelor. O persoană unidimensională, redusă la un singur eveniment.

— Vorbesc serios, îi spun lui Sloane. Nu-mi pasă de accident sau de înregistrare. S-a terminat.

Ies din maşină şi trântesc uşa în urma mea, fără să-i dau ocazia lui Sloane să mă contrazică sau să înceapă o altă conversaţie lungă şi complicată despre starea mea emoţională. *Starea* mea e sătulă. Sunt complet plictisită de mine însămi. Sătulă de punctul ăsta mort şi de faptul că, în fiecare zi când merg la şcoală, sunt fata care a fost pescuită din lac, la bal.

— Dumnezeule, Casey. Arăţi groaznic.

Ainsley mă vede îndreptându-mă spre dulapul meu. Mă prinde din urmă, împreună cu Bree.

— Ai avut o noapte grea?

Sloane ar fi avut un răspuns isteţ. O remarcă tăioasă, care ar fi îngenuncheat-o pe Ainsley şi ar fi distrus-o aşa de mult, că până şi

Scanned with
CamScanner

nepoţii ei ar fi avut vânători.

Dar eu urăsc confruntările. Ce rost au? Oricât de mult mi-ar plăcea să-mi imaginez o versiune diferită de-a mea, nu sunt genul de fată căreia să-i placă să i se audă vocea, să se uite toată lumea la mine. Aşa că las capul în jos şi merg în continuare, destul de repede cât să se simtă prostesc dacă m-ar urmări, până când cotesc pe hol.

Scanned with CamScanner

*«««<W a ndarai <kn

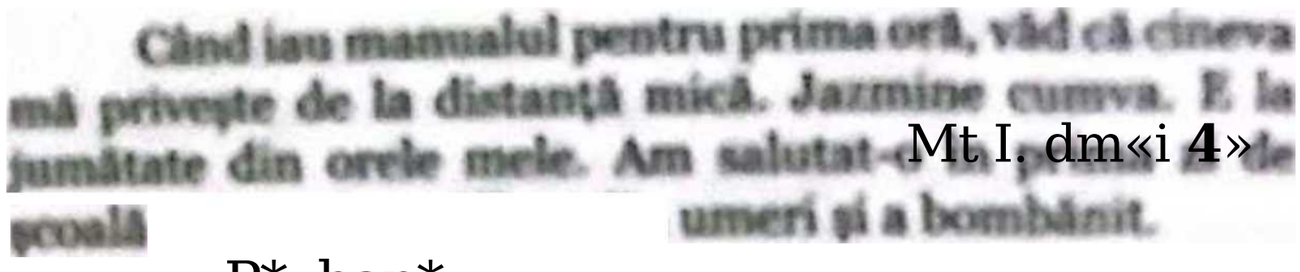
Când iau manualul pentru prima oară, văd că cineva
mă priveşte de la distanţă mică. Jazmine cumva. E la
jumătate din orele mele. Am salutat-o
umeri şi a bombănit.
şcoală

Mt I. dm«i **4**»

– P*. ban*

Dm «v mu «iM. t

>Hw4.

mA tvafr ^ ji A

dl 4 pnm NU n

Mr

*p** t»Mcm IU*. pr dr alu a# da ortrr «A

«1 Mss U phk«L O ekeiS

(W*«AMftIf «nn

Scanned with CamScanner

întâlnesc privirile.
pare așa amuzant, dar îmi feresc privirea
și plec.

Scanned with
CamScanner

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 12
RJ

Fenn e absent pe drumul spre mi cui-dejun, înainte de ora de dimineaţă. Pierdut, se îndreaptă spre cantină cu capul în jos. L-am oprit înainte să iasă din cameră şi i-am spus să se încalţe, pentru că aproape ieşise desculţ. Nu ştiu cum să mă port cu el când e aşa.

Scanned with CamScanner

Ăsta nu e Fenn Bishop pe care-l cunosc. Tipul cu zâmbete relaxate, glume murdare şi comentarii ciudate. E o carcasă goală. E prins într-o transă, aşa că trag tava pentru el şi-i pun mâncare pe farfurie, pentru că nu ştiu dacă e conştient unde se află. Bănuiesc că doar reacţiile automate îl aduc la masa noastră, unde se aşază şi priveşte în gol.

Fenn a fost de-a dreptul devastat din clipa în care s-a întors acasă aseară, după ce s-a **întâlnit** cu Casey. Bănuiesc că asta înseamnă

Scanned with CamScanner

că lucrurile n-au mers bine. Cum ar fi putut? Casey e o fată care iartă, dar toţi avem limitele noastre. Orice i-a spus, i-a luat sufletul, iar acum n-a mai rămas decât absenţa stranie a fostului său sine.

— Vrei să vorbeşti despre asta?

Nici măcar nu se uită spre mine.

— Cât de mult i-ai zis?

Sloane mi-a scris noaptea trecută, după ce Casey s-a întors furioasă acasă, dar n-a vrut să-mi

Scanned with CamScanner

spună exact ce-i spusese Fenn. Sloane a spus că niciodată n-a mai văzut-o pe sora ei aşa furioasă.

încerc altă abordare, să văd dacă pot să-l trezesc la realitate.

— Sloane n-a hotărât încă dacă o să ducă înregistrarea la poliţie. Te-ai ajuta dacă mi-ai spune ce s-a întâmplat în noaptea aia. De ce nu spui nimănui?

Fenn clipeşte, dar nu pare capabil să răspundă. Orice îl face să păstreze

Scanned with CamScanner

acest secret, are un efect şi mai mare asupra lui. Se relaxează puţin însă după ce reuşeşte să mănânce ceva. îi mai revine culoarea în obraji. Destul cât să îl salute pe Lucas când se aşază la masa noastră.

— Eşti mahmur? spune Lucas cu zâmbetul pe buze. Arăţi ca şi cum te-ai trezit lângă toaletă.

Fenn ridică din umeri şi bea un pahar de suc.

— Ceva de genul ăsta.

Lucas ia o bucată de brioşă de ciocolată şi o gustă, în timp ce se întoarce

Scanned with CamScanner

spre mine.

— Am nevoie de o favoare.

:

Trebuie să recunosc, puştiul nu e timid.

— Serios?

— Are de-a face cu fratele meu.

în clipa aia, Fenn devine atent, dândTemne de viaţă când e menţionat prietenul lui cel mai bun. El şi Lucas doar despre asta vorbesc când se întâlnesc. Dar

Scanned with CamScanner

Gabe a existat înainte să vin eu aici.

— Bine. Ce e cu el?

— în sfârşit ştiu numele şcolii militare la care l-au trimis.

Privirea i se opreşte asupra lui Fenn, care s-a încordat.

— Am aflat ieri, de la unchiul Diego. Se pare că el l-a ajutat pe tata să-i obţină un loc lui Gabe acolo. Aşa c-am cercetat puţin şi am realizat că e mai rău decât credeam. îl ţin

Scanned with CamScanner

sub supraveghere 24 de ore pe zi.

— Bun, şi eu ce rol joc în asta?

Scanned with CamScanner

— Dacă te ţine, poţi să găseşti un mod să-l contactezi pentru mine.

— Nu poţi să-i rogi pe părinţii tăi?

Lucas pufneşte.

— Nu i-au mai pronunţat numele de când a plecat. Mama începe să spună o rugăciune de fiecare dată când îl pomenesc, iar tata îşi pierde cumpătul. Nu mă lasă să vorbesc cu el. Potrivit lor, ne-a făcut de râs familia.

Zâmbesc şi bag nişte ouă bătute în gură.

— Asta e chiar de modă veche.

— Omule, habar n-ai cum e. Faptul c-a aflat că fiul lui face trafic de droguri e ruşinea supremă pentru tata. Nu cred că Gabe o să mai fie vreodată binevenit la noi în casă.

Ideea asta aduce un val de tristeţe în privirea lui Lucas.

— Mă rog, vreau să vorbesc cu fratele meu. Poţi să mă ajuţi?

Mă gândesc o clipă, pentru că e o sarcină grea şi ştiu că nu-mi iese prea mult. Spre deosebire de colegii lui de bani gata, tatăl lui Lucas e zgârcit cu banii. Ceea ce înseamnă că Lucas e lefter majoritatea timpului. Aşa că nu mă pot aştepta la compensaţii monetare pentru asta. Presupun că asta **înseamnă** bunătate.

— Da, bine, îi spun eu.

Pentru că pare o provocare interesantă şi am ajuns să-l cunosc pe Lucas destul de bine cât să înţeleg cât de mult îl deranjează faptul că nu vorbeşte cu fratele lui mai mare.

— Trimite-mi numele şcolii şi alte informaţii care mi-ar putea fi de ajutor.

— Hei... Dacă o să găseşti o soluţie, vreau şi eu să vorbesc cu el.

Scanned with
CamScanner

Sunt uimit de junghiul de gelozie^ care mă străbate. Trebuie să-mi reamintesc că., oricât de mult ne-am apropiat Ferm şi cu mine în ultimul timp, nu ne cunoaştem decât de câteva luni. Bineînţeles că vrea să vorbească cu prietenul lui cel mai bun. Când se confruntă cu o criză existenţială, cu Sloane furioasă, şi cu posibila ameninţare a închisorii, bineînţeles că are nevoie de sfatul unei persoane care-l ştie de mai mult timp decât data de expirare a unei cutii de lapte. Şi mă gândesc că nu simte că are prea mulţi prieteni în ultimul timp. Silas n-a fost prea prezent în ultimele săptămâni, ceea ce înseamnă că Lawson nu mai e nici el prea mult prin preajmă. Eu îi văd la antrenamentele de înot, fie că vreau sau nu, dar Fenn a fost dat la o parte. E o victimă colaterală a certei jalnic a lui Silas cu mine. Lawson a încercat să rămână neutru, cât de mult a putut. Cred că în mare parte, pentru că e chiar şi mai puţin impresionat de comportamentul lui Silas decât mine.

Ora de literatură începe peste 30 de minute. Mă aşez lângă Lawson tocmai când un bărbat cu ochelari, care pare obosit, intră în clasă şi-şi pune cana cu cafea şi cărţile pe biroul domnului Goodwyn.

— Salut, spune acesta pe un ton răguşit, ca şi cum ar fuma trei pachete de ţigări pe zi.

Scanned with
CamScanner

Mirosul de fum ajunge repede şi la băncile din spate.

— Sunt domnul Matarese. O să fiu profesorul vostru săptămâna asta. Poate şi următoarea, vedem.

Are o anumită intensitate, ca şi cum a trecut prin multe. E genul de bărbat care-şi petrece weekendul lus- truindu-şi pistolul şi uitându-se la *Platoşa de oţel* Genul care decupează versuri marca Sylvia Plath din cărţi şi le lipeşte de frigider.

— Sunteţi suplinitor? întreabă cineva.

— Asta înseamnă că n-avem test azi? Ce s-a întâmplat cu domnul Goodwyn?

Domnul Matarese deschide un dosar plin de pagini capsate şi le dă celor aflaţi în primele rânduri, ca să le dea mai departe.

— Domnul Goodwyn a demisionat, din cauza unei urgenţe de familie. Aveţi 20 de minute pentru test. Uitaţi-vă doar la foaia voastră.

Lawson chicoteşte, în timp ce ne luăm testele.

— Ştii ceva despre asta? întreb eu suspicios.

Cu o licărire în ochi, ridică timid din umeri, în timp ce-şi scoate un creion din geantă.

— Bineînţeles că nu. De unde să ştiu?

E joi, iar Fenn pare să fie în continuare în comă şi abia vorbeşte. Pe lângă asta, tensiunea cu Silas devine insuportabilă. Lawson a pus ochii pe un junior nou, iar asta ne-a transformat pe Silas şi pe mine în parteneri de stretching după antrenament.

Dacă ai privit vreodată în ochi pe cineva

Scanned with CamScanner

care s-a gândit să te ţină sub apă până te-ai opreşti din zbătut, poţi să-ţi imaginezi cât de ciudat e.

Silas se încruntă. Scrâşneşte din dinţi. E plin de ranchiună şi furie, dar prea laş ca să spună ce are de spus, prin urmare comunică prin priviri tăioase şi tăcere, ca nu cumva să consider că interacţiunile noastre simt prietenoase.

Ultima picătură e când ieşim de la duş şi se preface că nu observă că stă în faţa dulapului meu.

— Spune odată ce ai de spus sau dă-te la o parte. Nu-mi pasă ce alegi, dar fă ceva odată.

Lawson, care e gol puşcă la doar câţiva metri distanţă, încearcă să-şi oprească un zâmbet încântat, deoarece de două săptămâni tot aşteaptă confruntarea asta. Lawson Kent adoră haosul. Am aflat asta după doar

câteva ore la Sandover. Tipul tânjeşte după distrugere, atât a lui, cât şi a altora, la un nivel aproape înfricoşător.

Silas se întoarce şi-şi pune geanta peste umăr.

— Să-nţeleg că Sloane ţi-a spus.

— Da, şi e foarte aiurea.

Ridică din umeri, încercând să pară detaşat, deşi amândoi ştim c-ar prefera să ne batem.

Aş accepta fericit varianta asta. Doar că Silas e un laş şi preferă să fie un nemernic pasiv-agresiv. Faptul c-a încercat s-o facă pe Sloane să se simtă mică sau nesigură, ca să fugă în braţele lui, e o mişcare de mascul beta, şi mi-a arătat adevărata lui faţă. S-a purtat decent cu

Scanned with
CamScanner

mine când am ajuns aici, dar asta s-a oprit în clipa în care Sloane a arătat că e interesată de mine. Cum am bănuit de la bun început c-o place, e plăcut să mi se confirme acest lucru.

— N-o să-mi cer scuze pentru c-am încercat să-mi protejez prietena de un tip nou, pe care abia îl cunoşteam, spune Silas.

— Bine. Nu-ţi cere scuze. Doar să ştii că sunt de partea iubitei mele. Mereu.

— Miau, intervine Lawson, care se distrează de minune.

— Cum zici tu, Shaw. Distracţie plăcută în drama nesfârşită care e Sloane Tresscott.

N-o să rezolvăm nimic aşa şi nu încerc să-l opresc când îşi dă ochii peste cap şi pleacă. Pentru că nu mai avem ce să ne spunem. Lui nu-i pare rău, iar eu nu-**l** iert, aşa că ne aflăm într-un impas.

Oricum am alte chestii de care să mă ocup. După ce mă îmbrac, mă întâlnesc cu Fenn şi cu Lucas, în laboratorul de informatică. Le-am scris înainte de antrenament să mă aştepte acolo. Mi-a luat câteva zile, dar n-a fost atât de greu pe cât credeam c-o să fie să găsesc o cale prin labi-

rintul de comunicare de la şcoala lui Gabe. Doar că mai e ceva.

— 5 ooo, îi spun lui Lucas.

— Du-te naibii! Vorbeşti serios?

E şocat de preţ şi nu-**l** învinovăţesc.

Scanned with
CamScanner

— Am încercat să-l conving de mai puţin, dar nu eram într-o poziţie prea bună.

Sunt aproape sigur că nu sunt prima persoană pe care tipul ăsta a stors-o de bani.

— Am găsit un agent de securitate de la şcoală, dispus să primească mită ca să trimită un mesaj.

— Atâta tot? Mă gândeam că poate îl convingem să-i strecoare un telefon lui Gabe.

— Nu, nu se poate. Studenţii sunt percheziţionaţi şi au inspecţii zilnice în camere.

Fenn se uită la Lucas.

— Unde l-a trimis tatăl tău?

— Dacă găsesc vreo încălcare a regulilor, nu sunt doar daţi afară. Acolo se lasă cu pedepse corporale.

— Dumnezeule!

Fenn se învârte cu scaunul, apoi se ridică şi se plimbă printre calculatoare.

Lucas se cocoşează şi-şi trece mâinile prin păr.

— Omule, nu am 5 000. Nici pe-aproape.

— O ofertă mai bună nu am aşa din scurt. îmi pare rău pentru el, dar nu fac de obicei genul ăsta de lucruri. Elementul uman mereu complică lucrurile.

Fenn se opreşte.

— O să plătesc eu. îţi transfer banii diseară.

— Bine. O să-i spun.

Lucas se ridică şocat de pe scaun.

— Vorbeşti serios?

Fratele meu vitreg ridică din umeri.

— Stai liniştit, n-o să-mi afecteze cu nimic contul.

— Fenn, mulţumesc. Aş vrea să pot spune c-o să ţi-i dau înapoi, dar...

— E-n regulă.

— Orice ai nevoie, o să te ajut.

Scanned with CamScanner

— Să-mi scrieţi ce mesaj vreţi să-i trimit, le reamintesc eu.

— Am o întrebare, îi spune Fenn lui Lucas, la ieşirea din laboratorul de informatică. Cum e Casey? Ai vorbit cu ea în ultimul timp?

Dintr-odată, Lucas se fâstâceşte. Se pare că toată recunoştinţa aia n-a durat prea mult.

— Da. Vorbim, spune el, pe un ton neutru.

Aş vrea să fiu oriunde altundeva, dar nu pot să merg destul de repede cât să nu-i mai aud. E epuizant să-l tot văd pe Fenn cum suferă după Casey.

— Bun, şi? insistă el.

Asta îi obţine o privire îndurerată.

— Nu mă bag la mijloc.

— Omule, haide.

— îmi pare rău. Nu spune prea mult.

Lucas pare la fel de disperat ca şi mine să fie oriunde altundeva, decât la mila suferinţei disperate a lui Fenn. Poate de asta loveşte unde doare mai tare, deoarece speră că aşa Fenn o să-l lase în pace.

— Un lucru e sigur însă, nu mai vrea să aibă de-a face cu tine.

Scanned with CamScanner

CHAPTER 13
CASEY

LUCAS: Fenn a întrebat de tine mai devreme. M-a cam pus la colţ.
EU: Poate să putrezească în iad.
LUCAS: Dar te rog. spune-mi ce simţi cu adevărat

Lucas încă scrie, aşa că-mi las telefonul jos pentru o secundă şi îmi termin de pieptănat părul, pregătindu-mă pentru şcoală în această dimineaţă de vineri. Când verific din nou, am un mesaj lung de la el.

LUCAS: Dacă te ajută cu ceva. niciodată n-am crezut că Fenn e destul de bun pentru tine. L-am văzut făcând tot felul de chestii idioate de-a lungul anilor, împreună cu Gabe. Bea prea mult. de parcă asta ar compensa lipsa lui de substanţă.

Scriu o obiecţie, înainte să mă pot opri. E instinctul meu subit de a**-l** apăra pe Fenn.

EU: Doar pentru că e un nemernic mincinos, nu înseamnă că n-are substanţă.

Ştiu ce impresie lasă Fenn şi bănuiesc că face asta în mod intenţionat. Faţada aia, de petrecăreţ, maschează toate modurile în care încearcă să nu se destrame. Fenn simte totul atât de profund, în moduri pe care majoritatea oamenilor nu le-ar înţelege.

Scanned with
CamScanner

De asemenea, nu merită deloc să-i iau apărarea, aşa că dau gândul la o parte. Orice calităţi ar avea, a făcut ceva de neiertat. Nu avem cum să ne revenim din asta. Nu-mi pasă cât de trist sau singur e. N-o să cad din nou în capcana aia, şi până şi dorinţa de moment de a-i plânge de milă lui Fenn îmi reaprinde furia. Mi-a luat prietenia de-a gata şi m-a făcut un preş. Pentru că bunătatea e o calitate de care oamenii abuzează mereu. Au impresia că înseamnă că suntem slabi şi naivi. Presupun că în cazul meu au dreptate.

Am fost slabă şi naivă. Am fost o fraieră pentru c-am avut încredere în el. Fraieră pentru că l-am iubit. Şi furia pe care o simt faţă de el şi de mine nu mă părăseşte toată dimineaţă.

La prima oră, aproape mi se închid ochii de somn. Nu ajută nici faptul că, pe tot parcursul orei, Ainsley şi Bree stau în faţa mea şi vorbesc întruna, ca nişte câini care latră toată noaptea şi nu mă lasă să dorm. Nu vreau să le ascult, dar e imposibil să mă concentrez pe orice altceva.

— Gray mă duce în Boston weekendul ăsta, s-o văd pe Taylor Swift de la loja tatălui lui. O să fie super tare.

— O să zbori până acolo? o întreabă Ainsley.

— Nu, sunt destul de sigură că loja e în clădire.

Sora Katherine ridică privirea de la birou, în timp ce cele două chicotesc. Ar trebui să lucrăm la ideile principale pentru eseul de istorie pe care-l avem de predat luna viitoare.

— Concentraţi-vă la ce aveţi de făcut, fetelor.

— Ai putea să-l inviţi pe Lawson şi să mergem toţi patru, spune Bree, de parcă profesoara nici măcar n-a vorbit.

Lawson? Lawson Kent?

Asta îmi atrage atenţia în mare parte

Scanned with CamScanner

pentru că nu mi-l pot imagina pe Lawson ieşind la o întâlnire dublă. L-au întâlnit măcar? Din ce ştiu despre Lawson, ideea lui

Scanned with
CamScanner

despre distracţie e să tragă cocaină de pe fundul unei tipc, apoi să se provoace unul pe altul să sară în faţa trenurilor în mişcare şi să nu moară.

— Cum să nu, râde Ainsley sarcastic.

— Nu-ţi mai place de el?

— Ba da. Practic, e obsedat de mine, doar că n-o ştie
încă.

Bree o priveşte confuză.

— Nu ţi-a spus Amy, singura dată când a vorbit cu
tine?

— Taci din gură, pufneşte Ainsley frustrată. O să vină el la mine. Trebuie doar să găsesc un mod să mă apropii de el.

— Ştii că-şi petrece timpul la barul ăla dubios din oraş. Ar trebui să te duci acolo şi să-l faci să te observe.

Cât de trist! Imaginează-ţi, să ai impresia că e greu să-i intri în pantaloni lui Lawson. Sau că, dimineaţa următoare, o să-şi amintească cum te cheamă.

Sunt tentată să-i scriu lui Lawson şi să-i spun că are o admiratoare secretă. Cred că mai am numărul lui în telefon, de când mi-a scris după accident, să vadă dacă sunt bine. Mi s-a părut foarte drăguţ, dar apoi, Sloane şi cu mine ne-am întâlnit cu el pe campus într-o dimineaţă, în timp ce ne îndreptam spre biroul tatei şi m-a privit confuz când am pomenit de mesaj. A recunoscut că probabil mi-a scris când era fumat sau beat.

Probabil am chicotit fără să-mi dau seama, pentru că Ainsley se întoarce dintr-odată.

— Nu vrei să-ţi vezi de treaba ta? Acum ne asculţi conversaţia?

Bree îmi aruncă o privire dispreţuitoare.

— E ciudat, Casey.

Scanned with
CamScanner

Ainsley ridică vocea, pentru că-i place să aibă un public.

— Dumnezeule, o să ne urmăreşti, nu-i aşa? Tragi cu urechea, ca să apari oriunde mergem. E foarte bolnăvicios.

— Vorbeşti serios? îi râd lui Ainsley în faţă. Aş prefera să număr vasele de sânge din interiorul pleoapelor mele, decât să vă urmăresc pe voi, două imbecile insipide, tot weekendul.

Nu ştiu de unde a venit replica asta, dar m-am săturat. Toată clasa se opreşte ca să vadă cum îmi pierd controlul. în banca vecină, Jazmine încearcă să-şi ascundă râsetul.

— Am pulovere cu mai multă personalitate decât tine, îi spun lui Ainsley. Şi nu ştiu care e problema ta, arăt eu spre Bree, dar e evident c-ai suferit un traumatism craniocerebral de la toate pastilele pe care le-a luat maică-ta cât era însărcinată cu tine.

Sună clopoţelul, iar eu îmi iau testul şi-l pun pe biroul surorii Katherine, înainte ca aceasta să ne despartă şi să mă bage în detenţie. Am o stare ciudată, de fericire, când plec. Vârfurile degetelor îmi sunt reci şi sensibile când deschid dulapul şi-mi bag capul în el, ca să inspir adânc. Nu ştiu de unde a venit ieşirea asta, dar a fost palpitant. Ca şi cum am fost deturnată, dezmembrată cu totul şi nu aveam pic de control asupra propriei mele voci.

Şi mi-a plăcut fiecare secundă.

Pentru că la naiba cu fetele alea şi la naiba cu şcoala

Scanned with CamScanner

asta.

Ies înarmată din carapace.

Când scot capul din dulap, observ pe cineva cu colţul ochiului. Jazmine se reazemă de peretele din metal gri, cu un zâmbet pe faţă.

— Care e problema ta acum? o întreb eu, încruntată.

— Niciuna. A fost distractiv.

Buzele i se curbează din nou, iar în ochi îi dansează o licărire amuzată.

Chiar a fost. Dar n-o cunosc pe fata asta şi încă sunt reticentă în privinţa intenţiilor ei.

— Deci, ce vrei?

îmi pun manualul de istorie în dulap şi-mi iau tema pentru a doua oră.

— Nimic. Doar sunt impresionată. Era şi timpul să dai dovadă de coloană vertebrală. Tot aud de sora ta, care pune oamenii la punct. începeam să cred că e singura Tresscott care are curaj.

— Cum zici tu, spun în timp ce închid uşa dulapului.

Sunt aproape surprinsă că Ainsley şi Bree n-au venit cu gaşca lor pentru o revanşă. Mă îndrept spre a doua clasă, în timp ce Jazmine îmi priveşte paşii. Fusta ei e cam cu opt centimetri mai scurtă decât prevede regulamentul, iar cei doi nasturi de sus ai cămăşii ei albe sunt deschişi. Cămaşa mea e închisă până la gât.

— Te simţi mai bine acum, nu? Culorile sunt mai aprinse, aşa-i?

Vocea ei are o notă de ironie.

— Dacă spui tu.

Scanned with CamScanner

— Ce le aşteaptă pe alea două? Ai avut săptămâni întregi în care să te gândeşti ce o să faci când o să-ţi faci curaj.

Are dreptate. M-au bătut la cap de când m-am transferat în şcoala asta. Au fost crude. Neobosite. Mai ales Ainsley, cu apetitul ei insaţiabil de a mă tortura pentru simpla ei distracţie.

Da, m-am gândit la asta.

— Nu ştiu ce urmează. Nu ştiu decât că nu mai am răbdare, aşa c-ar face bine să fie atente.

— Altfel ce?

— Altfel, o să le distrug vieţile, spun eu, foarte serioasă.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 14
LAWSON

Insula asta dezolantă de băieţi neadaptaţi a devenit o închisoare insuportabilă a plictiselii. Aproape că-mi pare rău c-am fost aşa eficient în a provoca plecarea domnului şi doamnei Goodwyn, care-n curând se vor despărţi. Formau un cuplu drăguţ. Şi da, ştiu că seducerea a doi profesori şi distrugerea relaţiei lor mă face un nemernic diabolic, dar mi-a plăcut să mă joc cu ei. în plus, nu eu am rostit jurămintele de nuntă. Prin urmare, nu e problema mea că s-au înşelat unul pe celălalt cu mine. Dar faptul că au plecat e problema mea. Erau un mod plăcut de a-mi distrage atenţia de la normalitatea plictisitoare care a devenit situaţia de la Sandover.

Urăsc monotonia.

Din tot sufletul.

— Fiecare oră pe care o petreci aici îţi accelerează criza vârstei mijlocii, îi spun lui Silas, care stă pe canapea, cu telefonul în mână, scriind furios un mesaj. Dacă chestia aia nu poate să-ţi facă sex oral, pune-o deoparte.

— Nu poţi să găseşti alt mod să te distrezi, măcar o noapte? N-am chef să ies.

Bineînţeles. Ar prefera să-şi petreacă noaptea de vineri plângându-şi de milă, în relaţia lui fără viitor cu Amy, pentru c-a ţintit cu mult peste categoria lui, când •Slofinc i-a dat, verbal, pantalonii jos, şi a râs de penisul Ini. în loc să se poarte ca un adult, şi să găsească pe cineva dispusă să se culce cu el, ca să-şi revină, a decis să-şi plângă de milă.

Scanned with CamScanner

— Am putea să ne privim masturbându-ne, îi sugerez.

— Lawson, vorbesc serios. Du-te să baţi la cap pe altcineva.

Ce plictisitor.

Cu carafa plină de bourbon în mână, ies din cameră şi dau peste o mulţime de nimic. E ca un salon de nebuni aici.

Holuri goale, cu lumini care pâlpâie. Toţi sunt închişi în camerele lor şi se uită la televizor. E vineri seara. Care e problema cu oamenii ăştia?

Fac greşeala de a băga capul în camera lui RJ şi Fenn.

— Haide, ridică-te. Hai să ieşim, îi strig eu lui Fenn, care stă întins pe pat, cu căştile la urechi.

— N-am chef.

Bombăne şi aruncă cu un caiet în mine.

— Incredibil.

Mă reazem de cadrul uşii, dând din cap dezaprobator.

— Jumătate din oamenii de pe etajul ăsta sunt trişti din cauza unei Tresscott, în condiţiile în care sunt destule candidate care abia aşteaptă apariţia unui tip care să le bea de pe sâni.

— N-ai vorbit cu Casey, nu-i aşa? întreabă el, concentrat pe un singur lucru. îţi dau 500 de dolari dac-o suni, vorbesc serios.

— Pare un mod groaznic de a-mi petrece timpul, aşa că nu.

Mă uit la partea lui RJ, care pare că abia a fost atinsă.

— Unde e jumătatea ta mai bună?

— RJ? Nu ştiu. Probabil cu Sloane.

Evident. Ăştia doi au devenit dezgustători.

— Atunci bine. O să plec.

însă mă opresc şi mă uit la Fenn. Expresia lui mohorâtă e îngrijorătoare.

— N-o să mă întorc aici să te găsesc atârnat de ventilator, nu?

— Pleacă odată, Lawson.

— Bine. Noapte bună.

Ultima mea opţiune e să joc biliard de unul singur în salon, care e un loc foarte mare, numai pentru bărbaţi, plin de canapele din piele, mese de joc, şi un bar cu gustări, pe care Sandover le reaprovizionează zilnic.

Scanned with CamScanner

Duke Jessup e un amic de pahar groaznic, şi un partener de agăţat şi mai rău, dar are pudră cu proteină în locul materiei cenuşii, aşa că e uşor să-l iriţi, iar asta e un fel de diversiune. Poartă o pereche de pantaloni din tartan şi cămaşa lui tipică, mulată pe muşchi. Se îndreaptă în picioarele goale spre capătul

mesei, ca să spargă bilele. Dacă n-ar fi un nesuferit aşa insuportabil, probabil aş încerca să i-o trag. Duke e clar sexy, cu părul lui negru şi ochii pătrunzători.

Dar na, nu trebuie să uit de partea în care e un nemernic insuportabil.

— Cât de mult ai decăzut, mormăi eu şi iau un tac. Văd că eşti destul de singur.

Exista o perioadă când Duke era urmat de un anturaj oriunde mergea. Acum, lucrurile nu mai stau aşa. Conducătorul detronat al şcolii pare singur acum, ca şi cum ar fi ieşit la pensie.

— Râzi cât mai poţi, glumeţule.

Ocoleşte masa şi-şi pregăteşte următoarea lovitură.

— Amicul tău deja pierde controlul acestei şcoli. Nu poate să rămână mereu în poziţia asta.

Scanned with CamScanner

— E amuzant cât de mult îţi pasă de asta, pentru că lui îi pasă foarte puţin.

RJ s-a bătut cu Duke pentru comanda supremă a acestui tărâm obscen, însă împotriva voinţei lui. A fost doar o misiune de autoconservare, care a scăpat de sub control. RJ a acceptat reticent funcţia şi tot încearcă să desfiinţeze sistemele autoritare cu care ne-am obişnuit cu toţii. în cea mai mare parte, nu vrea decât să fie lăsat în pace. între timp, Duke nu vrea decât să-şi recupereze curtea regală.

— Lawson, ştiu c-ai venit ca să începi o ceartă. în mod normal, ţi-aş face pe plac, dar n-am chef în seara asta. Rămâi şi joacă următorul joc, dacă vrei. Altfel, pleacă de aici.

în alte circumstanţe, poate aş fi obiectat şi aş fi tot încercat să-l enervez, dar în seara asta, e destul de plictisitor.

— Nu eşti distractiv. Niciunul din voi nu sunteţi distractivi în seara asta.

îi dau tacul meu, apoi mă duc în cameră, să-mi iau telefonul şi geaca.

Undeva în oraşul ăsta, trebuie să fie nişte probleme în care să merite să-mi investesc talentele. Ca în majoritatea nopţilor, îl pun pe şofer să mă lase la uşa barului mic şi sordid din Calden, unde, din fericire, chiar există semne de viaţă.

Se ştie că e unul din puţinele locuri din apropiere unde minorii pot să se îmbete, dacă-i dau barmanului un bacşiş generos. Ceea ce înseamnă că în seara asta, barul e plin cu adolescenţi beţi, care-şi aruncă priviri excitate. Toaletele gem de aventuri grăbite, în timp ce eu mă întâlnesc la chiuvetă cu un fotbalist de la Ballard, cu gene excepţional de lungi.

— Te cunosc? Arăţi familiar, spune el, fixându-mă cu privirea.

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

Nu am nici cea mai vagă idee, dar asta nu înseamnă că nu ne cunoaştem. Cine poate să ţină pasul?

— Pot să-mi pun penisul în gura ta, dac-o să te ajute să-ţi reaminteşti.

îşi pune un zâmbet forţat şi pleacă, pentru că nu ţine la glumă. Ce sensibili sunt copiii!

După câteva pahare de Don Julio, nu-mi mai amintesc cum am ajuns aici sau de ce am venit. Nu ştiu decât că să mă îmbăt necesită mai mult efort decât sunt dispus să fac. Mă trezesc într-o cabină, cu un grup de tipe gălăgioase din St. Vincent, care miros a vodcă cu merişoare şi fixativ. Vorbesc despre iubiţii lor, în timp ce fiecare îşi- propune să bea mai mult decât fata de lângă ea, aşa că ştiu cât de nerăbdătoare simt să-şi înşele partenerii neştiutori.

— Am un joc nou, strigă una dintre ele.

Nu ştiu dacă vorbeşte cu noi sau la telefon. Rimelul e un nor în jurul ochilor ei, în timp ce bate cu mâna în masă, ca să ne atragă atenţia.

— Trebuie să răspundeţi, pe rând, la toate întrebările pe care le punem, timp de 60 de secunde. Dacă nu răspundeţi, trebuie să beţi un shot.

-Da!

Alta bate în masă. I-a căzut coada, iar părul îi atârnă ca şi cum i-ar fi leşinat.

— Vrem shoturi! strigă ea la bar, şi, printr-un miracol, paharele ajung la masă peste câteva clipe.

Scanned with CamScanner

Mirosea a băutură ieftină, dar sunt sigur că barmanul o să pună preţ de Grey Goose. De ce n-ar face-o?

— Tu prima!

O blondă îşi propteşte bărbia în pumn şi se uită adânc în ochii mei înceţoşaţi.

— Răspunsul e da, încep eu, zâmbind.

— Nici nu ştii ce urmam să întreb.

— Nici nu e nevoie.

Scanned with CamScanner

— Ai făcut vreodată sex în public?

— Da.

— Ai făcut vreodată sex în trei?

— Da.

— Nu faci asta cum trebuie, intervine prietena ei. Ce e mai bună în timpul sexului, cocaina sau iarba?

E aşa mândră de ea, că trebuie să râd.

Totul e mai bun cu cocainã, cu excepţia taberelor.

Facem pe rând cu toţii, până ajung să se provoace să se sărute, pentru nu e nimic mai scandalos pentru fetele heterosexuale, decât lesbianismul performativ.

— Verişorul lui Courtney i-a făcut sex oral, spune una dintre ele, după ce-mi bea shotul de tequila, pe care mi-l ia din mână, de parcă nici n-aş fi acolo.

— Taci, Beth!

— Ce e? Chiar aşa a fost.

— Verişor prin căsătorie, scrâşneşte ea, iar faţa îi arde. Şi la momentul respectiv, nu ştiam că e nepotul lui Teny.

— Atunci conducea pista de karturi de la Cape Cod, chicoteşte Beth, amuzată de munca manuală. Practic, mama ei s-a căsătorit cu un angajat de la carnaval.

— Dumnezeule, eşti oribilă. Deţine parcuri de distracţie sau ceva de genul ăsta.

Lucrurile o iau la vale când cele două încep să se certe şi prietenele lor încep să ia partea uneia sau alteia. Consider că ăsta e semnul meu să plec, în timp ce angajaţii aprind luminile urâte de la ora două, şi practic încep să-i dea pe toţi afară cu măturile.

Una dintre ele rămâne în urmă când îmi plătesc nota. Vine lângă mine, la capătul barului, şi-mi aruncă un zâmbet pe jumătate

Scanned with CamScanner

tentant.

— Tu eşti Lawson, nu?

REBELA
iOS

Nu-mi amintesc dacă le-am spus cum mă cheamă, însă cercul şcolilor private de aici e mic. Nimeni nu e anonim cu adevărat.

— Dacă vrei, am auzit de un *after party,* spune ea, apropiindu-se. Poţi să vii cu noi.

— Eşti junioară, nu-i aşa?

Nu c-aş discrimina, dar n-o să fiu singurul senior care se simte bătrân în preajma unor fete catolice, care încearcă să se întreacă în comportament desfrânat, în casa parohială, sau cine ştie unde.

— Aşa, şi?

Trebuie să recunosc, răspunsul *este* grozav. Ba chiar mottoul meu. Iar încrederea ei e probabil motivul pentru care spun:

— Poate altă dată.

— Bine.

Zâmbeşte seducător, etalând un set perfect de dinţi albi. Apoi îmi ia telefonul de pe bar şi mi-**l** întinde, ca să-l deblochez.

Privesc amuzat cum se sună de pe el. îşi adaugă numele la contacte. îmi plac tipele îndrăzneţe. Sunt distractive.

— Ainsley, spune ea, fluturând din gene. Să nu uiţi. Putem găsi câteva lucruri pe care să le încercăm.

Asta da idee bună.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 15

REBELA FENN

— Bishop, ce naiba a fost asta? Concentrează-te şi trage la poartă, mârâie antrenorul de pe margine, după ce am dat un şut care trimite mingea peste poartă, în timpul antrenamentului de luni.

Portarul aruncă mingea din nou pe teren şi sunt pus la pământ când încerc s-o lovesc cu capul. Cotul lui Kenny mă loveşte în gât şi cad în mâini şi genunchi. Cu colţul ochiului, îl văd pe antrenor aruncând cu sticla de apă în tribune.

Nu-l învinovăţesc. Azi am fost groaznic la antrenament. De obicei, sunt unul dintre cei mai solizi dpi de pe teren, dar azi, dau doar rateuri. Nu am energie.

— Bishop!

Antrenorul îmi urlă numele şi trece de tuşă, ca să mă pună la punct.

— Hei, concentrează-te! Nu-mi pasă unde ţi-e mintea, trebuie să te concentrezi. Acum treci pe teren şi bagă mingea-n poartă, altfel o să ai penalizări până mâine la răsărit.

-

Nu e ca şi cum n-aş încerca. Nu ştie de cât efort e nevoie ca să fiu chiar şi aşa de prezent, pe jumătate, cât sunt acum. Adevărul e că de când Casey nu mai vorbeşte cu mine, n-am mai putut să mă concentrez la mai nimic. Am petrecut weekendul afundându-mă într-o groapă de disperare, şi încă încerc să ies din ea, dar sunt doar la

Scanned with CamScanner

jumătate. De fiecare dată când gândul mi se duce la ea, alunec din nou şi ajung din nou pe fundul gropii. Ridic privirea, spre punctul de lumină aflat atât de sus deasupra mea, că pare imposibil să-l ating.

Când ne aliniem pentru loviturile libere şi primesc o lovitură direct în faţă, cad la pământ. Durerea e aşa înţepătoare şi intensă, că nu pot să deschid ochii. Aud fluierul, semn că antrenamentul s-a terminat. Antrenorul preferă să-i pună punct, decât să-mi dezlipească cadavrul de pe teren.

— Omule, eşti bine? întreabă căpitanul echipei noastre.

Atunci ştiu c-am ajuns la fund. Când afurisitul de Duke Jessup e cu adevărat îngrijorat pentru mine. Uniforma lui e udă de la transpiraţie şi mă urmăreşte spre uşile laterale ale clădirii.

— Sunt bine, mormăi eu, târându-mi picioarele, în timp ce ne îndreptăm spre vestiare.

— Asta e numai vina fratelui tău, spune Duke.

îi arunc o privire pe jumătate interesată.

-Ce?

— Shaw. De când a apărut

Scanned with CamScanner

tipul, totul a luat-o razna. Nu-mi spune că n-ai observat.

Râd, obosit.

— Omule, RJ a câştigat lupta aia corect. Trebuie să treci peste.

— Niciodată, jură Duke, şi trece pe lângă mine.

După un duş, îmi scot telefonul din dulap şi văd că n-am notificări noi. Ştiu că n-ar trebui să fac asta, dar nu mă pot abţine să-i scriu din nou lui Casey.

EU: Ştiu că mă urăşti acum. dar te rog, putem să vorbim?

îmi pare rău.

Scanned with CamScanner

Mă uit la ecran şi-l ating când începe să se întunece. Aştept să văd punctele. Nu apar, aşa că mă îmbrac, şi-mi arunc bluza de trening transpirată în coşul de rufe. Când îmi verific telefonul din nou, răspunsul ei mă loveşte cu putere.

CASEY: Du-te naibii, pentru totdeauna.

Da, ştiu. Cam la asta mă şi aşteptam, doar că mai explicit. Cu toate astea, sper că următorul mesaj pe care o să i-l trimit e cel care o s-o prindă într-o stare mai bună.

Norocul nu e de partea mea nici când mă întorc în camera din cămin şi-l găsesc pe RJ pe canapea, cu Sloane.

La naiba. Aş fi preferat să mă lovească mingea în faţă din nou.

— Nu-i mai scrie surorii mele, îmi spune ea imediat.

— Te rog, poţi să scrii tot ce vrei să-mi spui şi să-mi laşi biletul pe pat? Mă doare capul de nu mai pot.

Mă duc la frigider şi iau două cutii de suc, pe care mi le lipesc de obraz.

— Nu dau doi bani pe asta.

Se ridică în picioare, agitată şi pregătită pentru
luptă.

— Casey ţi-a spus s-o laşi în pace. Dacă nu poţi să faci asta, o să ai de-a face cu mine.

— Am înţeles, Sloane. O să-mi tai penisul şi o să mă obligi să-l mănânc.

Mă întind pe pat şi sper că dacă nu mă mişc, n-o să mă vadă.

— Tu ai impresia că e o glumă, dar habar n-ai cât de mult a afectat-o tot ce s-a

Scanned with
CamScanner

întâmplat.

Cu ochii închişi, aud cum se apropie paşii furioşi ai lui Sloane.

— De când a aflat ce-ai făcut, e cu totul altă persoană. E retrasă, conflictuală. Are ieşiri explozive la cele mai mici

chestii. Ştii că săptămâna trecută a ţipat la nişte fete care se luau de ea?

— Foarte bine, spun eu. Care e problema cu asta?

Era şi timpul să-şi ia apărarea.

— Nu am fost de faţă, dar am auzit că sora mea le-a spus nişte lucruri urâte, ceea ce ar fi normal pentru mine. Dar e complet neobişnuit pentru Casey.

— Te-ai gândit vreodată că aşteptările tale despre cine e Casey o ţin pe loc? Mi se pare că în sfârşit s-a săturat să fie călcată în picioare.

Sloane îmi ia una din cutiile de suc din mână şi, când deschid ochii, o văd deasupra mea.

— înaintea ta, era cea mai dulce persoană pe care am cunoscut-o vreodată. Era mai bună decât noi toţi. I-ai furat asta, Fenn. Şi sper că asta o să te distrugă în fiecare zi.

Fără să mai spună un cuvânt, pleacă şi trece pe lângă RJ, când acesta încearcă s-o oprească. Trânteşte uşa în urma ei.

— Mulţumesc că m-ai susţinut, îi spun eu.

Iau cealaltă cutie de suc şi o pun pe faţă.

— Ai meritat ce ţi-a spus.

— Tot mi-ar fi prins bine puţină susţinere.

Scanned with CamScanner

— Ţi-am spus că n-o să mă bag. în altă ordine de idei, ce mesaj vrei să-i transmit lui Gabe? Nu mi-ai scris şi omul meu vrea să afle în seara asta.

La naiba. M-am tot gândit la asta de zile întregi şi aseară am realizat ce sarcină imposibilă e. Ce pot să spun, ce aş vrea să vadă şi RJ? Toate variantele la care mă gândesc sunt ori o mărturisire clară, ori l-ar face suspicios pe RJ, şi ştiu foarte bine consecinţele curiozităţii lui.

— Dacă stau să mă gândesc mai bine, pas.

— Serios?

Mă ridic când cutiile de suc din mână s-au încălzit şi nu mă mai ajută.

— Da, nu-ţi bate capul cu asta.

Nu pot să risc să atrag şi mai multă atenţie. După ultima altercaţie cu Sloane, e doar o chestiune de timp până o să explodeze şi o să-mi distrugă lumea.

Acum că ştiu numele şcolii militare unde e Gabe, trebuie să găsesc un mod să-i trimit chiar eu mesajul. Poate nu am metodele lui RJ de a contacta agenţi de pază dubioşi, dar am bani, şi asta poate să cântărească foarte mult

E evident că RJ vrea să insiste. Dar cineva tocmai bate la uşă. Când o deschide, găseşte o cutie.

— Pentru cine e? întreb eu.

RJ o aduce înăuntru şi o aşază pe masa de cafea, iar eu mă aşez pe canapea.

— Pentru mine. De la tatăl tău, spune el, încruntat.

— A, nu contează atunci.

Deschid televizorul, pe care e în continuare jocul video pus pe pauză, jucat de RJ şi Sloane.

RJ deschide cutia.

— Uau! La naiba!

— Cee?

— Un cârd de memorie. I-am spus mamei c-am nevoie de unul, dar ăsta e mult mai scump decât ce căutam.

— Bineînţeles.

Ce-i lipseşte lui David Bishop când vine vorba de emoţii sincere, compensează prin avere. încă de la nunta cu mama lui RJ, şi-a propus să-l cucerească pe RJ, ca şi cum aşa o să demonstreze că nu e un tată rău. Ăsta e un război emoţional, şi el, un nemernic manipulator.

— Probabil ar trebui să-l sun şi să-i mulţumesc, nu?

— Pentru ce? Pentru că încearcă să-ţi cumpere aprobarea? N-are decât să se ducă naibii.

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

RJ încă pare ezitant, în timp ce se uită la cârdul de memorie.

— Chiar trebuie să purtăm conversaţia asta din nou? Eşti nou, aşa c-o să-ţi repet: tatei nu-i pasă de tine. Sau de mine. Sau de oricine altcineva. Pentru el, cheltuitul banilor e egal cu emoţii umane, aşa că nu trebuie să se poarte ca un om. Nu te lăsa păcălit.

Fix atunci, îmi sună telefonul.

1-I arunc lui RJ, pentru că ştiu că David o să tot sune, iar la un moment dat, RJ o să-mi ia telefonul. Momentan, n-am energie pentru asta.

— Fenn? spune tata, când RJ îl pune pe difuzor.

— Da. RJ a primit chestia. E foarte impresionat. Ridic un controler şi încep să joc cu tipul lui RJ din joc.

— Spune-i persoanei de la Best Buy c-a făcut o treabă bună.

— Excelent. Sper că de asta avea nevoie.

— Da, intervine RJ. Mulţumesc, David. E perfect. Dumnezeule, ce penibil.

— Fenn, putem să vorbim puţin? spune tata.

— Sunt ocupat.

RJ îmi ia controlerul din mână şi-l înlocuieşte cu telefonul. E aşa enervant.

— Ce vrei?

închid difuzorul şi mă aşez pe patul meu.

— Ce mai faci? Voiam doar să văd cum merg lucrurile.

Vocea lui devine agitată, ca şi cum se aşteaptă să am o ieşire.

— Cum să nu. Ce vrei de fapt?

— Chiar mă interesează, insistă el. Vreau să ştiu cum eşti.

— De ce, e Michelle acolo? Da, tată, totul e minunat. Amândoi ne distrăm de minune.

Nu-mi răspunde la sarcasm, ceea ce cumva, e mai rău, şi continuă, neperturbat.

— Am vrut să-ţi spun din nou că ne gândim

Scanned with CamScanner

că venim să vă vizităm la şcoală. E vreo zi a săptămânii care îţi convine mai mult? Dacă vrei să-mi trimiţi programul tău...

— Da, da. Loveşte telefonul de două ori dacă eşti ţinut ostatic. Ar trebui să anunţ consiliul, că cheme un negociator pentru situaţii de criză?

— Fennelly...

— Da, bine. Super discuţie, pa.

— Eşti un nemernic, îmi spune RJ, care mă priveşte dezamăgit.

Sunt obişnuit deja cu asta.

— Da, ştiu.

Se întoarce la jocul lui video, în timp ce eu stau întins în pat şi încerc să-mi opresc creierul. Nu vreau decât un moment de pace. Sloane crede că misiunea mea e s-o corup pe Casey şi s-o transform în altă ratată furioasă şi blazată, ca noi. Dar ăsta e ultimul lucru pe care-l vreau. Da, mă bucur că le-a ţinut piept fetelor ălora, dar Sloane are dreptate. Ea nu este gălăgioasă şi conflictuală. Asta e o schimbare îngrijorătoare în personalitatea ei, ceea ce e numai vina mea.

Ideea că tocmai Casey suferă mă omoară. Sunt sigur c-aş putea să repar situaţia, dac-aş putea doar să vorbesc cu ea. Doar că nu răspunde la telefon şi sunt convins că Sloane i-a ameninţat pe toţi cei pe care-i ştim cu mutilarea, dacă mă vor ajuta.

Când se dă stingerea, mintea mi-e împrăştiată şi încurcată. Nu mai gândesc limpede. Mai târziu, după ce

s-a făcut linişte pe holuri şi RJ a început să sforăie, mă ridic şi mă îmbrac.

Dacă nu vrea să-mi răspundă la telefon, trebuie s-o conving pe Casey să se vadă cu mine.

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 16
CASEY

Simt o furie iraţională când un zgomot intermitent şi vag îmi penetrează subconştientul, trăgându-mă dintr-un vis pe care-l uit imediat. Cred că aveam un accent britanic foarte elegant. Are sens, având în vedere că, după ce m-am petrecut toată seara uitându-mă la mini serii vechi, alb-negru, am explorat o interpretare a unui mister marca Agatha Christie.

Aşa că mă trezesc având numai crimă şi trădare în minte.

Clipesc, încercând să mă obişnuiesc cu întunericul din cameră şi mă uit spre fereastră, de unde vine zgomotul. Deşi ştiu că nu sunt în pericol, când mă dau jos din pat, iau bâta de softball a lui Sloane.

Pe gazon, dincolo de tufişuri şi bariera de lumini cu senzori de mişcare, îl văd pe Fenn, cu telefonul în mână.

îmi sună telefonul de pe noptieră. Nu răspund şi mă gândesc ce-ar avea de spus şi m-ar interesa să şi aud. Sau cum ar reuşi să mă înduplece. Pentru că, momentan, îmi convine să fiu furioasă pe el. Dac-ar fi după mine, aş rămâne aşa pentru totdeauna.

Ecranul se întunecă.

Aş putea să fac asta. Să stau în umbră, până-i trece tăria şi se duce acasă, convins că nu poate să ajungă la mine.

Apoi ecranul telefonului se aprinde din nou şi vibrează pe noptieră. Până când curiozitatea mă împinge să răspund.

— Ce vrei? spun eu rece.

— Trebuie să te văd. Te rog, Casey.

Sunetul familiar al vocii lui, adâncă şi

Scanned with
CamScanner

aspră, îmi apasă pe inimă. Adoram să-i aud vocea, însă acum, îmi provoacă doar lacrimi.

— Dac-aş fi vrut să vorbesc cu tine, nu mi-aş fi ţinut telefonul închis toată ziua.

— Ai fi putut să mă blochezi, dar n-ai făcut-o.

— încă mai pot s-o fac.

— O să urc.

Mă duc la geam şi-l văd cum dispare în umbră. Deja Fenn ştie cum să se strecoare pe lângă senzorii de mişcare puşi de tata, găsind punctele moarte de la periferie.

— Nu face asta. O să închid fereastra.

— Ba nu.

Ce nemernic. Nu ştiu care parte e mai enervantă, că e atât de sigur pe el sau că are dreptate.

— Dac-o să te prindă tata....

— Atunci nu-**l** lăsa s-o facă.

La naiba.

Deschid fereastra, fix înainte ca Fenn să intre. Ate- rizează uşor şi se opreşte, atent după semne c-ar fi trezit casa. Are noroc că cei doi câini ai mei sunt creaturile cel mai puţin alerte de pe planetă. O mulţime de pisici hoaţe ar putea să coboare din tavan, pe frânghiile alea folosite de echipele SWAT, iar Bo şi Penny nici n-ar clipi. Bo şi-ar vedea de ronţăit osul, în timp ce Penny s-ar întoarce pe partea cealaltă în patul ei.

— Eşti un idiot, mormăi eu.

Scanned with CamScanner

Mulţumit că nu 6 detectat, se ridică şi mă analizează cu o privire intensă, moment în care fac un pas în spate. Uneori, uit cât de intimidant poate să fie. Are 1.83 şi e musculos. Cu gluga neagră, care-i acoperă părul blond, pare periculos. Dar nu mi-e frică de el. Niciodată nu mi-a fost. Chiar dacă e mai mare şi mai puternic decât mine, n-am niciun dubiu că pot să-l îngenunchez c-un singur cuvânt tăios.

— Ce parte din *du-te naibii şi stai acolo* n-ai înţeles?

— Am auzit bine, că le-ai ţinut piept tipelor ălora de la şcoală?

Mă încrunt.

— Ce? Cum ai auzit despre asta?

— De la Sloane.

Uau. Se pare că nu pot să mă bazez nici măcar pe sora mea să-şi ţină gura închisă. Credeam că e evident că embargoul care-l vizează pe Fenn i se aplică şi ei.

— Ce s-a întâmplat? insistă el.

— Nu. Viaţa mea nu te mai priveşte. N-ai niciun drept să apari aici şi să-mi pui întrebări. Aşa că, dacă ăsta e singurul motiv pentru care ai venit, poţi să pleci.

— Bineînţeles că nu e singurul motiv.

Se întinde după mine, dar îndrept bâta spre el, folosind-o ca să trasez spaţiul dintre noi.

— îmi fac griji pentru tine. Nu contează dacă tu crezi că am dreptul să fac asta sau nu. Nu pot să controlez faptul că-mi pasă.

— Tu te auzi?

Tupeul lui îmi provoacă un râset amar şi sarcastic.

— Din clipa în care m-ai lăsat întinsă pe pământ, udă şi inconştientă, în întunericul nopţii, nu te-ai întrebat nici măcar o dată cum mă simt în legătură cu multe lucrun. Asta e problema ta.

— Casey.

Scanned with
CamScanner

Văd cum se întristează. O parte din mine e încântată de asta.

— Adevărul doare, nu-i aşa?

— Tot ce-am făcut a fost să mă gândesc la tine, spune el. Şi am făcut nişte greşeli imense. Accept asta. Nu-ţi cer să nu mă urăşti. Fii furioasă. Dar te rog, iartă-mă.

— Dumnezeule. E ca şi cum trăieşti într-o lume falsă, în care consecinţele nu ţi se aplică.

în ce lume imaginară trăieşte, de are impresia că putem să ne revenim din asta? Că oricine din lume ar accepta ce a făcut, i-ar da a doua şansă şi ar merge mai departe?

— Asta nu e ca înşelatul, Fenn. Nu e ca şi cum ai sărutat altă fată la petrecerea mea aniversară. M-ai lăsat să mor şi ai minţit în privinţa asta.

Vrea să mă întrerupă, dar îl opresc.

— Ba nu, stai. A fost mai rău de atât. Ai făcut toate astea, după care ţi-ai schiţat un plan să te întorci în viaţa mea, ştiind ce-ai făcut. Eşti un sociopat la un cu totul alt nivel.

Pufneşte exasperat şi începe să se plimbe.

— Vorbeşti de parcă am avut un plan diabolic în tot timpul ăsta. Chiar crezi c-aş fi putut să plănuiesc aşa ceva? Am fost speriat din clipa în care am văzut maşina aia ieşind din apă. De atunci, am funcţionat doar pe adrenalină şi instinct. ‘

Fenn se opreşte în faţa şifonierului.

Scanned with
CamScanner

Mă uit în oglindă şi-l observ că vede frunzele şi florile uscate din ramă. Sunt amintiri de la plimbările noastre.

Acum, nu fac decât să-mi amintească cât de naivă am fost că am avut încredere în el.

— Care-i treaba? Eşti foarte tăcut.

Nu reuşesc să nu-**l** iau peste picior.

Scanned with CamScanner

— Prima oară, când am apărut la tine la uşă, am venit să văd cum eşti. Trebuia să ştiu că eşti bine. Că-ţi revii. Dar când te-am văzut, am simţit cum mi se rupe inima-n piept. Erai palidă, slabă şi arătai ca şi cum n-ai mai dormit de săptămâni întregi. Aveai o aură întunecată. M-a terminat să ştiu că erai aşa din cauza acelei nopţi şi c-aş fi putut să fac mai mult. M-am gândit că dacă pot să-ţi fiu alături, o să compensez pentru ceva. Ar fi un fel de penitenţă.

— Deci acum sunt proiectul tău caritabil. Ei bine, te eliberez. Ţi-ai plătit datoria cu vârf şi îndesat. Te rog scu- teşte-mă de vinovăţia ta.

— La naiba, de ce te porţi de parcă nu ştii ce simt pentru tine? N-am venit aici pentru conştiinţa mea, Casey.

— Atunci treci direct la subiect, încă nu ştiu de ce ai venit.

— Pentru că am nevoie să mă ierţi. Mi-e dor de tine.

O parte din inimă mi se rupe. Oricât de mult îl urăsc, încă mai e o parte din mine care nu-l urăşte. O parte din mine căreia îi e dor de plimbările noastre. îi e dor de senzaţia buzelor lui calde şi înfometate, peste ale mele.

Fenn a văzut mereu prin mine, ca şi acum.

— Şi ţie ţi-e dor de mine, spune el, cu blândeţe.

— Ba nu, mint eu.

— Ţi-e dor de mine.

Face un pas spre mine, iar eu fac un pas în spate.

Degetele îmi tremură în jurul bâtei, iar

Scanned with CamScanner

ochii lui albaştri se uită în jos.

— Pune bâta jos, iubito.

Un scâncet îmi rămâne în gât. Cred că e prima oară când m-a alintat aşa şi reuşeşte să dărâme un alt perete.

— Nu-mi spune aşa.

— Case, pune-o jos.

Când refuz în continuare, se apropie de mine şi-mi ia bâta din mână. O pune jos, apoi îmi ia faţa între mâini. Cu blândeţe şi fermitate.

— îmi pare rău că te-am rănit, spune el, plin de regret. Iartă-mă.

-Nu.

îşi lasă capul în jos, buzele lui fiind la doar câţiva centimetri de ale mele.

— Te rog, şopteşte el, plimbându-şi buzele peste gura mea.

Primul meu instinct e să mă împotrivesc. Să-l lovesc între picioare şi să-l dau afară, pe geam. însă cedez. îmi înfăşor braţele în jurul lui, îl prind de glugă şi deschid gura, lăsându-i limba s-o guste pe a mea.

Urăsc ce a făcut. Şi cu toate astea, corpul meu încă-i duce dorul. Doar când îi simt parfumul părului în plămâni, sunt mai fericită decât am fost în ultimele zile.

Ferm m-a observat abia după bal, şi de atunci, am fost dependentă de el. Se întâmplă ceva când mă atinge, o reacţie chimică care copleşeşte orice alt gând, şi e destul. Cel puţin pentru o clipă. Doar să-l sărut şi să trăiesc asta, înainte ca efectul drogului să treacă.

Cea mai grea parte din a purta pică e să rămân dedicată cauzei, alegând principiul în defavoarea satisfacţiei. Când ne îndreptăm spre patul meu, nici măcar nu mă gândesc cum asta subminează tot ce am spus până acum. El mă vrea pe mine, eu îl vreau

Scanned with
CamScanner

pe el, şi cred că amândoi ne urâm puţin pentru asta.

II împing pe saltea, după care stăm faţă-n faţă, iar el îmi trage piciorul peste şoldul lui. Gem când îi simt erecţia, dovada dorinţei pe care o simte pentru mine. Respir sacadat şi-i desfac pantalonii. Mâna îmi alunecă sub ei, căutând ce mi-am dorit aşa mult. E gros şi tare sub degetele mele.

Niciunul dintre noi nu spune nimic. Amândurora ne e teamă să rupem vraja. Gura lui e lipită de a mea, în timp ce-l mângâi. Se freacă de mâna mea, tresărind când îl strâng.

Fenn îşi bagă mâna sub tricoul meu şi mă mângâie pe spate. Limbile ni se joacă. Geme în gura mea. îşi plimbă o mână în jos, peste fundul meu, în timp ce buzele îi coboară pe gât, şi mă sărută pe umăr.

Nu rezist dorinţei de a nu mai gândi o perioadă. Să pun pe pauză toate gândurile şi doar să-l simt. Să mă prefac că ne e încă bine şi că încă suntem fericiţi.

— Spune-mi că nu mai simţi nimic pentru mine, şopteşte el.

Dar trebuia să strice totul.

E ca un duş rece, care-mi curge prin vene. îmi lipesc mâinile de pieptul lui şi îl împing.

— Orice sentimente aveam, au murit când m-ai trădat.

Se încruntă în timp ce mă îndepărtez şi mă dau jos din pat.

Nu înţelege cum ambele lucruri pot fi adevărate. Că pot să-l doresc şi să nu mai vreau să am de-a face cu el.

Scanned with CamScanner

Fenn se ridică, cu pantalonii deschişi şi părul ciufulit din cauza mea.

— Casey, te rog.

— Ar trebui să pleci.

— Ştiu că ce am făcut a fost groaznic, dar te implor, mai dă-mi o şansă. Pot să mă revanşez, îţi promit.

— Nu există decât un singur lucru care te-ar ajuta să încerci să fii iertat. Spune-mi adevărul. De ce-ai făcut ce-ai făcut?

Faţa i se contorsionează din nou, îndurerată, de parcă secretul pe care-l apără a devenit mai periculos şi

mai distrugător, fizic, pe măsură ce-**l** ascunde. Ca şi cum ar avea un parazit care-l consumă din interior.

Şi cu toate astea, nu spune nimic. îşi muşcă buza şi mă priveşte cu expresia aia chinuită, care subliniază alegerea pe care a făcut-o acum mult timp. Nu m-a ales pe mine.

— Du-te acasă, Fenn. Şi nu te mai întoarce, oftez eu, epuizată.

CAPITOLUL 17

FENN

tel

Abia m-am aşezat la al doilea curs de miercuri, înainte să-mi aud numele strigat, şi sunt chemat în holul clădirii de administraţie.

Scanned with CamScanner

Acolo, îl prind din urmă pe RJ, care merge în aceeaşi direcţie. Deja îşi desface cravata cu dungi verzi şi albastre, pe care l-am ajutat să şi-o pună mai devreme. Aproape geme de plăcere înainte să şi-o dea jos. Jur că, pentru RJ, să-şi dea jos o cravată e echivalentul unei tipe care se descalţă de tocuri după o zi lungă.

— Ce-ai făcut? întreb eu.

— Eu? Absolut nimic.

Deschide uşile duble care duc spre curte şi ieşim în aerul rece al dimineţii, unde mă opresc.

— Cee?

— Tocmai mi-am dat seama... Dacă ne-ar fi chemat directorul, ar fi vrut să ne vadă în biroul lui, nu pe hol.

îmi ridic geanta pe umăr, în timp ce un fior de avertizare mă străbate pe spate.

— Poate poliţiştii ne aşteaptă pe hol. Pare ceva tipic

lor.

La naiba.

— Oare poate să fie despre Gabe? Legat de banii pe care i-ai virat agentului de pază de la şcoala lui?

— Nu cred, munca mea nu poate fi detectată.

— Deloc?

— Deloc.

Ocolim curtea, prin latura îndepărtată a clădirii administrative, şi profităm de moment ca să ne uităm în parcare. Nu sunt maşini de poliţie. Cel puţin niciuna marcată. Cu toate astea, nu sunt convins că asta nu e o

Scanned with
CamScanner

capcană.

RJ e şi el de acord, pentru că bombăne.

— Am o senzaţie neplăcută.

Intrăm pe uşa din spate şi mergem, lent, spre hol. în timp ce păşim pe podeaua de lemn, fără să scoatem un sunet, amândoi suntem pregătiţi să sară cineva pe noi. Clădirea asta e mai rece decât orice alt loc de pe campus. Şi mirosul din aer e mai plăcut, ceea ce face toată situaţia şi mai sinistră.

— Doar nu crezi că asta e pentru c-am fost s-o văd pe Casey aseară, nu?

— Vorbeşti serios? Ce-ai făcut?

RJ se opreşte din mers şi mă împinge într-un alcov.

— Nimic. M-am strecurat pe geam...

— Fenn.

— Ea mi-a dat drumul, protestez. Ne-am certat, dar după, ne-am împăcat, oarecum. Mă rog, n-a mers exact cum plănuiam şi m-a dat afară.

— La naiba.

Pentru o clipă, arată ca şi cum o să-mi dea una. în schimb, scrâşneşte din dinţi şi scoate capul după colţ.

— Dacă i-a spus lui Sloane sau tatăl ei te-a văzut plecând... Poate sunt aici ca să te aresteze.

— Atunci de ce mai eşti şi tu aici?

Scanned with CamScanner

— Poate trebuie să-mi pună întrebări legate de înregistrarea de la debarcader şi cum am obţinut-o.

La naiba. Pentru o clipă, mă gândesc să fug. Un montaj scurt şi animat, cu mine ca fugar, îmi apare în mine, însă e mai puţin cinematografic decât în filme. Apoi, mă gândesc la Gabe, care nu ştie ce s-a întâmplat de când

a plecat din Sandover. Cât de multe nu ştiu despre acea
noapte.

De ce nu i-a răspuns la mesaj lui Lucas? încă n-am găsit modul meu de a-l contacta, ceea ce înseamnă că totul depinde de răspunsul pe care o să i**-l** dea fratelui lui. Nu cred c-ar împărtăşi ceva incriminator, dar îl cunosc foarte bine pe Gabe Ciprian. Dacă Lucas o să-mi arate mesajul lui Gabe, şi nu cred c-o să refuze asta, atunci sper că Gabe o să-mi lase un indiciu pe care doar eu pot să-l descifrez.

— Hai. Dac-o să mă aresteze, poţi să-mi amanetezi ceasul, ca să mă scoţi pe cauţiune, îi spun lui RJ.

într-un mod ciudat, mersul pe coridorul lat îmi aduce aminte de momentul când eram dus în sala de operaţie, ca să mi se scoată amigdalele. Eram îngrozit şi la un pas să plâng, şi mă muşcam de limbă, pentru că mama îmi spusese să fiu puternic. în ziua aia, m-am simţit matur, înfruntându-mi soarta.

Mă gândesc la faptul c-aş putea să merg la închisoare. Va trebui să nu ies în evidenţă şi

Scanned with CamScanner

să-l plătesc pe cel mai nebun de acolo să mă apere. E unul din avantajele faptului că sunt putred de bogat.

Apoi cotim pe coridor şi rămân fără aer.

— M-am răzgândit, îi spun lui RJ. O să fug.

— Laşule.

David şi mama lui RJ stau în faţa unui portret de pe perete, prefăcându-se că-l admiră şi fiind stângaci. Michelle poartă o rochie pulover, până la gleznă, care-i îmbrăţişează corpul ca o mănuşă. Mama lui RJ e sexy, nu pot să neg asta. Are părul brunet şi strălucitor, şi-l poartă lăsat pe umeri. Ochi mari, căprui, şi buze arcuite. Am citit undeva că ăsta e semnul frumuseţii supreme, sau ceva de genul ăsta. Sunt sigur însă că, dacă tata s-a căsătorit cu ea pentru vreo trăsătură fizică, aceea e fundul ei.

— Omule, n-o mai sorbi din ochi pe mama, mă avertizează RJ.

— David, au venit. Băieţi, haideţi să ne îmbrăţişaţi!

Mai bine pas. Simt sigur că ultima oară când l-am
îmbrăţişat pe tata a fost la înmormântarea
mamei.

RJ se duce să-şi îmbrăţişeze mama. Aceasta îl strânge cu putere şi spune:

— Dragule, mă bucur aşa mult să te văd. Mi-a fost aşa dor de tine.

Tata şi cu mine stăm acolo, în tăcere, privind această reuniune mamă-fiu. Tata,

Scanned with
CamScanner

care stătea cu mâinile în buzunarele pantalonilor, scoate o mână şi o întinde spre mine. O privesc, fără să dau mâna cu el.

— Ce faceţi aici? întreb.

— Am decis să vă surprindem, spune Michelle, cu un zâmbet luminos.

îi dă drumul lui RJ şi face un pas spre mine, ca şi cum o să mă îmbrăţişeze. Apoi îmi vede însă expresia şi se opreşte.

— Mă bucur să te văd din nou, Fenn.

— Şi eu pe tine.

Amândoi ştim că mint. însă, deşi nu am nicio problemă să fiu nepoliticos cu tata, nu pot să fiu un nemernic cu Michelle. Nu mi-a făcut nimic.

— Mai era prea mult până la Ziua Recunoştinţei, aşa că ne-am gândit c-ar fi distractiv să-l sunăm pe pilot şi să venim aici pentru o zi. Să vă scoatem la prânz. Ce spuneţi?

— Sigur, sună grozav, spune RJ, însă fără prea mult entuziasm.

— Minunat! Mă bucur foarte mult!

— Atunci bine. Maşina ne aşteaptă afară, spune tata, ursuz.

Proaspăt căsătoriţii o iau înainte, însă eu rămân puţin în urmă.

— Nu mă obliga să fac asta, îi mormăi lui RJ.

— Dacă eu trebuie să fac asta, şi tu trebuie, aşa că taci şi suportă.

Mă împinge în faţă. E prea târziu ca să fug, aşa că-mi forţez picioarele să mă ducă până la maşina Lincoln închiriată de tata pentru ziua de azi. Simt că

Scanned with CamScanner

mă îndrept spre execuţia mea.

Ne duc la ce pare să fie un local elegant, dintr-un orăşel mic, plin de mitocani, de lângă şcoala noastră. Tata e jenat când tot vorbeşte despre alegerea mesei perfecte şi cererea listei cu vinuri, de parcă nu e abia unu după-amiaza.

— Serios acum, care e ocazia? Aţi făcut o călătorie lungă doar pentru prânz. Aţi venit să anunţaţi divorţul?

în timp ce întreb, îmi tom un pahar cu şampanie, pentru că nu vreau să ratez ocazia. Şi oricum, nu e ca şi cum vreau să fiu treaz în timp ce stau cu familia.

— în niciun caz, spune tata vesel şi-şi ia soţia de mână. Aşa cum a spus Michelle, abia aşteptam să vă vedem.

— Mi-a fost dor de tine, zice ea, zâmbindu-i lui RJ. Nu-mi vine să cred ce diferit arăţi.

— De la înot. Mergem mult la sală.

Michelle se întinde să-i aranjeze părul, însă RJ se fereşte, timid.

— E modest, intervin eu. Nu se cade ca liderul unei organizaţii subterane de lupte şi al unui sindicat infracţional să fie moale.

RJ mă loveşte pe sub masă, dar nu vărs nici măcar o picătură de şampanie.

— Mai mergi la lupte? întreabă Michelle.

RJ îmi aruncă o privire tăioasă.

— Cred că te şicanează, intervine tata.

Eu îi fac cu ochiul mamei mele vitrege.

— în mod oficial, facultatea nu i-a mai obligat pe studenţi să se lupte după ce bobocul ăla a intrat în comă. Dar lucrurile tot se întâmplă.

David şi Michelle se forţează să râdă, pentru că toţi ne simţim aşa bine. Vin antreurile şi iau un cruton cu prosciutto şi

Scanned with CamScanner

smochine. Apoi îmi termin paharul şi îmi mai torn şampanie.

Atmosfera e groaznică şi nu s-a îmbunătăţit nici după ce am terminat jumătate de sticlă. Michelle ne spune acum o poveste stupidă despre clubul ei de lectură, pe care-l are cu celelalte femei întreţinute din cartier. Pentru o mamă singură, care şi-a mutat ani la rând fiul din oraş în oraş, pare să se potrivească la fix cu oamenii din Greenwich. Evident, opţiunea cea mai probabilă e că noile ei prietene îi zâmbesc în faţă, şi pe la spate, o numesc o materialistă. Femeile bogate sunt foarte previzibile.

— Săptămâni întregi, am discutat despre un roman pe care toată lumea îl urăşte. Nu facem decât să bem şi să-l facem bucăţi, spune ea, amuzată.

Paharul meu cu şampanie s-a golit, în mod misterios. Dar când mă întind după sticlă, David o dă mai departe. Nu contează, RJ nu s-a atins de paharul lui, aşa că mi**-l** însuşesc. Tata observă şi se încruntă, însă îl ignor.

— Apoi, cineva observă că Shelby n-a spus nimic toată după-amiaza. Ei bine, Claire, pentru că despre ea e vorba, aproape varsă paharul cu vin peste covorul turcesc despre care tot vorbeşte, şi aruncă cu – cred că era o bomboană – în Shelby, întrebând-o de ce e aşa tăcută.

Shelby, te implor, spune-ţi adevărul!

— Shelby s-a înroşit la faţă, şi apoi, cu o expresie absolut oripilată, care m-a speriat, şi-a ridicat mâna la gură. Am fost însoţitoare de zbor atât de mult, că ştiu foarte bine expresia aia. îmi dau scaunul în spate, tocmai când un

Scanned with
CamScanner

lichid verde aprins i se varsă printre degete în toate direcţiile. Shelby a petrecut patru săptămâni făcând o cură de dezintoxicare, bând numai suc de kale de patru ori pe zi. Şi a explodat peste tot în cameră. Acum, Claire e în genunchi, beată şi supărată, deoarece covorul ei turcesc e complet distrus.

RJ râde.

— Shelby mi-a trimis aseară o poză cu factura de la curăţătorie trimisă de Claire. 5 000 de dolari! Vă vine să credeţi cât costă curăţarea unui afurisit de covor?

— Ar fi trebuit să vezi factura primită de tatăl lui Lawson după ultima petrecere a acestuia în Hamptons, zic eu. Doar scoaterea spermei din piscină a costat 2 000 de dolari.

— Fenn, mormăie tata.

RJ râde ţinând şervetul la gură.

— Omule!

— Ce e? întreb eu, inocent.

Michelle pare că încearcă şi ea să-şi oprească un râset. E bine, înseamnă că mama mea vitregă are simţul umorului.

— Fenn, spune-ne cum merge cu fotbalul.

— Vrei să vezi ceva amuzant? îl întreb eu pe RJ. Hei, tată, care e regula de offside?

— Fenn.

Tata îmi aruncă o privire supărată.

— Ce e? Joc fotbal de la şase ani. Sigur ai reţinut ceva până acum, de la toate meciurile la care ai venit.

— Fenn, termină, spune RJ, şi el în mod evident sătul de prostiile mele.

— A, stai un pic.

Termin paharul şi i-l întind lui Michelle.

— Eşti drăguţă?

— Cred c-ai băut destul, spune tata, atingând-o pe braţ, înainte ca ea să-mi umple paharul.

— Strici tot cheful.

Apoi îmi întorc privirea spre Michelle.

— Deci, în 12 ani, ştii de câte ori a venit să

Scanned with
CamScanner

mă vadă jucând? Ghici. O să fie distractiv.

— Destul, Fennelly.

Tata se şterge la gură şi-şi lasă şerveţelul înapoi pe masă cu destulă putere cât să zdruncine paharele goale.

— Of. Ce zici să mergem la o plimbare, dragule? spune Michelle veselă, de parcă tocmai a rezolvat problema foametei mondiale.

RJ deja îşi dă scaunul în spate.

— Grozavă idee.

Mama şi fiul practic fug până la uşă, şi nu-i învinovăţesc pentru asta. Dac-aş fi fost mai isteţ, m-aş fi rostogolit din maşină în drum spre local.

— Eşti fericit acum? mormăie tata.

Ridic din umeri, nepăsător.

— Ţi-am spus că nu e o idee bună.

— Eşti beat şi te faci de râs.

— Sunt bine. Şi amândoi ştim că eşti mai îngrijorat pentru reputaţia ta.

Tata dă din cap şi-n ochi i se citeşte nefericirea.

— Bine, Fenn. Cred c-ai fost foarte clar că nu vrei să dai o şansă acestei familii.

Am avut o familie. A murit. Iar el s-a retras în cochilia lui şi mi-a întors spatele timp de şapte ani.

Tata îşi dă farfuria la o parte şi-şi odihneşte coatele pe masă.

— Putem să vorbim despre ce te deranjează cu adevărat? Michelle mi-a spus că i-ai zis lui RJ că nu crezi că-mi pasă de tine.

— Ba nu, am spus că nu dai doi bani pe mine şi nici dac-ai fi plătit, n-ar putea să-ţi pese mai puţin.

E şocat, pentru o fracţiune de secundă, că am spus tare aşa ceva, şi i-am spus-o şi în faţă. Dar asta e problema

lui. Ar fi trebuit să se gândească mai bine înainte să-şi lase fiul adolescent să bea jumătate de sticlă de şampanie mediocră şi apoi să înceapă discuţia despre traumele de familie.

Scanned with CamScanner

— Ce te face să crezi aşa ceva? Eşti fiul meu. De când te-ai născut, nu mi-a mai păsat de altceva.

— Omule, e impresionant să poţi să fii serios când spui asta.

— Ce-aş putea să fac să te conving? Doar sunt aici,
nu?

— Da, acum că ai o nouă soţie uşuratică, pe care vrei s-o impresionezi, pentru că te face să te simţi inadecvat. La naiba, tată. Cum de nu vezi că ce se întâmplă acum e şi mai rău?

— Michelle s-a purtat foarte frumos cu tine. Dacă mama ta ar...

-Nu.

Arunc şerveţelul pe masă şi, înainte să-mi dau seama, îndrept cuţitul de unt spre tata.

— N-o pomeni.

— Fenn!

Las cuţitul şi mă întind spre sticla de şampanie, însă tata ajunge primul la ea şi încearcă să i-o dea chelnerului care apare lângă mine.

— O s-o iau eu, îi spun.

— Nu, Fenn. Aşază-te! îmi ordonă tata.

— Nu. O să-mi iau prietena de aici şi o să mă îmbăt în parcare.

Chelnerul confuz se uită la tata, în timp ce toţi trei avem mâinile pe sticlă.

— Nu cred că pot...

— E-n regulă, omule.

Trag de sticlă şi o iau cu mine, în timp ce ies valvârtej din restaurant.

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 18
Şjfî

E miezul nopţii şi nu pot să dorm, însă nu e nimic nou. Imediat după accident, abia puteam să dorm 10 minute, cu atât mai puţin cele opt ore care se tot recomandă. Apoi, pe măsură ce am început să mă vindec, am început să dorm mai mult. Trei ore. Cinci. Şase. Până am reuşit să trec toată noaptea fără să fiu trezită de coşmaruri. în ultimul timp, mai am vise urâte, dar nu la fel de des. Mi-e mult mai simplu să adorm.

Până când Fenn mi-a frânt inima.

A trecut o săptămână de când am descoperit adevărul, perioadă în care n-am dormit mai mult de câteva ore pe noapte. Ceea ce înseamnă că sunt trează când Bo vine la piciorul patului şi începe să plângă.

Ridic privirea din ecranul aprins al telefonului, după ce m-am uitat la un website despre vedete.

— Ce s-a întâmplat, dragule?

Plânge din nou şi mă roagă din priviri.

— Vrei să ieşi?

Cum mă aude, Bo o ia spre uşa dormitorului.

Mă dau jos din pat şi picioarele goale mi se răcesc când ating podeaua. îmi pun nişte şosete şi-mi iau un pulover lung, băgându-mi telefonul în buzunarul din faţă.

Ies pe aleea întunecată, unde scâncesc surprinsă când dau peste Penny, care bâjbâie prin întuneric. Bo e deja jos.

Zgomotul îl scoate pe tata din cameră. îşi freacă ochii şi mă priveşte îngrijorat.

Scanned with CamScanner

— Draga mea, eşti bine?

— Sunt bine. O să-i las pe câini afară, să-şi facă nevoile. Bo plângea şi m-a trezit.

Includ minciuna despre cum am dormit, pentru că, dacă tata ar bănui că sufăr din nou de insomnie, m-ar trimite înapoi la psihiatru.

— Nu uita să reactivezi alarma când te întorci.

— O să fiu atentă, îi promit eu.

Apoi cobor şi mă încalţ.

Afară, tremur din cauza aerului rece de octombrie, şi o iau după câini, care aleargă spre copaci. Amândoi preferă să se ascundă în tufişuri ca să-şi facă nevoile. Le apreciez discreţia.

Ridic capul spre cerul limpede şi mă concentrez asupra lunii. Nu e chiar plină, dar e foarte aproape. Nu sunt fana lunii pline. Nu ştiu de ce, dar mă face arţăgoasă. Deşi în momentul ăsta, starea mea irascibilă are mai mult de-a face cu faptul că-mi sună telefonul. Nu e decât o singură persoană care mi-ar scrie aşa târziu.

Evident, e Fenn.

FENN: Nu pot să dorm. Mi-e prea dor de tine.

Simt un nod în gât şi simt cum lacrimile mă gâdilă în spatele ochilor. De ce nu mă lasă în pace? Şi de ce nu pot să-l blochez? Am încercat. Am apăsat deja de 10 ori pe BLOCARE. însă nu rezist decât câteva minute, după care anulez acţiunea.

Scanned with CamScanner

Nu sunt pregătită să merg mai departe, dar nici nu mai vreau să am nimic de-a face cu el. Inima mea obosită nu mai poate să ţină pasul.

Cu degete tremurânde, îi răspund.

EU: Vreau să mă laşi in pace.

FENN: Tata şi mama lui RJ au venit ieri să ne scoată la prânz.

M-am îmbătat şi am făcut o scenă.

EU: Nu-mi pasă.

Pun telefonul pe silenţios şi îl bag înapoi în buzunar. Fluier spre pomi, dar nici Bo, nici Penny nu se întorc la mine. La naiba. Sper că nu aleargă după vreo veveriţă trează la ora asta.

Fluier din nou. Când câinii tot nu se întorc, blestem încet şi o iau spre pădure. Tresar când luminile activate de senzorii de mişcare se aprind, aproape orbindu-mă. încă văd puncte negre când o iau printre copaci, păşind pe frunze uscate.

— Hei, veniţi odată aici.

Nu mă ascultă.

— Vă jur că dacă aţi omorât încă o veveriţă şi trebuie să petrec următoarea oră spălându-vă feţele de sânge, n-o să vă mai plimb pe lângă lac toată săptămâna...

Mă opresc şi icnesc când văd motivul dispariţiei lor.

— Bo! Penny! strig eu, în timp ce simt cum mi se scurge culoarea din obraji.

Câinii mei miros un iepure mort.

Nu ştiu de ce nu l-au mâncat încă. Bănuiesc că e din cauza foşnetului din tufişuri, care marchează plecarea unei a

Scanned with
CamScanner

treia creaturi în pădure. Cel mai probabil, cea responsabilă pentru uciderea iepurelui.

— *Aicil* le ordon câinilor.

Scanned with CamScanner

Sunt destul de ascultători cât să vină lângă mine. Cu toate astea, au urechile ciulite şi blana ridicată, în timp ce inspectează împrejurimile.

— Staţi, îi avertizez, apoi mă îndrept spre ce a mai rămas din iepure.

Stomacul mi se întoarce pe dos când văd mai bine locul, pentru că descopăr că nu e o singură victimă. La câţiva metri de iepurele adult sunt cadavrele a doi pui. Probabil fuseseră născuţi de curând, pentru că n-au blană deloc, iar ochii şi urechile sunt închise. îmi mut privirea şi văd alţi doi pui morţi, sau pisoi. Tata a încercat să-mi explice la un moment dat de ce li se spune aşa. De fapt, e mult spus „să explice”, doar a zis „aşa li se spune”.

Probabil că Bo şi Penny au întrerupt măcelul de aici. Cred că responsabila a fost o vulpe. Vulpile din zona asta se hrănesc, în mare parte, cu iepuri sălbatici. A fost un adevărat ospăţ pentru asta să dea de un cuib întreg, probabil fix când mama se întorcea să-şi hrănească puii.

Simt cum mă înţeapă ochii. I-a adus pe prădători fix la uşă. Cel puţin câinii au speriat vulpea înainte să se bucure de masă.

Cu vederea periferică, îl văd pe Bo cum se apropie şi mă întorc, spunându-i să stea pe loc.

Se opreşte, dar nu pare fericit că sunt singura care va avea ceva de câştigat de pe urma gustării lui de la miezul nopţii.

Dacă n-ar fi aşa târziu, probabil m-aş duce înapoi în casă, aş lua nişte mănuşi de cauciuc şi o cutie, şi m-aş întoarce să strâng săracii iepuri. Să-i îngrop ca la carte. Tata şi sora mea n-ar comenta, au participat la numeroase înmormântări de animale de-a lungul anilor. De obicei, când aduceam acasă o pasăre rănită sau un iepure sau chiar o veveriţă care avea nevoie de îngrijiri, doar că n-au mai supravieţuit. Singura operaţiune de

Scanned with CamScanner

salvare care s-a

terminat cu succes a fost cu un stârc. I-am pus numele Pudding.

Dar iepurii ăştia nu au nicio şansă. Toţi sunt...

Chiţ.

îngheţ. în spatele meu, o aud pe Penny cum mârâie.

— Şşşş, îi spun, apoi mă uit în jur, străduindu-mă să aud sunetul din nou.

Clar era de la un iepure.

O licărire de speranţă îmi apare în inimă. Oare a supravieţuit vreun pui?

Dumnezeule, sper să fi supravieţuit.

în timp ce câinii mei privesc trişti din locul în care i-am izgonit, cercetez zona din apropiere, ajungând la tufişuri şi uitându-mă la rădăcinile copacilor. într-un final, îl găsesc o vizuină, la baza unui copac.

Inima îmi bate cu putere şi arunc o privire înăuntru când văd mişcare. Sunt supravieţuitori!

Ba nu. E unul singur. Dintre cele patru corpuri iară blană din cuib, doar unul trăieşte.

Chiţăie din nou. Acel sunet groaznic, care-mi înjunghie inima.

— E în regulă, micuţule. Eşti în

Scanned with CamScanner

siguranţă acum.

Nu e chiar aşa însă. Şansele ca acest pui să supravieţuiască simt mici, spre inexistente. în mod normal, nici nu l-aş atinge. Aş muta cuibul într-o locaţie mai sigură şi aş spera că mama se va întoarce la un moment dat. Dar cum mama e moartă, înseamnă că nimeni n-o să se întoarcă sa apere această creatură neajutorată.

Ceea ce înseamnă că eu trebuie să mă ocup de asta.

— E în regulă, eşti cu mine acum.

Pun cu atenţie puiul de iepure în buzunar, dar mă îndrept de spate şi pornesc spre câini.

Scanned with
CamScanner

Când le spun să mă urmeze, Bo mă fixează cu privirea, iar Penny se uită cu jind la ospăţul abandonat.

Deşi moartea oricărei creaturi, mici sau mari, îmi provoacă dureri în tot corpul, sunt conştientă şi de cercul vieţii. De vechiul dans dintre prădător şi pradă.

— Lăsaţi vulpea să-i mănânce. îi merită, le spun eu,
tristă.

Ajung la verandă, tocmai când tata iese pe uşă, îngrijorat.

— Casey! De ce ai fost plecată aşa mult? De ce n-ai răspuns la telefon?

— îmi pare rău, l-am pus pe silenţios. Am dat de un mic obstacol în pădure.

— Ce s-a întâmplat?

— O vulpe a dat de nişte iepuri. Câinii au speriat-o.

în acel moment, puiul de iepure îşi face vocea auzită.

— Casey, spune tata, suspicios.

-Da? .

— Ai un iepure în buzunar?

— Poate?

încerc să-mi abţin un râset.

Tata mă priveşte îndelung, apoi oftează.

— Mă duc să găsesc o cutie de pantofi.

CAPITOLUL 19 SILAS

Sloane e mai încăpăţânată decât de obicei. Speram că puţin spaţiu o să-i ofere

Scanned with
CamScanner

perspectivă asupra situaţiei şi o să-i dea timp să-şi revină. Doar că a trecut mai mult de o săptămână şi încă nu-mi răspunde la mesaje.

I-am trimis un mesaj lung, în care am asigurat-o că nu încerc să mă culc cu ea. Am pomenit prietenia noastră şi legătura strânsă pe care am avut-o încă din primul an. Nu mă înţelege greşit, e o parte din mine care ar accepta, dacă Sloane mi-ar propune să ne cuplăm. Dar am înţeles că asta n-o să se întâmple.

Şi oricum, am o iubită. Iar Sloane s-a împăcat cu RJ, aşa că nu mai contează. Să trecem mai departe.

Mereu am considerat-o o persoană raţională. Da, sigur, e predispusă la furie şi are gusturi proaste la bărbaţi, dar în esenţă, e logică. Deşi se pare că slăbiciunea ei auto- distructivă de a ieşi cu rataţi i-a corupt creierul. Are nevoie de o detoxifiere, doar că nu pot să mă apropii destul cât s-o ajut să vadă asta.

— Spune-mi că am dreptate, îi zic lui Amy. Ăsta e evident un motiv de alarmă. Se transformă într-o cu totul altă persoană. Nu mai iese cu prietenii ei vechi. Totul de când tipul ăsta nou i-a acaparat viaţa.

— Ce părere ai de zona asta? întreabă Amy, mutând laptopul mai aproape, în timp ce stăm pe patul ei.

Scanned with
CamScanner

Şi-a întins picioarele goale peste ale mele, în timp ce caută pe internet cele mai bune cartiere din Londra în care să locuieşti.

— Cred că-mi place Notting Hill. Mai ţii minte comedia aia romantică la care te-am pus să te uiţi? Acolo se petrecea acţiunea.

— Sigur.

De fapt, puţin îmi pasă şi nici nu-mi amintesc de singura comedie romantică pe care m-a forţat să o văd.

Salvează o pagină şi merge mai departe cu determinarea unui detectiv de omucideri.

— Ştiu că ţi se pare prostesc, pentru că mai e mult până atunci, dar trebuie să încep să mă gândesc la asta acum, dacă vreau să-mi conving părinţii să mă lase să-mi petrec anul liber în Anglia. Dac-o să le arăt că m-am interesat, poate s-ar simţi mai confortabil să-mi finanţeze aventura, mă înţelegi?

— Da.

Abia dacă o ascult şi încep să regret să m-am strecurat în căminul ei în seara asta.

Amy m-a bătut la cap zile întregi să vin s-o vizitez la Ballard. Şi când am ajuns aici, a petrecut prima oră în baie, cu o nouă rutină de îngrijire a tenului, care-i face faţa să miroasă a lipici. Şi acum vrea să facă cercetări, în timp ce eu stau şi număr secundele de viaţă care-mi alunecă printre degete.

— Nu-i aşa c-ai deveni suspicioasă dacă una din prietenele tale n-ar mai vorbi cu tine, pentru că iese cu cineva?

— Oamenii se schimbă când sunt într-o relaţie şi vor să-şi petreacă tot timpul împreună. E normal, spune Amy absentă, în timp ce se uită la poze.

— Da, dar ce se întâmplă acum e extrem.

Scanned with CamScanner

Noi nu ne certam.

A fost o perioadă când Sloane îmi aprecia părerea. Dar acum, nu ştiu cum a reuşit RJ, dar i-a schimbat fundamental personalitatea.

— Nu-ţi place de tip, aşa e?

— E sub nivelul lui Sloane.

Personal, să zicem că e în regulă. Dar pentru ea, în niciun caz.

Amy se încruntă.

— Din ce-mi spui, nu pare decât că Sloane vrea să fii fericit pentru ea. Şi dacă nu poţi să faci asta, poate e mai bine să luaţi o pauză.

Mă încrunt şi mai tare.

— Nu cred că înţelegi imaginea de ansamblu.

într-un final, prinde aluzia şi închide laptopul.

— Poate dac-am petrece mai mult timp împreună...

— Doar sunt aici, nu?

— Chestia e că vorbeşti foarte mult despre Sloane în ultimul timp. De fapt, cam tot timpul.

— îmi pare rău că nu pot să mă prefac interesat de barurile din Londra.

Amy îşi dă ochii peste cap.

— Nu trebuie să vorbim despre Londra. Sau orice altceva.

Se apleacă să mă sărute, însă mirosul acela sufocant de lipici îmi umple nările. Mă forţez să nu respir pe nas şi încerc să ignor textura lipicioasă a pielii ei. Jur, majoritatea chestiile cosmetice pe care le folosesc fetele sunt moartea pasiunii.

Cu toate astea, când începe să mă mângâie peste pantaloni, dau gândul la o parte şi o las să-mi dea cămaşa jos. Şi-o dă jos pe a ei, ca să-mi arate că poartă sutienul meu preferat. Drăguţ gest. E alb, cu tiv roşu, şi-i face sânii foarte apetisanţi.

MO

Deşi uneori mă calcă pe nervi, Amy e o fată dulce. Şi are nişte sâni fantastici. Prima oară când mi-am strecurat mâna sub cămaşa ei, la recitalul de dans al

Scanned with CamScanner

surorii ei, aproape am terminat.

îmi strecor degetele intr-o cupă a sutienului şi o trag în jos, ca să-mi arate sfârcul ei mic şi roz. Trag puţin de el, în timp ce ea se duce în josul corpului meu, ca să-mi desfacă blugii şi să mă mângâie. Mă priveşte sub acele gene dese şi-şi dă părul şaten peste umăr, apoi linge vârful.

Plăcerea îmi dă fiori pe spate. închid ochii şi, dintr-un motiv groaznic, mi-o imaginez pe Sloane făcându-i sex oral lui RJ. Duke a fost groaznic, şi toţi ştim pe unde a umblat. însă noul puşti a recunoscut că s-a plimbat peste tot prin ţară. Probabil s-a cuplat cu cele mai tari dependente de metamfetamină. Mă întreb dacă Sloane l-a pus să se testeze.

— E bine? Vrei să fac altceva? întreabă Amy, în timp ce mă stimulează cu mâna.

Abia atunci îmi dau seama că face asta de ceva timp şi eu sunt doar pe jumătate tare.

— Nu, bine. Doar foloseşte-ţi limba.

De obicei, Amy face un sex oral bun. îi place. Aşa că încerc să mă concentrez, o strâng de sân şi trag tare de sfârc. Dar face asta de ceva timp şi tot nu am o erecţie completă. într-un final, se ridică, şi oftează frustrată.

— îmi pare rău. Cred că sunt doar obosit. Antrenamentele de la înot m-au epuizat.

îşi înclină capul, în timp ce mă închid la blugi.

— Antrenamentul la înot, repetă ea, suspicioasă. Sau, poate, e vorba de Sloane, pufneşte ea furioasă.

— De ce-ai spune aşa ceva? Mă încordez eu.

— Pentru că doar despre ea vorbeşti, Silas, spune Amy, care apoi mă imită: *Sloane e supărată pe mine. Sloane e răutăcioasă. Sloane are un iubit nou.*

— Mă deranjează ce spui.

Se dă jos din pat şi-şi ia fusta de pe podea.

— Vorbesc serios, eşti obsedat de ea şi nu-mi place asta.

— Eşti ridicolă.

Scanned with CamScanner

Tonul lui Amy devine din ce în ce mai tăios.

— Serios? Deci nu simţi nimic pentru ea?

Pentru a doua oară într-un moment important, dintr-o conversaţie critică, ezit o secundă prea mult.

Iubita mea rămâne mască.

— Dumnezeule!

— Amy, fii serioasă. Lucrurile nu stau aşa!

îmi ignoră apărarea spusă pe jumătate şi în ochi îi apar lacrimi.

— Cred c-am ştiut asta chiar şi la începutul relaţiei.

îşi muşcă buza de jos, care-i tremură vizibil.

— Dar te doream atât de mult, că m-am gândit că la un moment dat o să-ţi treacă, dac-o să mă placi îndeajuns de mult. Am făcut tot ca să fiu ce voiai, dar nu mai conta, pentru că nu m-ai plăcut niciodată, nu-i aşa? Niciodată n-ai fost capabil să mă iubeşti. Doar te distrai cu mine, până când Sloane rămânea singură.

Un plânset înfundat umple camera.

— Amy...

— M-am purtat mai frumos cu tine decât meritai, spune ea, în timp ce pe obraji îi curg lacrimi. Nu eşti o persoană bună, Silas.

— Fii serioasă. Exagerezi! Nu simt nimic pentru Sloane, bombăn eu, reuşind în sfârşit să neg.

— Nu te cred.

— E adevărat, mint eu.

— Du-te naibii, Silas. S-a terminat. Pleacă.

Instinctul îmi spune să rămân. Să petrec noaptea asigurând-o de sentimentele mele, până o să-şi revină. Nu e prima oară când nesiguranţa ei a împins-o în prăpastie.

Ştiu că putem să trecem peste asta, cu cantitatea

ELLE KENNEDY

Scanned with CamScanner

potrivită de cuvinte dulci şi reasigurări. Dar când mă dau jos din pat şi-mi pun cămaşa pe mine, îmi dau seama că nu-mi pasă. Relaţia asta cu jumătăţi de măsură m-a secat de energie şi nu mai am forţă să-mi pese.

La naiba, probabil mi-a făcut o favoare. M-a salva de la a ii nevoit să inventez un discurs de despărţire care să sune autentic.

— îmi pare rău, îi spun eu, dar vorbesc serios doar pe jumătate.

Apoi îmi iau pantofii şi ies pe uşă.

Când ies din camera lui Amy, expir uşurat şi o iau spre scări. O uşă se deschide pe la jumătatea holului şi apare o faţă familiară, cu ochi de culoarea chihlimbarului.

. Mila Whitlock.

înainte de accidentul lui Casey, Mila era prietena cea mai bună a lui Sloane. E şi sexy. în seara asta, poartă o pereche de boxeri scurţi şi o bustieră neagră, care-i scoate în evidenţă sânii obraznici şi abdomenul lucrat. Are un corp grozav.

Un zâmbet amuzat îi apare pe faţă când mă vede mergând cu pantofii în mână.

— Te distrezi? întreabă ea.

Ridic din umeri.

— Cred că tocmai mi s-au dat papucii.

— Bravo ei. Era şi timpul să dea dovadă de puţină coloană vertebrală.

— Mersi pentru susţinere.

— Nu pot să zic că-mi pare rău.

Bruneta voluptuoasă îmi face cu mâna peste umăr, în timp ce intră în cameră.

— Vise plăcute, Silas.

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 20 CASEY

ELLE KENNEDY

Chestia amuzantă cu şcolile catolice e că cea mai mare parte dintre noi nici măcar nu suntem catolice. Părinţii ne lasă aici pentru structură şi profesorii aparent „superiori”. Pentru sfinţenia unei instituţii numai de fete. în cazul meu, a fost o chestie de geografie, rezultatul faptului că slujba tatei ne-a limitat la Sandover şi zona apropiată. Dar există şi fete care chiar se trag din familii religioase. Ca de exemplu Jazmine. Părinţii ei devotaţi trăiesc visul american al imigranţilor, trimiţându-şi fiica la o şcoală privată exclusivistă, în speranţa că o să-i întărească credinţa şi caracterul bun.

Până acum, nu pare să funcţioneze.

Jazmine stă lângă mine la oră. După ce m-a văzut punând-o la punct pe Ainsley săptămâna trecută, a decis că suntem sortite să fim prietene, mi-a zis să-i spun „Jaz” şi acum e tovarăşa mea constantă de la şcoală. încă nu ştiu ce părere să am despre ea, dar nu pot să neg că e amuzantă. E fluentă în sarcasm. Foarte isteaţă. Scopul ei principal în viaţă e să devină o actriţă faimoasă, spre consternarea părinţilor ei. Ei voiau o fată catolică ascultătoare, care să-şi găsească un loc de muncă respectabil şi un soţ. în schimb, au primit opusul. Jaz insistă c-o să se mute în New York sau lx)s Angeles după absolvire şi n-o să se căsătorească niciodată.

Scanned with CamScanner

— Hei, cum mai e Silver? mă întreabă când se aşază pe scaun.

Ridic privirea din caietul de fizică. Avem test de dimineaţă şi nu m-am pregătit cum trebuie. Ultimele zile au fost epuizante.

— în mod miraculos, încă trăieşte.

Când am adus puiul de iepure acasă, acum patru nopţi, nimeni nu se aştepta să supravieţuiască nopţii. Sloane, care ştie cât de repede mă ataşez, mi-a tot amintit că mai puţin de 10% din iepurii rămaşi orfani supravieţuiesc. Dar până acum, fetiţa mea a sfidat soarta. Mă rog, nu ştiu sigur că e fată, pentru că e imposibil de spus acum. Am ales un nume neutru ca gen, dar îmi place să cred că e fată.

— A deschis ochii?

— Nu, spun eu, în timp ce-mi muşc buza, îngrijorată.

Ceea ce-mi spune că Silver avea o zi, maxim două, când am salvat-o. De obicei, puii de iepure deschid ochii la 10 zile. Ai lui Silver sunt încă închişi.

însă luptă să trăiască. îi dau înlocuitor de lapte pentru pisici şi o hrănesc cu seringa de două ori pe zi, ca să fie hidratată. Mă asigur că stă la căldură şi confortabil în cutia ei de pantofi. Dar ştiu că şansele de a supravieţui
fără mama ei sunt mici.

#

Sora Margaret stă la birou şi bate din mâini.

— Linişte, fetelor. Georgia, împarte, te rog, testele. Şi ţineţi-le cu faţa în jos! Creioanele nu pot atinge pagina până

Scanned with CamScanner

ceasul nu arată ora nouă.

— Doamne fereşte ca cineva să aibă un avans de un minut, spune Jaz.

Testul e mai uşor decât mă aşteptam şi i-l dau surorii cu 10 minute înainte de expirarea timpului. După, mergem la matematică unde Jazmine e trimisă la detenţie, după ce îi spune surorii Mary Alice că data viitoare când

călugăriţa o s-o mai lovească peste încheietură cu rigla, Jaz o să riposteze. Sora e scandalizată, iar faţa îi e mai roşie decât încheietura lui Jazmine.

— Detenţie, domnişoară Reyes!

Restul clasei râde încet.

Când vine ora prânzului, ne îndreptăm spre cantină. Fusta obscen de scurtă a lui Jazmine atrage privirile încruntate ale mai multor fete, care poartă fuste regulamentare. Ea rămâne indiferentă însă şi îmi spune ce film a văzut noaptea trecută.

Cea mai bună parte legată de ea e că nu dă doi bani pe părerea oamenilor despre ea, iar asta e o armă valoroasă când eşti adolescent. Săptămâna trecută, mergeam pe hol, când o fată a tuşit cuvântul „uşuratică”. Complet netulburată, Jaz s-a oprit în faţa dulapurilor şi s-a prefăcut devastată.

— O, nu! Ai aflat că mi-am pierdut virginitatea într-o partidă în trei, cu acei doi seniori de la Ballard? Ai dreptate, Marissa, chiar *sunt* o uşuratică şi sunt aşa jenată şi... vai, dar stai. Tu ai făcut asta!

Apoi m-a luat de braţ şi am plecat, lăsând-o pe Marissa să le dea explicaţii prietenelor ei. Am întrebat-o pe Jaz dacă povestea era adevărată şi a încuviinţat, spunând că unul dintre băieţi era fratele ei mai mare.

Scanned with CamScanner

Fetele de la St. Vincent se tem de ea. Partea amuzantă e că acum cred că le e puţin frică şi de mine. De când am înfruntat-o pe Ainsley, am observat cum li s-a schimbat

tonul când vorbesc despre mine la cantină. Acum nu mai râd. îşi feresc privirile când trec pe lângă ele şi n-o să mint, îmi place asta. Nu ştiam că o să mă simt aşa.

— Atenţia e o armă, îmi spune Jaz, când vede că observ schimbarea de comportament a tuturor. Fetele ca ele...

Arată spre Ainsley şi Bree, care se aşază la rând pentru mâncare, în timp ce noi ne aşezăm la o masă goală.

— Mereu au râs şi de mine. Era un trio de vrăjitoare la şcoala mea veche, care mi-a stricat cu totul primul an.

— Serios?

Nu pot să-mi imaginez o persoană încrezătoare, ca Jazmine, fiind hărţuită.

— O, da. Au râs de felul în care mă îmbrăcam. în care mă fardam. îmi tot spuneau să mă urc înapoi pe pluta mea şi să vâslesc înapoi în Cuba. Suntem din Puerto Rico, idioatelor. Mă rog, atunci m-a afectat. Mă ascundeam. Mâneam prânzul în toaletă sau în camera de artă, cu profesoara, pentru că eram terifiată de ele.

— De asta te-ai mutat la altă şcoală?

— în niciun caz. M-am transferat aici în anul doi. Pentru că tata şi-a schimbat locul de muncă şi a trebuit să se mute. Dar pe la jumătatea acelui prim an îngrozitor, am avut o revelaţie.

Amuzată, îmi pun tava pe masă şi mă aşez.

— Mi-am dat seama că puteam să continui să mă ascund şi să le las să mă facă de râs pentru tot restul vieţii, sau puteam să folosesc acea atenţie împotriva lor. Să devin atât de vizibilă, c-o să le fie frică să se uite la mine. Cea mai bună apărare e un atac bun, Tresscott.

— Aş spune că funcţionează.

— Exact. Şi ştii ce? în clipa în care nu mi-a

Scanned with CamScanner

mai păsat de părerea lor, m-am simţit mai bine. Am început să mă iubesc mai mult.

începe să înţeleg ce vrea să spună. Abilitatea de a-ţi controla povestea oferă putere. Aşa că atunci când Ainsley se întoarce de la rândul de la cantină, cu tava ei în mâini, şi mă priveşte, o fixez şi eu cu privirea.

De ce să aleg să fiu o floare ofilită, când pot să fiu ghimpele?

— Uite, masa ciudatelor.

Ainsley are un zâmbet arogant, când ea şi Bree se apropie. însă vocea ei are un tremur uşor. E tulburată de contactul meu vizual. Foarte bine.

— O să vă faceţi tatuaje identice cu ace de cusut mai târziu?

— Ce scârbos, mormăie Bree. Aşa faci conjunctivită.

Fetele de la masa vecină râd când o aud pe Ainsley, însă sunetul e forţat şi ezitant, şi se opreşte în clipa în care Jazmine se uită în direcţia lor.

— Te-am invita, dar nu vreau ca planurile noastre să-ţi strice concursul de mâncat penisuri.

Icnetele şi râsetele pe care le aud ca reacţie la ce am spus mă iau prin surprindere.

Observ că e un stop cadru în toată camera şi că fetele îşi ridică telefoanele. Simt un val bolnăvicios de endorfină şi ştiu că-mi place mai mult decât ar trebui.

— Ce e? Ai spus că suntem la dietă, îi spune Bree lui Ainsley.

— E keto, zice Jazmine, muşcându-şi buza, ca să rămână serioasă.

Aproape pufnesc.

— Apropo de penisuri. Casey, câte ai supt cât ai fost închisă într-o instituţie de boli mintale?

Replica lui Ainsley reduce camera la tăcere.

Scanned with
CamScanner

— Doar unul, îi spun eu. în ziua când tatăl tău a venit să mă viziteze.

— Ce naiba! Proasto!

Ainsley aruncă cu tava în mine. Mă feresc, iar salata îi zboară de pe farfurie, ajungând pe jos. Jaz şi cu mine profităm de explozia de zgomot şi telefoane scoase şi plecăm de acolo, aproape leşinate de la atâta râs.

— A fost distractiv, spune Jaz, când ne oprim la dulapurile noastre. Repetăm figura mâine?

Scanned with CamScanner

— Cred c-a vrut să mă lovească, spun eu.

— M-ai uri dac-aş spune c-ar fi fost amuzant să se întâmple asta?

Ridic din umeri. Niciodată n-am fost implicată într-o bătaie. Fenn tot vorbea despre ele la Sandover şi mereu am fost curioasă cum e să dau un pumn.

Ca şi cum ştie că mă gândesc la el, telefonul îmi vibrează în buzunar. Mi-a scris toată ziua, ca de obicei.

— De ce-ai faţa asta? întreabă Jaz.

— Nu e nimic.

— Cine-ţi tot scrie? Tot tipul ăla?

— Da.

— Şi tot nu-ţi mai pasă?

— Da.

La a şasea oră, sora mă trimite în biroul directorului. Câteva minute mai târziu, o privesc în ochi pe Maica Stareţă, care îmi face semn cu degetul.

— Ia loc, domnişoară Tresscott.

Biroul ei sumbru şi auster are două scaune metalice, în stil industrial, care arată de parcă au fost luate de la gunoiul unei închisori. Biroul e o forţă opresivă în cameră, ca şi cum a fost sculptat dintr-un singur trunchi masiv de sequoia antică. în acest spaţiu slab luminat, ridurile adânci ale feţei ei palide şi aspre se joacă cu umbrele.

Mă aşez pe unul din scaunele incomode pentru vizitatori şi o privesc cum ia loc în spatele biroului.

— îmi pare rău că n-am vorbit cu tine mai devreme, spune ea, fără nici urmă de prietenie în glas.

Scanned with CamScanner

Maica Stareţă e o prezenţă intimidantă şi e conştientă de asta.

— Cum ţi se pare că te acomodezi la St. Vincent?

Scanned with CamScanner

Ar trebui să-mi fie frică de ea, aşa că nu ştiu de ce mi se pare amuzantă întrebarea.

Da, e minunat, Maică Stareţă. După două luni în care am fost hărţuită aproape zilnic, mi-am făcut, în sfârşit, o prietenă.

Dar nu-i spun asta.

— Bine.

— Eşti sigură? Şi eu am crezut că e aşa, din moment ce niciuna din profesoarele tale n-a menţionat c-ai avea probleme. Dar surorile sunt îngrijorate că începi să întrerupi orele.

— Asta e ciudat, pentru că până acum o săptămână, nu cred c-am spus mai mult de 10 cuvinte deodată de la începerea semestrului.

E amuzant că mă arată pe mine cu degetul ca fiind problema, când Ainsley şi gaşca ei de imitaţii a instigat fiecare interacţiune. Cum puteam să evit asta, presupunând că nu voiam să mă arunc pe fereastră?

— Sora Katherina mi-a spus de un schimb de replici dintre tine şi alte două eleve, de săptămână trecută. Şi mi s-a spus că a fost o altercaţie azi, la cantină. Evident, în ambele cazuri, a fost folosit un limbaj deranjant.

Pentru numele lui Dumnezeu.

— Ţin să menţionez că Ainsley a fost cea care a vorbit urât.

Nu-mi amintesc dacă am zis cu voce tare că e o uşuratică sau am zis-o doar în minte, aşa că nu menţionez asta.

— Poate consideri că femeile devotate sunt delicate, dar te asigur, domnişoară Tresscott, că femeile de aici nu sunt fragile. Şi nu tolerăm insubordonarea. Dacă vei continua să ai astfel de ieşiri, o să fii chemată din nou în biroul meu. Asta nu e ceva ce să-ţi doreşti.

Râd sarcastic.

Scanned with
CamScanner

— Deci Ainsley poate să se ia de mine în continuare, iar eu ar trebui să tac şi să suport, aşa e? Aşa merg lucrurile aici?

— Dacă nu vrei să-l sun pe tatăl tău, îţi sugerez să te gândeşti la ce ţi-am spus şi să te întorci în clasă.

Asta şi fac şi restul orei, mă gândesc cum e posibil ca hărţuitoarea mea să nu păţească nimic, în timp ce victima ei e trasă la răspundere pentru că a pus în sfârşit picioru-n prag. După ce sună clopoţelul, mă duc spre dulap, unde Sloane mă abordează înainte să am ocazia să-mi iau manualele pentru a şasea oră. Sare imediat pe mine.

— Ai fost chemată în biroul directoarei? întreabă ea, cu acel ton frustrat, moştenit de la tata. Am auzit nişte tipe vorbind despre asta.

— Şi ce dacă?

— Şi ce dacă? Ce naiba, Case?

închid zgomotos uşa dulapului şi plec, dar se ţine după mine.

— Ar fi un capăt de lume dacă ţi-ai vedea de viaţa ta, în loc să te bagi într-a mea? întreb eu, iritată.

— Ştii ce? în ultimul timp te-ai purtat ca o răzgâiată şi m-am săturat de asta. Care e problema ta?

— Dumnezeule, Sloane. Nu eşti mama şi n-am nevoie de o îngrijitoare. Şi n-am nevoie nici să mă iei de la şcoală azi, Jazmine o să mă aducă acasă.

înainte să mă oprească, intru în clasă şi-i închid uşa în faţă.

Nu mai pot să fiu responsabilă pentru complexul de salvatoare al lui Sloane. Dacă vrea să facă pe martira, asta e problema ei. Pe mine să nu mă mai bage în treaba asta. Poate la un moment dat, am avut nevoie să mă bazez pe ea, dar a devenit sufocant. Şi epuizant, să-i tot car vinovăţia. Toată lumea îmi tot spune că trebuie să trec peste ce s-a întâmplat, dar nu mă lasă să mă

Scanned with
CamScanner

vindec. A devenit o parte

din ei, de parcă au nevoie să rămân bolnavă, ca să se felicite pentru că sunt atât de altruişti şi încurajatori. Dacă le-aş refuza povara, de ce ar mai putea să se plângă?

La finalul zilei, o văd pe Jaz aşteptându-mă la scările principale şi desenând. Mă aşez lângă ea şi îi spun discuţia avută cu Maica Stareţă.

— I-ai văzut biroul? întreb eu, tremurând.

— De câteva ori, zâmbeşte ea.

— E terifiant. Care-i treaba cu dulapul ăla ciudat?

— Sigur are un altar pentru un semizeu antic acolo.

— Nu-i aşa? Nu ştiu de ce, dar parcă e din *Horror Story.* Şi mă tot gândesc că sub veşmânt are nişte tatuaje foarte dubioase.

— Acoperirea perfectă, spune Jaz, serioasă.

— Vrei să facem ceva weekendul ăsta? întreb eu, uşor ezitantă.

A trecut ceva timp de când am avut un prieten cu care să petrec timpul, care să nu fie Fenn, şi am emoţii că poate sar calul.

— Sora mea e foarte enervantă şi nu mai pot să stau încă un weekend în casă, cu ea după mine."

— Da, sigur.

în timp ce vorbim, observ o maşină suspicioasă care opreşte în zona unde părinţii şi angajaţii îi aşteaptă pe elevi. E un Porsche argintiu, dezgustător de scump. Lumina se reflectă în ochelarii de soare tipici lui Lawson Kent, când iese şi se reazemă de capotă, pe partea pasagerului.

Apoi o văd pe Ainsley, zâmbitoare, îndreptându-se spre el.

Asta îmi dă o idee groaznică.

— îl cunoşti? întreabă Jaz, în timp ce

Scanned with
CamScanner

admiră postura înaltă şi musculoasă a lui Lawson.

— Trebuie să plec. O să-ţi trimit mesaj.

— Ce...

Eu deja am plecat. Trebuie să alerg ca s-ajung înaintea ei acolo, dar reuşesc. Ajung la Lawson când Ainsley e şi ea extrem de aproape. Fără să ratez nicio secundă, îmi arunc braţele după gâtul lui.

— Bună, chipeşule, îi spun eu.

îi ignor expresia şocată şi-l sărut. Cu limba.

— Ce faci? şopteşte el, când buzele ni se despart, iar privirea gri îi licăre, intrigată.

— Te plângi? şoptesc eu, apoi îl muşc de buza de jos.

— Niciodată, zâmbeşte el.

— Foarte bine. Ce zici să mă plimbi cu maşina? întreb eu, în timp ce mă retrag, cu un zâmbet plin de subînţeles.

CAPITOLUL 21

LAWSON

Casey Tresscott e o frumuseţe biblică. Fructul interzis. Sora mai mică. Să o gust înseamnă să-mi condamn sufletul unui chin etern.

Am văzut devastarea pe care a adus-o asupra lui Fenn şi nu-l invidiez. Cu toate că încă nu ştiu ce a făcut ca să fie izgonit din bunăvoinţa surorilor Tresscott. Toată lumea e aşa secretoasă în ultimul timp, că lasă foarte mult loc pentru interpretări.

Şi mintea mea înclină doar spre depravare.

— Cred că te-ai pierdut, fetiţo.

O fixez cu privirea pe Casey, care stă pe

Scanned with CamScanner

locul pasagerului, în timp ce lasă geamul jos şi aerul răcoros de toamnă îi flutură părul în jurul feţei, ca un incendiu sălbatic.

— Ştii că Sloane m-ar ucide pentru asta.

— Atunci nu-i spune.

Hopa. Am mai văzut privirea aia. E o fată determinată să dea foc oraşului. Uniforma de şcolăriţă nu face decât să intensifice aura rebelă pe care o emană.

Privirea îmi coboară asupra picioarelor ei goale, bronzate şi bine lucrate. Tivul fustei se ridică puţin, arătând o parte din coapsă.

N-ar trebui s-o admir, ştiu. Dar fructul interzis e apetisant de privit. Pun pariu că şi gustul e pe măsură.

Dar n-aş face niciodată asta.

Cred.

Dacă n-aş fi treaz, cine ştie. Din fericire, azi n-am luat nimic, aşa c-am mintea limpede şi sunt destul de sigur că pot să am încredere în mine să nu întrec limita şi să mă dau la fata lui Fenn. Nu contează că e fosta lui. Dacă ar fi fost oricine altcineva, probabil n-aş fi lăsat-o să intre în maşină.

Mă rog, asta e o minciună. Treaz sau beat, am devenit curios în clipa în care mi-a zis „s-o plimb cu maşina”.

— Şi pentru cine e această mică excursie rebelă? întreb eu, râzând.

— Câte întrebări...

— Sunt curios.

Clar am primit şi mai puţine explicaţii după ce am fost sărutat, dar rareori de la cineva de care clar nu trebuie să mă apropii. Nu mă plâng însă. Mi-ar prinde bine o schimbare şi abia aştept să văd ce o să se întâmple, chiar dacă ştiu motivul izbucnirii ei rebele.

— Nu încercăm să-l rănim pe Fenn, nu-i aşa? întreb eu, ridicând din sprâncene. Ştii c-o să

Scanned with
CamScanner

avem probleme.

Casey are un moment de ezitare, apoi devine din nou determinată.

— Ţi-ar păsa? Adori problemele, spune ea, cu o privire jucăuşă.

— Vinovat.

Traversez intersecţia, în loc să fac stânga, spre drumul care ne-ar duce la Sandover. Casey observă asta, dar nu se împotriveşte. Doar ea a intrat în maşina asta. Şi am de gând să-i ofer o călătorie memorabilă. în plus, absenţa ei o să provoace ceva probleme.

Abia aştept să văd consecinţele.

— Şi oricum, asta nu e despre Fenn.

îi pronunţă numele cu amărăciune.

— Atunci lămureşte-mă, pe cine facem gelos?

— Gelos? Pe nimeni. întrebarea e pe cine enervăm? Pe faţă îmi apare un zâmbet aprobator.

— Deja îmi place asta. Pe cine enervăm, Casey?

— Pe Ainsley Fisck. Nu v-am văzut învârtindu-vă în aceleaşi cercuri. De unde o cunoşti?

— Nu pot să zic c-o cunosc. Mi-a dat numărul ei la
bar.

— Şi chiar ţi-ai făcut planuri cu ea?

Nu era chiar un plan. Ainsley mi-a trimis un mesaj în care explica foarte clar că vrea s-o iau de la şcoală azi, într-un mod ostentativ. Şi să fac rost de o maşină sexy. Evident, am făcut asta, parţial pentru că nu sunt genul care întoarce spatele unei provocări, dar şi pentru că m-am plictisit de când soţii Goodvvyn au plecat de la Sandover. în plus, am făcut lucruri mai rele

Scanned with
CamScanner

decât să fur o maşină ca să fac sex.

— Planuri e mult spus.

Măresc viteza, apoi mă uit la Casey.

— E o prietenă de-a ta?

— Am de gând s-o distrug.

Nu e o hiperbolă. Are maxilarul încordat, în timp ce-şi îndreaptă atenţia spre drum.

Interesant. într-o haită de lei, Casey e un porumbel. E cât de poate de gingaşă. Dar se pare că şi-a găsit ghearele.

— Sună distractiv, îi spun eu.

îmi răspunde cu un râset, care duce la mai multe, când îmi spune:

— îţi explodează telefonul. Pun pariu că e Ainsley. Pot să mă uit?

— Chiar te rog.

îmi ia telefonul. Mă uit la ea şi văd strălucirea triumfătoare din ochii ei albaştri.

— Ainsley?

Scanned with
CamScanner

— O, da. Şi-a ieşit din minţi. Ia ascultă.

Casey citeşte un mesaj pe un ton ascuţit.

Ce naiba, Lawson!? CE NAIBA A FOST ASTA?

— A doua parte a fost scrisă cu majuscule.

— Evident.

Arfi bine să ai o explicaţie bună pentru asta! Dumnezeule, Lawson. Răspunde-mi odată, idiotule!

Pufnesc.

— Pot să-i răspund? Te rog?

Chiar dac-aş vrea s-o refuz, chestie pe care n-o fac niciodată, e imposibil să-i zic „nu” lui Casey.

— Fă-ţi de cap.

Casey râde, în timp ce scrie.

— L-am trimis, spune şi când mă întorc spre ea, văd că mă priveşte luminoasă.

— Ce-ai spus?

— Stai liniştit, n-am fost prea rea. Să-ţi citesc.

Casey tuşeşte, ca şi cum se pregăteşte să recite un discurs în faţa unui public.

— „Da, îmi pare rău pentru asta, drăguţă. Casey şi cu mine ne ştim de mult. Am decis să petrec timpul cu ea.”

Pune telefonul jos.

— Asta o s-o înnebunească.

— Bine punctat cu „drăguţo”.

— Şi mie mi s-a părut.

La doar 10 minute de St. Vincent, civilizaţia e înlocuită de păduri dese şi culmi teşite ale lanţului munţilor Apalaşi. Casey se ţine mai strâns când accelerez pe drumul şerpuit de munte, care are vedere spre râul de jos. Apoi, când curbele întortocheate devin nişte drumuri uşoare, sinuoase, îşi plimbă degetele peste pielea scaunului, admirând interiorul luxos.

Scanned with CamScanner

— A cui e maşina asta? N-am mai văzut-o.

— Am închiriat-o.

Tocmai luasem prânzul la cantină şi ieşeam, când Ainsley a pus la cale planul ăsta şi mi-a spus ce maşină preferă. Dacă e să fiu sincer, părea mai complicat decât îmi convenea, până am trecut pe lângă un Porsche Boxster din parcarea căminului seniorilor. Ce pot să spun? M-a tentat.

— De ce am impresia că asta înseamnă că l-ai furat? întreabă ea.

— Vrei să te dai jos? o provoc eu.

Dacă are dubii, ar fi mai bine să ajungă acasă înainte să se întunece. Noaptea, ies animalele.

— Nu, răspunde ea. Şi mie-mi plac problemele.

Mai vedem noi. Cu toate că sunt dispus să particip la jocul ăsta al răzbunării, nu mă simt obligat s-o apăr pe Casey de alegerile ei. Nu sunt supraveghetorul nimănui. Oamenii sunt responsabili pentru propriile lor decizii şi consecinţele acestora.

CAPITOLUL 22
RJ

E ziua plăţii, iar eu sunt afurisitul de Fisc. Era destul de rău când idioţii mă opreau pe holuri, ca să mă întrebe de revânzarea biletelor Celtics sau curse pentru preavize. Acum nu mai

Scanned with CamScanner

pot să iau nici cina fără ca vreun puşti pe care nu-l cunosc să mă salute, în timp ce bagă un plic alb în geanta deschisă parţial.

— Vezi prostia asta? îi zic lui Fenn, care mănâncă reticent din plăcinta lui de pui.

— Mai vine unul, spune el, arătând peste umărul meu.

— Aşa a fost toată ziua.

De data asta, un tip de la etajul nostru îmi pune nişte bani în mână, de parcă cumpără droguri. Poate asta s-a şi întâmplat.

— La naiba, de ce-mi tot dau bani?

Fenn lasă capul în jos şi continuă lupta cu mâncarea.

— Probabil e mai bine să nu pui genul ăsta de întrebări.

— Dar ce aprob? Asasinate? Vânzare de arme? Parcă sunt în mafia.

— Probabil că nu, dar pe de altă parte, nu m-ar mira să fie aşa.

Nu e vorba doar de plicurile strecurate pe sub uşă şi în dulapul de la sală. Toată ziua am primit notificări pe telefon pentru transferuri prin Venmo şi PayPal.

Sume mari, de la persoane anonime, care apar în conturile mele pentru cine ştie ce activităţi ilegale.

— Chiar încep să devin paranoic, îi spun eu.

Silas îşi dă ochii peste cap. N-a zis prea multe de când s-a aşezat lângă Fenn şi a început să-şi mănânce cina, folosind o mână ca să se uite la telefon.

— Am văzut *Băieţi buni,* fix asta se întâmplă înainte să devin ţinta unui

Scanned with
CamScanner

raid al autorităţilor, spun eu, în timp ce văd cum un fost acolit de-a lui Duke mă fixează cu privirea din partea cealaltă a camerei.

Fenn oftează. A făcut ceva progrese în ultimele zile, asta dacă o masă mâncată mohorât poate fi numită aşa. Dar tot e deprimat cea mai mare parte a timpului. Tristeţea provocată de pierderea lui Casey şi suferinţa prin care trece îl fac să-şi protejeze secretele ca pe codurile nucleare. Uneori, reuşeşte să poarte o conversaţie despre altceva decât una sau ambele surori Tresscott.

Amicul lui Duke vine spre noi. Fenn îl ştie de la fotbal, dar n-am vorbit niciodată cu el. Plimbându-se printre mese, bagă mâna în buzunarul interior. Am văzut şi partea asta din film. Eşti pe val în mai şi pus la pământ în iunie.

— N-am făcut decât să suport câţiva pumni de la Duke, îi reamintesc lui Fenn. Au fost oameni ucişi pentru mai puţin.

— Eşti dramatic.

Chiar şi aşa, o parte din mine tresare când tipul se apropie şi-şi scoate mâna din buzunar. Dar nu are o armă, ci un teanc de bancnote, pe care mi-l înmânează.

— Următoarea seară de vineri o să organizez un joc de poker. Evident,

Scanned with CamScanner

cu permisiunea ta. Eşti binevenit.

— De ce mi-ar păsa de aşa ceva? Spune-le oamenilor să nu-mi mai ceară voie pentru diverse chestii. Fă ce vrei.

în timp ce spun asta, împing banii spre el.

Scanned with CamScanner

Uimit, de parcă eu sunt cel nebun, amicul lui Duke pleacă încruntat, lăsând teancul în urmă.

— Vezi? E ca şi cum vorbesc cu un perete.

— Toţi cred că e un test. Simt derutaţi, spune Fenn.

— Spune-mi cum naibii o să explic un dulap de şosete pline cu bancnote de o sută de dolari, când o să ne bată FBI-ul la uşă.

Bag repede banii în geantă şi o închid, apoi o pun sub masă.

— Legat de asta, cum îi deprogramez? Deja nu mai e amuzant.

— Mi-ar plăcea să am problemele tale, bombăne
Silas.

Nu e singurul lucru al meu pe care şi-l doreşte.

Fenn îşi pune furculiţa jos şi ia o gură de apă.

— A fost ideea ta genială să te baţi cu Duke, asta e doar consecinţa.

— De câte ori trebuie să le spun că acum sunt liberi? Nu le vreau banii.

— Ai apărut aici acum câteva luni şi ai avut impresia că poţi să schimbi ordinea, spune Fenn, frustrat. Dar asta e ca o intervenţie americană în Orientul Mijlociu. Sunt mii de ani de cultură, care nu vor fi şterşi cu buretele peste noapte. Nu în timpul vieţii noastre.

— Nu cât am şi eu un cuvânt de spus.

Mă urc pe scaun.

— Ce naiba faci? Aşază-te la loc, idiotule, bombăne el.

— Atenţie, vă rog, strig în cantină.

Se lasă liniştea, de parcă a vorbit chiar Dumnezeu.

— Se pare că e o neînţelegere. Câţiva

Scanned with
CamScanner

dintre noi n-aţi aflat vestea.

— Serios, omule, taci naibii din gură, insistă Fenn.

— Regimul vechi a murit. Declar acest tărâm o anarhie binevoitoare. Nu există lideri aici.

Toţi mă privesc cu expresii neutre, fără să respire. Apoi, se deschid uşile cantinei.

— Domnule Shaw, dă-te jos, spune domnul Colson, un membru al catedrei de ştiinţă, care se încruntă şi arată cu degetul spre podea.

Iau loc şi totul revine la normal în cantină.

— Eşti fericit acum? N-ai făcut decât să-i convingi că eşti nebun.

Mă apropii cu paşi repezi de asta.

într-un colţ îndepărtat, Duke stă cu lacheul lui, Carter. Amândoi se uită la mine, Carter cu o expresie ucigaşă, în timp ce Duke mă priveşte cu un amestec de iritare şi resemnare. Ştiu că-l înnebuneşte faptul că nu mai e cel mai tare de la Sandover, însă faptul că am reuşit să-i sec contul aşa uşor îl face să-şi accepte soarta.

Aproape regret asta acum. Da, faptul că l-am învins în bătaie şi l-am ameninţat c-o să-l jefuiesc din nou l-a făcut pe Duke să nu mă mai hărţuiască cu ameninţări voalate şi să se dea mare şi tare, însă mi-e doar de zilele când nu eram hărţuit zilnic de toţi tipii din şcoală, care mai că-mi cer permisiune să se masturbeze.

Îmi mut privirea de la Duke şi încerc să mă concentrez pe ce spune Fenn.

— Nu le place schimbarea. Sunt derutaţi şi au nevoie să fie conduşi. Tu crezi că vrei anarhie, dar nu cred că ştii ce înseamnă asta în aceste condiţii.

— Aş prefera *împăratul muştelor,* în loc de aşa ceva.

Silas îşi ridică privirea din telefon şi pufneşte.

— Mai las-o baltă cu prefăcătoria asta.

— Asta ce-ar trebui să însemne? întreb eu precaut.

Scanned with CamScanner

De când s-a certat cu Sloane, Silas a păstrat distanţa. La antrenamente mă ignoră, doar îmi mai face nişte remarci mai mult pentru el. Azi se pare că e îndrăzneţ.

— Nemulţumirea ta principală e că eşti iritat pentru că primeşte teancuri peste teancuri de bani, pentru care n-ai făcut nimic. Da, bine, nu-ţi convine aranjamentul, dar las-o moartă cu prostiile astea false.

— Eu sunt fals? Uite ce e, am trecut cu vederea mai multe chestii, pentru că respect jocul, dar tu ţi-ai încercat norocul cu Sloane şi n-a mers. Eu sunt acum cu ea şi asta n-o să se shcimbe, aşa că poţi ori să te obişnuieşti cu gândul ăsta, ori să te duci naibii.

— RJ, termină, spune Fenn.

Mereu diplomat.

Silas pare c-ar avea câteva replici pe vârful limbii, dar apoi se răzgândeşte. în schimb, îşi ia tava şi pleacă.

Fenn îşi înclină capul spre mine.

— Chiar a fost necesar?

— Da. N-o să mă prefac că sunt răscolit de asta. Şi nici tu n-ar trebui s-o faci.

— E prietenul meu.

— Prietenul tău? pufnesc eu. Atunci poate ar trebui să afli că prietenul tău e cel care m-a trimis în ziua aia în pădure, ca să vă găsesc pe tine şi pe Sloane. El a pus totul Iacale.

Până acum, am fost reticent să-i spun asta lui Fenn. Din cauza momentului lui de gelozie meschină, Silas a pierdut orice şansă să-şi repare prietenia lui Sloane. Găsisem deja o pedeapsă potrivită pentru asta, ceea ce însemna că n-aveam de ce să aduc în discuţie prietenia lui cu Fenn. Dar dacă nu e dispus să accepte înfrângerea şi să plece, clar n-o să-i protejez reputaţia.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 23
CASEY

Niciodată n-am mai ieşit aşa. Cu mult la nord de lac, prin trecătoare montane înguste şi drumuri şerpuite. Lui Sloane nu i-au plăcut niciodată excursiile şi, de la accident, n-am mai condus.

— începi să prinzi gustul.

Lawson pare amuzat, în timp ce mă priveşte întinzând o mână pe geamul deschis, ca să simt vântul printre degete. Maşina trece cu viteză de casele de la ţară.

— Poate puţin, recunosc eu.

— Să nu laşi pe nimeni să te facă să te simţi prost pentru că trăieşti, Casey.

N-am niciun motiv bun să am încredere în Lawson Kent. Reputaţia lui infamă îl precede, atât în viaţa asta, cât şi în următoarea. Chiar dacă doar jumătate din ce spun oamenii e adevărat, e un beţiv, un dependent de droguri, un fustangiu şi în general, îi lipseşte orice busolă morală. Dar e liber. Cu totul neîngrădit şi indiferent. Nimeni nu-i spune ce să facă şi nu regretă nimic. Nu e legat de nimeni.

în clipa asta, nu vreau decât să-i urmez exemplul, pentru că îmbrăţişarea versiunilor noastre cele mai primare oferă o anumită libertate. Putem să dispărem oricând de pe planeta asta, aşa că de ce să nu ne bucurăm de viaţă?

— Pot să încerc şi eu?

— Vrei să conduci? întreabă el.

— Fără scuze, nu?

— Exact.

Scanned with CamScanner

Zâmbetul lui e aproape mândru.

Opreşte la un popas pitoresc, iar soarele se îndreaptă repede spre orizont. Ieşim din decapotabilă şi stăm lângă balustrada de lemn. Ştiu că Sloane se întreabă deja ce s-a întâmplat cu mine. Ar fi trebuit să fiu acasă de mai bine de două ore.

— Te gândeşti vreodată că, atunci când nimeni nu ştie unde eşti, e ca şi cum ai păşit în afara timpului? întreb eu, cu voce tare.

Am putea să dispărem. Să conducem în continuare în direcţia greşită şi să ne pierdem. Să rămânem pierduţi. Să devenim altcineva. Să inventăm o realitate nouă şi să ne ştergem dintr-o existenţă care mereu a părut inevitabilă.

— în fiecare zi, spune Lawson, în timp ce priveşte cerul care capătă nuanţe de mov şi roz. E ca şi cum undeva, fiecare versiune posibilă a noastră ia toate deciziile posibile. Provoacă un infinit de variaţii noi ale noastre în univers. Asta chiar te face să te gândeşti dacă într-adevăr contează că mai bei un pahar sau mergi în Thailanda.

— Sau furi o maşină şi te plimbi cu ea.

— Sau asta.

îşi trece degetele prin păr, care-i ajunge aproape până la umeri, dându-l la o parte de pe frunte.

Până acum, nu l-am luat pe Lawson în serios, aşa că n-am observat cât de chipeş e. Sau cum sarcasmul şi vul-garitatea lui îi ascund sinceritatea din ochi, atunci când nu încearcă să te convingă de dorinţa lui intensă de a fi mereu singur. Mi-e cunoscut acel instinct.

— Ştii ce, per total, încep să cred că nu eşti chiar un tip rău, îl tachinez eu.

Scanned with CamScanner

— Ai grijă, nu vreau să împrăştii astfel de minciuni, spune el şi-mi dă cheile maşinii.

în timp ce mă obişnuiesc cu scaunul şoferului, Lawson îşi pune centura.

— Presupun că ştii să conduci o maşină care are cutie de viteze manuală, nu?

-Ce?

— Ai mai făcut asta?

— A, da. O dată sau de două ori.

— Ăsta e cel mai bun mod să înveţi, râde el.

în mod surprinzător pentru amândoi, bag maşina în marşarier şi ies înapoi pe drum. Din fericire, nu e trafic mai deloc.

— E ca mersul pe bicicletă, spun eu, când schimbătorul de viteze protestează.

Lawson pufneşte.

îmi ia câţiva kilometri, dar mă adaptez. îmi amintesc repede de lecţiile date de mătuşa mea, în timpul vacanţei de vară. însă camioneta ei Chevy avea un ambreiaj mai puţin pretenţios decât asta.

— Ţi-e foame?

Văd indicatorul unei gelaterii de modă veche care produce îngheţata din laptele propriilor vaci ce pasc pe păşunea din spate.

— Au îngheţată artizanală.

— La naiba, e adorabil!

-Ce?

— Mă gândeam la un bar, dar sigur, sună bine şi nişte îngheţată.

Ajungem în centrul unui orăşel. Genul care are lumini atârnate deasupra drumului, între stâlpii de lumină, şi cafenele deschise pentru cină. După ce ne luăm îngheţată, decidem să ne plimbăm pe lângă magazinele care sunt afaceri de familie, păstrate ca o capsulă a societăţii de dinainte de apariţia intemetului.

Ajungem într-un parc mic, din centrul oraşului, cu o masă de picnic. Mă urc şi mă aşez, timp în care şi ling

Scanned with CamScanner

o cupă de caramel, înainte să alunece pe cornet. Afară începe să fie cam rece pentru îngheţată, şi cu toate astea, a mea se topeşte repede, în ciuda răcorii. Ar fi trebuit să-mi iau îngheţata într-o cupă, ca Lawson.

— A, ar fi trebuit să-ţi spun asta mai devreme, dar nu pot să stau obscen de târziu. Trebuie să ajung acasă, să-mi hrănesc iepuraşul, îi spun lui Lawson, care se aşază lângă mine.

Lawson se opreşte şi mă priveşte.

—Aa, bine. Vezi să trebuie să mai lucrezi la vorbitul murdar, dar merge şi asta.

Acum îşi muşcă buza, încercând să nu râdă.

— Cum hrăneşti iepuraşul? Ai un vibrator? Sau doar cu degetele?

Aproape scap conul din mână.

— Dumnezeule, nu! Mă refeream la propriu. Chiar am un iepuraş pe care trebuie să-l hrănesc.

— Deci nu vorbim despre păsărică ta?

-Nu!

Simt cum obrajii îmi iau foc.

După o cbpă, Lawson începe să râdă, cu sinceritate.

— Dumnezeule.

— Ce e?

— Eşti aşa pură, că mă simt murdar doar stând lângă tine. Ai un iepure ca animal de companie?

— Oarecum?

îi povestesc de operaţiunea de salvare a iepurelui de noaptea trecută.

în timpul ăsta, mă priveşte fascinat, de parcă a intrat într-un sat izolat de prin Amazon şi a descoperit o specie nouă. Am

Scanned with
CamScanner

impresia că nu mă înţelege.

Confirmă asta când spune:

— Cine naiba eşti, Casey?

— Ce? întreb eu, defensivă.

Pare puţin tulburat şi un alt rid îi apare pe frunte.

— Te-ai luptat cu nişte vulpi...

— Nu m-am luptat cu ele...

— ... ca să salvezi un iepure orfan, pe care acum îl hrăneşti de parcă eşti afurisita de Albă ca Zăpada. Oamenii ca tine există în desenele animate, nu în viaţa reală.

— Vorbeşti ca Fenn.

Nu suport să-l pomenesc, dar numele i-a alunecat înainte să-mi dau seama.

Asta**-l** face pe Lawson să pufnească.

— Fenn şi cu mine nu semănăm deloc. El e prinţul Disney al prinţesei tale Disney. Are impresia că e întunecat şi torturat, dar e genul de chin de suprafaţă, pe care o găseşti în telenovelele pentru adolescenţi. N-ar rezista nici măcar o zi în aceeaşi casă cu tata.

îi observ amărăciunea din ton. Sloane mi-a spus odată că tatăl lui Lawson e un tip rău, dar n-a detaliat.

— Şi cum te chinuie tatăl tău? întreb eu, curioasă.

Lawson devine neobişnuit de tăcut şi regret că l-am întrebat, realizând că poate am întrecut măsura. Poate a avut de-a face cu un abuz domestic sau mai rău. Iar eu, care sunt practic o străină, sunt probabil ultima persoană căreia vrea să i se confeseze.

Scanned with
CamScanner

— E-n regulă, nu trebuie să răspunzi, spun eu, în timp ce-l ating pe genunchi.

Privirea lui coboară spre mâna mea. Are o expresia ciudată, dar nu-mi dă mâna la o parte.

— Da, o să-ţi zic altă dată, spune el, ridicând, indiferent, din umeri. Spune-mi mai multe despre iepurele tău. Cum merge alăptatul? Trebuie să-l faci să râgâie după?

Neafectată, muşc din con.

— Folosesc o seringă şi nu e nevoie de râgâit. Dar trebuie s-o mângâi la fiind cu nişte vată, după ce mănâncă, ca să-şi facă nevoile.

— La fund? repetă el, după care-mi observă roşeaţa din obraji şi-şi apropie buzele, într-un râset tăcut. A, am înţeles.

— Practic, îl tot mângâi, până termină, şi...

Se apleacă de la râs.

— Trebuie să te opreşti, te rog.

Acum râd şi eu. Sună nebunesc şi oribil de sexual, la cum am formulat. Dar mă bucur c-am reuşit să mai relaxez atmosfera.

După ce ne liniştim, mă priveşte, cu un zâmbet plin de subînţeles.

— Cred că sunt îndrăgostit de tine.

— Mai taci, spun eu, dându-mi ochii peste cap.

— Eşti aşa de pură, repetă Lawson, mai mult pentru el, decât pentru mine.

— Nu sunt pură.

— **Ba** eşti. Ceea ce înseamnă că trebuie să te gândeşti la ce o să faci mâine.

— La ce?

— La controlul daunelor, cu micile tale prietene. Ar fi trebuit să te avertizez că există consecinţe dac-o să fii
văzută cu cineva care are reputaţia mea.

— Cum ar fi? Toţi vor crede că am făcut-o?

— „Am făcut-o”, spuse ea, de parcă suntem într-un serial de familie.

Scanned with CamScanner

— Acum ai o problemă cu felul în care vorbesc?

— Nu, nu dacă eşti pe Disney Channel, spune el, în timp ce linge îngheţata de pe lingură, de parcă încearcă să flirteze cu ea.

— Dacă ăsta e planul tău patetic de a mă face să nu te plac, n-o să meargă.

— Dac-aş încerca, ai fi deja pe fugă.

— Hai, dă tot ce ai mai bun. Şochează-mă cu depravarea ta.

_ Bine. Semestrul ăsta mi-am tras-o cu un cuplu de profesori căsătoriţi. Jack şi Gwen Goodwyn.

— A, gen, aţi făcut-o în trei?

— Aş vrea eu. Au fost pe rând. Dar în aceeaşi perioadă. Din păcate, amândoi au demisionat. A fost destul de plictisitor de când au plecat.

îmi opresc un râset.

— Da, te înţeleg perfect.

Mă priveşte aproape înţelegător, peste cele două cupe de îngheţată de vişine.

— Te-am şocat dincolo de orice cale de întoarcere?

-Nu.

Da, sunt surprinsă, dar nu oripilată.

— Nu ştiam sigur dacă eşti, bi, presupun?

Ridică din umeri.

— Etichetele te limitează. Nu mă gândesc la mine ca fiind bi, gay sau hetero. îmi place sexul şi sunt atras de oameni, uneori în amalgamuri neclare.

— Când pui problema aşa, totul pare ciudat de rezonabil.

— Şi eu cred asta.

Nu poate fi negat faptul că Lawson le dă motive oamenilor să aibă reacţii negative, pentru că are tendinţa să le forţeze limitele.

Şi Sloane e la fel, chiar dacă metodele lor diferă, însă, la fel ca sora mea, cred că şi Lawson nu vrea decât să fie înţeles. S-a străduit din răsputeri să-l pună pe fugă pe RJ, tocmai pentru că-l plăcea aşa mult. Când a decis să-şi deschidă sufletul în faţa lui, ştia că merita asta. E un mod manipulator şi alambicat de a trata oamenii, care deseori se întoarce împotriva ta. însă chiar şi aşa, are logica lui.

— Spune-mi ceva. Tu şi Fenn sunteţi despărţiţi, nu?

— Da, spun eu şi devin imediat defensivă.

— *De ce?*

— Cum adică de ce?

Scanned with
CamScanner

— Adică de ce. Care a fost motivul despărţirii subite? Nimeni nu spune nimic.

Asta aşa e. Doar patru oameni din toată lumea ştiu ce a făcut Fenn în noaptea aia şi toţi am ţinut secretul între noi. Şi chiar dacă Sloane susţine că e furioasă pe Fenn, niciodată n-am simţit că ea sau RJ mă susţin în toată treaba asta. RJ îi este loial fratelui său vitreg. Sloane spune că-mi e loială mie, însă cu toate astea, încă mai vorbeşte cu Fenn şi-i dă detalii despre cum mi-e la şcoală şi de câte ori sunt trimisă la detenţie. Cum are impresia că mă susţine aşa?

Aşa că, atunci când Lawson mă întreabă, decid să fiu sinceră, în loc să evit răspunsul sau să mint. Poate pentru că sper c-o să fie acea persoană destul de egoistă cât să nu le ia partea.

— Ce-ţi aminteşti despre bal?

întrebarea îl ia prin surprindere.

— Sincer să fiu, nu prea multe. Cred că mi-am pierdut cunoştinţa.

— Nu eşti singurul, râd eu. Dar tocmai am aflat că Fenn e cel care m-a scos din maşină.

Lawson mă priveşte uimit.

— Dumnezeule, vorbeşti serios?

— Şi totul e filmat.

— Sfinte Sisoe! Era în maşină?

— Nu, şi nu ştim cine era. Mai apare cineva pe înregistrare, dar nu se vede clar cine e. Iar Fenn refuză să explice de ce n-a spus nimic despre asta. De ce m-a salvat şi de ce m-a lăsat pe jos, inconştientă şi cu o rană la cap. Cine face aşa ceva?

Simt cum furia creşte în mine.

Scanned with
CamScanner

— Asta e greşit, încuviinţează Lawson şi venind de la el, înseamnă mult.

— Nu-i aşa? Aşa că-ţi poţi imagina de ce asta ar afecta o relaţie.

— Da.

Privirea lui argintie se concentrează asupra mea.

— Dac-o să-ţi dea o explicaţie care are sens, o să-l
ierţi?

— Nu ştiu, dar oricum ar fi, n-o să uit niciodată.

Se întunecă, aşa că aruncăm gunoiul şi ne îndreptăm spre maşină. Lawson e tăcut şi căzut pe gânduri, procesând încă revelaţia.

— îmi pare rău că te-am bombardat cu toate informaţiile alea, spun spăşită. Am stricat toată distracţia.

— Nu, ce? Dumnezeule, nu. Doar mă gândeam ce depravare murdară va trebui să inventez la următoarea noastră aventură, ca să întrec asta.

— Următoarea aventură?

— Aş putea să organizez un jaf elaborat al unei opere de artă, dacă e mai pe placul tău. Oricum ar fi, există opţiuni, iar purtarea de costume e încurajată.

— Asta seamănă suspicios de mult cu invitaţia la o a doua întâlnire.

— O întâlnire? întreabă el,

Scanned with
CamScanner

inocent. Doar propun o înţelegere pentru o viitoare aventură amicală.

— Sună bine, spun eu timidă.

în ciuda repercusiunilor inevitabile care vor apărea pentru că-mi petrec timpul cu o persoană infamă precum Lawson, azi m-am simţit aşa bine. Pentru mine, asta contează mai mult decât să nu fiu ţinta bârfelor.

— Hei, ştiu că probabil ai crezut că sunt nebună, la cum am sărit pe tine la şcoală, spun eu, în timp ce ne întoarcem la Porsche. îmi pare rău pentru asta. Dar ai fi putut să mă refuzi sau să fii un nesimţit, şi cu toate astea, n-ai făcut-o. M-am simţit bine. îţi mulţumesc.

Mă aştept la un răspuns isteţ, poate chiar puţin vulgar. însă se reazemă de maşină şi-şi încrucişează braţele.

Scanned with CamScanner

— Casey Tresscott, dintre toţi oamenii pe care-i cunosc, eşti ultima persoană cu care aş vrea să fiu nesimţit.

— Tare, spun eu, oprindu-mi un zâmbet.

Pentru că ăsta e posibil să fie unul din cele mai frumoase lucruri pe care mi le-a spus cineva vreodată. Ceea ce e cam trist, dacă stau să mă gândesc. Aşa că n-o fac.

— Dar dacă o să-ntrebe cineva, nu ştiam că maşina e furată.

— S-a făcut, zâmbeşte el.

Ar trebui să plecăm. S-a întunecat şi nici nu vreau să mă uit să văd cât e ora. Sunt sigură că Lawson are lucruri mai bune de făcut.

Doar că nu se mişcă şi nici eu nu mă mişc. Stăm acolo, în mijlocul pustietăţii, fără nume. Am putea fi oricine. Lawson se apropie. Sau poate eu o fac. Tremur când simt briza toamnei, pentru că pentru o secundă, pare că Lawson Kent o să mă sărute.

Mă trezesc însă la realitate când simt vibraţii în buzunar.

— La naiba, şuier eu şi văd zecile de notificări pe care le-am primit pentru mesaje, apeluri pierdute şi mesaje vocale.

— Cee?

— Cred c-am rămas fără semnal la un moment dat. Am primit un milion de mesaje.

Fiecare mesaj succesiv de la tata şi de la Sloane e din ce în ce mai isteric. Şi sunt la fel de multe şi de la Fenn. Sloane a devenit probabil disperată, de l-a implicat în căutare. Imaginea cu tata plimbându-se agitat prin casă, gândindu-se la ce e mai rău, mă readuce la realitate. Şi ideea că Sloane se

Scanned with CamScanner

plimbă prin pădure şi mă caută.

— Trebuie să ne întoarcem, cât mai repede, îi spun lui Lawson.

CAPITOLUL 24
CASEY

— Oricât mi-ar plăcea să fiu un domn, o să te las aici, şi nu la tine acasă.

E întuneric când Lawson opreşte lângă intrarea de cărămidă a campusului Sandover.

— Stai liniştit. Dacă tata n-ar încerca să te aresteze pentru răpire, Sloane te-ar acoperi cu benzină şi ţi-ar da foc, răspund eu, în timp ce deschid uşa înainte să oprească.

— Atunci aici te las, rebelo.

— Hei, din curiozitate, ce ai de gând să faci cu maşina?

— Probabil o s-o las într-un loc pentru handicapaţi, în oraş, spune mângâind admirativ volanul din piele. Nemernicul care o deţine merită asta.

încerc să nu râd.

— Multă baftă, atunci.

îmi iau ghiozdanul de pe jos şi ies din Porsche, după care o iau la fugă,

Scanned with CamScanner

traversând campusul, ca să ajung cât mai repede acasă.

Sunt oarecum uşurată când văd că nu sunt maşini de poliţie în faţa casei, dar toate luminile dinăuntru sunt aprinse şi tensiunea e palpabilă. Mă apropii uşor de alee, ca să-mi revin, dar tot sunt foarte transpirată de la cât am alergat.

îmi închid telefonul, fix înainte să intru.

*

Scanned with
CamScanner

— Hei, sunt acasă, spun eu, pe un ton care sper că e nonşalant. îmi pare rău c-am întârziat.

Tata vine pe hol înainte să apuc să închid uşa. Sloane apare şi ea din bucătărie. Amândoi ţipă incoerent unul peste celălalt, copleşiţi de panică şi furie.

— Unde-ai fost toată noaptea?

— De ce n-ai răspuns la telefon?

— Am încercat să dau de tine de ore întregi.

— Uau, ce se întâmplă?

Mă prefac surprinsă, în timp ce mă descalţ.

— Nu mi-am dat seama că mi-a murit telefonul.

Sloane pufneşte.

— Prostii. Arată-mi-l.

— De ce n-ai venit acasă cu Sloane, după şcoală? intervine tata.

E roşu la faţă şi are nişte vene adânci pe frunte, care-i pulsează.

— Jazmine m-a întrebat dacă nu vreau să mai rămân şi să ne facem temele împreună. Aşa c-am mers în căminul ei. Am învăţat şi ne-am uitat la două filme. Apoi m-a lăsat acasă şi aici sunt. Nu ştiu care e problema, doar i-am spus lui Sloane.

Amândoi îmi suflă-n ceafa când intru în bucătărie, unde beau dintr-o răsuflare un pahar cu apă şi-mi mai pun unul. La cum arată lucrurile, începuseră să pregătească cina, pentru că simt legume tăiate şi o oală cu apă la fiert, dar s-au oprit când n-am apărut.

— Prostii, spune sora mea din nou. Mi-ai spus că Jazmine o să te aducă acasă, nu c-o să

Scanned with CamScanner

staţi la ea la cămin.

— Planurile s-au schimbat, n-am nevoie de permisiunea ta să-mi fac prieteni.

— Gata cu atitudinea asta, intervine tata.

— De când sunt interogată pentru c-am întârziat la cină?

Simt cum furia îmi copleşeşte obrajii. Sloane se strecoară peste tot prin oraş, iar tata abia observă. Eu vin acasă târziu o dată şi parc-am evadat din Alcatraz.

— Situaţia e serioasă, Casey! ţipă tata cu o forţă pe care n-am mai auzit-o de câţiva ani. Nu-mi vine să cred că ai fost aşa iresponsabilă!

— Am 17 ani!

— Asta nu înseamnă că poţi să faci tot ce vrei.

Ceva din inflexiunea lui, sau poate de la toată săptămâna asta, mă activează şi nu mai pot să mă abţin.

— Tată, toată lumea pe care o cunosc are o viaţă. Cu mine cum rămâne? Cum o să pot fi normală? Nu mai sunt un copil.

Pufneşte când aude întrebările şi-şi freacă, frustrat, nasul.

— Nu poţi să decizi când ai tu chef să stai plecată toată noaptea şi să nu spui nimănui unde eşti. *

— Toată noaptea? E abia nouă, ce naiba?

— Ai grijă cum vorbeşti!

— îmi pare rău, dar fii serios, nici măcar nu e aşa târziu. Şi am fost în căminul unei şcoli ***catolice*** doar de fete. N-am voie să am prieteni? Despre asta e vorba?

— Nu asta am spus, zice el, în timp ce-şi încrucişează braţele la piept. în timpul săptămânii, trebuie să fii acasă la ora cinei. Ştii asta foarte bine. Dacă vor fi excepţii, prietenii tăi pot să vină aici şi să se prezinte. Sau sora ta o să fie cu tine.

— Stai un pic, eu de ce sunt trasă în asta? obiectează Sloane.

— E atât de nedrept. Nu poţi să mă ţii

Scanned with CamScanner

închisă aici. Nu sunt prizoniera ta.

Pun paharul în chiuvetă, apoi mă duc la frigider, să iau laptele pentru pisici.

— Acum vă rog să mă scuzaţi, dar trebuie să-l hrănesc pe Silver.

Intru valvârtej în camera mea şi trântesc uşa, apoi îmi arunc ghiozdanul într-un colţ şi-mi deschid telefonul. Evident, Sloane n-are pic de respect pentru limite şi vine şi ea după mine, de parcă e singura din casa asta care are dreptul la intimitate.

O ignor şi mă uit în cutia de pantofi. în clipa în care puţină lumină penetrează întunericul, Silver chiţăie şi se mişcă pe prosopul moale şi roz pe care i l-am pus pe post de pat. Respir uşurată.

— Mai trăieşte? întreabă Sloane.

— Da.

Pun cutia jos, în timp ce pregătesc seringa cu lapte şi iau câteva tampoane de vată din cutia de plastic de pe birou.

— Ştiu că minţi, mă acuză ea.

— De ce aş minţi în privinţa asta? Trăieşte, convin- ge-te singură.

— Nu în legătură cu asta.

Sora mea se reazemă de bibliotecă, cu o atitudine bătăioasă. Are braţele încrucişate şi capul îndinat într-o parte.

— N-ai ieşit cu o prietenă nouă. Cu cine ai fost?

— Cu Duke.

Ochii aproape îi ies din orbite, în timp ce rămâne mască.

Dar nu pot să rămân serioasă şi cedez imediat.

— Dumnezeule, relaxează-te. Evident că n-a fost Duke. Voiam doar să văd cum o să

Scanned with CamScanner

reacţionezi.

Şocul ei se transformă în frustrare.

Scanned with
CamScanner

Vorbesc serios, Case. Ştii c-o să aflu. Nu mă împinge să fac pe detectiva.

— Calmează-te. Lawson şi cu mine...

— Lawson? Glumeşti?

— Am condus prin zona rurală. Ne-am luat îngheţată. Nimic scandalos.

Mă rog, cu excepţia maşinii furate, dar asta s-a întâmplat înainte să mă ia.

— Credeam că eşti mai isteaţă de atât.

— Fii serioasă, pot să mă descurc cu Lawson.

îmi dau ochii peste cap, iar Sloane scrâşneşte din dinţi.

— Vorbesc serios, stai departe de tipul ăla, îmi ordonă ea şi se apropie. Nu-l cunoşti. Orice ţi-a spus, îţi promit că intenţiile lui nu sunt deloc bune. E toxic şi nu caută decât probleme.

Da? Poate asta şi vreau, oare la asta s-a gândit? Nu e ca şi cum faptul c-am făcut pe sora cea bună m-a scutit de ghinioane.

Când vorbesc, tonul meu capătă o notă sfidătoare.

— Ştii măcar de ce crezi asta despre el? îl cunoşti cu adevărat? Ai purtat vreodată o conversaţie reală cu el? Pentru că eu am făcut-o. Şi s-a purtat foarte frumos cu mine. Ba chiar e prima persoană care m-a făcut să mă simt ca un om şi nu ca o bucată de porţelan.

Sloane oftează, apoi vorbeşte mai încet.

— Crede-mă, sunt nişte lucruri pe care nu le înţelegi...

— Da, cum să nu. Asta din nou. Sunt prea proastă şi naivă, nu? Dar ştii ce, nu sunt convinsă că lucrurile chiar stau aşa. Simt că e doar un lucru pe care tu, tata şi Fenn mi-l tot spuneţi ca să mă ţineţi în colivia asta emoţională bizară. Doamne fereşte să păşesc dincolo de limitele voastre

Scanned with CamScanner

impuse şi să experimentez ceva pe cont propriu.

Scanned with
CamScanner

Sloane tresare.

— Nu e vorba de asta. Ştii bine că nu e. Doar am grijă de tine.

— în cazul ăsta, fa-mi o favoare şi nu mai face asta. De acum încolo, pot să iau propriile mele decizii. Conside- ră-te eliberată de sarcina asta.

— Foarte bine. Distracţie plăcută cu asta. Doar să nu spui că nu te-am avertizat.

— Da. Bine. Pa.

Practic, o împing afară din cameră şi încui uşa. Sloane mereu a avut obsesia asta de a se purta ca o mamă cu mine şi de ceva timp, mă sufocă.

în seara asta, pot să respir, poate pentru prima oară. Asta datorită lui Lawson.

Mă aşez pe pat şi o scot pe Silver s-o hrănesc. Din cauza corpului ei mic şi fără blană şi a faptului că n-are încă ochi sau urechi, arată mai degrabă ca un extraterestru dintr-un film S.F. Şi cu toate astea, o iubesc deja. Dacă e să mă iau după tata, am moştenit obsesia pentru animale de la mama. Se pare că la una din primele lor întâlniri, mama a găsit un pui de pisică când mergea spre restaurant şi, în loc să-l ignore, a luat creatura aia înfometată şi râioasă, a băgat-o în geantă şi a mers la întâlnire. Tata a bănuit ceva când geanta ei a tot mieunat în timpul cinei.

— Ai iubit pisica aia, spun eu încet, vorbind cu mama. Tata a spus c-ai plâns zile întregi după ce a fugit. Mi-ar fi plăcut s-o cunosc.

Silver chiţăie când termină de mâncat. O mângâi pe burtă, ca să-şi facă nevoile, care sunt galbene-verzui. Ăsta e un semn bun. După, o ciupesc uşor de gât, ca să verific cât de hidratată e, şi-i examinez corpul, ca să mă asigur că nicio bucată de piele nu e albastră sau zbârcită. După ce văd că arată bine, o pun înapoi, în cuibul ei cald şi confortabil, şi închid cutia. Mai chiţăie de câteva ori, apoi tace.

Scanned with
CamScanner

Dumnezeule, cât îmi doresc să supravieţuiască. Raţional, ştiu că e puţin probabil. Dar inima mea îşi doreşte cu disperare ca Silver să trăiască.

Telefonul îmi vibrează pe noptieră şi oftez când văd numele lui Fenn.

Evident, ar trebui să-l ignor sau să închid telefonul din nou, până o să renunţe. Doar că dacă Sloane n-o să-l anunţe c-am ajuns acasă şi sunt bine, Fenn o să apară la fereastra mea în miezul nopţii şi o să ceară răspunsuri. Sau, şi mai rău, o să apară la uşă. Şi în seara asta chiar aş vrea să dorm bine.

— Ce vrei, Fenn? răspund eu tăioasă.

— Casey, ce naiba? Urmează o pauză scurtă. Nu mă aşteptam să răspunzi.

— Ei bine, am făcut-o. Ce vrei?

— Sloane m-a sunat acum câteva ore, ca să mă întrebe ce am făcut cu tine. De parcă ţi-aş fi aruncat corpul într-un şanţ.

Amândoi tăcem o clipă, în timp ce se gândeşte la alegerea neinspirată de cuvinte.

— Te-am căutat prin tot oraşul, spune el, frustrat.

— Da, ţi-am văzut mesajele. Dar acum sunt acasă, aşa că poţi să te opreşti.

— Asta e tot? N-o să spui nimic despre cât de tare ne-am speriat toţi? Sloane probabil şi-a pierdut minţile, dacă

Scanned with CamScanner

m-a sunat să-mi ceară ajutorul.

— Nu ştiu ce vrei să spun. A fost mare tam-tam pentru nimic.

— Ne-am făcut griji pentru tine. Eu mi-am făcut griji.

— Şi acum ai impresia că-ţi datorez ceva? râd eu. Ar trebui să mă căiesc, doar pentru c-ai fost tu îngrijorat?

— Ce? Nu. Doar îţi spuneam. Ai fi putut să suni pe cineva înapoi. La naiba, familia ta a fost la un pas să mobilizeze elicopterele şi oamenii să te caute. După toate chestiile prin care ai trecut...

— Da, bine, minunat. Te rog, spune-mi mai multe despre traumele personale ale familiei mele. Dacă mai vrei să mă luminezi cu ceva informaţii pe marginea subiectului ăsta, te ascult.

Parcă s-a născut ca să dea cu stângu-n dreptul.

— îmi pare rău, nu asta am... Doar spuneam că... Mi-am făcut griji, atâta tot.

— Fenn, e ultima oară când îţi spun că nu sunt a ta, ca să-ţi faci griji pentru mine. Lasă-mă în pace.

Termin conversaţia şi arunc telefonul pe pat. Apoi strâng din pumni şi urlu în tăcere în gol, până când mă doare mandibula şi tot corpul mă arde.

De ce trebuia să fie el?

Orice idiot ar fi putut să treacă pe la debarcader în noaptea aia. Oricine ar fi putut să plece de la bal, ca să bea sau să fumeze. Un cuplu ar fi putut să se strecoare de la petrecere, ca să-şi facă de

Scanned with CamScanner

cap. Ar fi putut să fie oricine, doar nu Fenn.

Dintr-odată, îmi apare în minte un gând care mi-a dat târcoale din clipa în care am aflat adevărul şi care devine din ce în ce mai zgomotos, de fiecare dată când vorbesc cu Fenn.

Şi anume că aproape aş fi preferat să nu mă fi găsit. Aş fi preferat să fiu lăsată în maşina aia şi să mă scufund o eternitate, până când lumina roşie se diminua. Pentru că orice ar fi fost mai bine decât senzaţia de acum. Iubirea şi ura sunt unite în mine şi nu cred că mai ştiu să fac diferenţa dintre ele.

Telefonul îmi vibrează din nou. Şi cu toate că ştiu că n-ar trebui să-l verific, deoarece orice legat de Fenn doar o să mă rănească, nu pot să rezist impulsului.

LAWSON: Noapte bună, fată rea. Hai să repetăm experienţa cândva.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 25
FENN

— Mi-a închis telefonu-n nas! spun cu voce tare, deşi RJ e lipit de ecranul computerului.

— La ce te aşteptai?

— Nu am cerut ca iubita ta să mă bage în treaba
asta.

— Fii serios...

RJ se întoarce cu scaunul şi mă priveşte încruntat.

— Ce am făcut?

— Nu te judec, dar... Nu-mi spune că nu te-ai gândit că poate asta o să fie şansa ta să-ţi speli păcatele.

— Asta ce vrea să însemne?

— Nu spun decât că nu e cazul să te porţi de parcă nu te încânta câtuşi de puţin ideea c-o să descoperi că are probleme şi o să primeşti a doua şansă să faci pe eroul.

— Omule, e foarte dubios ce spui!

— Poate mă înşel, spune el, în timp ce se întoarce cu spatele la calculator.

Ce nemernic. Ştiu că n-are pic de înţelegere pentru mine când vine vorba de Sloane, dar e destul de manipulator, să dai alarma şi să mă panichezi, doar ca după să-mi spui să mă duc naibii, fără nicio explicaţie. Probabil ar trebui să fiu deja obişnuit cu asta.

în ciuda alarmei false, tot am senzaţia ciudată că am vorbit cu o impostoare. Avea vocea lui Casey. Acelaşi ton, aceeaşi inflexiune. Dar persoana aceea era cu totul altcineva. Conversaţia noastră mi-a lăsat un gol în

Scanned with CamScanner

stomac.

Persoana cu care tocmai am vorbit nu era Casey. Totul e greşit şi nu ştiu ce să fac în privinţa asta.

— Dar e dubios, nu? intreb eu, in timp ce mă plimb prin cameră cu telefonul în mână.

Mă lupt cu dorinţa de a o suna din nou, deşi ştiu c-ar trebui să-i respect limitele.

— Casey nu dispare pur şi simplu ore întregi, doar ca apoi să le spună tuturor să-şi vadă de treabă. Nu e stilul ei.

— E clar că trece prin ceva. Dă-i timp.

Nu e vorba doar de seara asta. Tot aud că are probleme la şcoală şi că le pune la punct pe fete în mijlocul orei. E ca şi cum i s-a schimbat complet personalitatea şi lumea se poartă de parcă nu observă asta.

— Simt că iau pastile pentru nebuni. Evident că trece prin ceva. înţeleg că e supărată pe mine, dar nu e ca şi cum ne-am despărţit şi ea a decis să...

Mă opresc când observ expresia ciudată a lui RJ. Stă pe scaun şi se uită la telefon.

— Cee?

Evită să mă privească.

— Omule, serios. Spune-mi, dacă e despre Casey.

Scanned with CamScanner

— încearcă să nu faci nimic stupid. Sloane tocmai mi-a scris.

— Aşa... Şi?

— Casey a ieşit cu Lawson.

Cuvintele mă lovesc de parcă ar fi în altă limbă. Pe jumătate râd, pentru că ştiu că nu l-am auzit bine şi am luat-o razna. însă expresia lui serioasă mă readuce la realitate.

— Vorbeşti serios? Cu Lawson?

— Da...

Ies pe uşă, înainte ca RJ să se ridice de pe scaun.

Traversez holul, spre camera lui Lawson, şi trântesc uşa de perete. Zgomotul răsună pe întregul etaj. Silas sare de pe canapea.

Lawson e pe pat, cu laptopul în braţe, când dau buzna. Pentru o clipă, e uimit, apoi un zâmbet sarcastic îi apare pe faţă, iar asta îmi distinge ultima rămăşiţă de autocontrol pe care-l mai aveam. Mă arunc peste el şi-i iau laptopul din mână. Acesta zboară în partea cealaltă a camerei, lovindu-se de suportul televizorului.

Indignat, Lawson încearcă să se ridice de pe pat, dar îl împing înapoi.

— Casey? Ai înnebunit? Ce i-ai făcut?

Silas vine spre noi.

— Hei, ce naiba?

Scanned with CamScanner

— Fenn, linişteşte-te, spune RJ, în spatele meu.

îi dau mâna de pe umăr.

— Răspunde-mi, Lawson, altfel îţi jur...

— Oricât de mult îmi plac ameninţările, lucram la ceva.

Lawson trece pe lângă mine şi-şi ridică laptopul de pe jos.

RJ încearcă să mă prindă, dar nu e destul de rapid. Cu un mormăit furios, îl împing pe Lawson în perete.

— Fenn, te plac, dar dacă mă mai atingi o singură dată, o să aflăm cine loveşte mai tare.

— Nu glumesc. Ştiu c-ai fost cu ea în seara asta.

— Gata, destul, ordonă Silas.

El şi RJ ne despart, aşezându-se între noi.

— Calmează-te o secundă şi spune-mi ce se întâmplă.

— Taci din gură, Silas. Şi tu poţi să te duci naibii.

Acesta tresare, ofensat.

— Eu ce naiba am făcut?

— Serios? Ştiu că tu mi-ai întins capcana, nemernic duplicitar ce eşti.

Scanned with CamScanner

REBE
LA

— Despre ce vorbeşti?

— Fenn, haide, să nu facem asta în seara asta.

— Ba nu.

îi dau mâna la o parte, pentru că seara asta pare momentul perfect să îi pun la punct pe ambii nemernici.

— L-ai trimis pe RJ să ne caute pe Sloane şi pe mine în ziua aia, pentru că voiai să-i desparţi. M-ai folosit şi eşti un prieten de doi bani.

îi cade faţa.

Da, exact asta credeam şi eu. Masca a căzut. Nimeni nu mai crede toată treaba asta, cu băiatul de aur.

— îţi jur că habar n-aveam că se ducea să se întâlnească cu tine, insistă Silas. N-am vrut să-ţi fac probleme.

— Cum zici tu.

N-are decât să vândă prostiile astea altcuiva. Silas e cea mai mică dintre grijile mele acum.

— Am venit aici pentru el, arăt eu spre Lawson. Ai ieşit toată seara cu Casey şi vreau să ştiu ce naiba pui la cale.

Lawson ridică mâinile, inocent.

— A sărit în maşina mea.

— N-ai maşină.

— Bine, a sărit în maşina pe care o conduceam.

— N-are sens ce spui.

Lawson dă înapoi de la confruntare şi ia o carafa de pe masa de cafea. E plină ochi cu un lichid de culoarea chihlimbarului închis. Ia o gură, după care-şi continuă apărarea.

— Eram la St. Vincent ca s-o iau pe altă tipă, când Casey a venit la mine şi a insistat s-o plimb cu maşina.

Scanned with
CamScanner

Se aşază relaxat pe un fotoliu, cu halatul deschis peste pieptul gol şi părul şaten deschis căzându-i pe faţă.

— Am fost la o plimbare inocentă cu maşina. Am vorbit despre iepuraşul ei...

— Nemernicule...

— Mă refer chiar la un iepuraş, mă întrerupe el. Se pare c-a salvai unul alaltăieri *i* Mă rog, şi eu am crezul că se referă la vaginul ei. A fost foarte dezamăgitor.

îmi observă expresia furioasă şi râde.

— Scuze, a fost o glumă proastă. Mă rog, asta a fost cam tot. Era supărată pe o fată de la şcoală şi avea nevoie să-şi limpezească gândurile. Am plimbat-o cu maşina, după care am dus-o acasă teafără şi nevătămată. Nu s-a întâmplat nimic.

— Juri pe viaţa ta?

— Nu aş face asta unui prieten, Fenn.

Expir uşurat, mă aşez pe braţul canapelei şi-mi frec
faţa.

— Da, ştiu asta. Bineînţeles că n-ai face aşa ceva.

• îmi pare rău, omule.

îmi dă paharul lui şi înghit conţinutul dintr-o singură înghiţitură arzătoare. E fierbinte şi înţepător.

— Vezi că e o jumătate de Vicodin pisată acolo, aşa că să nu conduci azi, da?

O fi Lawson un fustangiu, dar nueun mincinos. Cel puţin nu cu prietenii lui. Chiar dacă e un semn de avertizare

Scanned with
CamScanner

ambulant, cel puţin e loial, şi tocmai de asta ştiu că spune adevărul. Chiar dacă nu mă ajută cu nimic să-l aud. Mă distruge faptul că tocmai Casey caută sprijin în alţi oameni. Până acum, eu eram cel la care apela când era nervoasă sau voia să-şi facă ordine-n gânduri.

E ultima oară când îţi spun, Fenn. Nu mai sunt a ta, ca să-ţi faci griji pentru mine. Lasă-mă în pace.

Cuvintele ei reci îi răsună în mine. Mă dor. Dar ştiu că n-am cum să le pun în practică. O să-mi/ac griji pentru ea şi *nu pot* s-o las în pace. Da, o să stau la distanţă, dar o să fie nevoie de mai mult decât o plimbare cu Lawson ca să nu mai ţin la Casey.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 26

CASEY

fr^

— Mi-ai întins o capcană!

Acuzaţia răsună în hol dimineaţa următoare. Când îmi mut privirea de la dulapul meu, o văd pe Ainsley îndreptându-se furioasă spre mine.

— A, bună.

îi zâmbesc sec, apoi mă concentrez din nou să-mi iau manualele de istorie şi matematică, pentru prima şi a doua oră.

— Arăţi drăguţ azi.

— *Nememicol* Foarte nasol ce ai făcut ieri!

Iau cărţile sub braţ şi închid dulapul.

— Nu ştiu despre ce vorbeşti. Eşti sigură că nu tu eşti cea care a uitat să-şi ia medicamentele?

Obrajii lui Ainsley îi iau foc. E suspicios de singură, amica ei, Bree, nefiind prin preajmă. Sunt sigură că îi e ruşine de modul în care Lawson i-a tras clapa ieri şi nu vrea să li se reamintească asta prietenilor ei.

— Nu ştiu care e jocul tău, dar Lawson Kent este...

— Ce este? Un prieten de-al meu? Da, este. Zâmbesc şi mai mult. Suntem mai mult decât prieteni? Uneori.

— Prostii. Poate cred partea cu

Scanned with
CamScanner

prietenia, dar e imposibil ca un tip ca el să fie vreodată cu cineva ca tine.

Ainsley mai câştigă încredere, tonul ei devenind mai
dur.

— Dacă ţi-a tras-o ieri, a făcut-o din milă. Ţi-a aruncat un os, pentru că eşti o psihopată sărită de pe fix. Probabil şi-a făcut griji c-o să te sinucizi dac-o să te respingă.

— Bine, tu repetă-ţi asta, îi spun eu, amuzată. Mai vrei ceva, Ainsley? Pentru că vreau să merg în clasă.

Ainsley îmi aruncă o privire furioasă.

— Stai departe de el. Şi de mine.

— Cu mare drag o să fac partea a doua, o asigur eu.

Din păcate, însă, e foarte greu să mă ţin de cuvânt,
când la ora de istorie stau fix în spatele ei şi al lui Bree. Şi sunt aproape dezamăgită când Ainsley mă ignoră tot timpul. Acum că mi-am făcut curaj, îmi place să-i răspund. Din păcate, toată ora se uită direct înainte, dreaptă.

Cum sunt la doar un metru de mine, nu mă pot abţine şi le ascult conversaţia. Vorbesc despre Balul Zăpezii, care o să aibă loc luna viitoare la Ballard. Ainsley se plânge că e nedrept că numai studentele de la Ballard pot participa la Regina Zăpezii.

— E *aşa* nedrept! Sigur ai fi câştigat, o asigură Bree.

— Nu cred, zice Ainsley, modestă.

îmi dau ochii peste cap.

— O să fie o senioară, evident. Mila Whitlock. Sau poate Amy Reid. Dar iubitul lui Amy n-are cum să fie ales rege, pentru

Scanned with
CamScanner

că e la Sandover.

— A, nu ţi-am spus? Nu mai e iubitul ei. Gray spune că s-au despărţit.

— Nu cred! Silas Hazelton e din nou pe piaţă?

Pufnesc.

Ainsley se întoarce rigidă pe scaun.

— Cee?

— Nimic. Doar mi se pare adorabil ce părere bună ai despre tine. Mai întâi, Lawson, acum Silas... Tu chiar ai impresia că ai o şansă cu ei!

Se face mov la faţă, dar înainte să-mi răspundă, sora Katherine ne spune că tăcem şi ordonă tuturor să se concentreze pe sarcinile lor.

La a doua oră, mă aşez lângă Jazmine, care-mi pune întrebări despre escapada cu Lawson. Vorbim până când sora Mary Alice vine cu rigla ei şi o flutură ameninţător. Jur că femeia asta adoră pedepsele corporale. Cred că-n altă viaţă a fost un paznic de închisoare însetat după sânge.

Mai târziu, după ce sună clopoţelul de la prânz, mă duc spre dulap, unde mă aşteaptă sora mea. Sloane îşi trece mâna prin părul ei lung şi negru şi mă priveşte precaută. După noaptea trecută, suntem mai tensionate una în preajma celeilalte. De dimineaţă, la micul-dejun, mă privea de parcă se aştepta s-o atac în orice secundă.

— Ce e? întreb eu.

— Tata te aşteaptă afară.

— Poftim? spun eu, uimită.

— A încercat să-ţi trimită mesaj, dar ai telefonul închis....

Scanned with CamScanner

— Da, pentru că eram la oră, o întrerup eu, iritată. De ce naiba a venit?

— Hei, nu omorî mesagerul. N-a spus decât că te aşteaptă afară.

La naiba.

Nu e niciodată un semn bun când un părinte vine la şcoala ta, în mijlocul zilei. Cel puţin ştiu că nu e o urgenţă, altfel ar fi inclus-o şi pe Sloane în chestia asta.

Când ies şi îi văd faţa tatei, devin şi mai suspicioasă. Se reazemă de uşa pasagerului SUV-ului lui negru. Poartă un sacou din stofă şi are o expresie serioasă.

— Despre ce e vorba? întreb eu, în loc să-l salut, după ce cobor scările.

— Bună şi ţie, draga mea. Avem o programare, spune el, în timp ce deschide uşa maşinii.

Sunt la un pas să mă întorc în şcoală, când realizez că n-aş rezolva nimic. Tata ar suna-o pe Maica Stareţă, care m-ar escorta probabil personal afară.

Deşi sunt reticentă, intru în maşină şi-mi pun centura de siguranţă.

Ocoleşte vehiculul şi se urcă la volan.

— îmi pare rău c-am venit la prânz, dar ăsta era singurul loc pe care**-l** avea liber săptămâna asta. Altfel ar fi trebui să aşteptăm două săptămâni.

— Despre *cine* vorbeşti?

— Doctoriţa Anthony.

Ca un laş, priveşte înainte. îi e prea teamă să-mi întâlnească privirea ucigaşă.

Scanned with CamScanner

— Glumeşti? E groaznic, tată. I-ai face *vreodată* aşa ceva lui Sloane?

— Ce vrei să spui? întreabă evitându-mi privirea în continuare.

— Ştii exact ce vreau să spun. Dacă tu şi Sloane v-aţi certa, ai lua-o ziua următoare de la şcoală şi ai duce-o la un afurisit de psihiatru?

— Ai grijă cum vorbeşti, domnişoară.

îl ignor.

— E-n regulă, tată, poţi să eviţi întrebarea. Amândoi ştim că răspunsul e nu. N-ai face aşa ceva. Pentru că Sloane e cea puternică, nu? N-are nevoie ca un profesionist să-i împungă creierul şi să încerce să-şi dea seama de ce s-a supărat, când tatăl ei şi-a pierdut cumpătul pentru că a întârziat câteva ore după şcoală.

— Nu e vorba doar de noaptea trecută, Casey. Emoţiile tale sunt haotice. Ba te trezeşti plângând din cauza coşmarurilor, ba eşti furioasă şi insolentă. Doctoriţa Anthony poate să te ajute să-ţi gestionezi...

— **Taci. Nu mai vorbi.**

Scanned with CamScanner

Trădarea pe care o simt îmi face inima să bată cu putere. Mâinile îmi tremură când mi le lipesc de picioare. Inspir.

— Tu şi Sloane sunteţi incredibili. Dacă sunt vulnerabilă şi-mi arăt sentimentele, e ceva în neregulă cu mine. Dacă sunt dură şi încerc să-mi controlez emoţiile, e ceva în neregulă cu mine. Lăsaţi-mă să fiu eu însămi.

Mă priveşte, iar frustrarea i se citeşte pe faţă.

— Asta şi încerc să fac, draga mea, dar nu eşti tu. Asta nu eşti tu. Tu nu eşti trimisă în detenţie...

— Ba uneori se întâmplă şi asta, îl întrerup eu. Uneori, mă satur să mi se tot spună că sunt o ciudată sinucigaşă care a intrat cu maşina în lac. Poţi să mă învinovăţeşti pentru asta?

— Nu, dar... Hai să vedem ce spune doctoriţa Anthony.

Doctoriţa Anthony mă invită în biroul ei 30 de minute mai târziu. Biroul ei e la etajul trei al unei clădiri de cărămidă din Parsons, al doilea cel mai mare oraş aproape de Sandover. Calden, cea mai apropiată dovadă a civilizaţiei, are un cabinet medical mic şi o clinică veterinară, dar când vine vorba de psihiatri, e puţin în urmă.

Mă priveşte de sus în timp ce-mi face semn să iau loc. Are puţin peste 1.80 şi arată ca o prăjină, nu are forme. Părul îi e tuns scurt şi are şuviţe gri. Şi, cu toate că faţa ei e unghiulară, ceea ce ar trebui să lase o senzaţie severă, emană căldură.

— Mă bucur să te văd, spune ea, după ce

Scanned with CamScanner

ne-am aşezat amândouă pe fotolii. Ce ai mai făcut?

— Tata nu ţi-a povestit de căderea mea nervoasă?

Doctoriţa zâmbeşte.

— Eşti în mijlocul unei căderi nervoase?

— Nu cred, dar la cum se poartă el şi Sloane, ai zice c-ar trebui să fiu internată.

Mă relaxez pe scaun şi-mi ridic genunchii la piept, odihnindu-mi picioarele pe marginea fotoliului. Doctoriţa Anthony te pune mereu să te descalţi la recepţie, înainte să intri în birou. Nu mă deranjează, e confortabil.

— Au trecut şapte săptămâni de când ne-am văzut ultima oară, spune ea, privindu-mă cu atenţie şi blândeţe. Spune-mi ce s-a mai întâmplat. Se mai ia lumea de tine la şcoală?

— Nu. S-au oprit după ce am început să ripostez.

— înţeleg.

— Ce e? o întreb eu, sfidătoare. Nu eşti de acord cu asta? N-ar trebui să fii fericită că nu-mi mai pasă ce părere au despre mine?

Doctoriţa Anthony îmi zâmbeşte cu blândeţe.

Scanned with CamScanner

— Nu e treaba mea să fiu sau nu de acord, Casey. Nu e locul meu să judec. Dar, dacă e să mă iau după şedinţele noastre anterioare, îţi *păsa* de părerea lor. De ce spuneau despre tine. îţi păsa foarte mult.

— Ei bine, nu-mi mai pasă.

— înţeleg.

Se întinde după caietul galben aflat pe masa de lângă fotoliu şi scoate capacul pucului.

— Ce crezi că s-a schimbat?

— Eu.

Doctoriţa Anthony mă priveşte. Aşteaptă să continui. E una din tacticile ei. Aşteaptă, până când cealaltă persoană cedează şi-şi spune toate secretele. Am văzut odată un documentar despre interogatoriile poliţiei, iar unul din detectivi spunea că tăcerea era cea mai bună unealtă din arsenalul lui. Oamenilor nu le place să stea în tăcere. E prea apăsătoare, iar instinctul nostru e s-o

umplem. $i cu cât cineva vorbeşte mai mult. cu atât spune mai multe detalii.

Se pare că şi eu sunt la fel, deoarece continui să vorbesc.

— Devin mai rezistentă. Noua şi

Scanned with
CamScanner

REBE
LA

îmbunătăţită Casev. Cea puternică.

— înţeleg.

— Poţi să nu mai spui asta? bombăn eu.

Nu e nici urmă de superioritate in tonul ei, doar înţelegere sinceră, dar tot mă irită.

— Vrei să-ţi spun ce s-a mai întâmplat? O să-ţi spun. Mai am coşmaruri, dar nu la fel de des. încă nu-mi amintesc ce s-a întâmplat la bal, dar am o veste bună! Am aflat cine m-a scos din maşină în noaptea aia. A fost Fenn. prietenul meu cel mai bun, cu care am început să am o relaţie acum câteva săptămâni. Evident, n-a funcţionat, spun eu, plină de sarcasm.

Doctoriţa face ochii mari.

— Sunt multe de procesat

îmi îmbrăţişez genunchii şi ignor valurile de durere din stomac. De fiecare dată când pronunţ numele lui Fenn, am o reacţie viscerală. Mă doare, fizic.

— Te-ar ajuta să-mi dai mai multe detalii? Cum te-ai simţit când ai descoperit că prietenul tău a fost implicat în ce s-a întâmplat noaptea aia?

— N-a fost implicat. A apărut după accident.

Frustrarea îmi formează un nod în gât şi înghit greu. îmi las picioarele jos şi-mi pun pumnii peste genunchi.

— Ştii ce ar fi de ajutor? Să mă ajuţi să-mi amintesc ce s-a *întâmplat* în noaptea aia afurisită.

Nu tresare când îmi aude limbajul, dar îmi cer scuze, din reflex.

Scanned with
CamScanner

— îmi pare rău, n-ar trebui să vorbesc urât. De ce nu pot să-mi amintesc?

îmi ridic o mână la tâmplă şi mă simt şi mai frustrată. Blocată.

— Ai avut o rană la cap, spune ea, plină de empatie. Şi ai fost drogată. Şi doar unul din aceste lucruri ar putea să-ţi afecteze memoria, iar amândouă... Nu mă mir că nu-ţi aminteşti ce s-a întâmplat în noaptea aia. Ai meditat? Ultima oară când am vorbit, ai spus că o să încerci să meditezi din nou.

— N-am făcut-o. De fiecare dată când o fac, mintea mi-o ia la plimbare. Singura dată când am fost aproape de a-mi aminti ceva a fost când am făcut meditaţia ghidată cu tine. Atunci mi-am amintit vocea.

— Vocea care ţi-a spus că o să fii bine şi că eşti în siguranţă.

încuviinţez şi inima începe să-mi bată cu putere din nou, când realizez că în sfârşit, ştiu a cui era vocea.

— Era Fenii. El a spus asta, când mă scotea din maşina care se scufunda în lac.

Un fior mă străbate. O senzaţie fantomă, care mă copleşeşte uneori. Corpul meu îşi aminteşte cât de rece era apa. Senzaţia bolnăvicioasă, cum apa îmi

Scanned with CamScanner

ajungea până la gât şi în doar câteva minute, avea să mă învăluie cu totul. Să mă înece.

— Mai avem 30 de minute. Ai vrea să mai faci o meditaţie ghidată?

înghit cu noduri şi încuviinţez.

CAPITOLUL 27
CASEY

Vineri seară, un mesaj de la Jazmine îmi provoacă anxietate.

JAZMINE: Petrecere la lacul de la Ballard. 0 să trec să te iau.

Instinctul meu e să spun nu. N-am mai fost acolo din noaptea balului şi simplul fapt c-am văzut cuvintele alea, „la lac”, declanşează o reacţie fizică. Gura mi se usucă, iar degetele îmi amorţesc. Ameţesc şi nu mai pot să respir bine. Valuri de întuneric rece şi umed mi se urcă pe picioare, apoi mă apucă de gât şi mă sugrumă.

Ar trebui să refuz. Să stau cât mai departe de apa aia ucigaşă.

Apoi, o altă voce îmi spune că de fapt Casey cea fragilă vrea asta. Floarea ofilită. Prinţesa delicată, făcută din porţelan şi aer. Ce s-a întâmplat cu spiritul rebel? Ce s-a întâmplat cu luarea înapoi a autonomiei şi cu

Scanned with CamScanner

faptul că vreau să devin iremediabil de prezentă?

Dar nu e doar asta. Un alt motiv mă umple de curaj să-mi înfrunt demonii de la Ballard. N-o să-i dau tatălui meu satisfacţia să recunosc că avea dreptate, dar...

Avea dreptate.

Sesiunea cu doctoriţa Anthony a fost exact ce-mi trebuia. Nu pentru că sunt la un pas de o cădere nervoasă, ci pentru că am o nevoie disperată de o revelaţie.

Trebuie să-mi amintesc. Nu mai pot să trăiesc aşa, apăsată de vidul ăsta negru enorm, unde se ascunde adevărul despre acea noapte.

Cu toate astea, ideea de a mă întoarce fără să am sprijinul potrivit mă sperie puţin. Jazmine e grozavă, dar abia ne cunoaştem. Aşa că**-l** sun pe Lucas.

Răspunde aproape imediat.

— Hei, ce faci?

— Vii cu mine la o petrecere pe lac la Ballard, în seara asta?

Urmează o pauză scurtă.

— Vorbeşti serios?

Râd când îi aud tonul surprins.

— Ştiu, nu te aşteptai la asta, nu?

— Nu, râde el. Eşti sigură că e o idee bună? Poţi să faci faţă situaţiei?

— Cred că da. Mai ales că poate mi-am amintit ceva despre bal.

— Serios?

— Oarecum. Am făcut o meditaţie

Scanned with
CamScanner

ghidată cu psihiatra mea. Ca hipnoza, dar nu tocmai. Practic, am încercat să deblochez nişte amintiri.

— A, n-ai mai făcut asta, parcă? Doctoriţa ţi-a spus că ea crede că amintirile sunt în continuare undeva în mintea ta şi nu trebuie decât să le aduci la suprafaţă.

— Exact.

— Nu mă mai ţine în suspans. Ce ţi-ai amintit?

Inspir adânc.

— Pot să te duc cu maşina.

— Nu înţeleg.

— îmi amintesc c-am spus asta cuiva la bal.

Pare nesemnificativ, dar cuvintele astea înseamnă foarte mult. Sunt prima amintire clară despre noaptea aia.

Scanned with CamScanner

încă nu-mi vine să cred c-am reuşit să scoatem informaţia asta din mintea mea încăpăţânată. Ultima oară când am încercat, a fost ca o operaţie pe viu. De data asta însă, a fost mai simplu. Ca un joc video; prima oară când joci e îngrozitor de greu să treci la un alt nivel, pentru că te loveşti de atâtea necunoscute, dar după ce ai făcut-o şi ştii toate trucurile, devine mai simplu. Când doctoriţa Anthony m-a adus într-o stare de relaxare, am fost transportată la bal aproape imediat.

Mereu mi-am amintit părţile de început ale serii: cum am condus la Ballard cu Sloane, cum am văzut ceremonia de încoronare a regelui şi reginei balului, cum am dansat cu sora mea şi prietenii ei. După asta, totul devine înceţoşat. Nu-mi amintesc decât forme neclare şi imagini aleatorii.

Multe corpuri. Rochii elegante.

învârtit. Dansat.

O cană pe care o ţineam în mână.

Râsete.

Memoria mea e ca brânza suedeză, plină de găuri. Din cauza lor, nu văd ce se întâmplă, iar imaginile devin indescifrabile, după care devin negre.

— M-am oferit să duc pe cineva cu maşina, dar nu-i văd faţa, îi spun lui Lucas. Şi-mi amintesc c-am văzut culoarea roz.

— Roz? Ce era? O rochie, culoarea părului?

— Nu ştiu.

— Poate vorbeai c-o fată?

Inspir adânc. La asta nu mă gândisem. Mereu am presupus că persoana care

Scanned with CamScanner

conducea maşina era un tip, dar nu există niciun motiv pentru care *să nu fi fost* o fată. Imaginile de pe camerele de securitate nu arată decât o figură întunecată, cu hanorac şi gluga trasă, care aleargă

pe lângă cameră. înălţimea şi constituţia sugerau că era un tip, dar nu pot să fiu sigură de asta.

— E posibil.

— Stai un pic, că asta ridică altă problemă. Dacă *tu* te-ai oferit să duci persoana respectivă cu maşina, asta nu înseamnă că tu erai la volan?

— Fenn spune că m-a găsit pe scaunul pasagerului.

— Eşti sigură că Fenn n-a minţit?

— Nu cred, spun eu şi-mi muşc buza.

— Bun, deci asta înseamnă că persoana pe care te-ai oferit s-o duci cu maşina a ajuns la volan. De ce?

— Nu ştiu.

Telefonul îmi vibrează la ureche.

— Stai un pic. Am primit un mesaj.

JAZMINE: Plec în curând. Vii?

— E de la Jaz. Ea o să conducă în seara asta. Deci, vii sau nu? îl întreb pe Lucas.

— Nu pot. Am o întâlnire, spune el, timid.

— Ce? uit imediat de drama mea. De când? Cine e?

Scanned with
CamScanner

— O fată pe care am întâlnit-o online. E gameriţă.

— Astea sunt toate detaliile pe care o să le primesc?

— Da, pentru moment, răspunde el şi aproape-**l** văd dându-şi ochii peste cap. Să văd mai întâi cum o să meargă întâlnirea. Atunci o să ştiu dacă mai e ceva de spus.

— Mi se pare corect.

— O să mergem la film, la Parsons, aşa c-o să am telefonul închis, dar scrie-mi mai târziu şi spune-mi cum merge la Ballard. Ai grijă de tine, da?

— Da, promit eu.

închid şi-i scriu lui Jaz că vin. Trebuie să fac asta. Nu pot să mă tot ascund în casa asta şi să tresar când îmi văd umbra. Mi-am făcut o promisiune. Mă rog, mai degrabă un pact cu diavolul, dar am decis să-mi îmbrăţişez latura rebelă. Pentru că până la urmă, cât poate cineva să trăiască în teroare completă faţă de tot ce e în jur, înainte ca personalitatea ei să se ofilească şi să uite cum să fie o persoană?

După accident şi toate zvonurile apărute, am crezut că vreau să fiu singură, ca să-i ţin pe toţii în siguranţă, la distanţă, de cealaltă parte a pereţilor groşi şi rezistenţi.

Acum realizez însă că acei pereţi erau închisoarea mea, nu a lor.

Casey cea rebelă nu-şi plânge de milă în camera ei. Nu se teme de un lac sau de

Scanned with
CamScanner

şoaptele dintre copaci. îmi imaginez că dacă Lawson ar fi aici, ar zâmbi şi ar încuviinţa. M-ar îndemna să-mi conturez ochii cu tuş negru şi să-i şochez pe toţi.

Gata cu lacrimile.

Când Jaz îmi scrie că e pe drum, îmi arunc nişte haine şi nişte farduri într-un ghiozdan, pentru că n-am cum să ies din casa asta ca şi cum merg la o petrecere.

Tata e în sufragerie, în faţa bibliotecii, cu o grămadă de jocuri de societate în jurul lui pe covor.

— Vrei s-o chemi pe sora ta să jucăm Scrabble? Sau mai avem Risk, Sorry...?

— O să spun pas serii de jocuri. Jaz m-a invitat la ea la cămin, ca să învăţăm.

Tata devine în mod clar dezamăgit.

— E vineri seara. Chiar ai prefera să studiezi?

— Doar puţin. După, probabil o să ne uităm la un reality show groaznic, de care Jaz e obsedată. Cred c-o să
rămân peste noapte la ea, dacă e-n regulă cu tine.

— Eşti sigură? Am putea să jucăm Pandemic. Sau Monopoly.

— Sloane trişează.

— Toată lumea trişează la Monopoly, spune Sloane, care intră în sufragerie.

Scanned with
CamScanner

— Oricum, nici eu nu pot să mă joc în seara asta. O să vină RJ să ne uităm la un film.

Tata se ridică şi bombăne.

— Atunci presupun c-o să-mi fac o cană de ceai şi o să citesc în bârlogul meu.

— îmi pare rău, strig după el.

Telefonul îmi vibrează în mână şi verific repede cine e.

— E Jaz, trebuie să plec.

Apoi ies pe uşă, înainte ca unul din ei să încerce măcar să mă oprească.

Practic, mă arunc pe scaunul pasagerului din maşina albă a lui Jazmine, iar ea interpretează asta ca un semn să apese pe acceleraţie.

— Ai jefuit locul în timp ce ieşeai? întreabă ea, zâmbind.

— Nu, dar aproape am fost obligată să petrec timpul cu familia.

— în cazul ăsta, cu plăcere.

Niciodată nu m-am mai dezbrăcat într-o maşină care merge cu 90 la oră, dar reuşesc să mă schimb făcând doar câteva vânătăi, când îmi lovesc coatele de tot. Afară se lasă frigul, aşa c-am ales o pereche de blugi mulaţi şi un pulover mulat. Jaz a ales o rochie scurtă. E neagră şi făcută din material striat. Bluza are mâneci lungi, dar partea de jos abia îi acoperă coapsele.

— O să îngheţi, îi spun eu, în timp ce mă machiez în oglinda maşinii.

— Uneori, trebuie să suferi când vrei să fii sexy, spune ea relaxată, conducând pe drumul de ţară întunecat aproape complet, care încercuieşte lacul spre campusul Ballard.

Scanned with
CamScanner

— Chiar arăţi sexy, concluzionez eu, în timp ce mă întind după luciul de buze.

Scanned with
CamScanner

Mă dau cu puţin luciu şi ezit înainte să vorbesc din nou, dar apoi, decid că e mai bine s-o avertizez dinainte.

— Hei, ca să ştii, nu m-am mai întors la locul ăsta de la accident. Am fost în campus, în şcoală, dar nu aici.

— La naiba, nu ştiam. Vrei să întorc?

— Nu, e în regulă.

îmi scot elasticul care-mi ţine coada şi-l pun la mână, apoi îmi pieptăn părul cu degetele şi-l las să-mi cadă pe umeri. Nu l-am mai tuns din vară, aşa că e mai lung decât îl port de obicei.

— Eşti sigură?

— Da. Voiam doar să ştii, în caz c-o să mă panichez. Dar sinceră să fiu, cred că sunt bine. Uite... întind palmele. Sunt ferme.

Mă analizează, ca şi cum testează cât de adevărat e ce spun.

— Bine. Dar dac-o să vrei să pleci, să-mi spui. O să te scot imediat, fără să pun întrebări.

Sinceritatea ei mă emoţionează. A trecut mult timp de când am avut o prietenă care chiar să simt că mă sprijină.

Scanned with CamScanner

REBELA

201

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 28 CASEY

Câteva zeci de maşini sunt parcate pe drumul accidentat, care duce spre lac. Ne oprim lângă zona cu buruieni înalte, care se îndoaie într-un covor verde când deschid uşa maşinii.

— Nu mergem la debarcader? întreb eu, fără să-mi ascund uşurarea din voce.

— Nu, aici a zis fratele meu să venim, spune ea şi-mi arată telefonul. Vezi, aici a pus locaţia?

Locul marcat pe hartă se află în capătul de sud al lacului. Debarcaderul e în est, situat direct în campus. Cred că partea asta din lac e proprietate publică. Ceea ce mă face să mă întreb dacă petrecerile de la Ballard au trebuit să se mute, deoarece debarcaderul şi zona din preajmă au început să fie monitorizate mai atent după accident.

Jaz ia o lanternă de pe bancheta din spate, ca să lumineze drumul spre sunetul muzicii. Prin copaci, văd mici fragmente de lumină, ca nişte licurici. Apoi, văd strălucirea de un portocaliu cald a unui foc de tabără. Mirosul fumului e puternic şi mi se imprimă imediat în păr şi haine, până când simt gust de flăcări şi în gură.

Când ne strecurăm printre copaci şi văd fâşia întunecată de apă, mă pregătesc. Aştept. Credeam că e un declanşator undeva în mine. Un atac de panică sau o amintire. Dar nu se întâmplă nimic.

Uşurarea e imensă. Simt cum zâmbesc şi îmi

Scanned with
CamScanner

muşc buza, ca să-mi ascund entuziasmul pe care-l simt când ne apropiem de petrecere. Muzica răsună printre copaci şi călătoreşte peste lacul întins, spre luminile mici ale caselor îndepărtate. Umbrele dansează în jurul nostru, care am devenit nişte siluete reflectate în fragmente stranii, în jurul focului de tabără.

— Hai să ne luăm ceva de băut, spune Jaz, care mă îndreaptă spre un grup de oameni din jurul unui butoi.

îmi înfig picioarele în pământ şi, pentru o clipă, nu mă mişc. Una a fost să ajung acolo. Dar să vorbesc cu oameni şi să fiu văzută, e cu totul altceva. Sunt fantome peste tot. Feţe dintr-o viaţă nu foarte îndepărtată, şi totuşi îndeajuns de distantă.

Jaz n-a fost acolo când m-am întors la Ballard prima oară după accident, când toate feţele odată prietenoase deveniseră reci. Cât de singură mă simţeam când se lăsa tăcerea în fiecare cameră în care intram. Fata moartă care trăieşte. Cât de umilitor a fost să aud toate zvonurile care au apărut, răspândite de oameni pe care i-am considerat prieteni.

— Vrei să te duc în braţe? glumeşte ea.

— Nu e nimic ce câteva pahare nu pot rezolva, nu-i
aşa?

— Aşa te vreau.

Abia când suntem prea aproape ca să ne mai întoarcem realizez că unele din prietenele mele vechi, de la majorete, se află şi ele în jurul butoiului. Mă încordez şi aştept măcelul. Dar când privirile lor trec pe lângă mine şi continuă să vorbească între ele, realizez că nici măcar nu m-au observat.

— îmi torni şi mie un pahar? îi spune Jaz tipului drăguţ, care toarnă băutura.

— Sigur.

Scanned with
CamScanner

Acesta îi zâmbeşte şi ia un pahar roşu.

— Te-am mai văzut pe aici?

— Ţi-ai aminti dac-ai fi făcut-o, îi spune ea, zâmbind
timidă.

— Ai dreptate.

Nu poate să-şi mute privirea plină de apreciere de la picioarele ei goale.

Mă bucur pentru Jaz. Serios. A ajuns aici de nici două minute şi deja şi-a găsit cu cine să flirteze. Dar schimbul lor de replici atrage şi atenţia fostei mele găşti, iar când Gillian îşi ridică privirea de la pahar şi clipeşte, ştiu că anonimitatea mea s-a dus pe apa sâmbetei.

— Dumnezeule! Casey!

Mă priveşte de parcă am apărut acoperită de noroi.

Celelalte fete se întorc în sincron.

— Nici nu te-am recunoscut, spune Gillian.

— Uau, hei, spune Alex.

Privirea ei nesigură se duce repede spre prietenele ei.

— Ce mai faci?

— Ce mai faci? repet eu, râzând, ceea ce-i atrage atenţia lui Jaz.

Aceasta ridică o sprânceană, întrebătoare, în timp ce bea din bere. Dau uşor din cap, semn că mă descurc.

între timp, privirea lui Alex se plimbă frenetică, în încercarea de a o evita pe a mea.

— Ăăă, da. A trecut ceva timp.

— Şi de ce crezi că s-a întâmplat asta? Poate pentru că le-ai spus oamenilor c-am înghiţit un flacon întreg de pastile şi am intrat cu maşina în lac, ca să-mi avortez copilul secret?

Jaz îşi scuipă berea înapoi în pahar.

— O, la naiba!

Scanned with
CamScanner

— Haide, Casey! intervine Gillian. Ştii că...

— Serios, Gillian? Scuteşte-mă. Nu te purta de parcă încă mai suntem cele mai bune prietene. Data viitoare când o să-mi scrii numele în toaletă, încearcă cel puţin să-ţi deghizezi scrisul.

Obrajii i se înroşesc mai puternic decât părul.

— Proastă mişcare, Gillian, spune Jaz.

— Stai un pic...

— Ba nu, am o idee mai bună.

Iau un pahar cu bere de la prietenul simpatic al lui Jaz şi beau o gură.

— Ce spui să vă duceţi naibii cu toţii şi eu să mă distrez?

După asta, o iau pe Jazmine de braţ şi plecăm. în viaţa mea n-am simţit un asemenea val de adrenalină. E incitant.

Cândva, erau cele mai bune prietene ale mele. Gillian. Alex. Darcy. Erau oameni cărora le spuneam secretele mele. Mă bazam pe ele. Până când a devenit avantajos din punct de vedere social să se întoarcă împotriva mea. Atunci au devenit cele mai mari hărţuitoare ale mele, împrăştiind zvonuri oribile după accident, când nu aveam nevoie decât de sprijinul lor. Când m-am întors la şcoală după accident, am realizat că eram o intrusă. Bătaia de joc a tuturor.

— Ai aşteptat ceva timp să faci asta, mă tachinează Jaz, când ne oprim lângă foc.

— Nici nu-ţi imaginezi.

Dintr-odată, mă simt eliberată. De ruşine, de teama pe care o simţeam faţă de ele. E senzaţia aia, când îţi înfrunţi hărţuitorii şi realizezi că nu mai au putere

Scanned with CamScanner

asupra ta.

— Uite-l pe Theo. Vino să fac cunoştinţă cu fratele meu, spune Jaz, care face cu mâna cuiva.

Mă ia de mână şi mă trage după ea.

Chiar dacă n-ar fi spus asta, aş fi ştiut imediat că Theo e fratele ei. Asemănarea e evidentă, cu toate că el e mult mai înalt decât Jaz.

Poartă un tricou de fotbal cu logo-ul Ballard într-o mână are o bere, iar în cealaltă, o ţigară. Niciunul dintre vicii nu pare să sprijine o carieră de succes în sport, dar Jaz mi-a spus că e vedeta echipei de fotbal.

Expresia lui Theo e plină de curiozitate când se apleacă să mă îmbrăţişeze, arzându-mi ochii cu un nor de fum de la ţigară.

— Cum de nu ne-am cunoscut până acum? întreabă el, apoi îşi priveşte sora, ca şi cum ea e de vină.

— Pentru că tocmai am devenit cele mai bune prietene. Ceea ce înseamnă că încă n-ai voie să te dai la ea. Lasă-mă să mă bucur de ea o perioadă, da?

Pufnesc, iar Theo face pe inocentul.

— Când m-am dat eu la prietenele tale, Jazzy?

— Te-ai dat la fiecare, din clasa a treia, Theodore. Vorbesc serios, nu te băga.

Apoi se uită la mine.

— Crede-mă, o să-mi mulţumeşti pentru asta mai târziu. E prea uşuratic pentru tine.

Vorbim o perioadă cu Theo, până când o junioară drăguţă îi atrage privirea şi se duce la ea.

Scanned with CamScanner

Mă uit la Jaz, care îşi bea berea groaznic de lent. Cum ea conduce, a promis că n-o să bea mai mult de două pahare, dar mă simt prost când o văd cum trage de acel pahar.

— Hei, eşti sigură că nu vrei să bei mai mult? Putem să-ţi lăsăm maşina aici şi să luăm un Uber până acasă.

— Nu, e în regulă. Nu mă deranjează să am mintea mai limpede în seara asta. Ştii tu, în caz de ceva...

Ştiu că se referă la o posibilă cădere nervoasă de-a mea şi, cu toate că simt un fior de vinovăţie, sunt recunoscătoare să am o prietenă ca ea.

— *Dar,* dacă n-o să mă îmbăt criţă, o să am nevoie de altă formă de divertisment, spune ea, cu un zâmbet plin de subînţeles. Hai să vedem ce bărbaţi sunt pe aici. Pe cine crezi c-ar trebui să seduc în seara asta?

Râd şi-i fac pe plac, uitându-mă în jur. Văd câţiva candidaţi promiţători, dar Jaz are alte idei.

— Ia uite cine e acolo, îmi spune ea.

Mă întorc şi o văd pe Bree, de la St. Vincent, care stă pe o buturugă alături de iubitul ei, Gray. Poartă geaca lui şi i se văd doar picioarele goale. Ţine paharul roşu în ambele mâini şi râde la ceva ce a spus Gray.

Tot uit că cei doi sunt împreună. Sloane crede că Gray e cu Bree pentru că aceasta nu necesită prea multe eforturi şi e uşor de impresionat, dar tot mi se pare o alegere ciudată pentru el. Am fost în clasă cu el la aproape toate cursurile din primul şi al doilea an şi era rezonabil de drăguţ.

Scanned with CamScanner

Isteţ, amuzant. Nu l-am văzut vreodată să se poarte urât cu cineva, deşi compania lui lasă de dorit. E cel mai bun receptor din echipa de fotbal Ballard, iar asta vine la pachet cu propriul său bagaj social.

— Cine e tipul ăla? întreabă Jaz.

— Gray Robson. Joacă fotbal.

— Tare.

Jaz continuă să-l admire pe Gray, care e probabil unul din cei mai chipeşi tipi de la petrecerea asta, cu părul lui şaten, ochii de un albastru deschis şi chipul de băiat din vecini. Tricoul lui negru Under Armour îi evidenţiază pieptul lat şi braţele sculptate, şi observ modul în care Jaz le fixează.

— Ştii ce? Cred că m-ai inspirat.

Ceva din tonul ei mă sperie.

— Serios?

— Mhm, spune Jaz, care ia o gură de bere. Alaltăieri i-ai furat tipul lui Ainsley. Azi, cred c-o să-l iau pe al lui
Bree.

Râd tare.

— N-ar trebui să te încurajez. E împotriva filozofiei mele, a fetelor care susţin între ele.

— Dar?

— Dar alea două mi-au făcut viaţa mizerabilă de când a început şcoala. N-am prea multă simpatie pentru ele.

Casey din trecut ar fi simţit o urmă de compasiune pentru Bree, care e atât de dureros de toantă, că uneori mă întreb dacă înţelege cât de răutăcioase sunt unele lucruri spuse de Ainsley. însă ignoranţa nu e o scuză destul de bună cât să-ţi laşi prietena să

Scanned with
CamScanner

distingă încrederea în sine a cuiva şi să nu intervii.

Aşa că atunci când Bree se duce la un grup de fete care o cheamă, nu o refuz pe Jaz când îmi spune:

— Faci prezentările?

Peste o clipă, ne apropiem de Gray.

— Casey? întreabă el, uimit.

— Bună, Gray. Ce mai faci?

— Sunt bine.

Mă surprinde când mă ia în braţe. N-am fost niciodată foarte apropiaţi, dar el joacă fotbal la Ballard, iar eu am fost majoretă, deci cred că avem un trecut împreună.

— Cum mai eşti?

— Minunat. St. Vincent e foarte distractiv până acum. Iubita ta mă face să mă simt foarte binevenită.

— Serios?

Mă priveşte suspicios.

— O, da. E tare prietenoasă. Unde a plecat? Voiam s-o salut.

Mă uit peste umăr şi văd că Bree şi grupul ei par să plece de la petrecere.

— Pleacă?

— Da, se duc prin puburile în oraş.

— A, deci ai fost abandonat? Apropo, ea e prietena mea, Jazmine, spun eu, în timp ce o trag pe Jaz mai aproape.

— încântată de cunoştinţă, spune ea, în timp ce-l analizează. Casey mi-a spus că joci fotbal?

— Da. Eşti fană?

— Nu, dar pot să fiu.

îl ia de mână şi-l trage spre buturugă.

— Hai să ne aşezăm. Vreau să aflu tot despre fotbal.

Gray nu ştie ce l-a lovit, când Jaz se aşază lângă

Scanned with CamScanner

el, acolo unde stătuse şi Bree. înainte să înţeleagă ce s-a întâmplat, Jaz l-a prins în vraja ei seducătoare. îl văd când se uită atent la sânii ei, după care la picioare. Jaz se apleacă spre el, atingându-i jucăuş braţul. Tipul e dus şi nici nu şi-a dat seama încă.

Hotărăsc să le dau intimitate şi mă plimb în jurul focului, bucurându-mă de căldura pe care o simt pe obraji. Apoi, îl văd. Oliver Drummer.

Oliver e chintesenţa tipului popular. Fundaş. Superb. Putred de bogat şi în general, de neatins. în mod normal, e genul de tip de care nu m-aş apropia, dar în seara asta, se presupune că sunt neînfricată, nu-i aşa? Aşa că de ce să nu încerc să fiu cineva care nu e intimidat de o astfel de persoană? De ce să nu-mi spun, măcar în seara asta, că sunt tipa populară care apare lângă el în toate pozele din albumul anual? S-au întâmplat şi lucruri mai ciudate în pădure.

Scanned with CamScanner

Aflat lângă foc, Oliver pare căzut pe gânduri şi priveşte flăcările. E suspicios de singur, ceea ce ar putea la fel de bine să-l transforme într-o ţintă. Mă îndrept spre foc şi mă aşez lângă el.

— Gândeşti prea mult, spun eu, când se uită spre mine.

-Ce?

— E o petrecere. N-ar trebui să fii aşa serios. Te apasă ceva?

— A, doar mă gândeam la diverse scheme. Săptămâna viitoare avem un joc cu rivalii.

— De asta tragi de berea aia?

— Vrei să ştii un secret? E suc. Să nu mai spui nimănui, zice el, în timp ce-mi face cu ochiul.

— Promit. Cu o singură condiţie.

îşi linge buza de jos, zâmbind.

— Serios? Cât o să mă coste?

— Nu mult. Doar spune-mi că dansezi.

Mă ia de talie şi îmi şopteşte în păr.

— Simplu ca bună ziua.

Oliver mă duce spre cei care dansează în lumina lanternei, care aruncă umbre sălbatice printre copaci. Aici, muzica e mai tare, iar oamenii se mişcă cu ochii închişi şi puţin spaţiu între ei. Piele pe piele. Transpiraţie.

Nu mă gândesc la cum arăt. Nu-mi dau voie să mă pierd în mintea mea. în schimb, mă văd prin ochii lui Oliver. La felul în care pare aproape hipnotizat când dansăm. Chiar fascinat.

— Cine eşti? întreabă el, uimit.

Scanned with CamScanner

0 creaţie a imaginaţiei tale.

Nu ştiu de ce spun asta. Poate nu sunt pregătită ca adevărul să străpungă această fantezie.

Scanned with
CamScanner

— Mergi la şcoală aici, nu? Cum de n-am mai petrecut împreună?

Eu doar zâmbesc şi continui să mă mişc pe ritm, care pare supranatural, ca şi cum îmi intră în sânge. Muzica e hipnotizantă şi vreau să păstrez aura asta de mister pe care am creat-o în jurul meu, cu toate că ştiu că nu e decât o evadare efemeră.

în clipa în care mă gândesc la asta, apare Mila. Se ştie că superba brunetă se mai cuplează cu Oliver din când în când şi a fost cea mai bună prietenă a lui Sloane la Ballard, înainte să se întoarcă împotriva amândurora, ca restul lumii.

Când realizează cu cine dansează Oliver, Mila mă priveşte şi ridică o sprânceană, ca şi cum tocmai m-a prins furând ceva.

— Ia te uită! Eşti ultima persoană pe care mă aşteptam s-o văd aici.

— în sfârşit, nişte răspunsuri!

Oliver se opreşte din dansat, cu un zâmbet triumfător.

— O ştii? o întreabă el pe Mila.

Aceasta îl priveşte de parcă şocată.

— E Casey, sora lui Sloane Tresscott.

— Serios?

Oliver rămâne mască, în timp ce se întreabă cum de nu m-a recunoscut.

— Să fiu al naibii.

îndrăznesc să spun că pare aproape impresionat.

— îmi aduci ceva de băut? îi spune Mila lui Oliver, care prinde aluzia şi se îndepărtează cu un ultim zâmbet fermecător.

Scanned with CamScanner

Expresia ei devine seacă când se uită din nou la mine.

— Doar nu încerci să-mi furi tipul, nu-i aşa, Tresscott?

A fost o perioadă când eram intimidată de Mila. Era extrovertită, plină de energie, şi uneori, rea. Genul de persoană care putea să întoarcă o clasă întreagă împotriva ta. După care chiar a făcut asta, iar frica mea de ea apărut justificată.

Acum, când stau aici, abia îmi amintesc ce m-a convins că nu pot să-i ţin piept.

— De ce nu? O meriţi pentru zvonurile pe care le-ai răspândit despre mine. Nu există onoare printre hoţi, nu-i aşa?

Mă aştept la o replică tăioasă.

în schimb, se dezumflă.

— La naiba, ar fi trebuit să-mi cer scuze pentru asta acum mult timp, spune ea, scâncind. De fapt, ar fi trebuit să nu mă port ca o nemernică în primul rând. îmi pare rău, Casey. Pentru tot.

— Păstrează replicile astea pentru Sloane. Pe ea ai trădat-o.

Mila oftează şi-şi lasă privirea în pământ.

— Aş face-o, dac-ar vorbi cu mine.

— La ce te aşteptai? Ştii cum e. Poartă pică.

— Cum e?

Speranţa tristă de pe faţa ei e

Scanned with CamScanner

aproape jenantă. Mi se pare că i-e dor de sora mea. Probabil e un moment nasol să realizeze că poate n-a meritat să strice prietenia lor.

— E foarte bine, răspund. E lipită nonstop de noul ei iubit, RJ.

N-am de gând să mă prefac că nu i-a fost bine fără
Mila.

— Da, l-am întâlnit la ultimul joc de fotbal. Expresia ei plină de speranţă se transformă în invidie. E al naibii de sexy.

Scanned with CamScanner

— Cine-i al naibii se sexy? întreabă Oliver, care **tocmai** se întoarce cu două pahare cu bere.

— Tu, spune Mila inocentă, luând unul din pahare. **Despre** cine altcineva să vorbim?

îmi face cu ochiul când Oliver nu se uită şi nu pot **să-mi** opresc un zâmbet.

— Poftim, spune el, în timp ce-mi dă celălalt pahar. Păreai cam deshidratată, Tresscott.

— Mulţumesc.

Iau o gură şi simt privirea curioasă a Milei aţintită asupra mea.

Oliver îşi întinde mâinile, una spre mine, cealaltă spre Mila.

— Haideţi. Amândouă. Am decis să îi fac geloşi pe toţi tipii de azi, dansând cu cele mai sexy două tipe de la petrecere.

Mila râde şi-l lasă s-o tragă spre el. Apoi se uită la
mine.

— Haide.

Pufnesc.

— Să fim serioşi.

Mila îşi dă ochii peste cap.

— Nu trebuie să fim prietene, Casey. E un simplu
dans.

încă reticentă, privesc spre foc şi îi văd pe Jazmine şi Gray şoptindu-şi unul altuia, iar Jaz stă la el în poală. Nu cred c-o s-o iau de lângă el prea curând. Iar Oliver dansează bine...

Dau pe gât jumătate de pahar şi apoi îmi pun mâna în palma lui Oliver. Apoi, ne trage pe mine şi pe Mila spre dansatori.

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 29

LAWSON

„Verde pentru fericire, mov pentru leşinat...”

E vocea mea. Poate? Şi cineva răspunde, dar e ca şi cum vorbim sub apă. Nu înţeleg nimic. Nu există context.

Mormăi şi deschid ochii. îmi înghit frustrarea, apoi iau o gură de bourbon. Renunţ. Chestia asta cu amintitul e prea grea.

De când am avut aventura spontană cu Casey, am încercat s-o ajut şi să-mi reamintesc noaptea balului, dar cred că e timpul să mă opresc. Adevărul e că în seara aia luasem atâtea substanţe ilegale, că şi dacă mi-aş aminti clar acea noapte, mi-ar fi imposibil să am încredere în acurateţea amintirilor.

Totul e un amestec alimentat de droguri.

îmi amintesc fraze fără sens, care poate au fost spuse de mine, sau nu.

îmi amintesc muzică foarte proastă.

îmi amintesc că, la un moment dat, cineva mi-a făcut sex oral pe coridorul întunecat, de lângă vestiare, dar asta pare să fie o amintire greşită din partea creierului meu, deoarece am impresia că persoana care-mi făcea asta era Silas. Ceea ce înseamnă că amintirea e greşită, pentru că, în primul rând, asta n-are cum să se fi întâmplat. Iar în al doilea rând, referitor la

Scanned with CamScanner

acea partidă de sex oral, îmi amintesc şi că mi-am plimbat degetele prin părul lung al persoanei respective. Ceea ce-**l** exclude automat pe Silas, care e tuns scurt.

Singurele amintiri clare pe care le am sunt cele care pot fi verificate de părţi terţe şi toate au loc *după* ce a început distracţia. O căutam pe holuri pe Casey, împreună cu Silas. Privirea disperată şi frenetică a lui Sloane, în timp ce-i întreba pe toţi dacă îi văzuseră sora.

— Hei, vrei să joci biliard?

Fenn apare în uşă, părând timid. De când m-a acuzat că am încercat să-i profanez fata, s-a purtat foarte frumos cu mine. Apreciez asta. E adevărat că intenţiile mele nu sunt mereu cele mai bune şi da, am flirtat cu ea, aşa cum flirtez cu toate fetele, dar nu m-am dat la ea.

Ridic o sprânceană.

— E o petrecere la Ballard în seara asta. Nu te duci?

— N-aveam de gând.

— Eu merg, îl aştept pe Silas să se întoarcă. Părinţii lui sunt în oraş pentru evenimentul sportiv al surorii lui, aşa că l-au scos la cină.

Auzul numelui lui Silas îi întunecă expresia lui Fenn.

— Silas poate să se ducă naibii. Nemernicul ăla mi-a întins o capcană.

Ridic din umeri.

— Da, nu mă aşteptam să-ţi pese.

Mai iau o gură de bourbon şi-l privesc pe deasupra paharului.

— A vrut să i-o tragă lui Sloane de ani întregi. A văzut o ocazie şi a profitat de ea.

Fenn pufneşte.

— Bineînţeles că susţii aşa ceva.

— Nu-mi pasă. Omule, partida ta

Scanned with
CamScanner

secretă cu Sloane ar fi ieşit la iveală oricum. Nu poţi să ai secrete faţă de o fată precum Casey. La un moment dat, tot ar fi trebuit să-i spui adevărul.

îl văd cum se încordează.

— Greşesc?

— Nu. Dar Silas tot e un nemernic pentru ce a făcut.

-Apropo de Silas şi nemernici, care-s şansele să-mi facă sex oral?

— Zero, îmi răspunde instantaneu. încerci să-ţi seduci colegul de cameră?

— Nu, doar testez o teorie, răspund eu vag.

— Cum zici tu. Ridică-te şi hai să ne jucăm până o să pleci. Am nevoie să nu gândesc o perioadă.

Aşa ajungem în salon, imde jocul nostru devine competitiv de la bun început, presărat cu replici tăioase. Fenn însă e un tip de gaşcă. Nu poartă pică, iar asta e o trăsătură valoroasă, pe care oamenii n-o apreciază cum trebuie.

— Ce s-a întâmplat? Prietena ta a fost pedepsită? mă tachinează el, ca să-mi distragă atenţia şi să nu observ că e la doar câteva lovituri distanţă de a câştiga meciul.

— Ştii care e cel mai nasol lucru la tine? spun eu, în timp ce bag o bilă dungată în buzunarul lateral. N-am de gând să-l las să câştige. Nu am

Scanned with
CamScanner

voie să fac glume despre mama ta când spui aşa ceva.

— Cel puţin ştiu că n-o să te culci cu ea.

— Ar fi jenant, dacă chiar ai *încerca* să mă laşi să câştig.

Bag bila neagră care se afla pe marginea unui buzunar, ca să termin jocul.

— Care e scorul acum? Două jocuri, la nimic? Hai la următorul să pariem pe o mie.

— Ce zici să-mi faci un cont de datorii? spune Fenn, în timp ce adună bilele ca să le rearanjeze.

— îmi place cum gândeşti.

E rândul meu să le sparg. Lovesc şi bag două bile pline în buzunare opuse.

— Unde e Remy în seara asta?

— RJ? Cu soţia, unde altundeva?

— Fratele tău vitreg e nasol, se aude vocea răutăcioasă a lui Duke.

Când ne întoarcem, îl vedem intrând în salon, cu o bere în mână. Nimeni nu mai încearcă să ascundă contrabanda de supraveghetorul căminului. Domnul Swinney ştie că are şanse mai mari să ţină-n frâu o herghelie de cai sălbatici.

Duke se aruncă într-un fotoliu de piele şi se întoarce, ca să vadă masa de biliard.

— Şi nu se pricepe deloc să conducă şcoala.

îmi dau ochii peste cap.

— Dumnezeule, iar asta?

— Omule, cred că e momentul să mergi

Scanned with
CamScanner

la terapie, îi spune Fenn. Treci peste.

— Toată lumea ştie că am dreptate. Nu vor să recunoască, dar le e dor de mine. Ştii că aşa e.

Fenn ridică din umeri.

— Serios? Poate dacă te porţi frumos cu el, o să-ţi dea postul înapoi. Nu e ca şi cum şi l-a dorit.

— Lasă asta, o să-l iau înapoi la un moment dat.

Duke ia o gură din bere.

— Ţi-aş propune să-l provoci la o revanşă, îşi dă cu părerea Carter, lacheul lui Duke.

în timp ce-mi dau tacul cu cretă, îi zâmbesc lui Carter, care se preface că nu vede. De când îl ştiu, Carter a ascuns faptul că e homosexual. Doar mai îngenunchează din când în când în faţa mea, după antrenamentul la înot. îl plac mult mai mult când are gura ocupată.

— E prea laş ca să se bată cu mine de două ori, spune Duke. Ştie că prima oară a fost o întâmplare.

— Tu repetă-ţi asta, spune Fenn, care apoi se apleacă şi bagă o bilă dungată în buzunarul din colţ.

— La naiba, ar fi trebuit să mergem la Ballard în seara asta, spune cineva.

Câţiva seniori stau pe canapea, iar unul tocmai s-a ridicat şi îşi priveşte şocat telefonul.

— Cee?

Amicul lui se apleacă şi încearcă să vadă ecranul.

— Uită-te la clipul ăsta de pe TikTok, cu fata mică a directorului, care dansează cu o tipă.

— Sloane?

— Nu, omule. Casey Tresscott...

Scanned with
CamScanner

Fenn scapă tacul din mână înainte ca tipul să termine de pronunţat numele lui Casey, apoi traversează camera şi-i ia telefonul din mână.

— Ce naiba, omule?

— Taci, spune Fenn.

în timp ce se uită la clip, îmi reazem tacul de masă şi mă duc să mă uit peste umărul lui. Sunetul de muzică şi ţipete incoerente care se aude din telefon umple camera.

E greu să-ţi dai seama exact ce se întâmplă. Văd faţa lui Casey şi a unui tip, care e lipit de ea. Mai e şi o altă tipă acolo.

— Aia e Mila? întreb eu.

— Şi Oliver, mormăie Fenn..

Peste o clipă, aruncă cu telefonul de perete.

— Hei, nemernicule! protestează seniorul.

— Să vii la mine, îl liniştesc eu, pentru că-mi dau seama că Fenn nu e capabil de o confruntare acum. O să mă ocup eu de tine.

Fenn se duce spre Duke, cu mâna întinsă.

— Cheile. Am nevoie de maşina ta.

— Mie ce-mi iese?

— N-o să fii ucis, spun eu, cu zâmbetul pe buze.

Duke îşi dă ochii peste cap şi-şi bagă mâinile în
buzunar. Scoate un set de chei, dar în loc să
i le dea lui Fenn, zâmbeşte.

— Eu o să conduc.

— O să fie distractiv, pufnesc eu încet.

CAPITOLUL 30

Scanned with
CamScanner

Petrecerea e în toi când ajungem şi noi. Şi la nici cinci secunde de la sosirea noastră, atragem atenţia. Tipele vin la noi, oferindu-ne zâmbete şi îmbrăţişări lungi. Tipii din echipa de fotbal ne bat pe umăr pe Duke şi pe mine. Prieteni vechi şi cunoştinţe ne salută.

îi ignor pe toţi şi scanez mulţimea, în căutarea lui Casey. în videoclip apărea undeva în umbră, aşa că mă uit în zona mai slab luminată, unde se dansează. Siluete întunecate se freacă unele de altele, abia vizibile.

Duke mă loveşte peste braţ.

— E acolo.

îi urmăresc privirea şi mă încordez. încă dansează cu Oliver, însă Mila nu mai e pe lângă ei. Casey are spatele lipit de pieptul lui masiv, iar braţele îi sunt ridicate şi se mişcă în ritmul melodiei pop care răsună prin difuzoarele portabile ale cuiva.

Focul face destulă căldură cât nimeni să nu-şi poarte hainele şi multe dintre fete poartă bluze mulate scurte. Spre uşurarea mea, Casey poartă o bluză cu mâneci lungi şi blugi. Dar la cum se freacă de Oliver, ar fi putut la fel de bine să fie goală.

Degetele mi se strâng în pumni, când o văd pe cea mai importantă persoană din viaţa mea dansând cu alt tip. Ca şi cum îmi simte prezenţa, Casey îşi ridică privirea, iar

Scanned with CamScanner

ochii albaştri îi întâlnesc pe ai mei. Apoi, încep să licăre, într-un foc de furie şi resentimente.

Se încruntă şi se întoarce cu spatele la mine. îşi pune mâinile pe umerii laţi ai lui Oliver şi îşi leagănă şoldurile. Am nevoie de toată voinţa din lume să nu mă duc acolo şi să o iau de lângă el.

— Eşti bine? întreabă Lawson.

— Poţi să-mi faci o favoare? scrâşnesc eu printre
dinţi.

Lawson încuviinţează.

— Bagă-te între ei.

Acum îşi ridică sprâncenele.

— Eşti sigur?

Mă înfurie groaznic de tare că**-l** trimit pe Lawson s-o supravegheze pe Casey şi nu mă duc eu, dar la cum i-au luat foc ochii când m-a văzut, ştiu că nu am nicio şansă să mă apropii de ea fără să se lase cu ceartă. Aşa că mă forţez să păstrez distanţa.

— Am nevoie de ajutorul tău. Du-te acolo şi asigu- ră-te că nu e prea dusă.

— Mă transformi într-o bonă? întreabă el, apoi oftează. Omule, am cocaină la mine care abia aşteaptă să fie folosită.

— Te rog. Doar puţin. Du-te şi vezi cum e.

Dacă mi-ai fi spus c-o să-l trimit la un

Scanned with
CamScanner

moment dat pe Lawson Kent să-şi pună mâinile murdare pe fata de care sunt obsedat, ţi-aş fi râs în faţă. Şi totuşi, aici sunt, şi-l privesc cum înaintează prin mulţime. Atrage privirile lacome ale fetelor şi băieţilor. Cu părul lui ciufulit, blugii şterşi şi tricoul gri, n-ai zice că e moştenitorul unui imperiu de un miliard de dolari. Majoritatea timpului, arată ca un tip care tocmai s-a târât acasă de prin vreun bar.

Scanned with CamScanner

Nu există sentiment mai groaznic în lumea asta decât atunci când Casey se luminează toată la faţă când îl vede pe Lawson.

La naiba.

Poate asta a fost o greşeală.

Dar apoi, bucuria ei dispare, fiind înlocuită de suspiciune. Lawson ridică mâinile şi ştiu că-i vinde prostia aia cu „cine, eu?”, pe care o bagă la înaintare când încearcă să convingă pe cineva că n-a pus nimic la cale.

Un alt fior de gelozie îmi încălzeşte sângele când Casey se întoarce să vorbească cu Oliver, care zâmbeşte şi îi şopteşte ceva la ureche, după care pleacă. Ea şi Lawson se aşază pe o buturugă, apoi încep să-şi şoptească lucruri, iar eu îi privesc în agonie.

— Chiar l-ai trimis pe Kent acolo? Ai înnebunit? spune Duke.

îl ignor şi mă duc, rigid, spre butoaie. Un boboc îmi toarnă o bere diluată. Iau paharul şi plec, în timp ce studiez mulţimea.

îl văd pe căpitanul echipei de fotbal de la Ballard, cu o tipă în poală şi mâna strecurată sub bluza ei. Lângă ei, o văd pe fosta lui Silas, cu prietenele ei. Le povesteşte animată ceva care îi face pe toţi să râdă. Mereu uit cât de drăguţă e Amy. Are ceva de fata din vecini, ca şi Casey, doar că nu trezeşte dorinţa aia intensă, ca ea. Cu toate astea, când ni se întâlnesc privirile, o salut, ridicând paharul, iar Amy îmi aruncă un zâmbet crispat, după care se întoarce cu spatele. Nu sunt singur nici măcar un minut, că Mila apare lângă mine. Poartă o fustă neagră scurtă şi o bluză transparentă, prin care i se vede sutienul negru. Are părul prins în coadă, iar ochii îi

Scanned with
CamScanner

licăre când îmi zâmbeşte.

— Arăţi foarte singur, Bishop.

— Nu, mi-e bine.

Privirea îmi rămâne aţintită asupra lui Casey şi Lawson. Aproape strivesc paharul de plastic când ea râde la ceva ce spune Lawson.

— Lui Lawson îi plac de obicei tipele mai experimentate, nu? spune Mila serioasă, apoi râde. Se pare că rămâne fără opţiuni, după ce le-a luat la rând pe toate, de pe o rază de opt kilometri.

— Inclusiv pe tine? spun eu, batjocoritor.

— Evident. Să te culci cu Lawson Kent e, practic, un ritual de iniţiere.

Mila mă ia de braţ şi-şi aşază capul pe umărul meu.

— La fel şi când vine vorba de Fenn Bishop.

îmi dau ochii peste cap, dar nu mă dau la o parte. E probabil bine că am de cine să mă sprijin, la propriu, pentru că sunt atât de încordat, că mi-e să nu cad.

E adevărat însă că Mila nu e persoana potrivită pe care să mă sprijin. Am fost prieteni şi da, ne-am cuplat în primul an, înainte să fiu exmatriculat din Ballard, dar asta s-a întâmplat înainte să decidă să înjunghie în spate surorile Tresscott. Din ce spune Sloane, Mila e sursa zvonului care a transformat-o pe Casey dintr-o victimă, într-o psihopată ahtiată după atenţie.

Amintirea îmi declanşează un fior de furie, care mă face să mă îndepărtez de ea.

— De ce ai făcut-o?

— Ce anume?

— De ce te-ai întors împotriva lui Casey?

îi cade faţa. îmi ia paharul din mână şi ia o gură, aruncând o privire în direcţia lui

Scanned with CamScanner

Casey. Apoi spune, pe un ton sec:

— Pentru că sunt o nemernică.

— Serios? Asta e scuza ta? Prietena ta, Connie, i-a lăsat o cămaşă de forţă în dulap.

— Ce vrei să spun, Fenn?

Scanned with CamScanner

Pare obosită. Ruşinată.

— Am făcut o chestie nasoală, bine? Trebuia să fie o glumă. Stăteam cu grupul şi am zis cât de *convenabil* e că nu-şi aminteşte nimic. Că probabil s-a drogat ca să atragă atenţia şi a condus, din greşeală, în lac.

— Nu-mi prea sună a glumă.

— N-am spus c-a fost una bună, zice Mila şi-mi dă berea înapoi. Şi n-am crezut că prietena mea chiar o să dea amploare poveştii. Nu ştiu cât contează, dar i-am cerut scuze lui Casey.

— Nu contează.

— Dumnezeule, ce nemernici sunteţi şi ce vă place să purtaţi pică. Mi-e dor de Gabe. El nu lua niciodată nimic personal.

Şi mie mi-e dor de Gabe.

Dac-ar fi aici, acum, poate n-aş mai sta în umbră cu Mila Whitlock, în timp ce Casey e la cinci metri distanţă, dorindu-şi să mă vadă mort. Poate aş avea răspunsurile de care am nevoie. Dar nu e aici şi nu pot să-mi vând prietenul cel mai bun, dacă nu ştiu sigur că e responsabil pentru accident. Mai ales când îi sunt dator.

încă n-am primit un răspuns de la el şi asta începe să mă frustreze, pentru că nu vreau să-l tot bat la cap pe RJ în legătură cu asta. Până acum, am reuşit să par mai degrabă curios, decât disperat, când îl întreb dacă Gabe l-a contactat. Dar dacă n-o s-o facă în curând, posibil să fiu nevoit să fac ceva drastic, ca să vorbesc cu Gabe.

Mă întreb cât de greu e să intri prin efracţie într-o şcoală militară. Am senzaţia că ar putea să-mi iasă. Sau poate să angajez

Scanned with CamScanner

o echipă de mercenari, să-l extragă? Ar fi tare.

— Cum zici tu. Mă plictisesc.

După ce spune asta, Mila o ia spre Oliver.

Beau restul berii şi arunc paharul pe jos, apoi aud un pufnit în spate. Mă întorc şi dau peste altă tipa cu care m-am cuplat.

— E un coş de gunoi la nici doi metri, spune Rae Minato.

îşi dă părul brunet peste umăr şi trece pe lângă mine, aplecându-se să ia paharul pe care tocmai l-am aruncat.

— Nu l-am văzut, spun eu, relaxat.

Aruncă paharul şi se întoarce, emanând sex-appeal. N-am mai văzut-o de foarte mult timp şi nu mă deranjează deloc priveliştea.

— Gata, te-ai uitat destul la mine?

— Vrei asta?

Rae îşi dă ochii peste cap şi se aşază lângă mine. Blugii îi sunt practic lipiţi de picioarele ei lungi, iar un tricou albastru tăiat cu Ballard îi atârnă pe un umăr.

— De ce eşti singur acum, Fenn?

O lovesc în glumă de braţ.

— Nu sunt singur, Rae. Tu eşti aici.

Ea îmi ignoră replica şi îşi îndreaptă privirea spre
foc.

— Cine e fata cu care e Lawson? se
tot uită la noi. -Da?

Inima îmi tresaltă. Casey se uită la mine?

— Mă rog, se holbează mai mult decât se uită.

Se holbează, deci. Ăsta e un semn bun. înseamnă că încă mai simte ceva pentru

Scanned with
CamScanner

mine. Nu eşti gelos când nu-ţi mai pasă de persoana respectivă.

— Aia e sora lui Sloane, îi spun lui Rae.

Când briza îi împinge nişte şuviţe peste frunte, i le dau uşor după ureche.

Rae începe să râdă.

— Da... nu sunt interesată.

Scanned with CamScanner

— De ce nu? Nu ne-am distrat în noaptea aia din anul doi? A fost undeva în Nantucket. îţi aminteşti?

— A fost la Martha’s Vineyard şi da, îmi amintesc.

Tonul ei e înţepător.

— Chiar dacă aş vrea să repet experienţa, şi nu e cazul, nu sunt de acord să mă foloseşti ca s-o faci geloasă pe altă tipă. Atitudinea ta de fustangiu e învechită, Fenn.

Şi cu asta, pleacă.

La naiba. Fata pe care mi-o amintesc din anul doi era mult mai dulce. însă adevărul e că merit fiecare cuvânt tăios. Nu c-aveam de gând să mă cuplez cu Rae, dar îmi plăceau privirile ucigaşe pe care mi le arunca Casey.

îmi trec mâna prin păr şi mă îndrept spre foc. Mila şi Oliver stau acum cu Casey, Lawson, cu Gray Robson şi o tipă brunetă pe care n-o recunosc. Casey se încordează când mă apropii, apoi mă surprinde când îmi zâmbeşte.

— Ce e, ai dat rateu cu fata aia? întreabă ea, batjocoritor. Cred că-ţi pierzi talentul.

Lawson râde. Ce trădător. Când vede că mă încrunt, ridică din umeri, ca şi cum ar spune *ce vrei, mi părut amuzanţi*

Mila o fixează cu privirea pe Casey.

— La naiba, Tresscott. îmi aminteşti din ce în ce mai mult de Sloane.

Aşa e şi nu-mi place. Pentru că ea nu e aşa. Sloane e foarte sexy, dar e şi foarte tăioasă. Unora le place asta, iar fratele meu vitreg clar e un fan. Dar eu nu vreau o relaţie combativă.

Scanned with CamScanner

Relaţie.

Simplul fapt că acest cuvânt îmi penetrează aşa uşor conştiinţa îmi arată cât de mult îmi place de fata asta. înainte, nu mă interesau relaţiile. Nu mi-am dorit niciodată una. Apoi, am întâlnit-o pe Casey şi, pentru prima oară, chiar mă vedeam fiind iubitul cuiva.

Iubitul *ei.*

Şi am distrus totul. Pentru că asta fac. Distrug lucruri. De fiecare dată când am de luat o decizie cu două rezultate clare, cel bun şi cel greşit, aleg drumul greşit. Chiar şi când cred că e cel bun, tot îmi explodează în faţă.

Dintr-odată, se aud urlete. Ne întoarcem cu toţii şi vedem că e zgomot de la tinerii care se dezbracă şi aleargă în lac. Văd nişte urme de sutiene şi chiloţi. Boxeri şi chiloţi albi. Unii intră goi şi-şi acoperă organele genitale cu mâna.

— Asta aşteptam, spune Oliver, ridicându-se în picioare.

O trage pe Mila după el şi spune, cu un accent britanic chiar decent:

— Vrei să înotăm, draga mea?

— Sigur că da, spune ea, în timp ce-şi dă bluza jos, rămânând într-un sutien negru din dantelă. Casey, vii?

— Nu, răspund eu în locul ei, fără să las urmă de negocieri.

Aşa că evident, are ceva de comentat.

Cu o licărire în ochi, se ridică şi începe să-şi desfacă blugii.

— Nu, repet eu, mai încet şi aspru. închide-te la blugi, Case.

Lawson râde.

Casey mă ignoră şi-şi dă blugii jos. Când îi văd picioarele goale, mormăi. Bun, deja sunt

Scanned with CamScanner

nervos. Face asta dinadins şi n-am de gând să suport aşa ceva.

Mă îndrept spre ea, tocmai când îşi aruncă puloverul în faţa mea. îl dau la o parte la timp, cât să-l văd pe Oliver luând-o pe Casey peste umăr. Văd în ceaţă sutienul ei alb şi chiloţii, apoi Oliver o ia la fugă spre apă şi intră cu Casey în lac, în timp ce ea râde şi ţipă.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 31
CASEY

Sunt ameţită, dar râd când alunec de pe umerii lui Oliver. îmi intră apă în nas şi tuşesc, în timp ce picioarele caută fundul moale şi noroios al lacului. Pentru prima oară în noaptea asta, simt un val scurt de panică, când apa rece mă înconjoară. Dar apoi, ies la suprafaţă, aud râsete şi voci în jurul meu, şi-mi amintesc că sunt în siguranţă.

Mila ţipă şi aruncă cu apă, când Oliver o ridică peste cap şi o aruncă în întuneric, ca pe un sac de cartofi. îmi amintesc că am abandonat-o pe Jaz, dar părea să se simtă confortabil cu Gray Robson, înainte să-l ocolesc pe Fenn şi să mă arunc în braţele lui Oliver.

Cineva se apropie cu o sticlă în mână şi în jur de 20 de siluete negre din jurul meu încep să strige „Bea!”, când o persoană a cărei faţă n-o văd îmi oferă nişte tequila. Las capul pe spate, semn că accept. înţepătura e şocantă, dar ciudat de reconfortantă. Nu ştiu dacă-i simt neapărat gustul când îmi curge pe gât, dar îi simt căldura în stomac.

— Casey!

Buna mea dispoziţie dispare când aud vocea lui Fenn. îl ignor şi înot spre Mila,

Scanned with
CamScanner

care mă întâmpină cu un zâmbet impresionat.

— O, cineva are probleme!

Amândouă ne uităm spre ţărm şi vedem cum Fenn se descalţă şi-şi dă hanoracul jos, apoi intră în apă în blugi şi un tricou subţire.

— Casey, la naiba. Răspunde-mi!

— E aici, mă dă Mila de gol şi mă împinge.

înjur, în semn de protest, când Fenn se întinde după mine.

— Nu. Pleacă, Fenn.

— Nu pot să fac asta.

Fără să mă avertizeze sau să-mi ceară permisiunea, mă ia de mână şi începe să mă tragă spre uscat. Se opreşte doar ca să-şi ia pantofii şi bluza cu mâna liberă.

— Hei, nu vrea să vină cu tine, spune Oliver, care apare, ud, şi-şi pune mâna pe pieptul lui Fenn, blocându-i drumul.

însă până şi eu îmi dau seama că Oliver e prea instabil şi ameţit, ca să poată să-i ţină piept.

— Da, sigur. Atunci ce zici s-o las aici şi o să poţi să le explici lui Sloane şi

Scanned with
CamScanner

tatălui ei de ce ai petrecut noaptea dând alcool unei minore.

Fenn îl dă pe Oliver la o parte.

— Dă-mi drumul, strig şi încerc să mă eliberez, dar mă ţine strâns. N-ai dreptul să faci asta.

— Poate că nu, dar o să-mi mulţumeşti de dimineaţă.

Apoi mă aruncă peste umăr şi lumea mea se întoarce pe dos. Shotul ăla de tequila e mai puţin plăcut când se întoarce pe esofag.

— Lasă-măjos, Fenn. Vorbesc serios.

— Ştiu asta.

— Acum! Lasă-măjos. Jazmine! Ajutor!

Prietena mea vine valvârtej spre noi, însă în loc să mă salveze, văd o pată neclară de negru şi un zgomot, când îi dă ceva lui Fenn.

— Hei, om al peşterii blond ce eşti! Dacă ai de gând să-mi răpeşti prietena, măcar las-o să-şi ia telefonul.

— N-o răpesc, bombăne el. O duc acasă.

— Lasă-mă jos, îi ordon din nou, lovindu-l în spate.

Scanned with CamScanner

Dar nu mă ascultă, până nu ajungem la un BMW lucios, parcat pe drumul accidentat.

Deschide uşa de la pasager şi-mi face semn, nerăbdător.

— Nu intru.

— Haide, Casey. Te-ai distrat destul în seara asta.

— Ce ţi-a dat ţie impresia că ai voie să apari de nicăieri şi să-mi spui ce să fac?

— Faptul că, de fiecare dată când dispari, sora ta mă sună să mă învinovăţească pentru tot ce se întâmplă.

— Devii exact ca ea.

— Treci înăuntru, mormăie Fenn.

Pare să fie maşina lui Duke, ceea ce e şi mai derutant, însă nu am luxul să stau şi să mă gândesc la asta, când o briză uşoară îmi înţeapă pielea şi un fior rece îmi reaminteşte că sunt udă leoarcă şi doar în lenjerie.

— Poţi măcar să te întorci şi să-mi iei hainele? mormăi eu.

-Nu.

în schimb, vine cu hanoracul lui şi mi-l trage pe cap. E prea mare, îmi trece de genunchi, dar e moale şi cald.

— Acum putem să plecăm? întreabă Fenn, care arată spre uşa deschisă.

Aş putea să fug înapoi la lac, dar n-am energia să-l fac să mă alerge. în plus, am senzaţia că tequila o să-şi facă simţită prezenţa destul de curând şi e mai bine să n-am un public când o să iasă din mine.

Intru în maşină, chiar dacă nu-mi convine.

— Pune-ţi centura de siguranţă, îmi

Scanned with CamScanner

ordonă el, apoi trânteşte uşa.

— Dă-mi telefonul.

— Doar dacă promiţi că n-o să suni la 112, ca să le spui c-ai fost răpită.

— Ai merita asta. Nu vreau decât să-i spun lui Jaz să nu-şi facă griji.

îmi dă, reticent, telefonul. Cu degetele reci şi tremurânde, îi scriu un mesaj lui Jaz, care-mi răspunde aproape imediat.

JAZMINE: Eşti bine?
EU: Da. Sunt doar iritată. Ce tupeu are!
JAZMINE: Te-ai supăra pe mine dacă ţi-aş spune cât de sexy arăta când te trăgea spre maşină?
EU: Da.
JAZMINE: Bine. atunci n-o să-ţi spun asta. Trimite-mi mesaj când ajungi acasă, ca să ştiu că eşti în siguranţă.
EU: Şi tu!

Fenn nu se uită la mine când plecăm de la Ballard. Strânge cu putere volanul şi priveşte drept înainte, ignorându-mă, până încep să apăs butoanele de la bord.

— Termină. Ce faci?

— Caut încălzitorul de fund.

— Poftim?

— Maşina lui Duke are încălzire pentru scaune, şi îngheţ. Asta e maşina

Scanned with CamScanner

lui Duke, nu? Şi chiar nu poţi să pui nişte muzică?

Fără să spună un cuvânt, Fenn dă căldura tare şi porneşte şi radioul.

— Pun pariu că eşti mândru de tine, nu-i aşa? Găsesc în sfârşit butonul cu poza unui scaun şi-l dau la maxim. Scaunul mi se încălzeşte aproape imediat.

— Ai venit şi m-ai luat tocmai când mă simţeam bine.

— Asta e distracţie pentru tine? Să umbli goală prin pădure?

Scanned with CamScanner

— De parcă tu n-ai făcut baie gol.

— Nu sunt un exemplu bun.

— în privinţa asta, suntem de acord.

— Realizezi că pozele sunt postate pe reţelele de socializare, nu? Toţi perverşii de la Ballard şi Sandover o să se holbeze la tine doar în lenjerie.

— Care e acelaşi lucru cu un costum de baie. Şi ce
dacă?

Mă încântă ideea? Nu, nu chiar. Şi când o să dispară efectul alcoolului, e posibil să am câteva regrete legate de noaptea asta. Oricum ar fi, acum e cam târziu pentru asta.

Şi ultimul lucru pe care o să-l fac e să-i dau dreptate lui Fenn.

— Orice încerci să demonstrezi, crede-mă, n-o să repare ce e stricat. Doar o să te îndepărteze de soluţie.

îmi dau ochii peste cap.

— Cum spui tu...

Fenn nu răspunde şi nu ne mai spunem nimic pe drumul înapoi spre Sandover. E întunecat şi lung şi nu-mi dau seama că am adormit, până când Fenn deschide uşa şi mă trezesc, realizând că suntem în parcarea căminului pentru seniori.

— Glumeşti? De ce suntem aici? întreb eu, scandalizată. Du-mă acasă.

Se întinde să-mi desfacă centura de siguranţă.

— Nu prea cred. N-o să te las în faţa casei tale, udă leoarcă, doar în lenjerie şi cu bluza mea pe deasupra. Nu vreau să mor în seara asta.

— Ei bine, acolo clar nu intru, zic eu şi-mi încrucişez braţele.

Scanned with CamScanner

— Atunci o să stăm aici până se face dimineaţă, lumea o să meargă la micul-dejun şi o să se întrebe de ce fiica directorului e aproape goală, în maşina lui Duke.

Ce nemernic e!

Pe faţă îi apare un zâmbet satisfăcut.

— Sau pot să te arunc din nou peste umăr.

— îţi jur c-o să-ţi dau una între picioare.

— Haide. Sus e cald şi o să-ţi dau nişte haine uscate. Nu fi dificilă.

Ies din maşină, doar pentru că nu mă încântă gândul c-o să fiu udă şi o să-mi fie frig toată noaptea.

— Nu-mi spune ce să fac.

în ciuda protestelor mele, Fenn mă ia în braţe.

— Poţi să nu faci asta? mormăi eu.

— Eşti desculţă. N-o să te las să te tai în cioburi, ca să dai vina pe mine şi pentru asta.

Ce nemernic e!

Din fericire, pe holuri e linişte când mă duce sus. Toată lumea fie doarme, fie a ieşit să petreacă. Ce noroc! Ultimul lucru de care am nevoie e ca oamenii să vorbească despre cum eu şi Fenn ne-am cuplat din nou. Pentru că etapa aia s-a terminat.

Ce bine-ar fi dac-ar înţelege şi el asta.

Aprinde lumina din camera lui şi închide uşa, în timp ce privesc în jur. Realizez că e prima oară când intru aici.

Partea camerei unde stă RJ e goală. E încă la mine acasă, ceea ce e o uşurare, dar mă şi intrigă. RJ are voie să stea dincolo de miezul nopţii, iar vizitatorii mei trebuie să

Scanned with CamScanner

plece la zece maximum? Un alt standard dublu care-i place tatei.

Pe de altă parte, dacă RJ ar fi aici acum, ar fi primul care i-ar spune lui Sloane că nu sunt cu Jaz şi prefer să evit o altă morală de la tata şi sora mea.

Fenn îmi aruncă un tricou şi nişte pantaloni de trening, apoi se întoarce cu spatele cât mă schimb. Hainele nu sunt chiar mărimea mea, dar sunt uscate şi calde.

— Arăţi bine, spune el.

Scanned with CamScanner

Mă priveşte cu acea expresie plină de adorare, care mă agita şi mă incita in cel mai bun mod posibil, dar acum
doar mă enervează.

— Nu, n-ai dreptul să faci asta. M-ai răpit. înţelegi
asta, nu?

— A fost pentru propriul tău bine.

— Şi acum ce, sunt prizoniera ta? întreb eu, în timp ce încerc să mă prefac că nu văd că şi-a dat jos tricoul ud.

Abdomenul îi iese în evidenţă în lumina blândă a camerei.

îmi rup privirea de la pieptul lui gol şi îngenunchez în faţa mini frigiderului. Stau acolo mai mult decât e cazul, ca să iau o sticlă cu apă. Deja când mă ridic şi o desfac, Fenn s-a schimbat în haine uscate.

— De ce nu-mi spui ce naiba se întâmplă cu tine în ultimul timp?

Se aşază pe braţul canapelei, superior şi mândru
de el.

— Nimic.

M-am săturat să tot răspund la întrebarea asta.

— Nu vreau decât să-mi trăiesc viaţa şi nimeni nu mă lasă s-o fac. E ca şi cum vă temeţi c-o să devin independentă.

— Nu e adevărat, spune el şi-şi trece mâna prin păr, frustrat. Te-ai schimbat. Dintr-odată, începi certuri, ai probleme. Alergi prin pădure goală şi beată, cu oameni care acum mai puţin de un an, râdeau de tine. în mod normal, m-aş bucura că în sfârşit, nu-ţi mai pasă de părerea oamenilor, dar după tot ce s-a întâmplat, mi se pare un strigăt după ajutor.

Frustrată, vorbesc printre dinţii încleştaţi.

Scanned with
CamScanner

— Nu sunt beată. Am băut două beri diluate şi un shot de tequila. Mă simt bine. Şi nu cer ajutor nimănui. Cu atât mai puţin ţie.

Reacţia lui e subtilă, dar imediată. Un val de durere îi umple ochii, dar îşi mută privirea imediat. Pentru o clipă, mă simt groaznic. Uit de ce îl urăsc. însă valul de simpatie trece repede.

— Am trecut prin asta, da?

Vocea lui e plină de rugăminte, iar ochii mă imploră. E aşa uşor să crezi ochii ăsta albaştri sinceri.

— La naiba, probabil încă trec. Sau aş face-o, dacă n-ai fi tu. Suntem furioşi şi trişti şi nu ştim în cine să lovim, decât în noi. încercăm să devenim altcineva. Cineva care nu poartă toată durerea asta.

Dau din cap şi simt cum mă cuprinde un val de epuizare. Nu mai sunt ameţită, doar obosită şi trează.

— Ştiu exact pe cine sunt furioasă, Fenn. E în faţa
mea.

— înţeleg asta.

— Ba nu cred că înţelegi. Şi seara asta nu te-a ajutat deloc. Atitudinea ta de om al peşterii gelos n-a fost deloc plăcută. M-ai făcut de râs când ai intrat în lac şi m-ai luat forţat de la petrecere. Ştiu că mă consideri o prinţesă inocentă, prea pură ca să se dezbrace în lenjerie şi să înoate, dar am voie să mă distrez şi...

— Dumnezeule, dar nu de asta am intrat în lac! mă întrerupe el.

— Nu? Deci nu erai gelos?

— Nu. Adică da. Am fost. Da, am fost gelos când te-ai dezbrăcat, dar nu de asta am intrat după tine. Când te-a aruncat în apă, eu...

Fenn se opreşte, cu o expresie gravă.

— Tu ce?

Simt un nod în gât şi inima începe să-mi bată cu putere.

Se ridică şi se apropie de mine. Mă dau în spate, până când umerii îmi sunt lipiţi de perete şi sunt blocată. Se opreşte la nici 30 de

Scanned with
CamScanner

centimetri de mine.

— M-am panicat, recunoaşte el, în timp ce-i tremură vocea. A fost de parcă am fost transportat înapoi în noaptea balului, la momentul când te-am găsit în lac, iar inima mi s-a oprit. Nici nu-mi amintesc când am intrat în apă în seara asta. Nu-mi amintesc decât că Oliver te-a aruncat în apă şi tu erai dedesubt, şi mi s-a făcut frică.

Vocea îi tremură.

Eu, pe de altă parte, nu pot să respir destul de adânc. Plămânii mă ard şi ochii încep să mă înţepe.

— îmi pare rău că te-am făcut de râs, spune Fenn, în timp ce-şi lasă capul în jos, ruşinat. A fost iraţional, dar creierul îmi spunea că eşti în pericol, că poate o să te îneci, şi primul instinct a fost să te salvez.

— N-am nevoie să fiu salvată, şoptesc eu.

Se apropie de mine, dându-mi câteva şuviţe de păr după ureche. Abia când face asta, realizez că îl ţin de bluză cu ambele mâini.

— O să fiu aici să te salvez de fiecare dată, spune el încet. Exact cum am fost în noaptea aia.

îl urăsc pentru c-a spus asta. Pentru că are impresia că e motivul pentru tot ce e în neregulă cu mine. Şi pentru că are dreptate, pentru că aşa e. Nu trece zi când să nu mă gândesc la el. îl doresc şi nu-l suport, în egală măsură, şi inima mea nu ştie cum să împace asta.

Clipesc, ca să îndepărtez umezeala de pe gene.

— De ce a trebuit să fii tu?

Răspunsul lui e un sărut.

Fenn îşi pune mâinile calde pe faţa mea, în timp ce mă sărută. Tandru, dar apăsat. De fiecare dată când ne sărutăm, e ca o scrisoarea de la un prieten prin corespondenţă. E una din

Scanned with CamScanner

unde stai până la închidere. în care vorbim toată noaptea la telefon. Recuperăm timpul pierdut. Reluăm exact de unde ne-am oprit ultima oară, fără să conteze cât timp şi spaţiu s-au scurs.

îi înconjor gâtul cu braţele, chiar dacă ştiu c-o să mă urăsc pentru asta mai târziu. Urăsc că toată furia mea şi trădarea lui devin superficiale când mă atinge. Cât de uşor sunt de cucerit! Nu pentru că e vreun truc sau vrajă, ci pentru că îl simt ca şi cum e acasă pentru mine.

îl las să mă sărute, pentru că îl doresc în continuare, oricât de mult aş vrea să nu fie aşa. îi răspund la sărut, pentru că aşa, sunt cel mai aproape de fericire.

Niciunul dintre noi nu spune nimic când mă apucă de şolduri. De parcă ne e teamă că o să respirăm prea tare şi o să lăsăm iluzia asta scurtă să se evaporeze, după care o să realizăm că suntem tot noi şi nimic nu s-a schimbat, îmi trec degetele prin părul lui, care a mai crescut puţin de ultima oară când am făcut asta. însă e încă la fel de moale pe cât îmi aminteam.

Mâinile lui mă mângâie sub bluză. Sub bluza lui. Pe care o simt ca pe o pătură şi pe care probabil o s-o iau acasă. Mâine o s-o arunc pe un scaun şi o să-mi spun că o s-o spăl şi o să i-o dau înapoi. Dar o să rămână acolo câteva săptămâni, în timp ce închid ochii şi-mi amintesc gustul lui sau cât de catifelate sunt degetele lui în timp ce mă mângâie pe spate.

îmi muşc buza când mâna îi alunecă sub bluză, ca să mă mângâie pe sân. Genunchiul îmi alunecă într-o parte. Peretele mă susţine când Fenn se aşază între picioarele mele. Mă arcuiesc sub palma lui, iar limba mea, lipită de a lui, mă face să simt tot ce mi-e prea teamă să recunosc că vreau.

Scanned with CamScanner

Pentru că el reprezintă toate lucrurile de care ar trebui să fug.

— Eşti frumoasă, şopteşte Fenn, plin de venerare.

Fenn îmi ridică bluza. Sărută valea dintre sânii mei, apoi se îndreaptă spre unul din sfârcuri. îl linge uşor, în timp ce mă opun tremurului care-mi slăbeşte picioarele.

Când mâna îi ajunge între coapsele mele şi gura lui se întâlneşte din nou cu a mea, nu mă gândesc decât la toate momentele când îi era prea teamă să mă atingă. îi era teamă să nu se mişte prea repede. Dar nu mai suntem aceiaşi oameni, cei care se sărutau pe o pătură de picnic, în pădure. El e un străin chipeş, iar eu sunt fata pe care a lăsat-o în urmă. E un vis aşa efemer, că practic, nici nu s-a întâmplat.

— Vreau să te fac să te simţi bine, spune el, respirând sacadat peste buzele mele. Mă laşi?

Ar trebui să refuz.

— Da.

Fenn înghite în sec şi mâna îi alunecă în pantalonii mei de trening. Aplică presiune în locul care alungă toate şoaptele ce mă avertizează că atunci când fantezia o să se destrame, o să ne întoarcem la a fi noi înşine şi nimic din toate lucrurile care sunt distruse nu va fi reparat.

îl prind de umeri, ca să mă susţin, şi-mi îngrop faţa în gâtul lui. Fiecare respiraţie superficială mă umple cu mirosul lui, în timp ce mă masează spre senzaţii pure. Nu există gânduri, decât pielea lui. Inima lui bate, lipită de pieptul meu. Degetele lui îmi tachinează clitorisul.

Apoi îşi retrage mâna şi mi-e ruşine de geamătul meu disperat.

Scanned with CamScanner

— Stai liniştită, nu mă opresc, spune el aspru, apoi mă duce spre patul lui. întinde-te.

Tremur ca o frunză în vânt când mă întind pe saltea. Fenn îmi dă jos pantalonii şi-i aruncă pe podea. Geme când se concentrează pe păsărică mea goală.

— La naiba, şopteşte el, şi-şi plimbă degetele peste despicătura mea.

Simt cum mă cuprinde un val de plăcere. Nu pot să-mi iau privirea de la faţa lui. De la felul în care îşi muşcă buza de jos. De la modul în care-şi ţine respiraţia, când simte cât de udă sunt.

— Ţi-a mai provocat cineva orgasm până acum?

întrebarea e aspră, sugrumată.

— Nu, răspund eu cu sinceritate.

Simt cum degetele îi tremură peste zona mea încinsă.

— Ţi-a mai făcut cineva sex oral?

— Nu.

Atât de a naibii de pură.

Dintr-odată, aud vocea sarcastică a lui Lawson în minte şi nu ştiu de ce, dar mă face să simt o urmă de resentiment. Nu sunt pură. Sau cel puţin, nu vreau să fiu. M-am săturat să fiu o bucată fragilă de porţelan, pe care toţi se tem că o s-o spargă, aşa că nici măcar n-o ating. Fenn a aşteptat luni întregi să facă asta, iar asta îmi dă curaj.

îmi desfac picioarele şi mai mult.

Replica lui sugrumată răsună în cameră.

— Fă ceva, spun eu.

O licărire jucăuşă îi apare în ochi, amintindu-mi de Fenn de care m-am îndrăgostit. Tipul care mereu avea la îndemână o glumă şi un zâmbet. Imaginea

Scanned with CamScanner

mă face mai blândă, mă ajută să respir mai uşor şi ştiu că observă asta, pentru că şi trăsăturile lui se relaxează.

PREBLA

Apoi îşi linge buzele şi le aduce între picioarele mele.

Tresar când mă atinge şi gem de plăcere. Dumnezeule. E absolut...

Creierul îmi scurtcircuitează. Nu reuşesc să formez gânduri. Mă pierd în căldura gurii lui. închid ochii şi încep să respir sacadat. încep să-mi mişc şoldurile, iar Fenn
geme, sunetul vibrând ca o cascadă de note peste corpul meu.

Mişcările lui n-au nimic timid. îmi înfig unghiile în umerii lui, în timp ce mă explorează cu gura. Mă linge. Mă gustă. Un alt fior mă copleşeşte când îmi suge uşor clitorisul. De data asta, mă las pradă lui, tremurând pe pat, în timp ce Fenn mă aduce din ce în ce mai aproape de limită.

— Aşa, Case, şopteşte el, înainte să-şi plimbe limba peste clitoris. Relaxează-te.

îl ascult şi mă bucur de uitarea adusă de orgasm. Electricitatea îmi străpunge fiecare nerv, în timp ce extazul îmi consumă corpul.

însă pacea e temporară. începe să dispară chiar înainte să mă sărute pentru ultima oară peste zona extaziată. Realitatea îmi reaminteşte că nu există tăcere îndeajuns de lungă cât să mă facă să uit ce a făcut Fenn.

Când deschid ochii, îl dau la o parte şi încerc să mă
ridic.

— Eşti bine? întreabă el, încruntat.

— Asta n-ar fi trebuit să se întâmple. Trebuie să
plec.

Fără să-l privesc, îmi găsesc chiloţii şi

Scanned with CamScanner

pantalonii lui şi mi le trag pe mine.

— Nu poţi să pleci, insistă el, însă vocea lui e presărată cu tristeţe, pentru că ştie că sunt deja plecată.

— O să fiu bine.

Cândva.

— Cel puţin lasă-mă să te duc.

— O să merg până acasă. Nu e departe, îi reamintesc când încearcă să obiecteze.

— Eşti desculţă.

La naiba, are dreptate. Şi cu pantofii lui clar nu pot să mă încalţ şi să merg 10 minute prin pădure.

Fenn se ridică şi-şi trece ambele mâini prin păr.

Scanned with CamScanner

— Haide, o să te duc eu.

Cum nu am de ales, îl las să facă asta. Cinci minute mai târziu, ies din maşină şi bombăn un mulţumesc.

Sunt din nou cu garda sus şi nici măcar amintirea a cât de bine m-a făcut să mă simt nu poate să penetreze scutul din jurul inimii mele.

— Noapte bună, spune el, ursuz.

închid portiera şi o iau spre uşă. Apoi mă opresc, într-un derapaj amuzant, când realizez că n-am cum să-i explic tatei înfăţişarea mea. Am plecat de acasă în pantaloni de yoga şi un pulover larg. Am petrecut seara într-o bluză mulată şi blugi. Şi mă întorc acasă purtând bluza şi pantalonii unui tip.

La naiba.

încep să mă panichez, până când îmi amintesc că i-am spus tatei că petrec noaptea cu Jazmine. Asta înseamnă că e deja în pat. Probabil a luat şi un somnifer, lucru pe care-l tot face în ultimul timp. Atâta timp cât câinii n-o să-nceapă să latre, ar trebui să pot să mă strecor şi să urc la mine-n cameră fără să fiu observată.

Am noroc. E aproape două dimineaţa şi ambii câini dorm lemn. Bo deschide un ochi când trec pe lângă el. După ce vede că sunt eu, se culcă la loc. Penny sforăie din patul ei, din sufragerie.

în capul scărilor, aproape intru în RJ şi amândoi icnim, surprinşi.

Suntem ca doi hoţi care încearcă să jefuiască aceeaşi casă, doar că el a ajuns aici primul şi deja pleacă cu ce a luat. îi observ părul ciufulit şi bluza pe dos, după care-mi las privirea în jos, la şliţul lui, şi văd că e deschis. Elegant. Sper că Sloane n-a fost prea ocupată să i-o tragă iubitului ei, că a

Scanned with CamScanner

uitat să-mi hrănească iepurele. Când i-am trimis mesaj de la petrecere mai devreme, prefăcându-mă că sunt în camera de la cămin a lui Jaz, a promis c-o să aibă grijă de Silver.

ELLE KENNEDY

îmi dau ochii peste cap şi arăt spre şliţul lui RJ.

Acesta se uită în jos, apoi ridică din umeri. Se închide, complet neafectat.

Apoi îmi aruncă un zâmbet crispat, iar dinţii albi îi strălucesc în întuneric, în timp ce arată spre hainele *mele.* A recunoscut că sunt ale lui Fenn.

Ridic şi eu din umeri.

RJ oftează, dă din cap şi coboară prima treaptă. Se opreşte şi se uită peste umăr.

— Noapte bună, zice el.

— Noapte bună, răspund eu, apoi intru în domnitorul meu şi închid uşa în urmă.

)

t

CAPITOLUL 32
SILAS

Cearta asta cu Sloane durează de îndeajuns de mult timp. Amândoi am fost mai mult decât încăpăţânaţi, dar se pare că ea s-a ambiţionat mai mult decât mine. Atunci bine. O să fiu persoana matură şi o să fac primul pas spre împăcare. Mi-e dor să

Scanned with CamScanner

vorbesc cu ea. Mi-e dor de replicile ei sarcastice şi râsetul gutural. Dacă are nevoie de o scuză, pot să-mi sacrific mândria. Pentru că orice spune ea la furie, prietenia noastră e mai importantă decât orice încercam noi să demonstrăm.

Şi dacă e să fiu sincer, acum că Amy nu mai e în peisaj, să aibă dubii legate de prietenia noastră, o să fie mult mai simplu să revenim la normal.

Miercuri după-amiază, înainte de antrenamentul la înot, îmi arunc geanta pe banca din vestiar şi-mi scot telefonul.

EU: Ai câştigat. îmi cer scuze, cu umilinţă, şi mă las la

mila ta.

EU: Iartă-mă.

EU: Hai să ne întâlnim şi să vorbim.

Sloane nu-mi răspunde imediat. Probabil e la volan, în drum spre casă. Dar ştiu c-o să putem să trecem peste asta, după ce purtăm o conversaţie reală.

Mai am doar câteva minute până când antrenorul o să ne pună să ne antrenăm în piscină, aşa că-mi arunc
telefonul în geantă şi mă schimb. Din păcate, nu pot să schimb repartizarea dulapurilor. RJ intră cu Lawson şi vine la dulapul apropiat de al meu.

A devenit aproape intolerabil să împart oxigenul cu el. Modul în care RJ a acaparat-o pe Sloane şi viaţa ei socială mă face s-o iau razna. în ultimul timp, cea mai bună tactică e

Scanned with CamScanner

să evit contactul vizual, ca să nu fiu prins într-o altă morală despre limite şi loialitate, de la tipul care a minţit despre cine şi ce e din clipa în care a ajuns aici. în doar câteva luni, a reuşit să-i întoarcă pe toţi împotriva mea, cu excepţia lui Lawson. Faptul că Sloane şi Fenn nu pot să vadă cum i-a manipulat e foarte frustrant.

Cât îmi pun casca, îl văd pe RJ cu telefonul în mână. Apasă pe ecran, apoi aud cum îmi vibrează telefonul în geantă.

SLOANE: Nu sunt pregătită. Nu ştiu dac-o să fiu vreodată.

— Tu ai făcut asta? mormăi eu către RJ.

Are tupeul să mă privească uimit.

-Ce?

— Nu te juca. Sloane. Acum.

Se uită la Lawson, căutând lămuriri, dar prietenul meu cel mai bun doar ridică din umeri.

Cu ochelarii de înot într-o mână, RJ mă priveşte
iritat.

— Omule, habar n-am despre ce vorbeşti.

— Atunci arată-mi telefonul tău.

— Du-te naibii, pufneşte el.

— Dacă n-ai făcut nimic greşit, atunci n-ai ce să ascunzi. Te-am văzut scriindu-i lui Sloane fix înainte să refuze să se vadă cu mine. Tu i-ai spus să facă asta. Recunoaşte.

— Nu pot să-i spun lui Sloane ce să facă. Şi dacă ai cunoaşte-o câtuşi de puţin, ai şti asta.

Scanned with CamScanner

Uimirea mă loveşte în moalele capului.

— Nu te purta de parcă o cunoşti mai bine decât mine, da? Am fost în viaţa ei cu mult înaintea ta.

— Haideţi, fetelor, glumeşte Lawson. Amândouă sunteţi drăguţe. Haideţi să ne calmăm.

RJ şi cu mine suntem faţă-n faţă, de o parte şi de alta a băncii. O parte din mine îşi doreşte să-mi dea un pumn, ca să pot să-l dau în sfârşit afară din echipa asta. Poate chiar din Sandover.

— Cred că asta te omoară, îmi spune RJ, momindu-mă.

— Ce anume?

— Faptul că, în sfârşit, ştii că nu Duke sau tatăl ei au împiedicat-o pe Sloane să fie cu tine. Pur şi simplu nu te place.

Mâinile mă gâdilă de la dorinţa de a-i distruge faţa.

— Ţi-ar plăcea să crezi asta, nu-i aşa?

— Atunci bine. Ce ziceţi să punem discuţia asta pe pauză, pentru totdeauna? intervine Lawson din nou, în încercarea de a detensiona situaţia.

— Iar acum, nu te ia în considerare deloc. Cum e să fii dat afară chiar şi din zona de prietenie?

îl împing. Cu două mâini pe piept. Reacţionează la fel de repede şi e pregătit să sară peste bancă, însă Lawson se pune între noi şi-l ţine.

— Haide, omule, mă tachinează RJ. De când îţi doreşti bătaia asta? Sunt chiar aici, idiotule.

Scanned with CamScanner

— Ce temperament plăcut ai. Aşa te-certi şi cu Sloane?

— Ai grijă ce spui.

*

RJ se face de râs când trebuie să fie tras de Lawson, în faţa întregii echipe. Credeam că asta a fost tot, dar n-a fost aşa. Nevoia lui RJ de a se bate cu pumnii-n piept nu se opreşte când intrăm în piscină.

Scanned with CamScanner

După încălzire, antrenorul sufla în fluier şi ne pune să ne aliniem În spatele platformelor.

— Mason, Clark, RJ, Silas. Aşezaţi-vă la locuri.

RJ se pune în mod intenţionat lângă mine şi face gestul ăla enervant, în care-şi loveşte coapsele de parcă e Michael Phelps.

— Hei, ia reaminteşte-mi, spune el peste umăr, aşe- zându-se în poziţia de început. Care e recordul lui Silas la 400 liber?

— Păăăi, cam un minut şi 33 de secunde, spune Lawson, care mă priveşte precaut.

— Domnule antrenor, să scoateţi cronometru!, spune RJ, în timp ce-şi pune ochelarii.

— Asta nu e o cursă, Shaw, strigă antrenorul. Vreau să văd formă. Vreau să văd rezistenţă. Linii curate, respiraţie isteaţă.

— Visezi. Recordul ăsta o să mă ducă direct la Stanford, îi spun eu lui RJ.

Privesc apa şi nu văd decât culoarul din faţa mea.

— Atunci ai face bine să speri că sunt disperaţi după o alternativă.

Când auzim fluierul, amândoi sărim în apă de parcă ne-au luat foc picioarele. Fiecare muşchi e încordat şi concentrat pe o intrare curată şi pe obţinerea unei distanţe cât mai mari prin stilul meu de înot delfin.

RJ e fix lângă mine. Aproape mişcare cu mişcare, când ieşim la suprafaţă. Atingem peretele pentru prima oară la egalitate şi cu mult înaintea celorlalţi.

Problema când înoţi cot la cot cu cel de pe coridorul vecin e toată apa pe care o aruncă spre tine. Ideal, vrei să fii singurul lider, cu apă liniştită înainte. Se pare că RJ nu ştie însă asta şi crede că poate să obţină un avantaj trecând peste linia coridorului. Folosesc toată viteza posibilă.

Scanned with
CamScanner

Ating apa cu ambele mâini şi-mi propulsez corpul
cât de

%

Scanned with
CamScanner

departe pot. Cu toate astea, nu reuşesc să pun distanţă între noi.

După a doua întoarcere, ies la suprafaţă şi mă trezesc cu apă în faţă. Ştiu că stropeşte dinadins cu apă pe culoarul meu. îmi numără respiraţiile. Joacă murdar. Dar dacă vrea să trişeze, va trebui să facă mai mult de atât.

Aşa că încep şi eu să depăşesc linia ce delimitează culoarele. O lovesc cu putere cu mâna sau cu piciorul, ca să fac valuri înspre culoarul lui, care la rândul lor îi afectează înaintarea. într-o competiţie, asta ar fi ilegal. Dar în dragoste şi război, parcă totul e corect, nu?

însă trebuie să-i intru pe sub piele, pentru că la a treia tură, face o mişcare în plus la suprafaţă. O mişcare disperată, care demonstrează că nu poate să mă întreacă
într-o luptă corectă. Aşa că-i arăt că între hoţi, nu există

onoare. Când îl văd apropiindu-se de suprafaţă, arunc un picior în afară, care**-l** nimereşte fix în maxilar. Rezultatul îmi oferă un avantaj. Până la final nu mai am decât un sprint.

Parcă simt deja peretele pe degete, în timp ce înaintez cu toată forţa care mi-a mai rămas. Nici măcar nu mai respir. Doar stau cu faţa în apă şi înot cât de repede pot.

Până simt că sunt împins de umăr.

E îndeajuns să-mi pierd ritmul şi văd cum mâinile lui RJ ating peretele înaintea mea.

— Asta a fost o porcărie.

îmi dau ochelarii şi casca jos şi sar peste linie.

RJ se apropie, cu obrajii roşii şi ochii plini

Scanned with
CamScanner

de furie.

— Nu începe ceva ce nu eşti în stare să termini. Fluierul antrenorului răsună în clădire.

— Toată lumea afară din apă. Acum! Ieşim şi stăm în spatele locurilor de pornire. Văd că Lawson mă priveşte încruntat şi mă abţin să nu-i arăt degetul mijlociu. De când nu e Lawson de acord cu chestii de genul ăsta? Omul trăieşte şi respiră haos.

— Voi doi, tună antrenorul, arătând spre RJ şi mine. Flotări. Acum.

— Vorbiţi serios?

Mă duc spre antrenor, şocat. Cum de nu e evident că RJ e problema?

— El m-a şicanat tot timpul, doar mă apăram.

•

— Da, se pare c-am reuşit să mă lovesc singur în faţă, nu-i aşa?

RJ se aşază în faţa mea, de parcă e gata pentru încă o rundă.

— învaţă să stai pe culoarul tău.

Fluierul antrenorului ne reduce la tăcere.

— Tăceţi naibii din gură, amândoi! M-am săturat de certurile voastre!

— Domnule antrenor, fiţi serios.

Nu-mi vine să cred că-l iartă pe RJ cu chestia asta.

— Nu ştiu ce-aţi păţit în ultimul timp, dar ţineţi-vă problemele departe de bazinul meu.

Apoi mă priveşte şi dă, dezaprobator, din cap.

— Mă aşteptam la mai mult de la tine, Silas. Flotări. Haide.

— Ce porcărie!

La naiba cu flotările şi la naiba cu RJ. N-o să suport consecinţele pentru o ceartă pe care el a început-o.

Antrenorul strigă după mine, dar îl ignor şi mă duc în vestiar.

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 33

CASEY

începe la degetele de la picioare. Un fior înţepător, care mi se urcă repede pe picioare. Materialul rochiei de bal se umflă în jurul meu, în timp ce maşina se umple cu apă neagră şi luminile de la bord pâlpâie. în oglinda retrovizoare se vede o lumină roşie şi mă zbat, încercând să scap de centura de siguranţă. Simt o presiune în piept, înainte ca apa să-mi ajungă la buze. Nu pot să respir. Panica mă sugrumă. Până şi degetele îmi sunt terifiate, deoarece nu reuşesc să mă elibereze.

Apoi o *izbitură.* O *lovitură* în uşă.

Fenn.

E aici. Intrat cu totul în apă, plutind în dreptul geamului care, pentru moment, protejează puţinul aer care a mai rămas în maşină. Ţip după el. încerc să deschid uşa şi să ies. Reuşesc să o fac şi apa năvăleşte cu violenţă înăuntru. Dar nu pot să mă eliberez, uşa e prea grea.

îl privesc disperată pe Fenn, implorându-l tăcut să tragă mai tare. *Scoate-mă de aici.*

Până realizez că el ţine de fapt uşa închisă. Mă ţine captivă înăuntru. Mă vede cum mă afund în întuneric. Mâinile şi picioarele mi se răcesc prea tare ca să mai lupte, iar expresia lui goală devine din ce în ce mai distantă.

Până când, într-un final, lumina mă părăseşte şi apa îmi intră în plămâni.

Scanned with CamScanner

Mă trezesc tuşind. Mă ridic şi trag disperată aer în piept. Sunt încâlcită în cearşafuri, de parcă sunt legată cu funie. Inima îmi bate cu putere şi mă zbat să mă eliberez. N-am nevoie decât să nu mai fiu acoperită. Să fiu liberă. Vreau spaţiu. Niciodată n-am fost claustrofobă, dar până şi camera mea pare prea mică când mă dau jos din pat, ca să deschid fereastra şi să mă uit la pădurea din spatele casei. Kilometri întregi de spaţiu deschis. Infinitatea nopţii.

După ce îmi revin cât de cât, primul instinct e să-mi iau telefonul. îi găsesc numele în lista cu apeluri recente ratate şi-l apăs, din reflex. Probabil ar trebui să încerc mai tare să-i rezist, dar nu o fac.

— Casey?

Fenn răspunde la primul apel. Are vocea aspră şi îmi pronunţă numele cam neclar.

— Eşti bine? Ce s-a întâmplat?

— De ce e asta prima ta întrebare?

— E trei dimineaţa. Pur şi simplu am presupus că e ceva în neregulă.

— Sunt bine. îmi pare rău.

Mă aşez pe pervaz, ca să ascult sunetele nopţii.

— Sinceră să fiu, nu mă aşteptam să răspunzi.

— Mereu o să-ţi răspund.

Lacrimi îmi înţeapă ochii. Nu e drept că apelez la el de fiecare dată când am nevoie de ceva. Că tânjesc după confortul vocii lui. După felul în care mă înţelege, când alţii n-o fac.

— Ai avut din nou coşmaruri?

— Ai apărut şi tu în el.

— Mi-e şi frică să întreb.

— A fost groaznic.

Urmează o pauză.

— Vrei să vin?

Scanned with CamScanner

Oferta mă face să ezit. Luni la rând, când aveam coşmaruri, Fenn a stat cu mine la telefon, uneori până dimineaţa următoare, la micul-dejun, ca să mă liniştească. De obicei, vorbeam despre mama, despre cum moartea ei a declanşat o mare parte din temerile mele apărute după accident Fixaţia asupra înecului. Cumva, reuşea să mă facă să simt că fericirea e posibilă.

Dar asta e prima oară când m-a întrebat dacă vreau să fie *aici,* cu mine, fizic.

Şi chiar dacă o mare parte din mine încă vrea să-l urască, mă trezesc spunând:

— Da. Poţi?

— O să fiu acolo în 10 minute.

Nu la mult timp după, intră pe fereastră şi amândoi tresărim când aterizează *zgomotos* în genunchi. îngheţ pe loc şi mă uit spre uşă, dar nu aud câinii pe hol. Sinceră să fiu, în momentul ăsta, e cazul să nu-mi mai fac griji din cauza lor. Bo şi Penny sunt incredibil de dulci, dar sunt nişte câini de pază absolut groaznici.

— îmi pare rău, şopteşte el. M-am dezechilibrat.

— E în regulă, şoptesc la rândul meu.

Stăm o clipă acolo şi ne privim. E trei jumătate dimineaţa şi sunt în pijamale, nişte pantaloni scurţi roz şi un tricou foarte subţire.

— Ţi-e frig? întreabă Fenn, care aruncă o privire spre pieptul meu, după care revine la faţa mea.

Buzele îi tresară puţin.

Simt cum înroşesc, când realizez că sfârcurile îmi sunt tari şi lipite de tricou.

— Da.

Mă aplec să strâng cearşafurile pe care le-am aruncat pe jos.

— Mă ajuţi?

Scanned with CamScanner

în tăcere, facem patul meu şi nu-mi pun prea multe întrebări când mă bag sub pătură şi ridic un colţ, pentru Fenn.

Ezită câteva secunde, apoi îşi dă jos jacheta şi o aşază pe spătarul scaunului. După asta, se descalţă, dar îşi lasă pantalonii de trening şi tricoul când vine lângă mine. Se întinde spre mine, dar apoi se opreşte şi se aşază pe spate.

Stăm întinşi, în întuneric, şi ne uităm la tavan. Până când Fenn spune, într-un final:

— Vrei să-mi povesteşti?

— Nu încă.

Am prea multă adrenalină în sânge, iar surplusul de substanţe chimice îmi face pielea să mă doară şi îmi amorţeşte creierul. Până vor trece resturile de traumă, vreau să-mi fie distrasă atenţia, ca atunci când eşti la stomatolog şi te uiţi la TV.

— Am nevoie să-mi fie distrasă atenţia.

Mă dau într-o parte şi-mi aşez capul pe braţ.

— Cum e viaţa ta? S-a mai întâmplat ceva tare în ultimul timp?

— Nu e neapărat tare, dar se pare că RJ şi Silas s-au certat la antrenament acum câteva zile. Lawson a trebuit să-i despartă în vestiar, când au început să se împingă.

Vorbim şoptit, amândoi fiind dureros de conştienţi de ora târzie şi de faptul că Fenn ar fi omorât dac-ar fi prins în patul meu.

— Uau! Deci tensiunea escaladează?

— Nu ştiu. Silas pare că implodează şi cred că RJ şi-a pierdut răbdarea cu refuzul complet al lui Silas să-şi controleze atitudinea.

— Şi Silas are impresia că se luptă pentru Sloane?

Dacă da, lupta e inutilă. Sunt sigură că

Scanned with CamScanner

Sloane i-a zis în mai multe feluri că nu e interesată. Şi sora mea nu e genul care să se răzgândească.

— Cred că-n punctul ăsta e mai mult o chestie de principiu, spune Fenn. Mă rog, de gelozie. Dar Silas are impresia că el e victima.

— Pare că eşti de partea lui RJ.

Râde înfundat.

— Silas e pe lista mea problematică din diferite motive. Cum am spus, implodează.

Cunosc sentimentul. Nici eu nu m-am simţit pe val în ultimul timp. M-am certat cu Sloane şi tata, asta pe lângă toată situaţia cu Fenn şi colegele de la şcoală. E mult de gestionat şi sunt sigură că toate coşmarurile recente au legătură cu asta.

Ca să înrăutăţesc lucrurile, faptul că Fenn stă aşa aproape de mine e o tortură. Parfumul lui familiar, de săpun şi citrice, alunecă spre mine şi nu mă pot abţine să nu-**l** inspir adânc. Simt nevoia să-mi umplu simţurile cu el. Privesc modul în care pieptul lui lat se ridică şi se lasă-n jos, cu fiecare respiraţie. Modul în care degetele lungi ale unei mâini se joacă cu marginea păturii.

Nu e corect cât de mult îl doresc în continuare. Cât de mult tânjesc după buzele lui. Inima începe să-mi bată cu putere din nou şi nu din cauza coşmarului, ci pentru că îl doresc. înainte să mă opresc, mă apropii de el, mă reazem pe un cot şi-l privesc.

Fenn îşi muşcă buza.

Scanned with
CamScanner

— Cee?

— Nu ştiu. Eu...

îl sărut, iar părul mi se revarsă peste feţele noastre. Fenn îşi plimbă degetele prin el şi îmi dă şuviţele de pe obraz. Gura i se mişcă peste a mea, intr-un sărut infinit de dulce.

— Mi-a fost dor de tine, şopteşte el, înainte să-şi strecoare limba între buzele mele deschise.

Scanned with CamScanner

Nu ne putem opri din sărutat. Mă sui peste el şi Fenn îşi pune braţele în jurul meu. Mă mângâie pe spate, pe şolduri, pe fund. îi simt erecţia între noi şi un fior mă străbate. în ceea ce priveşte modurile de a-mi distrage, ăsta e foarte bun. Uneori, mi-e greu să cred că Fenn Bishop e atras de mine. Dintre sutele de băieţi care merg la Sandover şi la şcolile din jur, Fenn e unul din cei mai chipeşi. E absolut superb. Iar asta înseamnă că poate să aibă orice fată vrea.

Dintr-un motiv inexplicabil, mă doreşte pe *mine.*

îmi îngrop faţa în gâtul lui şi-i explorez faţa cu buzele. Amândoi respirăm sacadat şi sunt la un pas să explodez de la căldură. Sub pătură e îngrozitor de fierbinte, dar nu o dau la o parte. Suntem într-un cocon cald. Corpurile ne sunt înfăşurate unul în jurul celuilalt. E ca un secret perfect între noi, un scut ce nu poate fi penetrat de nimic. Nici de dubii. Nici de furie sau amărăciune. Suntem doar el şi cu mine, ca în trecut.

Fenn încearcă să protesteze când îl sărut şi încep să o iau în jos. Nu aveam de gând să fac asta, dar buzele mele deţin controlul, conducându-mă din ce în ce mai jos, până ajung între picioarele lui şi îi dau jos pantalonii.

Gura mi se umezeşte când îi văd erecţia.

încearcă să obiecteze, punându-şi mâna în părul meu, ca să mă oprească.

— Ce faci?

îi fac semn să tacă şi-mi înfăşor degetele în jurul penisului lui. Apoi îl ling, de la bază, până în vârf, iar Fenn tresare pe pat. înainte să protesteze, îl acopăr cu gura mea.

Inima mi-o ia razna şi pulsul îmi răsună în urechi, în timp ce devin din ce în ce mai

Scanned with
CamScanner

excitată. N-am mai făcut asta până acum. Nu credeam c-o să-mi placă aşa mult.

Un fragment de lumină îmi irită pleoapele închise. Ridic capul şi văd că Fenn şi-a tras pătura peste cap, aşa

că acum, amândoi suntem acoperiţi de ea. Privirea înceţoşată o găseşte pe a mea în umbre.

— Bună.

— Bună.

Un zâmbet vag îmi apare pe faţă.

— Mă înnebuneşti cu ce faci, ştii asta, nu?

— Da.

îmi înfăşor din nou buzele în jurul lui, fără să întrerup contactul vizual.

Geamătul pe care-**l** scoate e cel mai satisfăcător sunet pe care l-am auzit vreodată.

— Habar n-ai de câte ori m-am masturbat gândin- du-mă la asta, spune el.

Inima îmi bate şi mai tare şi sug mai repede.

Şoldurile i se mişcă, în timp ce îmi penetrează gura, încercând să pătrundă mai adânc. Când se duce însă prea adânc, tuşesc şi-i dau drumul, în timp ce ochii-mi lăcrimează.

— Scuze, spune el încet.

— E-n regulă.

îmi umezesc buzele şi reiau ce făceam, punând o mână pe coapsa lui. Muşchii îi tremură sub palma mea.

Nu peste mult timp, spune:

— Casey, o să termin.

Scanned with CamScanner

Apoi, iese din gura mea şi-şi ia penisul în mână.

Gâtul mi se usucă şi vaginul îmi pulsează, în timp ce-l privesc stimulându-se până la orgasm, sperma revăr- sându-i-se pe abdomen. Nu cred c-am văzut vreodată ceva mai sexy.

Satisfăcută de mine, mă caţăr din nou pe corpul lui. Aerul rece şi proaspăt îmi umple nările când ies din coconul nostru, şi îl inspir adânc. Mă întind după cutia de pe noptieră şi iau nişte şerveţele, pe care Fenn le foloseşte ca să se cureţe, după care le aruncă în coşul de lângă biroul

Scanned with CamScanner

meu, cu o mişcare impresionantă. Apoi mă ia în braţe şi mă sărută apăsat. Mâna îi coboară pe corpul meu şi mi se strecoară în pantaloni. Când simte cât de udă sunt, deschide ochii şi îmi zâmbeşte.

— Ce s-a întâmplat te-a excitat, şopteşte el.

— Mhm.

De fapt, sunt atât de excitată, că îi ia mai puţin de un minut ca să îmi provoace un orgasm doar cu degetele. îl muşc de umăr şi mă legăn în mâna lui, în timp ce orgasmul mă copleşeşte în valuri dulci de plăcere.

După ce mă mai liniştesc, îmi aranjez pijamalele şifonate.

— Vrei să-l vezi pe Silver? întreb eu, ciudat de timidă. Am salvat-o săptămâna trecută, fusese atacată de o vulpe.

îl văd zâmbind în întuneric.

— Mi-ar face mare plăcere.

Aşez cu atenţie cutia pe pat şi dau capacul la o parte. Silver doarme în cuibul ei cald, fiind îngropată în prosop.

Fenn se ridică ca s-o vadă şi văd cum trăsăturile i se îmblânzesc.

— E adorabilă!

Zâmbesc şi o mângâi uşor. Fata mea nu mai e oarbă, surdă şi fără blană. începe să semene din ce în ce mai mult cu un iepure şi din ce în ce mai puţin cu un extraterestru.

— A deschis ochii acum câteva zile. Şi urechile i s-au ridicat puţin, spun eu, îngrijorată. însă încă pare cam slăbită. Am sunat ieri la un adăpost de protecţie a animalelor sălbatice şi mi-au spus că n-o să prea mişte până la două săptămâni jumătate, trei. Dar mi se pare că abia se mişcă.

— Cât ai de gând s-o ţii?

Scanned with
CamScanner

— Dac-o să supravieţuiască, probabil o s-o eliberez în vreo două săptămâni. De obicei, părăsesc cuibul la trei,

patru săptămâni. Dar mai întâi, va trebui s-o înţarc. Am de gând să fac asta în curând.

— Dar dac-o s-o eliberezi, n-o să fie mâncată de altă vulpe? E aşa mică.

O mângâie pe Silver pe cap, cu grijă.

— Chiar dacă pare mică şi neajutorată, dac-o să fie sănătoasă şi o să poată ţopăi, e menită să supravieţuiască pe cont propriu. Ridic din umeri. Lumea e înfricoşătoare, dar nu poţi să eviţi să trăieşti în ea.

— Vorbim despre iepuri sau oameni?

— Ambele.

Pun capacul la loc şi aşez cutia pe noptieră. Mă dau mai aproape de Fenn şi-mi pun capul pe umărul lui. Trage pătura până la talie şi stăm aşa o perioadă. Tăcuţi. Gânditori. E patru dimineaţa şi în casă e ciudat de linişte.

— Nu m-ai lăsat să ies din maşină.

— Ce? se încordează el.

— în coşmar.

Urmează o tăcere lungă.

— Ah.

— Eram blocată în scaun, nivelul apei creştea şi, când te-am văzut, am fost uşurată. Apoi, am realizat că mă ţineai închisă acolo şi că nu pot să fac nimic.

— Da, chiar nu sună grozav. Dar înţeleg. Cred.

— Nu te învinovăţesc pentru accident.

Scanned with CamScanner

— Poate, dar tot mă consideri vinovat.

Nu am vorbit despre asta până acum în termenii
ăştia.

— Şi asta e în regulă. De înţeles. Nu sunt supărat din cauza asta, oftează el. Ştii ce vreau să spun.

— Toată lumea mi-a tot spus că ar fi de ajutor dac-aş putea să-mi amintesc mai multe despre noaptea aia. Aş putea începe să trec peste. Apoi, am aflat de tine şi...

— Doar a înrăutăţit situaţia.

Scanned with CamScanner

îngrozitor de mult. Fundaţia a luni întregi de vindecare, distrusă de cea mai profundă trădare pe care ar fi putut să mi-o provoace cineva.

— Pentru că acum sunt blocată. Nu pot nici să uit, nici să merg mai departe. Alaltăieri m-am dus la psihiatru. M-a ajutat să-mi amintesc ceva.

Fenn inspiră adânc.

— Vorbeşti serios? De ce nu mi-ai spus?

— Pentru că n-am vrut. Am obosit să fii prima persoană pe care o sun când am nevoie să vorbesc.

Exact asta am făcut în seara asta.

Dau din cap, dezaprobator, pentru că e evident că nu mi-am învăţat lecţia.

— Spune-mi ce ţi-ai amintit, mă îndeamnă el.

— M-am oferit să duc pe cineva cu maşina şi e posibil ca persoana respectivă să fi purtat roz. Lucas crede că e posibil să fi fost o fată.

— Cine ar putea să fie? încerc să-mi amintesc cine purta roz în seara aia, dar totul e un mare gol. N-am fost prea atent la ce purta lumea, cu excepţia... Cum o cheamă, Hallie? Tipa care a purtat rochia aia ciudată din plastic, prin care i se vedeau sânii şi păsărică. Directorul Fournette i-a zis să plece şi toţi tipii de acolo au plâns.

Pufnesc înainte să devin serioasă.

— Nici eu nu-mi amintesc ce purta lumea. Mă rog, asta e tot. Se pare că am intrat în mod voit în maşină cu persoana respectivă, deci e şi asta ceva. Din ce ştiu, n-am fost obligată. Dar în niciun caz n-am luat un cocktail de Rohypnol, sau cum îi spuneau

Scanned with CamScanner

doctorii.

în momentul ăsta, sunt fermă. încuviinţez, ca şi cum aş sublinia asta.

— Chiar dac-aş fi ales să iau droguri în noaptea aia, aş fi ales ceva mult mai uşor. Gillian şi cu mine vorbiserăm

Scanned with
CamScanner

să luăm ecstasy la un moment dat, aşa că dac-aş fi luat ceva, probabil asta aş fi luat.

— Gillian a fost la bal?

— Nu. Majoretele din anul doi erau la o competiţie de dans din Boston în weekendul ăla. Eu n-am putut să merg, din cauza gleznei pe care mi-o rănisem cu o săptămâna înainte şi antrenorul n-a vrut să rişte. Aşa c-am convins-o pe Sloane să mă ia cu ea la balul juniorilor. Ar fi trebuit să merg în Boston şi să-mi susţin prietenele.

Fenn mă ia de umăr şi mă trage mai aproape. Când ezit, mormăie.

— Nu te îndepărta de mine. Lasă-mă să mă bucur de seara asta.

îşi întrepătrunde degetele cu ale mele, apoi ridică mâinile noastre unite la buze, sărutându-mi degetele. Apoi, îmi lipeşte mâna de pieptul lui. O senzaţie înţepătoare îmi cuprinde pleoapele închise. Simt că inima îi bate mai repede sub degetele lui, reamintindu-mi că suntem amândoi vii. Trăiesc, şi asta, în mare parte, datorită lui.

Expir lent.

— încerc să-mi amintesc asta.

— Ce anume?

— C-aş fi murit dacă nu m-ai fi salvat. Dacă mă concentrez pe asta...

Clipesc şi o lacrimă îmi alunecă pe obraz.

— Case?

— De ce-ai minţit? şoptesc în întuneric.

— Eu...

Blestemă încet.

— Vreau să te iert, Fenn. Te rog, ajută-mă să fac asta. *Te rog.*

Regret imediat că am ridicat vocea, deoarece acea greşeală a provocat o reacţie în lanţ de evenimente dezastruoase. Câinii decid în sfârşit să fie utili, confundându-mi plânsetul frustrat cu unul de teamă. Nişte

Scanned with CamScanner

lătrături tari şi continue răsună în casă, iar Bo şi Penny urcă în fugă scările, îndreptându-se spre camera mea. Uşa e închisă, aşa că cei doi se lovesc cu putere de ea, cu un *zgomot* asurzitor, care sigur o să trezească toată casa.

— La naiba! Ridică-te! Trebuie să pleci.

E cu doi paşi înaintea mea. Şi-a tras gluga peste cap, are încălţămintea în mâini şi se îndreaptă spre fereastră.

— Casey? răsună vocea tatei pe hol. Casey! Se apropie. Ce s-a întâmplat?

în timp ce Fenn se chinuie să deschidă fereastra, realizez c-am uitat să încui uşa, după ce l-am invitat pe Fenn să vină. Mâna tatei e acum pe clanţă.

— Pleacă! îl rog.

Fenn îşi aruncă pantofii pe geam, apoi începe să coboare şi el.

Doar că n-o face la timp. Uşa de la dormitor se deschide şi peste o secundă, vocea furioasă a tatei răsună din uşă.

— *Bishop! Mişcă-ţifundul înapoi!*

La naiba!

Scanned with CamScanner

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 34 FENN

— Deci, cât de gravă-i treaba? întreabă Lawson, la micul-dejun, dimineaţa următoare.

Am fost surprins să-l văd treaz înainte de 11 dimineaţa, într-o sâmbătă, până mi-a spus că, de fapt, nici nu s-a culcat. Se pare c-a stat treaz toată noaptea cu tipii de la Ballard şi cocaina pe care i-o luasem weekendul trecut. La fel de surprinzător e faptul că a avut o pungă cu cocaină o săptămână întreagă şi nu s-a atins de ea.

Silas stă lângă Lawson, cu capul plecat, mănâncă omletă şi scrie mesaje cu mâna liberă. Zilele astea stă doar cu telefon-n mână, e domnul Popular. Probabil îşi caută prieteni noi, pentru că Sloane nu vrea să aibă de-a face cu el. Nici RJ. Nici Amy. Sau eu. Lista se tot măreşte.

RJ a sărit peste micul-dejun, dar mi-a spus să-i aduc o brioşă şi nişte cafea. E în camera noastră şi lucrează la un proiect. Face un script, din cine ştie ce motiv. Nu mai încerc să înţeleg ce face acolo.

— Presupun că foarte, răspund eu, în timp ce mă joc cu furculiţa în farfurie.

Nu prea mi-e foame, dar probabil ar trebui să mănânc. Dacă tot o să fiu exmatriculat, de ce să nu se întâmple pe stomacul plin?

Noaptea trecută a fost grea. A naibii de grea.

Singura parte bună e că directorul Tresscott n-a intrat când penisul meu era în gura lui Casey.

Pentru o clipă, chiar am crezut c-o să mă bată. Avea privirea unui animal sălbatic, pe teritoriul căruia intrasem. N-aş fi fost surprins dacă i-ar fi crescut gheare în loc de degete şi m-ar fi distrus. Cumva, a reuşit să se controleze. Maxilarul îi era atât de încordat, că faţa lui părea c-o să se rupă în doua.

Vocea lui era ucigaş de rece, chiar stranie, când mi-a ordonat să ies din dormitorul lui Casey şi să

Scanned with CamScanner

cobor, între timp, Casey a venit după noi, încercând să mă ajute, spunând că era vina *ei* şi că *ea* mă invitase, din cauza unui coşmar. Că n-am fost decât un prieten bun.

Nimic din toate astea n-au contat. Directorul a deschis uşa şi mi-a ordonat să ies naibii din casă.

— Chiar a înjurat? întreabă Silas, alăturându-se în sfârşit conversaţiei, în timp ce povestesc tot e s-a întâmplat.

— Da.

Nu-l privesc, dar nu pot nici să-l ignor.

Lawson se reazemă de spătar, cu braţele în spatele capului.

— Bun, despre ce vorbim aici? Aveai sliţul deschis?

— Nu. Purtam pantaloni de trening şi stăteau foarte ferm pe mine. •

— Bluza? întreabă Silas.

— Eram îmbrăcat complet, le spun. Doar că eram descălţat, că-mi aruncasem încălţările pe fereastră.

Lawson chicoteşte.

— Tare. Şi patul? Cearşafurile erau dezordonate? Acoperite de spermă?

Scâncesc.

— Cearşafurile şi pătura erau oarecum dezordonate, dar nu arătau ca şi cum cineva tocmai făcuse sex acolo.

— A făcut?

-Ce?

— A făcut cineva sex acolo? clarifică Lawson, amuzat.

— **Nu, spun eu, ferm. Nu s-a întâmplat nimic. Oarecum.**

— **Nu s-a întâmplat nimic, oarecum?**

Silas pare şi el amuzat.

Scanned with CamScanner

— Exact, răspund, înainte să muşc din pâinea prăjită.

în timp ce mestec, un val de teamă îmi umple din nou pieptul, până când devine tot ceea ce simt. Chestia asta n-o să se termine bine pentru mine. Casey mi-a scris de dimineaţă şi mi-a spus că munceşte din greu ca tatăl ei să-mi dea o pedeapsă mai uşoară, dar nu mă bazez pe asta. Omul a fost mereu foarte protector cu fiicele lui. Se ştie că, dacă-ţi faci de cap cu ele pe ascuns, eşti exmatriculat.

Primăvara asta, a trebuit să-i cer permisiune doar ca să menţin prietenia cu Casey. A trebuit să mă dau peste cap doar pentru privilegiul de a o însoţi pe Casey în timp ce plimbă câinii departe de camerele de supraveghere. Poate dacă l-aş fi întrebat mai devreme dacă pot s-o scot la o întâlnire, o idee pe care ar fi refuzat-o instantaneu, ar fi dat dovadă de înţelegere. Până la urmă, a lăsat-o pe Sloane să iasă cu Duke. Şi acum, cu RJ. Dar Sloane nu e Casey. Din punctul de vedere al directorului, niciun delincvent de la Sandover n-are voie să aibă idei romantice cu fata lui preţioasă.

Deci probabil ar trebui să-ncep să-mi fac bagajul.

Ca la comandă, telefonul mi se aprinde cu un mesaj de la RJ.

Scanned with CamScanner

RJ: Treci aici. Acum.

La naiba. Presupun că unul din aghiontaţii lui Tresscott e la uşă,

chemându-mă în biroul lui, dar apoi, RJ mă ia prin surprindere.

RJ: Am primit un mesaj de la Gabe.

La naiba! în sfârşit!

Pentru o clipă, sunt uşurat. Până realizez că RJ n-ar fi fost aşa panicat dac-ar fi fost o veste bună. Iau telefonul şi-i scriu.

EU: Ce spune?

RJ: Treci aici.

Mă ridic şi-mi iau tava pe jumătate goală. N-am cum să mai termin mâncarea. Apetitul meu tocmai a trecut de la inexistent, la n-o-să-se-mai-întoarcă-niciodată.

— Trebuie să plec. Vreau să fac un duş şi să mă schimb, înainte să suport consecinţele. Presupun c-o să fiu chemat la director în orice clipă.

— O să mă rog pentru tine, spune Lawson.

Silas nici nu-şi ridică privirea din telefon. Ce prieten de nădejde.

Zeci de scenarii dezastruoase îmi trec prin minte când plec din cantină. Dacă Gabe a mărturisit? Sau a arătat cu degetul spre altcineva? Mesajul lui RJ era foarte criptic şi mi-a declanşat o mulţime de idei. Există oare o lume în care Gabe să mă folosească drept ţap ispăşitor pentru tot ce s-a întâmplat? Sau dacă introduce un nou suspect? Prin faţa ochilor, îmi trece, pentru o fracţiune de secundă, imaginea cu Silas în maşină, lângă Casey, dar o ignor imediat. Silas a fost cu Amy toată noaptea, aşa că n-are cum să fie aşa. Sunt sigur de asta.

Poate Lawson? Ba nu, îmi amintesc că Silas a spus

Scanned with CamScanner

că amândoi au căutat-o pe Casey. Şi nimeni n-a spus că i-ar fi văzut pe Lawson sau Silas uzi. Dacă vreunul dintre ei ar fi condus maşina, ar fi fost uzi, măcar în partea de jos.

Sau poate s-au schimbat înainte de căutare?

Speculaţiile îmi fac inima să-mi bată cu putere. Mă apropii cu paşi repezi de o stare de panică. Totul dintre

Scanned with CamScanner

mine şi Casey depinde de ce are Gabe de spus. Când intru în camera din cămin, RJ e la birou.

— Ai face bine să nu-ţi baţi joc de mine, spun eu.

— De ce aş face asta? zice el, în timp ce se întoarce în scaun.

Pentru că, în ultimul timp, toată lumea pare să se distreze pe spinarea mea.

— Nu contează. Las-o baltă. Vine şi Lucas?

Sunt surprins că fratele lui Gabe n-a ajuns deja aici.

— Nu i-am spus.

RJ e precaut, ceea ce mă sperie.

— De ce nu? Ce a spus Gabe?

Dintr-odată, e reticent, după ce m-a făcut să alerg până aici.

— Spune odată, mă omori. Ce s-a întâmplat?

— *A spus, şi citez: Spune-i Fenn că ştiu adevărul.*

Cuvintele n-au sens. E ca şi cum m-am trezit vorbind o limbă străină, după un traumatism cranian sever. Le întorc pe toate părţile, dar tot nu înţeleg mesajul lui Gabe.

Speram la un indiciu despre ce s-a întâmplat la bal şi dacă el a fost în maşină cu Casey. Şi dacă da, *de ce.*

în schimb, am primit asta. Ştie adevărul? Despre ce? Probabil despre bal. Dar ce adevăr crede Gabe că ştie?

Mă doare mintea.

— Atâta tot?

— Da.

— Ce naiba înseamnă asta?

Sunt şocat când mă afund în canapeaua de piele. Mă tot gândesc la mesaj, în speranţa c-o să găsesc un sens.

— Mesajul original al lui Lucas către Gabe a spus ceva despre mine? Arată-mi-l.

RJ ezită.

Scanned with CamScanner

— Serios? îl fixez cu privirea.

— îmi pare rău, e un obicei. Singurul motiv pentru care mă descurc bine în domeniul ăsta e pentru că respect intimitatea clienţilor mei. Afacerile cu informaţii sunt profitabile, dar numai când ştii să-ţi ţii gura.

— Poţi să iei prostiile astea despre profit şi să ţi le bagi undeva. Sunt fratele tău vitreg. Ce spunea mesajul lui?

RJ pare nemulţumit. îşi deblochează telefonul şi caută, pentru o clipă, după care citeşte cu voce tare:

„Hei, ştiu că probabil eşti furios şi nu te învinovăţesc. Tata e un nemernic. M-am ocupat de mama, încerc s-o aduc de partea noastră, dar până acum, n-am avut noroc. Vreau să ştii că fac tot ce pot ca să te scot din locul ăla. Nu vreau decât să ştii că indiferent ce ţi-a spus tata, nu din cauza mea ai fost trimis acolo.”

RJ ridică capul din telefon.

— Apoi spune că speră că e bine, vorbim în curând, şi tot aşa.

— Partea cu „nu din cauza mea” e ciudată, nu?

— Puţin, dar nu e ca şi cum a spus „n-am fost eu, ci Fenn.”

— Aşa e.

— Trebuie să te întreb ceva.

Scaunul lui RJ scârţâie când se lasă pe spătar şi-şi încrucişează braţele.

Expresia lui neliniştită mă face şi mai suspicios. Blestem când îmi dau seama ce vrea să spună.

— Mă întrebi dacă eu i-am spus tatălui lor despre vânzarea de droguri?

— Vrei să spui că n-ai făcut-o? întreabă

Scanned with CamScanner

— Iş, cam prea surprins.

— Evident că nu, spun eu, ofensat. Gabe e prietenul meu cel mai bun şi tatăl lui e un nemernic. De ce i-aş face probleme?

— Poate încercai să-l protejezi şi ai crezut că e singurul mod prin care să-l opreşti să mai facă trafic.

— Da, sigur. Deci acum sunt un prieten nasol pentru că nu l-am dat pe mâna tatălui lui?

Nonşalanţa lui RJ în faţa lumii mele care implo- dează începe să mă enerveze. Pentru el, nu sunt decât bârfe. Parcă se uită la televizor. Dar asta a fost cea mai importantă şi distructivă parte a vieţii mele şi, cumva, s-a înrăutăţit în ultimele minute.

— Oricum ar fi, nu te judec...

— Eşti sigur?

— încerc să aflu adevărul.

RJ se încruntă, iar eu izbucnesc în râs. Toată lumea de aici a minţit în privinţa unui lucru de atâta timp, că nu mai ştiu cum arată adevărul. Nimeni nu e inocent în şcoala asta, cu atât mai puţin cei aflaţi în camera asta.

— Ce i-a răspuns Gabe lui Lucas? întreb eu.

— Sincer să fiu, n-a fost ceva palpitant. Spune că se simte ca la închisoare. Vorbeşte de o bătaie în care a fost implicat. îl roagă pe Lucas să nu se pună în calea războiului pentru el, că nu merită să suporte furia tatălui lor, când Gabe nu e acolo. Apoi îl asigură că e în regulă, că peste şase luni o să împlinească 18 ani şi atunci, o să poată să plece de acolo.

Mă doare sufletul când aud asta. Gabe e un tip stupid de bun. Mereu are grijă de fratele lui mai mic. Singurul motiv pentru care a vândut droguri a fost tatăl lui, nu pentru c-ar fi vrut să fie un delincvent. Sigur, nu e perfect. îi place să facă probleme din când în când, dar nu e un criminal înnăscut sau ceva de genul ăsta.

Scanned with
CamScanner

Domnul Ciprian a fost mereu zgârcit cu banii, genul de bărbat care voia ca fiii lui să se susţină singuri. Când creşteam, de fiecare dată când mergeam la ei acasă, în Greenwich, auzeam morala despre valoarea muncii susţinute şi cum Mark Ciprian nu avea să-şi ţină copiii în puf. Mereu mi-a părut aşa rău pentru Gabe şi Lucas. Sigur, e admirabil să ai etica muncii, dar nu poţi să-ţi trimiţi copiii la una din cele mai scumpe şcoli private din ţară şi să le dai o alocaţie de numai 100 de dolari pe lună. Vor fi crucificaţi.

— I-ai spus lui Lucas de mesajul de la Gabe?

— Nu, am vrut să vorbesc cu tine mai întâi. Chiar crezi că Lucas i-a insinuat lui Gabe că tu ai fost responsabil pentru exilul lui?

— Nu ştiu, dar toată treaba asta mi se pare dubioasă.

Ridic din umeri.

— Hai să-l testăm. Trimite-i mesajul acum. Dacă nu i-a spus nimic tatălui lui sau lui Gabe, probabil o să ne spună mesajul. Dar dacă i-a insinuat, cumva, lui Gabe, că eu i-am înscenat totul, probabil n-ar da mesajul mai departe, nu?

— Are sens.

RJ îşi deblochează telefonul din nou, ca să-i trimită lui Lucas răspunsul lui Gabe.

Apoi, aşteptăm.

— Are activat semnul c-a citit?

Scanned with CamScanner

— Întreb eu după trei secunde, când îmi pierd răbdarea.

— Nu, dar scrie...

Mă panichez şi mă îndrept pe canapea. Peste o clipă apare şi răspunsul lui Lucas.

— *Mulţumesc. îţi rămân dator, omule, citeşte RJ.*

Amândoi ne uităm la telefonul meu de pe măsuţa de cafea. Nu primesc nimic. Ştim că Lucas e lângă telefonul

Scanned with
CamScanner

pentru că tocmai a trimis un mesaj. Şi dacă lucrurile stau aşa, nu există niciun motiv pentru care să nu-mi spună cuvintele pe care tocmai le-a citit, *JSpune-i lui Fenn că ştiu adevărul*."

— Poate se gândeşte c-o să-ţi spun eu, zice RJ, tocmai când îmi vibrează telefonul şi tresărim amândoi.

îl iau şi mă relaxez când văd numele lui Lucas.

— El e, zic eu repede, în timp ce deschid notificarea.

LUCAS: Hei, mi-a răspuns fratele mele. Practic, e bine. A fost implicat într-o luptă cu un deţinut, dar se descurcă.

îi citesc răspunsul lui RJ, adăugând:

— N-a pomenit de mesajul lui Gabe către mine...

RJ oftează, trist.

— La naiba.

Dar telefonul vibrează din nou.

LUCAS: De asemenea, nu ştiu de ce, dar la finalul mesajului, a scris: spune-i lui Fenn că ştiu adevărul.

Urmează o pauză, apoi un alt mesaj.

LUCAS: înseamnă asta ceva pentru tine?

Mă relaxez complet.

— Bun, poate lucrurile nu sunt aşa suspicioase pe cât credeam. Se pare că m-am molipsit de la Silas şi văd duşmani peste tot.

RJ pufneşte.

— Mereu am ştiut că Silas e un nemernic, în secret. Aşa sunt, de obicei, cei de treabă.

îi scriu lui Lucas că habar n-am ce

Scanned with
CamScanner

Îmi semnă, dar c-o să mă gândesc. îmi răspunde cu un semn de în regulă.

— Ce facem acum?

RJ se leagănă pe scaunul lui.

Scanned with CamScanner

îmi trec mâna prin păr şi, dintr-odată, îmi amintesc că există o problemă mai importantă care trebuie să fie discutată.

— Acum îmi aştept execuţia.

— Uitasem de asta.

— Şi eu.

Mă întind şi-mi las capul pe braţul canapelei.

— Ne-am distrat, nu-i aşa? Ne-am apropiat destul, cât să ne ajungă o viaţă.

RJ pufneşte.

— Mai mult de atât.

însă umorul lui nu durează.

— N-o să te exmatriculeze cu adevărat, nu? Nu e ca şi cum te-a prins în timp ce erai în ea.

— Sincer să fiu, nici nu ştiu dacă sunt iritat de momentul în care a apărut sau îi sunt dator. Mă pregăteam să-i spun lui Casey adevărul înainte să dea buzna în cameră.

— Adevărul? repetă el, după care înţelege. A, bine. încă mai ai de gând s-o faci?

După o secundă de indecizie, încuviinţez.

— Trebuie s-o fac, mai ales acum. Poate dacă mesajul lui Gabe ar fi oferit câtuşi de puţină claritate, aş fi....

Mă opresc dintr-odată, realizând ce am făcut.

— Să fiu al naibii, şopteşte RJ.

La naiba.

— îl acopereai pe Gabe? întreabă el, şocat.

îmi pun braţul peste ochi, ca să nu îl văd. Apoi realizez că n-am cum să dau înapoi. N-am cum să mă ascund. Aşa că-mi las braţul în jos şi mă ridic.

Scanned with CamScanner

— Sunt aproape sigur că Gabe era la volan în noaptea accidentului lui Casey, spun eu, sec.

RJ mă priveşte în tăcere ca şi cum procesează informaţia.

— Ah!

— Da.

— Şi ai păstrat secretul în tot timpul ăsta?

Observ nuanţa de acuzaţie şi dezaprobare din tonul lui.

— îi sunt dator, zic eu.

— înţeleg, e cel mai bun prieten al tău. Dar să acoperi ceva aşa important? Serios? Câtă loialitate îi datorezi?

— Foarte multă.

îmi frec tâmplele, în timp ce toate greşelile pe care le-am făcut de-a lungul anilor îmi vuiesc în minte ca un roi de viespi.

— Acum câţiva ani m-a ajutat cu ceva foarte important, iar în noaptea balului, i-am întors favoarea.

— Vrei să detaliezi? mormăie RJ, când vede că nu continui.

La naiba. Nu poate s-o lase baltă, nu-i aşa? Mereu e curios.

— în vara de dinainte de anul junior, Gabe şi cu mine eram în Hamptons. Am stat cu Lawson, până când tatăl lui psihopat ne-a dat afară din cauza petrecerilor. Aşa că ne-am dus să stăm acasă la o tipă, Molly, şi petrecerea a continuat. în ultima noapte, am aflat că Molly e vecină cu un jucător cunoscut de la New York Yankees şi ne-a spus că tipul are un dulap cu ceasuri absolut ridicol...

— Ce naiba e un dulap cu ceasuri?

— Exact ce pare că e. Tipul era obsedat de ceasuri scumpe şi avea un dulap plin cu

Scanned with CamScanner

ele. Toate expuse pe rafturi, în cutiile lor elegante. Mi s-a părut foarte amuzant şi, cum am spus, toată vara aia am fost beat tot timpul.

— Dumnezeule! Ai intrat prin efracţie în casa jucătorului de la Yankee?

— Da. Pe scurt, după ce toată lumea s-a dus la culcare, m-am gândit c-ar fi amuzant să-i sparg casa şi să-i fur unul dintre ceasurile preţioase. Cumva, am şi reuşit s-o fac. Tipul n-avea deloc securitate, doar o cameră. Nici măcar nu-şi activase alarma înainte să plece. El şi iubita lui, care era model de lenjerie, erau intr-un club din oraş şi eu m-am dus pur şi simplu la etaj, în dormitorul lor, şi mi-am ales ceasul din dulap. L-am ales pe cel care arăta cel mai tare şi am plecat de acolo.

— Gabe nu era cu tine?

— Dumnezeule, nu. Gabe nu e un idiot. A încercat să mă convingă să n-o fac, dar nu l-am ascultat Am plecat după ce s-a culcat. Dimineaţa următoare a fost un circ. Jucătorul şi-a dat seama că-i lipseşte ceasul şi a sunat la poliţie. I-am văzut parcând lângă, aşa că m-am dus la plajă şi l-am aruncat în ocean. I-au interogat vecinii, inclusiv pe noi. L-am rugat pe Gabe să mă acopere şi a făcut-o, fără ezitare. A spus c-am fost cu el toată noaptea, că am adormit şi c-a avut grijă de mine, ca să se asigure că nu vomit în somn şi mor. Evident, iniţial nu ne-au crezut, dar atunci a intervenit tatăl lui Gabe. Domnul Ciprian a fost la un moment dat procuror general al statului, aşa că încă avea ceva influenţă.

— Gabe şi-a minţit şi tatăl?

— Da. Ajurat pe Biblie, iar familia e foarte catolică, deci crede-mă că asta a însemnat ceva pentru Mark Ciprian. Gabe m-a susţinut şi tatăl lui i-a crezut povestea.

Scanned with CamScanner

Jucătorul Yankee voia să găsească neapărat vinovatul. Dacă domnul Ciprian nu m-ar fi acoperit, datorită lui Gabe, aş fi mers la închisoare, fără doar şi poate. în noaptea balului, abia dacă o ştiam pe Casey. Era o străină. Nu-i eram loial atunci, ci prietenului meu cel mai bun, căruia îi eram dator.

— Dar acum nu mai e o străină, îmi reaminteşte RJ.

— Ştiu asta foarte bine.

Scanned with
CamScanner

RJ habar n-are cât m-a durut să ţin secretul ăsta. Să mă gândesc la ce e mai rău despre prietenul meu cel mai bun. Să mi-l imaginez ca fiind genul de om care lasă o fată să moară. Habar n-are ce efect are asta asupra modului în care înţelegi oamenii, în care te înţelegi pe tine. Am ales să-l protejez pe Gabe, şi nu pe Casey, după care am încercat să mă căiesc pentru asta, protejând-o după accident. Dar nu e destul.

Casey merită să ştie tot adevărul.

Pe parcursul prieteniei noastre, am fost mereu la un pas să-i spun totul. Dar după, mă gândeam la Gabe. El e prietenul meu cel mai bun şi de ea sunt îndrăgostit aproape complet, dar în momentul ăsta, nu-l am pe niciunul dintre ei, iar ea se îndepărtează din ce în ce mai mult. Fiecare zi în care Casey nu primeşte răspunsuri de la mine o apasă şi mai mult. în scurt timp, o să fie atât de afectată, că poate n-o să-şi mai revină. Şi n-o să mai revină la mine.

Noaptea trecută a spus că *vrea* să mă ierte.

Nu trebuie decât să-i dau un motiv.

Conversaţia e întreruptă de o bătaie la uşă, luându-ne prin surprindere.

RJ se duce să răspundă, iar peste o secundă, se uită, uşurat, peste umăr. Deci nu e ordinul meu de executare. Tresscott clar îmi prelungeşte tortura.

— Hei, spune cineva şi nişte seniori dau buzna în camera noastră.

Xavier, cel înalt, mă salută, apoi vorbeşte cu fratele meu vitreg.

— Hei, doi verişori de-ai mei vin în

Scanned with
CamScanner

vizită din Manhattan weekendul ăsta. Speram să-i aduc la lupte diseară.

— Şi? întreabă RJ.

— Păi, pot să vină?

Xavier se foieşte şi-şi bagă mâinile în buzunar.

— Ce-mi pasă mie?

Pufnesc, de pe canapea. Săracul Remington, refuză să accepte realitatea.

— Merg la St. Michael, din Upper West Side, continuă Xavier, ca şi cum RJ nu spusese nimic. Poţi să le dai undă verde în seara asta, dacă vrei. Să-i întâlneşti înainte să plecăm.

— Nu vreau şi n-o să merg.

— N-o să mergi?

Tripp, prietenul lui Xavier, pare confuz.

— Nu. Am treabă.

îmi opresc un alt râset. RJ şi-a făcut vizitele săptămânale obligatorii la lupte, de când a preluat conducerea de la Duke, dar se pare că s-a săturat să joace după reguli. Sunt surprins că i-a luat atât.

— Deci nu vor mai fi bătăi? insistă Xavier. Dar e sâmbătă.

— Tu poţi să te baţi. Sau nu. Nu-mi pasă. Ce e aşa greu de înţeles?

Cei doi se uită la mine, pentru ajutor, dar eu doar ridic amuzat din umeri.

— Sunt ocupat în seara asta, spune RJ încet, pronunţând clar fiecare cuvânt, ca şi cum vorbea cu un copil mic. Dac s-ar ţine mâine seară, super. Dac-ar fi fost ţinute ieri, super. Dar sunt în seara asta, şi am treabă.

— Deci le ţinem mâine seară? întreabă Xavier.

— Ţineţi-le când vreţi! ţipă el, după care se întoarce spre mine, implorându-mă din

Scanned with
CamScanner

privirI. Omule, ajutor.

Sunt prea ocupat cu râsul.

— Ăsta nu e un test, îi asigură el pe dpi. Nu mă interesează să mă ocup de treaba asta. Spune-le prietenilor voştri.

— Deci, mâine-seară? întreabă Tripp.

Scanned with
CamScanner

— Ieşiţi naibii afară, le spune RJ frustrată, împin- gându-i pe uşă.

O închide după ei şi se reazemă de ea, ca şi cum s-ar teme că cei doi vor încerca s-o deschidă, ca barbarii la poartă.

— De ce mi se întâmplă asta?

îmi şterg lacrimile de la atâta râs.

— Ţi-ai făcut-o cu mâna ta, omule.

O bătaie puternică se aude la uşă.

RJ se înroşeşte de la frustrare.

— Pentru numele lui Dumnezeu! Plecaţi!

— Bishop, strigă o altă voce.

în acea clipă, tot umorul dispare.

De data asta, eu răspund la uşă. Mă trezesc uitându-mă la zâmbetul arogant al lui Asa, mesagerul directorului.

— Lasă-mă să ghicesc. Am fost somat.

Asa îmi ignoră sarcasmul.

— Directorul Tresscott te-a chemat în biroul lui. Ai face bine să te grăbeşti.

CAPITOLUL 35

FENN

E mai linişte decât într-o biserică aici. Nu trec pe lângă nimeni şi nu aud nicio voce când mă îndrept spre biroul lui Tresscott. Zgomotul pantofilor mei, care scârţâie pe podeaua lustruită a coridorului lat, mă face să scâncesc. E jenant de tare. Apoi îmi sună telefonul şi e chiar şi mai zgomotos, ca o explozie în tăcere.

îl pun pe silenţios, apoi citesc mesajul.

Scanned with CamScanner

CASEY: Ne vedem diseară, la locul nostru? Avem multe de discutat

Are dreptate, aşa e.

EU: Sună bine. Şi da. aşa e.

EU: Mi-am pus telefonul pe silenţios. Urmează să vorbesc cu tatăl tău.

Nu e nimeni la recepţie. Trec mai departe, spre uşa impunătoare din mahon, şi bat scurt.

— Intră.

Apăs clanţa şi deschid uşa. Fac un pas pe covorul vişiniu gros, după care mă opresc pe loc.

— în niciun caz, bombăn eu, în timp ce-l văd pe tata, care se află la biroul lui Tresscott. Nu, n-o să fac asta.

Mă întorc, iar David se ridică brusc de pe scaun.

— Fennelly, stai.

Nu vreau să stau. Vreau să fug din clădire, să fur maşina cuiva şi să merg în altă ţară. în Canada. Ba nu, în Mexic. E vremea mai frumoasă.

Dar ştiu şi că asta ar fi inutil, aşa că mă opun reflexului şi intru din nou în birou. închid uşa după mine şi-mi încrucişez braţele la piept.

Tata îşi trece mâna prin părul blond. în prezent, e presărat cu şuviţe argintii. Sunt surprins că noua lui soţie nu l-a convins să se vopsească. Sau poate lui Michelle i se pare distins.

— De ce eşti aici? întreb, când nu spune nimic.

Asta îi aprinde o licărire de iritare în ochi.

— Edward Tresscott m-a sunat de dimineaţă şi mi-a spus că vrea să te suspende.

Rămân fără aer. Atât? O suspendare?

Expir uşurat şi mă întreb cum a reuşit Casey

Scanned with CamScanner

să-l convingă să nu mă exmatriculeze.

— Pari uşurat, spune tata.

Chiar sunt. Am crezut c-o să fie mult mai rău. Cât o să fie suspendarea?

— Trei zile. O să vii aici, în biroul lui Tresscott, în fiecare dimineaţă, şi o să-ţi faci cursurile într-un birou vecin. O să stea cu ochii pe tine toată ziua şi după ce sună ultimul clopoţel, o să verifice ce-ai făcut.

— Bine. Ridic o sprânceană. Pot să plec acum?

— Nu. Aşază-te naibii pe scaun, Fenn, spune el, scrâşnindu-şi dinţii.

— Scoţi la înaintare înjurăturile, tată? Cineva are o criză de isterie.

— Aşază-te.

îi fac pe plac şi mă aşez pe unul din scaune.

Tata rămâne în picioare, iar pe faţă i se citeşte nefericirea, cu o doză de dezamăgire.

— Ce e? spune odată. Morala.

Mă reazem de spătarul scaunului, impasibil.

— Mereu e distractiv să te ascult prefăcându-te că-ţi pasă. Realizezi c-ai făcut asta destul de mult în ultimul timp, nu? înţeleg. încerci s-o impresionezi pe mama vitregă. Dar îţi pierzi timpul.

înjură din nou şi e neobişnuit de iritat. E şocant, având în vedere că emoţiile lui au hibernat atâta timp. Poate de asta îl tot împung. M-am săturat de atitudinea somnoroasă şi neinteresată. Abia aştept o ceartă.

Şi tata nu mă dezamăgeşte.

— M-am săturat de asta. De *tine.*

— Ce e nou?

— Termină. Termină cu prostiile astea insolente, copilăreşti. Ai 18 ani.

Se înroşeşte la faţă, în timp ce începe să se plimbe, oprindu-se la fiecare câteva secunde, ca să-mi arunce priviri furioase.

— Eşti adult şi te urci în camerele fetelor pe geam, la patru dimineaţa, ca un

Scanned with CamScanner

pusti excitat! Şi nici nu vorbim de orice fată, ci de fiica cea mică a lui Edward Tresscott! Ai înnebunit?

încerc să-i răspund, dar mă întrerupe, ridicând mâna. .

— Ţi-am suportat o mulţime de porcării de-a lungul anilor. Ţi-am tolerat replicile isteţe, am ignorat prietenii pe care ţi-i faci...

— Prietenii pe care mi-i fac? Ce înseamnă asta?

— Gabe Ciprian e traficant de droguri! Lawson a tot trecut pe la reabilitare de la 13 ani!

Tata se apropie de mine, încruntat.

— Şi să nu încep să vorbesc despre fete. Şi petreceri. Peste tot prin casă sunt ambalaje de prezervative. Băutura. Faptul că ai fost exmatriculat chn fiecare şcoală, până când a trebuit să-ţi plătesc locul aici. Şcoala privată din care

nimeni nu e exmatriculat şi aproape ai fost dat afară şi de aici!

Pufneşte furios, trecându-şi din nou mâna prin păr.

— Am voie să răspund acum sau încă ţipi? întreb eu politicos.

— Aş vrea o explicaţie. Chiar aş *vrea* una. Pentru că nici nu pot să-mi imaginez la ce te gândeai, făcându-ţi de cap cu fiica directorului.

— Casey e prietena mea, ridic eu din umeri. Avusese un coşmar şi m-a sunat pentru că era supărată şi avea nevoie să vorbească cu cineva.

— Şi nu puteai să vorbeşti cu ea la telefon? Chiar trebuia să-i intri în casă prin

Scanned with
CamScanner

efracţie?

— N-am făcut asta, ea mi-a deschis.

— Erai acolo la patru dimineaţa, fără permisiunea tatălui ei. Are 17 ani.

— E prietena mea, repet eu.

— Vrei să spui că între voi doi nu se întâmplă nimic fizic?

De obicei, mint destul de bine, cel puţin prin omisiune, dar în dimineaţa asta nu sunt în formă. Şi acea fracţiune de secundă de ezitare mă costă.

— La naiba, Fenn! Ce naiba e în neregulă cu tine? Tata dă din cap, dispreţuitor.

— Chiar ăsta e omul care vrei să fii? Un ratat care nu-şi atinge potenţialul, care bea şi gândeşte cu penisul?

— Sună chiar distractiv!

Râde, uimit.

— Nici măcar nu iei în serios discuţia asta, aşa-i? Am venit aici, fiind anunţat din scurt, ca să-ţi bag minţile-n cap...

— Nu eu ţi-am cerut să vii, intervin eu, tăios. Tu ai ales.

Scanned with CamScanner

Tata mă priveşte o clipă, ajy* 6* ¿.vizi ^ tv^nua. vecin, îngropând u-şi faţa in mâini Stă acolo, x 2«ă poriţ* învinsă, pentru ce pare un minut întreg, Mă gâz.'iesccbăc să mă strecor din birou cât nu se uită.

Dar apoi iţi ridică capul,

— Mi-e ruşine cu tine.

Până acum, criticfle lui nu mi atingeau.

De data asia, insă, mi loveşte. DirecL Scrr o presiune in piept

— Ţi-ara dat libertate, Ferm. Am încercat să ar răbdare. Să te înţeleg. Pentru cât ştiu cât dor iţi e de mama ta.

îmi încordez maxilaruL

— Dar ai întrecut limita...

— Pentru că m-am strecurat în dormitorul unei prietene? întreb eu, şocat

— Pentru că n-ai remuşcări pentru nimic din ce fad sau spui. Fad ce vrei, când vrei. Mi-e ruşine, repetă eL, in timp ce se ridică.

— Nu-mi pasă.

Şi eu mă ridic, sătul de conversaţia asta.

— Ar trebui să-ţi pese. Pentru că sunt tatăl tău şi sunt singura familie pe care o ai pe lumea asta, FenneUv.

Privirile ni se intersectează din nou şi tresar când ii văd ochii. E condamnare în ei şi dezgust.

— Mamei tale i-ar fi ruşine cu tine.

Braţul mi se mişcă înainte să mă pot controla. E un reflex, instinctul de a mă apăra de valul de durere declanşat de cuvintele lui.

Se aude un zgomot puternic când pumnul meu ii atinge maxilarul.

Se dă în spate, şocat. Amândoi suntem şocaţi. Degetele mă gâdilă şi mă uit la mână, clipind, confuz. E de parcă mâna nici nu-mi aparţine.

Scanned with CamScanner

Nu l-am mai lovit până acum. El nu m-a lovit niciodată. Violenţa n-a făcut niciodată parte din relaţia noastră.

Tata respiră adânc. îşi trece un deget peste locul unde l-am lovit, apoi îşi mişcă maxilarul.

— Tată, îmi...

Pare rău. Vreau să-i spun că-mi pare rău.

Dar deja trece pe lângă mine.

— Bagă-ţi minţile-n cap, zice el, fără să se întoarcă.

— Unde pleci?

— Acasă.

Tot nu se întoarce. Mă grăbesc spre uşă, ca să-l pot
auzi.

— Mă duc acasă, la soţia mea. Şi tu o să-ţi îndeplineşti suspendarea fără să te plângi. Ne vedem de Ziua Recunoştinţei.

După care pleacă şi aproape mă prăbuşesc, picioarele fiind prea slabe ca să-mi susţină greutatea. Mă legăn spre un scaun şi mă prăbuşesc în el, imitând postura tatei, cu faţa îngropată în mâini, dintre care una încă mă doare.

Tocmai mi-am lovit tatăl în faţă.

Dumnezeule.

Mamei tale i-arfi ruşine cu tine.

Cât stau acolo, aplecat, nu pot să nu mă gândesc la tot ce a spus. Cuvintele lui îmi răsună în minte, până când nu mai pot să mă împotrivesc concluziei care mi se materializează în minte.

Are dreptate.

Sunt un ratat.

Mamei chiar *i-ar fi* ruşine cu mine.

Şi nu am de ce s-o las pe o fată precum Casey să mă iubească.

Mormăi în mâini. La naiba. Ce fac cu fata asta? Din prima clipă când am vorbit cu ea, am

Scanned with CamScanner

ştiut că e prea bună
pentru mine. E fata care salvează animale rănite şi le ţine in cutii do pantofi, lângă patul ei. E fata care iartă, când n-ar trebui, şi uită, când ar trebui să-şi amintească.

Ar fi trebuit să pun punct relaţiei. Se *terminase.* M-a părăsit, şi pe bună dreptate. Dar în loc să fac asta, am tot insistat s-o recuceresc şi pentru ce? Ca să fie cu un ratat care bea prea mult şi al cărui cel mai bun prieten este traficant de droguri şi posibil a încercat s-o omoare?

Merită mai mult de atât. Mult mai mult.

CAPITOLUL 36 CASEY

— Mulţumesc, spun eu, din uşă.

Tata mă priveşte peste marginea ceştii de ceai. E în biroul lui, bea ceai şi are o carte deschisă în faţă. E cea pe care i-am luat-o de Crăciun, despre Războiul de 100 de ani. A stat aici toată ziua, citind.

— Ştiu că voiai să-l exmatriculezi, continui eu, după ce tata nu spune nimic. Dar îţi promit că n-a făcut nimic rău. Singurul păcat al lui Fenn a fost c-a venit aici când am avut nevoie de el.

Un muşchi îi tresare în maxilar.

— Ai ceva de spus?

— Ce ai vrea să spun? răspunde şi-şi pune ceaşca
jos.

— Nu ştiu, doar spune ceva.

— Bine, uite ce o să spun: dac-o să mai găsesc vreodată un băiat în camera ta, în

Scanned with CamScanner

miezul nopţii, o să fie exmatriculat, dacă am puterea să fac asta, şi tu o să faci şcoală acasă. Ne-am înţeles?

— Da, zic eu, rece.

— Şi mă aştept să respecţi promisiunea pe care ai făcut-o mai devreme, zice el, cu privirea fermă.

— O s-o fac.

în timpul discuţiei noastre de dimineaţă, în care i-am spus de ce Fenn n-ar trebui să fie pedepsit prea tare pentru noaptea trecută, una din condiţiile tatei a fost să

mă întorc la terapie. Săptămânal. N-am fost încântată să accept, dar nu mă deranjează doctoriţa Anthony şi mi se pare un schimb corect, ca să-l ţin pe Fenn la Sandover.

Mi-e dator, şi am de gând să-i cer să-şi plătească datoria diseară. N-o să accept nimic mai puţin decât adevărul despre bal.

— Sloane tocmai a pus o lasagna în cuptor, îi spun eu. A zis că o să fie gata până la şapte.

Tata încuviinţează şi se întinde după carte.

— Atunci ne vedem la cină.

E cazul să plec.

Aştept să-mi dau ochii peste cap abia după ce închid uşa. înţeleg. E supărat că l-a prins pe Fenn în dormitorul meu, dar n-a fost ceva *aşa* important.

îmi scot telefonul din buzunar.

EU: Hei, rămâne pe diseară? Cina e la 19, aşa că o să fiu

liberă pe la 21. Ne vedem pe drumul de la lac?

Fenn tot scrie pentru ce pare o eternitate. Mă plictisesc să aştept şi mă duc la etaj. Vreau să fac duş şi să mă schimb înainte de cină.

Telefonul îmi vibrează tocmai când intru în camera mea.

FENN: Mă doare să zic asta, dar ai avut dreptate. Trebuie să

se termine ce e între noi. Nu sunt tipul potrivit

Scanned with
CamScanner

pentru tine.

Casey. Îmi pare rău.

Mă uit la mesaj.

Trece o scundă. Trec două. Trei. Zece.

Continui să mă uit la ecran, în speranţa că mesajul o să aibă sens. Ba chiar verific că e scris în engleză, pentru că nu reuşesc să-l procesez. Văd cuvinte precum „să se termine” şi „îmi pare rău”, dar e evident că privirea îmi joacă feste. în niciun caz nu termină lucrurile cu mine.

Prin mesaj.

E scandalos.

Pulsul îmi devine slab, în timp ce-i trimit înapoi două cuvinte.

EU: Vorbeşti serios?

De data asta, răspunde imediat.

FENN: Da. îmi pare rău. Trebuie să mă uiţi.

Expir lent. Pulsul mi-o ia razna. Din ce în ce mai repede, până îmi vibrează furios între urechi.

Nu-mi vine să cred. Tipul ăsta a petrecut o lună încercând să intre din nou în viaţa mea, implorându-mă să îl iert zi de zi. Şi până noaptea trecută, mi-am menţinut limitele. Dar a trecut şi de alea. Noaptea trecută, când mă ţinea în braţe, eram gata să-l iert, chiar şi fără să ştiu tot adevărul despre bal. îmi reamintisem că Fenn mi-a salvat viaţa, că trăiesc datorită lui, şi până la urmă, nu e ăsta cel mai important lucru?

Dumnezeule, sigur e o problemă la mine. Un defect de programare, care mă împinge să fac aceleaşi greşeli şi să fiu uimită în mod constant să mă trezesc singură.

Sau poate e vorba doar de Fenn.

Scanned with CamScanner

Se ascunde la vedere, ca o otravă incoloră şi inodoră.

Mi se scurge în doze mici în vene, până când nu-mi mai bate inima.

Nu-mi vine să cred că l-am lăsat să mă convingă că e prietenul meu. Eram la un pas să-l iert, deşi ştiam mai bine de atât şi fără să-mi ascult toate avertismentele care-mi răsunau în minte. însă Fenn Bishop e imun la toate apărările mele naturale, alunecându-mi în minte, ca să-mi şoptească minciunile potrivite şi promisiuni goale.

Mă aşez pe marginea patului şi clipesc repede, ca să ţin lacrimile la distanţă. Partea amuzantă e că, de data

Scanned with
CamScanner

asta, chiar credeam că e pregătit să-mi spună adevărul. Că după săptămâni întregi în care m-a implorat să-i dau şansa să spună totul, n-o s-o dea în bară de data asta. Doar că sunt din nou în punctul ăsta, în care am picat de fraieră.

Lacrimile mi se usucă, în timp ce durerea din jurul inimii se întăreşte în ceva mai întunecat, mai ostil. Furia îmi încinge capul, devenind o furtună asurzitoare de supărare şi resentiment, care se intensifică de fiecare dată când recitesc mesajele lui Fenn.

Nu mai suport.

Arunc telefonul pe pat şi mă forţez să fac un duş. Dau apa fierbinte, după care stau sub jet, inspirând nori de aburi, înainte să-mi ridic faţa. Las apa fierbinte să mă înmoaie. Să mă aline. Cumva, funcţionează. închid ochii şi, în acel moment, primul gând liniştitor din acea zi pluteşte prin haos.

îmi amintesc cum am mers cu viteză prin munţi, cu geamurile lăsate jos.

Cum am mâncat îngheţată într-un orăşel oarecare.

Cum m-am pierdut şi am uitat cine sunt.

Pe măsură ce căldura şi aburii îmi relaxează muşchii, îmi amintesc ultima oară când am fost fericită. Nu de la băutură, răzbunare, sau orgasm, ci pur şi simplu fericită.

După duş, îmi trag nişte pantaloni de yoga pe mine, o bluză cu dungi şi şosete călduroase de lână. Trebuie s-o hrănesc pe Silver înainte să cobor la cină, aşa că mă întind spre sertarul de sus, să iau punga cu mâncare de acolo. Azi am trecut în mod oficial la lucemă şi pelete,

Scanned with
CamScanner

care se presupune că sunt bogate în fibre. însă Silver tot pare slăbită. Aş vrea să fie mai vioaie.

Când ridic capacul cutiei şi mă uit înăuntru, nu se mişcă.

— Trezeşte-te, micuţo. E timpul pentru lucemă.

I-am tot lăsat mâncare în colţul cutiei, lângă un castron mic cu apă. De obicei, când îi pregătesc mâncarea, deschide ochii şi scoate cele mai dulci sunete. în seara asta, însă, nu spune nimic.

— Ce s-a întâmplat? Haide, drăguţo, hai să mâncăm.

Silver nu reacţionează. Urechile nu i se mişcă.

Mai trece ceva timp până realizez care e problema.

Problema e că Silver e moartă.

Simt cum amorţesc. La fel cum Silver n-a reacţionat la sunetul vocii mele, nici eu nu reacţionez la faptul c-a murit. îi privesc corpul nemişcat. Apoi pun la loc capacul cutiei.

— Case! Cina!

Ies din dormitor pe pilot automat, cu cutia sub braţ. Cobor şi intru în bucătărie, fără să spun nimic, şi o găsesc pe sora mea scoţându-şi mănuşile. Din tava cu lasagna pusă la răcit pe aragaz ies aburi.

— Pui tu masa? spune Sloane, peste umăr.

Scanned with
CamScanner

— Da.

Se întoarce şi râde când vede cutia de pantofi.

— Silver o să ia cina cu noi?

— E moartă.

— La naiba.

— Draga mea, îmi pare aşa rău, spune tata, din uşă. A venit la fix cât să ne audă.

Ridic din umeri.

Tata oftează, vine şi mă mângâie pe umăr.

— Mă duc să aduc lopata.

— Nu te sinchisi.

Mă duc spre masă şi deschid dulapul înalt, unde se află coşul nostru de gunoi.

— Case? zice el, neliniştit.

Scanned with
CamScanner

— Am ştiut de la început c-o să moară. N-are rost s-o îngropăm. Pare prea mult efort pentru nimic.

Urmează tăcere când arunc cutia la gunoi. închid dulapul şi mă întorc, lovindu-mă de două expresii confuze.

— Ce e? bombăn eu.

— Mereu îţi îngropi animalele, se încruntă Sloane. Ai făcut asta de la şase ani.

— Ei bine, nu mai am şase ani. Oamenii cresc şi lucrurile mor.

Totul moare.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 37
SLOANE

La întâlnirea agenţiei de detectivi Tresscott şi Shaw, aceşti doi copoi cutezători s-au lovit de un alt punct mort. Când stăm pe veranda din spate, RJ îşi mângâie bărbia şi se uită la suprafaţa mesei, de parcă încearcă să descifreze mesajele în grăunţe. Câinii aleargă în jur ca nişte nebimi, urmărind insecte şi veveriţele care mai trec prin curte.

— Putem să-i trimitem alt mesaj lui Gabe? sugerez eu. Să aflăm versiunea lui despre ce s-a întâmplat în noaptea aia?

— Chiar dacă Fenn ar fi dispus să mai dea 5 000, omul meu de contact a dispărut. Aşa că dacă n-avem de gând să trimitem un porumbel călător sau să angajăm o actriţă care să se dea drept mama lui Gabe...

— Deci nişte opţiuni cu adevărat realiste...

— Nu avem nimic.

Grozav. Absolut minunat. Pentru prima oară în ultimele luni, chiar avem o pistă. Mărturisirea lui Fenn că **-l** acoperea pe Gabe. Şi cu toate astea, ne învârtim pe loc.

Credeam că, dacă Fenn o să ne spună ce ştia, o să aflăm ce s-a întâmplat la bal. Dar surpriză! Avem şi mai multe întrebări. De exemplu, de ce dintre toţi oamenii, Gabe Ciprian a lăsat-o pe Case blocată în maşină?

— Care e treaba cu drogurile? Gabe le vindea? întreabă RJ.

Bo aleargă spre el şi-i pune un băţ plin de salivă în poală. Tot mormăie insistent, până când RJ aruncă băţul în curte.

— A fost cel mai prost păstrat secret de la

Scanned with CamScanner

Sandover. Toţi ştiau la cine să se ducă ca să-şi. ia otrava.

— Are sens. Nimeni nu ajunge aici din întâmplare. Gabe a mers vreodată la Bal!ard?

— în primul an, confirm eu. Dar după, el şi Fenn au fost exmatriculaţi pentru c-au furat alcool din cabinetul cu băutură al supraveghetorului căminului. După asta, Gabe a fost trimis la Sandover, iar Fenn la... cum îi zicea? Un internat elveţian.

— Serios? Credeam că Fenn a venit aici în anul doi.

— Da, la o lună după începerea semestrului. N-a rezistat decât câteva săptămâni în Alpi şi a fost dat afară. Cred că a făcut-o dinadins, ca să ajungă aici. El şi Gabe erau inseparabili.

Bo se întoarce cu băţul şi acum, Penny vine şi ea spre RJ, ca să-l încurajeze să i-l arunce.

— Unde e Casey? Nu poate să distragă câinii, ca să mă lase în pace?

Deşi se plânge, tot aruncă băţul.

— E în camera ei. Iepurele a murit.

— La naiba, ce nasol.

Mă uit la el, îngrijorată.

— Nici n-a clipit. A spus că era pregătită ca puiul să moară de când l-a salvat. Dar a fost tulburător. De obicei, Casey nu e aşa stoică.

— Ea şi Fenn s-au certat din nou? Pentru că fratele meu vitreg nu arăta prea bine azi. Având în vedere c-a evitat exmatricularea, ar fi trebuit să fie încântat, dar a dormit toată ziua.

RJ pare la fel de tulburat cât mă simt eu.

— Asta e ciudat, dar Casey n-a pomenit nimic de vreo ceartă.

Nu c-ar fi făcut-o. Zilele astea, Casey se poartă de parcă sunt duşmanul, iar eu îmi petrec seara de sâmbătă încercând s-o *ajut.* Ce răsfăţată nerecunoscătoare. Aş putea să fac sex cu iubitul meu acum, dar în schimb, stau cu el aici şi încerc să aflu ce s-a întâmplat în noaptea când Casey aproape a murit.

— Lucas ţi-a răspuns la mesaj'? întreb eu.

Lucas e cea mai apropiată conexiune pe care o avem cu Gabe, din moment ce Fenn susţine că nu i-a văzut pe Gabe şi Casey

Scanned with
CamScanner

împreună la bal.

— Nu încă.

îmi înghit frustrarea. Ce n-aş da să-i strâng pe toţi în cameră, în stilul Agathei Christie, şi să dau totul în vileag, pas cu pas, până când o să-mi dau seama cine e vinovatul. Agatha făcea totul să pară aşa uşor.

— Nu avem un alibi pentru Gabe cât Casey lipsea. Avea acces la droguri. Şi oportunitatea să i le dea.

— Dar care e motivul lui? De ce să-ţi drogheze sora şi să o ducă cu maşina la debarcader?

— Ăsta ar fi răspunsul evident.

— Adică cel abject de sexual.

— Da.

în zilele ce au urmat accidentului, i-am suspectat pe toţi. Mai ales după ce a fost confirmat că sora mea fusese drogată. Ştiind asta, cum ar putea să existe un motiv inocent pentru ce s-a întâmplat în noaptea aia? O persoană pe care o ştiam şi în care aveam încredere a încercat s-o rănească şi a fost la un pas s-o omoare.

Evident, i-am ochit pe tipi, dar nu exista unul care să iasă în evidenţă ca suspect. Până acum.

— Raportul de toxicologie pe care spitalul l-a dat poliţiei a avut mai multe chestii în el, spune RJ. Din ce
am găsit oniine, e un cocktail asemănător unui sedativ. în dozele potrivite, te linişteşte. îţi şterge amintirile.

Un fior de furie ia naştere în mine. îmi amintesc cum plângea Casey la spital, când doctorul i-a zis că i-au găsit droguri în organism. A început să plângă şi mai isteric, după ce acesta i-a spus că trebuiau s-o controleze pentru viol, din moment ce nu-şi amintea ce s-a întâmplat. însă n-au găsit nimic. Niciun semn de abuz sexual, sau orice fel de activitate sexuală. Dar asta nu înseamnă că nu s-a întâmplat nimic.

— Zeci de oameni de la bal luaseră ceva,

Scanned with CamScanner

îi spun lui RJ. Nu ştiu exact ce, dar orice ar fi fost, era genul de substanţă care te făcea fericit. Toată lumea dansa şi zâmbea. Iniţial, a fost amuzant, după care a devenit enervant. Dar nimeni n-a mai leşinat şi nici nu s-a trezit într-un lac. Nu ştim nici măcar dac-a venit din aceeaşi rezervă.

— Deci Gabe nu poate să ne spună ce avea, iar Casey nu-şi aminteşte de unde a luat.

Oftează, în timp ce câinii aşteaptă cu nerăbdare să le arunce băţul.

— Iar Fenn e tensionat din nou.

— Acum începi să-mi înţelegi viaţa din ultimele şase luni. E o înfundătură.

Ciclul vicios de speranţă şi disperare. Urmărirea unor piste fără concluzii. Uşi care-mi sunt trântite în faţă.

— Mai e un suspect care bifează toate criteriile, sugerează RJ.

— Cine?

— Lawson. Din ce am auzit, nimeni nu ştie unde a fost în cea mai mare parte a dansului. Dacă mai iei în considerare şi pasiunea lui să facă pe farmacistul, aventurile sexuale şi principiile îndoielnice...

îmi muşc buza.

29
1

Scanned with
CamScanner

— Nu pot să neg nimic din toate asta, dar nici nu mi-l imaginez pe Lawson depunând atâta efort pentru o partidă. Nu trebuie decât să pocnească din degete.

— Bine punctat.

Telefonul lui RJ vibrează pe masă.

— E Lucas, spune el.

— Arată-mi.

LUCAS: Hei, scuze. Tocmai am văzut mesajul. N-am stat prea mult noaptea aia, nu ştiam pe nimeni de acolo.
LUCAS: Cred că, la un moment dat, am văzut-o pe Casey dansând cu Mila şi nişte tipi. Nu-mi amintesc cu cine. LUCAS: Nu-mi amintesc să-i fi văzut împreună pe Gabe şi Casey, dar da, Gabe vindea droguri. Cu asta se ocupa şi eu nu mă băgăm peste el.

— Mila, spune RJ. Ea e pista.

Bineînţeles, pentru că toată situaţia trebuia să devină mai complicată.

— Asta ar fi aproape la fel de util ca şi cum l-am întreba pe Gabe, zic eu sec.

— De ce?

E aproape ofensat de lipsa mea de entuziasm.

— Treaba asta trebuie să fie mai importantă decât cearta voastră, nu?

— Treaba asta e motivul certii noastre, îi reamintesc eu. Dac-ar fi interesat-o să fie de ajutor, n-ar mai fi fost aşa nemernică după accident.

— Bine, ai dreptate, dar a trecut ceva timp. Poate acum e mai rezonabilă.

Ce drăguţ că are impresia asta. Ce băiat dulce şi naiv.

— Iubire, nu înţelegi cum merg lucrurile între fete.

Nu pot să-i cer o favoare. Aş da dovadă de slăbiciune. Ar fi

Scanned with CamScanner

încântată să aibă ceva ce vreau şi să-mi spună să mă duc naibii.

Scanned with
CamScanner

— Ce prostie. Ştii asta, nu?

Posibil, dar nu eu fac regulile. Astea sunt nişte tradiţii antice, create de când au apărut femeile.

— îţi spun, Mila ar prefera să se radă în cap, decât să mă ajute.

Un zâmbet mic îmi apare pe buze.

— O singură persoană ar putea să o convingă.

— Privirea asta îmi dă emoţii, mă acuză el. Nu-mi place privirea aia, iubito.

— Cât de greu ar putea să fie? Copleşeşte-o cu farmecul tău...

— Adică să flirtez cu ea.

— Orice pentru cauză, nu?

RJ se apleacă pe scaun şi urăşte deja planul ăsta.

— Vrei să-i întinzi o capcană.

— Eşti o capcană aşa apetisantă, îi răspund eu cu un zâmbet dulce, fluturându-mi genele.

— Nu face asta, e înfricoşător.

— Fii jucător de echipă, iubitule. Sacrifică-te pentru echipă.

— Dumnezeule. Bine, doar termină cu metaforele sportive.

Mă priveşte, gândindu-se la strategie.

— De ce am senzaţia să eu sunt cel care intră într-o capcană?

îmi apropii scaunul de al lui şi-mi ridic picioarele în poala lui. RJ îşi pune imediat mâna pe glezna mea, mângâind-o peste pantalonii de yoga.

— Evident, vor fi nişte reguli.

Mă priveşte sceptic.

— Dac-o s-o întreb direct, o să ştie că

Scanned with
CamScanner

se întâmplă ceva. N-o să vorbească cu mine.

— Un curs intens în psihologia femeilor. Ştim deja că Mila te place. Dar ce o incită cu *adevărat* e ideea de a lua ceva ce-mi aparţine.

— Bun, atunci dacă va trebui să fiu mai convingător... Se încordează, ca şi cum se pregăteşte să fie lovit între picioare. Asta ce înseamnă, că n-o să-mi folosesc mâinile? Nimic sub gât?

Ideea asta îmi întoarce stomacul pe dos, dar ce altă opţiune avem? îmi reamintesc că aş face orice pentru sora mea mai mică. Mai ales când e în mijlocul unei crize de identitate.

— Doar nu te culca cu ea, bine?

îl lovesc uşor într-o parte, ca să-i reamintesc că ştiu pădurile astea şi fiecare mod posibil de a ascunde un cadavru.

— Nu cred că m-aş putea abţine din vomitat după
asta.

— Am înţeles. Să nu fac nimic care să mă facă de nedorit în ochii tăi.

— Vezi? Suntem pe aceeaşi lungime de undă.

Mă mut de pe scaun, în poala lui, înfaşurându-mi braţele în jurul gâtului lui. îl sărut, pentru c-a acceptat să coopereze.

— Eşti adorabilă când eşti geloasă.

Nu neg, pentru că simt deja fiorul de gelozie. Niciodată n-am crezut c-o să pun la cale un plan să-mi flutur iubitul ca momeală pentru duşmanul meu de moarte. Acum câteva luni, aş fi râs la ideea c-aş putea avea atâta încredere în cineva cât să-l trimit într-o astfel de misiune. Dar acum, când stau aici, nu cred că există vreo

Scanned with
CamScanner

persoană în care să am mai multă încredere.

Da, RJ a făcut câteva greşeli la început. Şi eu am făcut câteva. Dar am trecut peste. De atunci, s-a devotat cauzei de a afla cine mi-a rănit sora şi a riscat mult ca să

Scanned with CamScanner

ajungem în punctul ăsta. în plus, a făcut toate astea fără să se plângă. Nu sunt mulţi ţipi care ar suporta călătoria asta. Mai ales pentru o persoană pe care abia o cunoştea la început.

Chiar şi dacă Mila e o altă pistă moartă, tot i-aş fi recunoscătoare că ne-a adus aşa departe.

— Deci, când o să punem în aplicare capcana asta seducătoare? întreabă el.

Câinii vin şi se întind ta picioarele lui, epuizaţi. Mă aplec şi-mi iau telefonul de pe masă, apoi mă uit pe reţelele de socializare. Am noroc şi soluţia apare singură.

— E o petrecere la Ballard în seara asta. Nimic nu se compară cu prezentul, nu? îi zâmbesc eu.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 38

LAWSON

E ora noua şi sunt învăluit într-un cocon de sunete atmosferice, când Silas îmi scoate una din căşti. Deschid ochii şi-l văd stând deasupra patului meu.

— Hai să ieşim, îmi spune.

Muzica meditativă devine dură şi haotică, cu o singură cască în ureche.

— Omule, nu prea cred. încă-mi revin după noaptea trecută. încerc să-mi găsesc pacea şi echilibrul interior, iar tu îmi strici încercarea.

îmi iau casca înapoi din degetele lui obraznice.

— Cum zici tu. E sâmbătă seara. Trebuie să beau
ceva.

— Poţi să bei aici. O să-ţi dau un Xany, dacă asta o să mă scape de orice activităţi care ar necesita să mă ridic în picioare în seara asta.

îmi pun casca la loc, dar acum, Silas caută prin dulap şi calcă cu putere pe podeaua noastră de lemn, care scârţâie, întrerupându-mi întoarcerea la linişte. Ce risipă de Valium.

— Nu fi nesimţit, spune el.

— Asta a fost gratuită, zâmbesc eu. Doar îmi vedeam de treabă.

îmi aruncă o privire nerăbdătoare peste

Scanned with CamScanner

umăr.

— Nu pot să mai stau înc-o noapte blocat în camera asta, evitând privirile lui Fenn şi RJ.

Scanned with CamScanner

în apărarea lui, Silas a avut nişte săptămâni chiar dificile. A reuşit să-şi piardă iubita şi să-şi transforme aproape toţi cunoscuţii în duşmani. Bănuiesc că e puţin sensibil.

— Ia ceva care să-ţi dea energie şi îmbracă-te. Măcar atâta poţi să faci.

— Bine, dar asta doar pentru că Scott lucrează în seara asta şi e singurul barman din oraş care face un espresso decent.

— Ai de gând să bei espresso la ?

— Ţi-am spus, mă recuperez. Nu-mi amintesc ultima oară când m-am făcut aşa praf.

Trag de mine să mă dau jos din pat şi-mi dau părul de pe faţă. Afurisitul de Silas. Tocmai ieşisem din duş şi-mi pusesem hainele de lenevit şi acum mă obligă să muncesc.

Mă priveşte în timp ce-mi dau jos pantalonii de trening şi îmi trag pe mine nişte blugi spălaţi.

— Cu cine ai stat seara trecută? Ai dispărut.

— Da, îmi pare rău. N-am vrut să te las baltă.

Silas şi cu mine am mers împreună la petrecerea de
aseară, dar lui nu-i place cocaina, aşa că m-am dus într-un loc privat, să trag o linie, şi am ajuns să petrec cu câţiva tipi din echipa de înot de la Ballard. Foşti colegi de-ai lui Silas. Dar nu-i spun asta. Ştiu că e un subiect sensibil pentru el.

— Eşti pregătit? spune el, după ce-mi trag un hanorac pe mine.

Scanned with
CamScanner

— Sigur. Cum să nu. Du-mă la făcătorul de espresso.

Doar că după ce ajungem la bar, aflu că Scott are
infecţie în gât şi Jared face băuturile în locul lui. Repetentul de liceu, care e mereu ursuz, miroase a murături şi cadavre proaspete de animal, şi refuză să-şi extindă cunoştinţele despre băuturi dincolo de dozatoarele de bere.

— Dacă ţi-aş da o sută de dolari, crezi că poţi să cauţi pe Google cum se face un espresso? sugerez eu.

— O să bea un Johnnie Walker, sec, intervine Silas, în timp ce-mi dă un cot în coaste. Eu vreau o Guiness.

Jared se duce să facă minimul cerut de vocaţia pe care şi-a ales-o.

— Poţi să încerci să nu fii o pacoste toată noaptea?

.1

bombăne Silas.

— Hei, eu îmi vedeam liniştit de treabă şi nu-i deranjam câtuşi de puţin pe oamenii din oraş, când am fost răpit din camera mea.

— De când îţi place să stai în cameră?

Silas se reazemă cu spatele

Scanned with CamScanner

de bar când îi vine berea şi bea din ea, în timp ce studiază mulţimea din local. Există o licărire răuvoitoare în privirea lui, care, asociată cu alegerea groaznică de bere, deja mă face să fiu îngrijorat pentru traiectoria acestei nopţi.

— Hai să socializăm.

Arată spre două fete care stau singure, la o masă. Sunt noi în zona asta, judecând după expresiile lor speriate şi paharele de vin rosé aproape neatinse. Par şi mai mari. Poate sunt boboace de colegiu.

— Nu mă bag în seara asta.

Mă aşez pe un scaun şi îmi ţin paharul în mână.

— Al doilea Valium îşi face efectul şi am de gând să devin complet inutil în a purta o conversaţie cât se poate de repede.

— Bine, mormăie el, frustrat.

Ce trădare groaznică.

Silas se duce la fete şi e invitat să ia loc lângă ele. Faptul că a fost într-o relaţie în ultimii trei ani înseamnă că n-a avut prea multe ocazii să-şi şlefuiască

Scanned with CamScanner

talentul de agăţat, dar nu are nevoie decât de înfăţişarea aia de băiat tipic american.

însă niciuna din fetele de la colegiu nu e superbă. Sunt drăguţe, dar comune. în barul ăsta sunt tipe mult

Scanned with
CamScanner

mai sexy, aşa că sunt derutat de interesul lui imediat, până văd o faţă familiară. Amy e la doar câteva mese distanţă, cu prietenele ei majorete, şi stă cu faţa spre Silas şi noile lui prietene.

Interesant.

Nu ştiu dacă vrea s-o facă geloasă în mod intenţionat sau n-a vrut să arate ca un ratat singur, dar oricum ar fi, e evident că e conştient de prezenţa ei. Se uită în direcţia ei şi văd momentul când Amy îl observă pe Silas. Obrajii ei pistruiaţi se înroşesc, după care se întoarce cu spatele, spunându-le ceva prietenelor ei.

Nu mă deranjează Amy. Niciodată nu m-a deranjat, orice ar crede Silas. Da, l-am tachinat despre cât de comună era iubita lui, dar asta pentru că aşa şi e. Care e problema cu a spune ce e evident? Dar îmi place de ea. E amuzantă. Doar că mă urăşte şi n-o învinovăţesc. Pot să fiu nesimţit.

în seara asta mă simt obligat să intervin. După ce mă ridic, dau pe gât restul băuturii, după care mă îndrept spre Silas şi noile lui prietene. îmi pun braţul peste umărul lui şi le salut politicos pe tinere.

— Fetelor, dacă nu vă deranjează, vreau să vi-**l** fur.

— Ba nu. Ia loc, spune Silas, dându-mi braţul la o parte. Nu plecăm.

Ei bine, am încercat. Doar că sunt blocat de încăpăţânarea lui şi n-am de ales, decât să mă aşez la masă.

— Ea e Zoey, spune el, arătând spre

Scanned with CamScanner

blonda din dreapta.

E genul care dă bine într-un portret de familie în vacanţă, când toţi stau în curte şi ies dintr-o grămadă de frunze, purtând haine asortate.

— Eu sunt Kathryn, dar poţi să-mi spui Kat, spune cealaltă.

Asta are părul lung şi brunet. Ochi negri. Faţa e un şase, dar corpul ei e aproape un nouă şi ştiu exact încotro se îndreaptă seara asta.

— El e Lawson, spune Silas pentru mine. Iertaţi-l, a fost lovit de un cal în cap când era mic.

Nu trec decât câteva minute de conversaţie dureroasă, când Silas îşi termină berea şi sare la atac.

— Kat, pot să te împrumut o clipă?

Trebuie să recunosc, tipul are curaj. Mă uit peste umăr, la Amy, care îi priveşte pe Silas şi Kat ridicându-se şi îndreptându-se spre un joc de darts. Peste o clipă, cei doi se îndreaptă spre toaletă. Tocmai când vreau să-mi mut privirea, Amy mă observă. Ochii ei de un căprui deschis capătă nuanţa ciocolatei topite, fixându-mă, în timp ce se încruntă.

Se pare că încă mă urăşte.

Zoey pufneşte.

— E destul de evident, nu crezi?

— Ce anume?

— Ăia doi. Nu sunt deloc subtili.

— Dacă e să fiu sincer, Silas m-a surprins.

Nu e genul căruia să i se facă sex oral pe ascuns, în toaleta femeilor dintr-un bar.

Scanned with CamScanner

Cel puţin nu în circumstanţe normale.

— Da. Kat a ieşit în seara asta, spunând că vrea să fie mai aventuroasă. Nu credeam c-o să se-ntâmple aşa repede.

— Ce copii nebunatici, nu?

Zoey îmi zâmbeşte timid.

— Mă bucur c-ai venit. Ar fi fost ciudat să stai aici, singură, toată noaptea. Eram în plus aici.

— Nu toată noaptea, o asigur eu.

— Poftim?

— Maximum trei minute.

Scanned with
CamScanner

îşi ascunde râsetul, bând din vin.

— A, da.

Chiar şi luând în considerare efectele neplăcute ale penisului de Guinness, nu sunt plecaţi prea mult. Când Silas şi Kathryn ies de la toaletă, se citeşte pe feţele lor ce s-a întâmplat. Iar asta n-ar fi un păcat capital, dacă Silas ar reuşi să facă sex, fără să transforme asta în problema tuturor. înainte să se întoarcă la masă, decide că trebuie să se plimbe cu Kat pe lângă grupul lui Amy.

— Dar n-am mai făcut-o spontan înainte, exclamă Zoey, râzând, fără să-şi dea seama că nu i-am urmărit povestea despre excursia ei recentă la Oxford, cu clubul de dezbateri. Lindsey îşi ia micul-dejun în toaleta aeroportului, în timp ce instructorul nostru încearcă să-şi scoată notiţele din valiză, înainte ca aceasta să petreacă următoarele 11 ore în cargo, până în Londra.

în mod inexplicabil, Silas se opreşte să poarte o conversaţie scurtă cu Amy, menită probabil să provoace cât mai multă durere şi umilinţă. O face pe Kat un complice neştiutor. Conversaţia nu durează decât câteva secunde, dar în clipa în care Silas şi Kat se întorc la masa noastră, Amy iese din local, urmată de prietenele ei.

— A fost nasol din partea ta, îi spun lui Silas când se aşază.

-Ce?

— Amy nu merita asta.

Kat se uită agitată la noi.

— Nu-nţeleg ce se întâmplă.

Scanned with CamScanner

— Nu te lăsa agăţată de un tip într-un bar, îi spun eu, în timp ce mă ridic de la masă. Toţi suntem nişte nemernici.

Apoi îl iau pe Silas şi-l trag după mine. Uneori, uită că sunt ceva mai înalt decât el şi mai puternic, aşa că împotrivirea lui nu mă afectează când îl scot din bar.

Scanned with CamScanner

— Ce naiba, Lawson?

Se eliberează şi mă împinge.

— Ce naiba? Omule, una e dacă vrei să te porţi ca un nemernic cu prietenii tai, dar ai întrecut limita cand ai tras o fată nevinovată în jocurile tale bolnăvicioase.

— Te referi la Amy? râde el sarcastic. E incredibil. Tipul care n-a avut niciodată o relaţie monogamă îmi ţine morală despre eticheta de după despărţire.

— Nu e vorba doar de Amy. Se întâmplă ceva cu tine în ultimul timp.

Silas pufneşte şi mă priveşte uimit.

— Tu vorbeşti?

— în mod normal, aş fi zis că ai dreptate, doar că nu eu sunt cel care a reuşit să-şi îndepărteze toţi prietenii în doar câteva săptămâni.

— Serios, Lawson? Uită-te la tine. Eşti un dependent de droguri nihilist şi alcoolic, care se distrează creând haos şi distrugere pe oriunde merge. Ai distrus o căsnicie doar pentru că erai *plictisit.*

Râde din nou, rece şi lipsit de umor.

— Bun, am făcut sex în baie. Mare lucru. Tu eşti practic un ratat profesionist şi n-ai dreptul să mă judeci.

— Uite ce e, e evident că treci printr-o criză existenţială, aşa c-o să trec cu vederea cuvintele menite să doară şi o să mă concentrez pe imaginea de ansamblu. încerc să fiu prietenul tău...

Scanned with CamScanner

Silas mormăie şi un temperament cum n-am mai văzut erupe din el.

— Vrei să vorbim despre prietenie? Adu-mi aminte, cine conducea în noaptea când directorul de la Ballard şi-a găsit maşina furată pe terenul de fotbal, înfăşurată în jurul porţii?

Silas mă împinge şi mă loveşte de perete. Ani întregi de furie reprimată ies la suprafaţă.

— Am fost exmatriculat pentru tine! Când a fost ultima oară când mi-ai mulţumit?

— Nu ţi-am cerut să mă acoperi, intervin eu, iritat. Eşti un afurisit de martir, dacă ai impresia că-ţi sunt dator, dar nu ţi-am cerut să faci nimic. Tu singur ţi-ai asumat vina.

— Te-am ţinut departe de închisoare, sau, Doamne fereşte, de reabilitare. Şi tu ce-ai făcut de atunci? Ai continuat să bei şi să iei şi mai multe pastile. Aş fi putut să i-o trag lui Kat pe bar, în văzul lui Amy, şi n-ar fi fost câtuşi de puţin la fel de rău ca ce le-ai făcut tu oamenilor.

— Atunci ăsta sunt eu.

Nici măcar nu-l recunosc pe Silas când îi văd ochii plini de furie.

— Sunt un dependent cu probleme legate de tatăl

lui, aşa că bineînţeles că sunt un dezastru. Scuza ta care e?

*

Scanned with CamScanner

— **Du-te naibii. Fă-ţi ordine în viaţă, înainte să încerci s-o analizezi pe a mea.**

Pleacă valvârtej şi, în timp ce-l privesc îndepăr- tându-se, realizez că mâinile îmi tremură. Chiar şi la un minut după ce Silas a dispărut în întuneric, respir sacadat. Din fericire, am un mic ajutor cu mine şi-l înghit, ca să mă calmez.

în câteva secunde, tremuratul dispare.

Şi apoi, apare o nouă distragere.

CASEY: Hei, vrei să ieşim?

EU: Sincronizare impecabilă, ca de obicei. Spune locul.

CAPITOLUL 39
CASEY

Cumva, dintre toţi oamenii, Lawson

Scanned with CamScanner

Kent a devenit prietenul cel mai de nădejde. Jaz avea deja planuri şi, cum nu vreau să stau cu Sloane şi RJ şi să văd cum se mănâncă din priviri toată noaptea, mă trezesc scriindu-i lui Lawson. îmi răspunde imediat şi stabilim să ne vedem la sera veche, într-o oră, în timp ce mă gândesc cum o să mă strecor afară, fără să mă vadă nimeni.

Din fericire, tata nu stă treaz până târziu, nici măcar în weekenduri. Iar Sloane şi RJ ies. E trecut de unsprezece, ceea ce pare cam târziu ca să-şi înceapă noaptea, dar nu sunt în măsură să comentez. Tocmai am stabilit să mă văd cu cineva la miezul nopţii.

Umerii mi se încordează când îl aud pe tata pe hol. Se opreşte în dreptul uşii şi bate încet.

— Case? Eşti trează?

— Da. Intră.

Stăteam într-o parte şi mă uitam prin telefon, dar mă ridic când bagă capul înăuntru.

Mă priveşte îngrijorat.

— Ce faci?

— Bine.

Nu pare convins şi adaugă, reticent:

— Vrei să vorbeşti despre Silver...

— Nu, îl întrerup eu. Ce mai e de spus? E moartă. Te culci acum?

Deşi e clar că mai are întrebări, într-un final,
încuviinţează.

A

— Da, o să mă culc. încearcă să nu stai trează prea mult, cu ochii-n telefon. Nu-ţi face bine.

— N-o s-o fac. Noapte bună.

Scanned with
CamScanner

— Noapte bună, draga mea.

Pe la unsprezece jumătate, aud nişte sforăituri uşoare de la capătul holului. Peste un sfert de oră, mă îmbrac, îmi pun o haină pe mine şi ies pe fereastra dormitorului.

Am ceva de alergat prin campus, în timp ce încerc să evit camerele de securitate, până ajung în siguranţă în zona abandonată. Asta e zona extinsă a campusului Sandover, care nu mai e îngrijită cu mult dinainte ca tata să devină director.

înaintez prin iarba înaltă, cu lanterna telefonului aprinsă, şi urmăresc harta marcată pe imaginea de pe Google Maps, ca să găsesc drumul.

— Eşti pe aproape, se aude o voce din întuneric.

— Marco?

— Polo.

Ies şi iarbă şi văd sera. O siluetă întunecată, acoperită cu iederă şi frunze căzute. Scanez faţada de sticlă cu lanterna, căutându-**l** pe Lawson.

— Locul ăsta e mult mai înfricoşător decât l-ai făcut să pară. Dacă m-ai adus aici ca să mă omori cu toporul, nu am chef.

M-am plimbat pe campusul de la Sandover şi în pădurile sale, în întuneric, de multe ori. însă pe măsură ce mă apropii de sera goală, plină cu geamuri sparte şi umbre înfricoşătoare, devin foarte conştientă de fiecare zgomot care se aude din copacii din apropiere.

Scanned with
CamScanner

— Lawson? Marco?

— Polo.

Mă sperii când aud răspunsul şoptit al lui Lawson. E aşa aproape de ureche, că îi simt respiraţia pe faţă.

— Dumnezeule! Idiotule.

Mă întorc şi-l văd zâmbind, după care îl împing.

— Scuze, spune el, fără urmă de regret. Nu m-am putut abţine.

— Ai noroc că nu ţi-am dat un pumn.

— Ar fi fost adorabil.

— Serios? Deci nu ştii nimic despre abilităţile mele de ninja?

— Drăguţo, îţi spun sincer c-aş plăti ca să le văd.

— Mhm. Ai noroc că sunt pacifistă.

— Mhm. Chiar am scăpat la limită.

— Nu că n-aş fi recunoscătoare pentru companie, dar locul ăsta arată ca bârlogul unui criminal. Poate are mai puţine drujbe şi toporişti, dar clar lasă impresia că au fost dezmembraţi oameni pe aici.

— Stai liniştită, nu intrăm. Doar mirosul ţi-ar strica noaptea. Aici vin neghiobii ca să se bată.

— Serios? Stai un pic, e sâmbătă seara. Nu atunci au loc bătăile de obicei? S-au terminat deja?

— Nu, au fost anulate.

Lawson pare confuz de propria lui explicaţie.

— S-a întâmplat ceva foarte ciudat. Am primit toţi un mesaj care spunea că vor avea loc mâine.

— Pot să mă uit înăuntru? Promit c-o să-mi ţin respiraţia.

Scanned with
CamScanner

— Sigur, dar dac-o să-ţi vină să vomiţi, să n-o faci pe mine.

— S-a făcut.

Mă ia de mână ca să mă ghideze prin seră, care e în mare parte goală. Locul a fost curăţat cu meticulozitate de resturile şi rămăşiţele pe care mă aşteptam să le găsesc. Nu există ghivece goale şi rafturi putrezite. Nu sunt resturi
uscate ale vegetaţiei odată prospere. îmi trec lanterna peste pereţii cu graffiti. Spre centrul serei, sunt urme de sânge uscat.

Avea dreptate în privinţa mirosului. Nările mi se umplu cu mirosul înţepător de transpiraţie şi sânge, şi nuanţe de putred şi urină. încerc să nu respir pe nas, în timp ce continui să examinez împrejurimile.

— E mult sânge aici.

— Lucrurile pot să devină... grafice, ridică el din umeri.

Ieşim şi inspir adânc aerul proaspăt. Briza răcoroasă îmi flutură haina, aducând un val de frig.

Mă închid la haină şi îl privesc pe Lawson.

— N-o să stăm aici, nu? E destul de frig.

— Nu. Vino după mine.

înaintăm prin întuneric, pe drumul plin de iarbă. Iniţial, drumul e bătătorit, ca şi cum a fost foarte umblat. Apoi, iarba e din nou înaltă, aleea fiind acoperită de vegetaţie, până când ne

Scanned with CamScanner

oprim, într-un final, în faţa unei porţi ruginite de fier. La mai puţin de şapte metri de seră e una mai mică, ascunsă aproape complet de tufişuri şi iederă.

Lawson dă la o parte nişte liane şi deschide uşa, intrând înaintea mea.

— Am descoperit locul ăsta iama trecută. Vin aici când vreau să-mi limpezesc gândurile.

— Şi în seara asta ai nevoie să faci asta?

— Da.

Intru şi mă uit în jur. Locul n-are mai mult de trei metri pe trei şi n-a fost curăţat. Rafturile lipite de trei dintre pereţi conţin ghivece vechi şi resturile unor tufe de trandafir. Lawson deschide un dulap de mai jos, ca să scoată o pătură, pe care o pune pe jos, ca să ne aşezăm

pe ea. Aprinde şi o lanternă electrică şi, cel mai bine, un radiator.

— E plăcut, spun eu, dându-mi jacheta jos şi aşe- zându-mă confortabil. Apoi îl fixez cu privirea: Aduci fete aici, ca să vă cuplaţi?

— Nu, de ce aş face-o? Am un pat perfect funcţional în cameră.

— Dar ai şi un coleg de cameră. Aici ai mai multă intimitate.

Se aşază lângă mine, întinzându-şi picioarele în faţă.

— Intimitatea e supraestimată. Nu-mi pasă dacă Silas se uită.

Aluzia indecentă mă face să roşesc. Mereu uit cât de experimentat este. Chiar mai mult decât Fenn. Când vine vorba de cuplat, suspectez că

Scanned with CamScanner

Lawson e mai aventuros decât toţi băieţii de la Sandover laolaltă.

Scoate o sticlă din buzunar şi mi-o întinde, ca să iau o gură. îl refuz, pentru că nu cred că altfel, aş reuşi să mai plec de aici.

— Cum merg lucrurile cu Fenn? întreabă el, curios, îi răspund pufnind sarcastic.

— Excelent! I-am dat ocazia să se izbăvească şi a pus punct lucrurilor.

— La naiba. Cred că doare.

— Nu mai doare.

Furtuna chiar s-a mai liniştit în timp ce veneam aici. Acum e mai degrabă un foşnet în depărtare, îndreptân- du-se spre mare.

— I-am dat ocazia să facă lucrul corect. Am încercat să salvez ceva între noi. El a ales. Fenn e mort pentru mine de azi.

Tonul meu e sec.

Lawson se pune într-o parte şi-şi reazemă capul în
mână.

— Nu ştiu cât **te** consolează asta, dar şi eu am avut o **noapte** proastă până acum.

E diferit în seara asta. Puţin resemnat. Există o distanţă în ochii lui, ca şi cum e aici, dar doar parţial, pentru că mintea i se plimbă pe altundeva.

— Ce s-a întâmplat?

— Silas a ţipat la mine.

Iniţial, o spune ca pe o glumă, puţin bosumflat. Apoi zâmbetul ironic dispare şi durerea e evidentă.

— S-a întâmplat înainte să-mi scrii.

— Nu sună prea bine.

— Da... Se pare că dacă organizezi o intervenţie spontană pentru prietenul tău cel mai bun, în faţa unui bar, nu e o

Scanned with CamScanner

alegere prea bună. Şi e un păcat mai mare decât moartea.

Mă întind şi eu într-o parte, folosind geaca pe post de pernă.

— O să fiţi bine?.

Lawson se uită spre degetele care i se plimbă peste modelele de pe pătură. încearcă să-şi pună o expresie indiferentă, dar nu reuşeşte.

— Dacă e să fiu sincer, nu ştiu.

Se pune pe spate, privind luna prin găurile din tavan.

— Am trecut prin multe împreună, dar de data asta... Cred că s-a săturat cu adevărat de prostiile mele.

— Pare că încercai să ai grijă de el. Cum poate să fie supărat din cauza asta?

— Ei bine, după ce ani întregi am fost oaia neagră, oamenii se bazează pe asta. îşi setează ceasurile în funcţie de asta. Şi nu le place să se simtă judecaţi de un om despre care cred că le-a distrus viaţa.

— Stai un pic, m-ai pierdut. Silas crede că i-ai distrus viaţa?

Lawson expiră zgomotos şi aud greutatea care-i apasă pe inimă.

— E o poveste lungă, spune el, într-un final.

— **Am timp.**

Urmează şi mai multă ezitare.

— Haide, mai lasă din povară. Mărturisirea face bine la suflet.

— Călugăriţele alea încep să-ţi

Scanned with CamScanner

umple creierul cu prostii, să ştii.

— Putem să stăm aici toată noaptea...

Lawson reuşeşte să zâmbească.

— Promisiuni, promisiuni.

însă într-un final, cedează.

— Eram în primul an la Ballard, începe el.

Nu ştiam asta, dar are sens, dacă stau să mă gândesc.

— Am fost prins trăgând cocaină şi m-am trezit cu supraveghetorul căminului şi directorul Foumette cău- tându-mi prin cameră. Au găsit destul substanţe acolo cât să adoarmă un elefant. Am fost exmatriculat imediat. Apoi pus sub acuzaţie. Apoi am primit o sentinţă mai mică, să merg la reabilitare, datorită celui mai bun avocat pentru tineri pe care poţi să-l ai.

— Nu cred că şi-a făcut efectul, spun eu, oprindu-mi un zâmbet.

Lawson reuşeşte să râdă.

— Da. Tot ce am învăţat la reabilitare a fost cum să-mi ascund obiceiurile mai bine.

— Sistemul funcţionează.

— în anul doi, eram un alt tânăr trimis la Sandover, ca să-mi continui penitenţa. Am avut un concurs de înot la Ballard, şi aia a fost prima oară când l-am văzut pe Silas, după câteva luni în care am fost despărţiţi. Aşa că în noaptea de după, când toată lumea s-a dus acasă şi locul era gol, Silas şi cum mine ne-am dus în spatele casei de la

Scanned with CamScanner

RRBKL

piscină, cu un tennos cu James pe care-l ascunsesem în geantă, şi bem în cinstea micii noastre reuniuni.

Cândva, la un moment dat, am auzit povestea asta, sau o versiune a ei. Abia acum îmi dau seama că Sloane, Fenn şi restul n-au ştiut niciodată adevărul.

— Eram foarte beţi când mi-a venit ideea să caut maşina directorului. Nu ştiu cum am reuşit să ne găsim drumul aproape orbi prin campus. Dar era acolo, în parcarea clădirii administrative.

Vocea i se schimbă. Devine mai joasă, mai obosită.

— Şi, dintr-un motiv inexplicabil, Foumette a lăsat-o deschisă. Cheile erau chiar acolo, în locul pentru pahar. Ce idiot. Silas a încercat să-mi bage minţile în cap, m-a implorat să nu intru în maşină. După care n-a avut de ales şi a sărit în scaunul pasagerului, când am turat motorul.

— Deci tu conduceai, dar Silas...

— Terenul de fotbal era umed, spune Lawson. M-am învârtit şi am intrat în poartă. Am auzit sirenele aproape imediat.

— Şi el şi-a asumat vina.

Lawson se propteşte în ambele coate.

— Nu i-am cerut s-o facă. Unul din poliţişti a întrebat cine era la volan, iar Silas a spus că el, înainte să pot răspunde. Se purta ca un prieten bun. Amândoi ştiam unde aş fi ajuns, dacă poliţiştii ar fi aflat că eu eram, de fapt, la volan. însă Silas n-avea nicio pată în trecutul lui.

— A fost exmatriculat şi a ajuns aici, spun eu, mai mult pentru mine. Fără supărare, dar asta are mai mult sens acum. Niciodată n-am înţeles cum cineva ca el a ajuns la Sandover.

Scanned with
CamScanner

— Da. Singura infracţiune pe care a comis-o a fost marele ghinion de a se fi împrietenit cu mine.

— Asta nu e adevărat.

— Am fost acolo. I-am dat peste cap toată viaţa.

Lawson încearcă să-şi pună masca lui nonşalantă, dar fără prea mare succes. Nu-i ascunde tristeţea sinceră din ochii gri-albăstrui. Suferă, o emoţie de care cred că nimeni din cercul lui nu-l crede capabil. Lawson are reputaţia de a fi tipul distractiv. Mereu. Are sângele înlocuit cu bourbon şi Percocet.

Uneori, cred că uită că e şi el o persoană.

— Ascultă-mă, spun eu şi aştept până îmi întâlneşte privirea. Nu tu i-ai cerut să mintă pobţia. Silas a făcut o alegere, pentru că era important să te protejeze. Nu poate să-ţi arunce asta peste ochi. Mereu vor exista oportunităţi pentru oameni ca el. O să meargă la un colegiu bun, o să înoate, poate chiar o să-şi încerce norocul la Jocurile Olimpice într-o zi. Dar numai de el depinde cum o să iasă totul. Nu tu îl tragi înapoi şi viaţa lui nu e distrusă. El e responsabil pentru cele mai recente căderi nervoase ale lui. Faptul că încearcă să te scoată pe tine ţap ispăşitor nu schimbă asta.

Scanned with
CamScanner

RRBKL

— Nu. Dar a avut dreptate într-o privinţă. Chiar sunt un ratat.

-Hei.

îl prind de cămaşă şi îl zgâlţâi puţin.

— Nu eşti un ratat. Doar iei nişte decizii proaste. Şi poţi să decizi asta oricând vrei. Nu e o stare permanentă, da?

— Dacă spun nu, o să mă zgâlţâi din nou?

îi răspund cu o privire ameninţătoare.

— Nu mă testa, Kent. Nu eşti pregătit pentru asta.

Zâmbeşte sincer, ceea ce îmi oferă o senzaţie de
împlinire cum n-am mai simţit de ceva timp.

— Probabil n-ar trebui să te porţi aşa frumos cu mine. Am o influenţă proastă.

— îmi place să mă port frumos cu tine. Şi poate cred că eu am o influenţă bună.

— Bine, accept pariul ăsta, chicoteşte el.

Nu spunem nimic pentru o clipă. Privesc umbrele aruncate de lanternă pe geamurile pătate. îl văd, cu colţul ochiului, cum mă priveşte.

— Am o confesiune. Ţi-am spus să ne întâlnim pentru că eram

Scanned with
CamScanner

supărată pe Fenn şi voiam să-mi distiagi atenţia de la el.

Lawson ridică din umeri.

— Ştiu.

— Ce vreau să spun însă e că-mi place să-mi petrec timpul cu tine şi că mă simt bine. Aşa că-ţi mulţumesc.

— Vino aici.

Se apropie de mine şi-şi trece braţul peste umerii mei, strângându-mă în semn de alinare.

— Eşti o ţipă de treabă, Casey. Şi meriţi lucruri
bune.

Lawson mă pupă pe creştetul capului. Când îl privesc, sunt copleşită de o senzaţie inexplicabilă. Un gând straniu pare să se materializeze din eter şi ne prinde pe amândoi nepregătiţi. Lawson se apleacă. Eu îmi ridic bărbia. Şi buzele ni se întâlnesc.

Scanned with
CamScanner

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 40
RJ

Sigur o iubesc pe fata asta. După ce Sloane m-a hipnotizat să fiu capcana ei umană, mă duc înapoi la cămin, ca să mă schimb pentru petrecere, şi-mi iau porto-felul. în ritmul ăsta, pot să nu mai merg la sală, având în vedere cât am traversat campusul în ultimul timp.

Când mă întorc în camera noastră, Fenn e în continuare în pat. Are căştile puse, stă întins pe spate şi se uită la tavan. Tipul a avut o criză existenţială continuă în cea mai mare parte a semestrului.

— Ieşi?

îşi dă căştile jos şi mă priveşte cum îmi scot haine curate din dulap.

— Da. Trebuie să fac ceva. **0** să mă întorc repede.

îmi dau jos cămaşa şi îmi trag tricoul negru pe mine,
care-i place lui Sloane. E destul de bun pentru o petrecere la Ballard. N-o să mă gândesc prea mult la asta şi nici n-o să am probleme.

— Distracţie plăcută, cred.

— Eşti bine? întreb eu.

— Bine. Doar am avut o zi proastă.

— Nici măcar nu mi-ai spus cum a fost mai devreme la director. Decât că eşti doar suspendat.

— Asta a fost tot, răspunde el, fără să mă priveaască.

— Bine. Şi presupun că încă nu i-ai zis lui Casey despre Gabe, nu?

3 îmi trag nişlx» blugi I"' mino şl «pol mă
1
4

Scanned with CamScanner

ploplfln, În timp iv Keiui continuă să-şl ascundă privirea.

— l'resupui bine.

îl analire*. Mi-nr li plăcut să-mi <lnu seninii cure o problema ou ol sau sil am timpul necesar sft-i ofer toată atenţia mea. Dar in momentul ăsta, nu pot să mă concentrez la problemele lui Fenn. Trebuie să mă concentrez la petrecerea asta, dacă vreau să-i ofer lui Sloane ce vrea. N-o sil plec de acolo cu mâna goală.

— Bine. Am plecat. Noapte bună.

— Noapte bună, bombăne el şi se aşază într-o parte.

Sloane mă aşteaptă jos, în maşina ei. Zâmbeşte când
vede ce tricou port.

— Nu ştiu ce părere am despre asta, spune ea.

— Eşti geloasă?

îi stă bine.

— Nici măcar puţin, insistă ea. Poate mai trădată? Să nu verşi nimic pe el.

— Va trebui să mă ajuţi să scot petele de ruj.

— Ai gnja.

Mă împinge de umăr, apoi iese pe drumul dinspre Sandover.

— Ţi-am trimis o poză cu Mila, ca să-ţi împrospătez memoria. N-aş vrea să petreci toată noaptea flirtând cu tipa greşită.

— De asta eşti creierul operaţiunii.

în teorie, pare sarcina perfectă. Am permisiunea să mă dau la o fată sexy, fără să existe consecinţe. Doar că n-am fost deloc entuziasmat de când Sloane a pus la cale planul ăsta. Nu doar pentru că ideea nu-i chiar aşa indiferentă pe cât vrea să pară. Fie c-o să aflu sau nu informaţii de la Mila, treaba asta o s-o râcâie o perioadă. Dar în acelaşi timp, îmi displace profund ideea de a

Scanned with CamScanner

mă apropia de cineva care nu e Sloane. Nu ştiu ce am păţit de

când ne-am întâlnit, dar parcă mi-e imprimată pe limbă şi nu mai simt niciun alt gust. Nimic nu mă încântă la fel de mult ca ea. Monogamia şi-a înfipt colţii în carnea mea şi mă ţine strâns.

Când ajungem la Ballard, Sloane opreşte lângă o clădire ce arată ca un cămin aflat în renovare. Sunt schele în jurul faţadei şi materiale de construcţie împrăştiate pe gazon. Prelate atârnă de geamurile de la etajul doi şi văd grămezi de ţiglă strânse pe acoperiş.

— Ăsta era căminul fetelor cu bursă, explică ea. Mereu era o epidemie de ploşniţe sau şobolani. Cred că o infestaţie de lilieci din pod a atras, în sfârşit, plângeri din partea părinţilor, aşa c-au trebuit să mute pe toată lumea în cămine normale.

— Tipic pentru oamenii bogaţi, îmi spun eu.

— O să te aştept aici, spune Sloane.

Se întoarce şi-şi plimbă mâna prin părul meu, ciufu- lindu-l după ce am încercat să-i dau o formă.

— îmi place mai mult aşa.

— Ar trebui să stabilim un cod? Un fel de semnal, dacă lucrurile merg prost?

îmi aruncă un zâmbet uşor violent.

— Dac-o să mai fii acolo după două ore, o să trag alarma de incendiu.

— S-a făcut.

îmi ia o scamă de pe umăr şi mă loveşte uşor peste
obraz.

— Pe ei, tigrule.

Penisul îmi tresară.

— O, da. Cred că-mi place asta.

Scanned with CamScanner

— Poartă-te frumos şi o să-ţi fac sex oral pentru o treabă bine făcută.

Deschid uşa maşinii.

— S-a făcut.

Scanned with CamScanner

înăuntru e în mare parte întunecat şi ciudat de gol. Oriunde mă uit, sunt dovezi că se construieşte. Uşile sunt scoase din balamale. Bucăţi de tapet uscat sunt mototolite în grămezi. însă la etaj, muzica ridică praful de pe podea şi lumina slabă a unei lanterne sugerează că petrecerea a început la etajul doi.

Urmăresc mirosul de iarbă şi trec de o pereche de picioare care stau în aer, aparţinând tipei care stă cu capu-n jos ca să bea din butoi, în timp ce nişte tipi care stau în cerc îi ţin duza la gură. Scandează, în timp ce berea îi curge pe bărbie. Dincolo de ei, are loc un joc de *beer pong.* Şi mai departe, e o masă înconjurată de participanţi la întoarce paharul. O echipă e deja dezbrăcată până la lenjerie, iar fata în chilotul tanga cu Sponge Bob probabil regretă mai multe decizii luate în viaţă.

Dintr-odată, un cutremur localizat huruie pe hol, însoţit de un răcnet gutural. Zgomotul se apropie şi se transformă într-un lătrat furios. Nişte băieţi acoperiţi doar cu vopsea în culorile Ballard, şi atât, trec pe lângă mine, ca o haită de javre furioase.

— Ballard Bulldogs sunt cei mai tari! îmi şopteşte o voce timidă în ureche.

Mă uit peste umăr şi observ că Mila m-a scutit de bătaia de cap de a o căuta. Ultima oară când am văzut-o, era în uniforma de majoretă, care e mereu o alegere bună pentru o ţipă sexy, dar nu se compară cu cât de bine arată în seara asta. A asortat o bluză albă scurtă cu o fustă conică mulată, gri, care-i ajunge la glezne, şi ceva din combinaţia asta o avantajează. în plus, nu strică nici că-i văd sfârcurile

Scanned with CamScanner

prin bluză.

— Asta a fost una din acele demonstraţii spontane al spiritului şcolii, de care tot aud?

Scanned with CamScanner

Când o întreb asta, nu încerc nici să ascund faptul că o analizez.

— E iniţierea echipei, spune ea, umezindu-şi buzele, de parcă eu sunt cel care i-a intrat, naiv, în plasă. Mă rog, unul din ritualuri.

— N-o să înţeleg niciodată asta.

— Amuzant, venind de
la un atlet, îi fac cu
ochiul.

— Retrage imediat ce-ai spus. N-o să permit să-mi pătezi numele cu asemenea calomnii.

Mila îşi pune o mână-n şold şi se uită în jur.

— Apropo de calomnii... Unde e soţia?

— Sloane? ridic plictisit din umeri. Cred că e acasă, în seara asta sunt solo.

Mă priveşte sceptică.

— Nu prea cred. Lui Sloane nu-i place să-şi împartă
• W • »1
jucanile.

— Bun, deci poate practic, n-am fost invitat.

E mai isteaţă decât am crezut că e, aşa că schimb tactica.

— Am venit să-l caut pe fratele meu vitreg. îl ştii pe Fenn?

— S-ar putea spune aşa.

Nu detaliază, dar zâmbetul ei face aluzie la o istorie pe care n-am timp s-o explorez.

— S-a întâmplat ceva?

— Nu, doar că-n ultimul timp e destul de cu capsa pusă şi încerc să-l ţin departe de probleme.

— Oooo, ce drăguţ. Eşti adorabil.

Scanned with
CamScanner

— Hei, îl ştiu pe tipul ăsta!

Oliver Drummer vine spre noi şi mă bate pe umăr, zguduindu-mă de parcă-i datorez bani.

încerc să-mi dau seama dacă în ultimul timp, i-am făcut viaţa mai dificilă, dar nu-mi amintesc nimic.

— **RJ, nu? De la jocul ăla de fotbal.**

— A, da. Aşa e.-

Oliver e tipul popular de la Ballard. E Duke al lor, fără cazier. Presupun că e destul de isteţ cât să nu fie prins.

— **Eşti departe de casă, spune el.**

Mila intervine.

— **îl caută pe Fenn, care e posibil să fie pus pe**

distracţie.

Oliver se încruntă.

— **Nu l-am văzut, dar ar trebui să-ţi iei ceva de băut şi să mai stai puţin. Să vezi cum trăieşte cealaltă jumătate.**

Nu ştiu dacă se referă la cei aflaţi în afara sârmei ghimpate de la şcoala privată, sau e o înţepătură la adresa finanţelor mele, sau a lipsei lor, dar încuviinţez, pentru că idiotul ăsta care-şi dă importanţă nu e problema mea în seara asta.

— **Ce idee bună.**

Mila mă ia de braţ, deşi vorbeşte clar spre Oliver.

— **Hai să-ţi arăt unde ascundem chestiile bune.**

Îi aruncă o privire plină de provocare în timp ce mă trage de acolo. Interesant. Se pare că nu sunt singurul

Scanned with
CamScanner

care are motive ascunse în seara asta. Asta ar trebui să-mi uşureze puţin treaba.

Mai departe pe hol, în crăpăturile umbrite ale petrecerii ce se dă dincolo de camera comună, fiecare apartament e ca un univers mic de explorare şi experimentare adolescentină. în 202 sunt linii de cocaină, iar în 204, doi tipi se luptă, în vopsea, în faţa unui public ce scandează. în aproape fiecare colţ, văd cupluri, într-un amestec de buze şi mâini.

Mila mă duce într-o cameră, unde pe masă se află sticle cu alcool şi pahare roşii.

— Ce-ţi place? întreabă ea.

— Orice bei şi tu.

Scanned with
CamScanner

Toarnă două shoturi de tequila şi îmi dă unul. Ciocnim înainte să le bem. Umple paharele înc-o dată, doar că acum, mai degrabă bea din al ei, decât să-l dea pe gât.

— De ce eşti de fapt aici? întreabă ea.

Mă prefac că mă gândesc la răspuns, în timp ce beau din shotul meu. O las să creadă că puterea ei de persuasiune scoate informaţia de la mine.

— Vrei adevărul? spun eu într-un final.

— Da.

— Sunt blocat în oraşul ăsta afurisit de două luni, cu aceleaşi feţe urâte, şi aveam nevoie de o schimbare de peisaj. De obicei nu stau atâta timp într-un singur loc.

Privirea ei e reticentă, dar pare mulţumită de • răspuns.

— Da, bănuiesc că sunt doar băieţi pe aici, nu?

— Da. Şi m-am săturat şi să-l tot aud pe Fenn vorbind întruna despre vechiul lui coleg de cameră.

— Gabe, confirmă ea. îl cunosc.

Nu vreau să par prea nerăbdător, dar asta e ocazia
mea.

— A, da. Cred că Fenn a pomenit ceva despre voi. Te cuplai cu el, nu?

Limbajul ei corporal se schimbă imediat, iar Mila devine defensivă şi

Scanned with
CamScanner

închisă. Se îndreaptă ceva mai mult, ca şi cum se pregăteşte să o ia la fugă pe uşă.

— Serios? Nici măcar nu te cunosc, spune Mila, râzând.

La naiba, am mers prea departe. Acum am o fereastră mică de salvare.

— Putem să rezolvăm asta, îi fac eu cu ochiul.

Dau pe gât restul paharului şi mai îmi tom un shot. Când îi întind sticla, se opreşte o clipă. Mă analizează. Ce vede pare să îi întunece judecata. Sau poate Sloane avea

Scanned with
CamScanner

dreptate şi ocazia de a se juca cu jucăriile e pur şi simplu prea tentantă.

Mila întinde paharul şi acceptă să i-l umplu din nou.

— Bine, încuviinţează, încă precaută. Vino cu mine.

Mă ia din nou de mână şi mă trage şi mai adânc în centrul acestei expresii capitaliste a rebeliunii. La etajul trei, atmosfera e altfel. Lumini colorate pictează pereţii şi se plimbă pe tavan ca un caleidoscop ameţitor. Camera comună e identică din punct de vedere arhitectural cu cea de jos, dar n-a fost încă renovată. Aici, corpurile pulsează într-un unison haotic, în ritmul muzicii trance. Aerul e plin de transpiraţie şi aşa dens, că mi se îmbibă în haine. Mila se înveseleşte.

Mă tem că trebuie să dansez, însă mă trage prin mulţime, spre un fotoliu mic de piele din colţ. Mă împinge în el şi se aşază în poala mea, cu picioarele peste mine şi spatele pe braţul tapiţat.

— Stai confortabil? întreabă ea, în timp ce bea.

E cam mare zgomotul aici ca să porţi o conversaţie, dar dacă de asta e nevoie ca să devină mai vorbăreaţă, mă adaptez la situaţie.

îi zâmbesc crispat.

— Nu eşti timidă, aşa e?

Ridică din umeri.

— Nu cred că-ţi plac fetele timide. Vrei pe cineva care o să te tragă de guler din când în când.

Chiar sunt aşa transparent?

— Asta îţi place? o întreb, în timp ce-mi pun mâna peste coapsele ei. Pari genul care muşcă. Cum se numeşte asta?

Mila îşi muşcă buza de jos.

Scanned with CamScanner

— Fixaţie orală.

îi privesc gura, într-un mod evident.

— Da, exact.

Zâmbetul ci mulţumit uni 3T3tă cu om adus misiunea din nou pe linia de plutire şi că mă crede. Acum nu mai trebuie decât să dirijez conversaţia din nou spre Gabe, înainte să beau prea multă tequila.

— Ştii, Sloane te-ar omorî dacă te-ar vedea aşa. îmi ling colţul gurii, în timp ce continui s-o privesc pe a ei.

— Ce bine că nu e aici, atunci.

— Nu te temi c-o să afle? Nimic nu rămâne secret în conversaţiile dintr-o şcoală privată, spune Mila, în timp ce se joacă cu cămaşa mea.

— Nu suntem căsătoriţi, iar ăsta e ultimul meu an. Am de gând să mă distrez.

— îmi place asta. Autodeterminarea e aşa sexy.

Mâna ei îmi explorează pieptul, iar degetele îi alunecă peste un pectoral şi-mi ating sfârcul în timp ce o iau în sus.

— Şi tu? Ce vrei? Chiar acum, în momentul ăsta. îşi umezeşte buzele şi-şi înfige mâna în părul meu. Când se apleacă pentru un sărut, o las. Nu e un sărut rău. Ba chiar îmi face inima să bată cu putere. Limbile ni se întâlnesc, iar tequila are un gust mult mai bun de pe limba ei, decât din sticlă. Dar dacă aveam vreun dubiu că nu pot avea erecţie decât pentru Sloane, momentul ăsta lămureşte situaţia. Aşa cum ar spune Fenn, învăţ care e opusul unei erecţii.

Când mă muşcă de buză, gem încet, dar asta doar pentru că sper că n-o să-mi dea sângele. Altfel, în viitorul apropiat, aş rămâne doar cu mâna mea dreaptă după ce m-ar vedea Sloane.

Printre atingeri, vorbim nimicuri până ne terminăm băuturile şi decid să testez din nou apele.

— Ar trebui să-mi fac griji că Oliver o să vină şi o să mă bată pentru că mă sărut cu tine?

— Nu. Avem o chestie deschisă.

— A, bine. Şi Gabe? O să evadeze din închisoare şi o să mă vâneze? N-ai mers la bal cu el?

— Nu era ca şi cum chiar eram împreună. Dar sigur, am petrecut toată

Scanned with CamScanner

noaptea împreună, spune ea, în timp ce îmi mângâie, absentă, braţul.

— Serios? Si fost cu el tot timpul? Nu era traficant? -Şi?

— Păi şi traficanţii nu trebuie să-şi mute produsul la fiecare cinci secunde?

Un zâmbet arogant apare pe faţa ei.

— Nu şi când sunt cu mine. A vândut la început, dar după, am început să ne apropiem, aşa că afacerea a fost închisă pentru tot restul nopţii. Ba chiar am plecat împreună şi ne-am întors în camera mea.

— Cât a durat?

Mila râde din nou.

— Cât l-a ţinut?

Nu, Dumnezeule, nu.

— Adică a dormit la tine? Pentru că asta chiar pare o activitate pe care o faci cu cineva cu care *eşti.*

— A stat până la cinci dimineaţa, dar n-a contat. L-am dus înapoi la Sandover cât soarele răsărea. Tocmai am realizat că aia a fost ultima oară când l-am văzut. Ciudat.

Da, ciudat.

Vreau s-o întreb dacă a mai vorbit cu Gabe de atunci, dar nu-mi dă ocazia. Gura ei se apropie de a mea şi mă sărută din nou, înainte să pot verbaliza întrebarea, închid ochii şi-mi reamintesc că să sărut o tipă sexy nu e cel mai rău lucru din lume.

Şi aştept momentul potrivit ca să plec şi să-mi revendic recompensa de la Sloane.

Scanned with
CamScanner

CAPITOLUL 41
SLOANE

Sloane doarme până mai târziu şi sare peste micul-dejun, aşa că, duminică dimineaţă, nu suntem decât tata şi cu mine la masă. Mâncăm în tăcere ouăle pe care le-am gătit prea mult şi şunca pe care aproape am ars-o, pentru că n-am reuşit să mă concentrez la nimic de când m-am trezit.

Aseară, m-am culcat entuziasmată. Aveam un secret despre care ştia o singură persoană în universul ăsta.

M-am trezit însă cu o mahmureală emoţională, secretul fiind acum un nod în stomac.

Din fericire, tata crede că starea mea proastă e de fapt suferinţă provocată de moartea lui Silver. Dar nu e aşa. Oricum avea să moară. Da, mi-a plăcut să am grijă de ea, dar e timpul să nu mă mai ataşez aşa mult de fiecare fiinţă care-mi iese în cale. Trebuie să învăţ să am pielea mai groasă. Să-mi întăresc inima. Altfel, o să mă înec de fiecare dată când se întâmplă ceva rău. De fiecare dată când pierd pe cineva.

— O să scot câinii la plimbare, cred c-o să mergem la lac, spun eu, după ce am terminat de curăţat masa.

— Să nu-l laşi pe Bo să înoate. Ştiu că n-are o problemă cu apa rece, dar e aproape iarnă şi o să dureze o eternitate până o să se usuce.

— O să fac tot ce pot, promit eu, dar Bo face numai ce vrea când vine vorba de lac.

Jumătate de oră mai târziu, Penny şi Bo mă trag prin pădure, pe drumurile pe care le cunosc deja, ca să-şi miroasă copacii preferaţi şi să pună pe fugă veveriţele. Acum, că sunt singură din nou, sunt copleşită de gândurile care-mi roiesc în minte.

Noaptea trecută a fost...

Dumnezeule, aş vrea să spun c-a fost groaznică.

Dar n-a fost aşa. A fost de-a dreptul grozavă. Şi când se întâmpla, n-am stat o clipă să mă gândesc

Scanned with
CamScanner

cum o să mă simt mai târziu, doar că e ce trebuie pe moment.

Acum e mai târziu. Acum, încep să conştientizez consecinţele şi mi se face rău. Pentru că oricum aş privi situaţia, simt c-am făcut ceva greşit.

L-am trădat pe Fenn.

Ceea ce e stupid, îmi spun eu, dând gândul la o parte în clipa în care apare. Nu suntem împreună. Din cauza lui ne-am despărţit.

Cu toate astea, sentimentul persistă. Lawson e prietenul lui. Regulile societăţii civilizate ne spun că limitele sunt sacre. Nerespectarea lor într-un mod atât de flagrant transmite un mesaj clar: sper că o să te doară.

Dar niciodată n-am vrut să mă răzbun.

Deşi ştiu că n-ar trebui, încă-l iubesc pe Fenn. E greu să separ ce a făcut şi minciunile pe care mi le-a spus, de toate modurile în care m-a ajutat să mă vindec după accident. De lunile în care a fost singurul meu prieten. Cel mai bun prieten. M-a văzut într-un mod în care nimeni altcineva n-a făcut-o.

Acum ştiu că toate astea se întâmplau pentru că fusese acolo. El era silueta înceţoşată, aflată de cealaltă parte a geamului, în timp ce apa umplea maşina. El a fost cel care m-a scos în braţe din lac şi mi-a pus corpul moale pe joc, în timp ce buzele mi se învineţeau şi fruntea îmi

sângera. Ştia cât de aproape fusesem de moarte şi cât de departe am ajuns de atunci.

— Aş vrea să fii aici, îi spun eu cu voce tare mamei mele. Mi-ai spune ce să fac, dac-ai fi aici. Sau cel puţin sper c-ai face-o. îmi place să cred că nu m-ai judeca şi nu mi-ai ţine morală, ci piu- şi simplu m-ai asculta.

Penny şi Bo latră înaintea mea. Ridic privirea şi-l văd pe Fenn la marginea drumului, în timp ce trădătorii fericiţi sar pe el şi concurează pentru atenţie.

Scanned with
CamScanner

Ce bine-ar fi fost să-i dresez să atace la comandă.

Emoţiile mă lovesc cu putere. Sunt pe jumătate ameţită şi pregătită să vomit. De parcă tocmai am făcut insolaţie. Fenn se apropie de mine şi nu ştiu cum să vorbesc cu el.

— Bună, zice el timid, cu mâinile băgate în buzunarul central al hanoracului lui gri. Tatăl tău mi-a spus unde să te găsesc.

Are părul ciufulit, dat într-o parte, ca şi cum tocmai s-a dat jos din pat.

Pufnesc.

— Sunt surprinsă că nu ţi-a dat o pistă falsă.

— Şi eu, dacă e să fiu sincer. Deşi a fost foarte clar că nu e cel mai mare fan al meu. A cedat după ce i-am spus că vreau să te găsesc ca să-mi cer scuze.

Dispreţul îmi gâdilă gâtul şi se materializează într-un râset tăios.

— îmi pare rău că ţi-ai pierdut timpul.

Fluier după Bo şi Penny, însă aceştia aleargă bezmetici, ca nişte copii pe cafeină, şi nu le pasă câtuşi de puţin că eu nu vreau decât să plec cât mai repede.

— Nu cred că mai avem ce să ne spunem.

Scanned with CamScanner

— Nu ar fi trebuit să pun punct prin mesaj, spune el, plin de remuşcari. Am stat în cameră toată ziua şi toată noaptea ieri, certându-mă pentru ce am făcut.

Dă din cap, dezgustat şi plin de reproş faţă de le însuşi.

— De fiecare dată când am de ales între ceva corect şi ceva greşit, mereu aleg a doua variantă. Sunt varză.

— Cum zici tu, Fenn.

— Te rog, am venit să-mi cer scuze c-am fost atât de insensibil, insistă el, mişcându-se odată cu mine când încerc să plec.

— Nu-mi pasă. Mereu e *ceva* cu tine.

Mă opresc. Un nod de disperare mi se blochează în
gât.

— Nu mă interesează scuzele tale pentru mesajul de despărţire. M-am săturat de ele.

— Ştii c-aş face orice pentru ca lucrurile să fie mers altfel cu noi.

Furia ia naştere din disperare, ca o floare care se deschide după o furtună. Cel mai rapid leac pentru depresie e furia pe care mi-o declanşează Fenn, când demonstrează că n-o să înţeleagă niciodată cât mă afectează minciunile prin omisiune.

— Ai face orice? Nu realizezi ce prostii spui? Au trecut săptămâni întregi şi tot nu vrei să-mi spui ce s-a întâmplat la bal. Pentru că eşti egoist, Fenn. Nu vrei decât să fii acoperit, chiar dacă înseamnă c-o să răneşti o persoană la care susţii că ţii. Aşa cum ţi-am spus, nu mai vreau scuze.

Se grăbeşte din nou să ţină pasul cu mine, cât stng câinii şi încerc să fie foarte clar că vreau să mă îndepărtez de el.

Scanned with
CamScanner

— Casey, opreşte-te.

Scanned with
CamScanner

— Nu, nu mă mai las păcălită de tine. Spui că vrei să îndrepţi lucrurile. Că eşti pregătit să fii sincer. După care îmi dai papucii prin mesaj, cu o oră înainte să ne întâlnim şi să vorbim. Eşti un laş. Şi n-o să mai fiu ţinta glumelor tale.

— Nu eşti o glumă, insistă el.

— Sinceritatea nu e aşa grea, spun eu, cu amărăciune. Scrâşneşte din dinţi şi suportă, e simplu.

După care mi se taie filmul, sau cel puţin asta e singura explicaţie pe care o am pentru ce a urmat. Gura mea merge pe autopilot, ca şi cum creierul decide că ar trebui să stau pe margine pentru asta.

— Uite aşa: aseară m-am cuplat cu Lawson.

Fenn doar stă pe loc şi se uită la mine câteva secunde. Nu clipeşte. E un motor care nu funcţionează. O baterie moartă. E gol.

Pulsul îmi ţiuie în urechi, în timp ce-i privesc faţa, încercând să-l recunosc. în timp ce aştept o reacţie. Orice.

După care sinapsele lui încep să funcţioneze. Fără să spună nimic sau măcar să tresară, se întoarce cu spatele şi pleacă.

Orice furie îndreptăţită pe care am simţit-o când am spus adevărul e copleşită imediat de greutatea devastării lui Fenn.

Cred că sinceritatea nu este întotdeauna cea mai bună soluţie.

Scanned with CamScanner

ELLE KENNEDY

CAPITOLUL 42

LAWSON

în seara asta, mă simt inexplicabil de treaz. Singur în camera mea. La căldură, în timp ce mă uit la un film cu Keanu, de la începutul carierei. Pentru prima oară în ultimii cinci ani, nu simt nevoie să iau nicio substanţă. Ba chiar am refuzat jointul oferit de nişte vecini. Probabil e prima oară din istoria mea de adolescent când refuz să fumez.

E o răsturnare şocantă de situaţie, pe care aş fi împărtăşit-o cu terapeutul meu, dacă nu m-ar fi concediat, după ce nepoata lui m-a satisfăcut cu mâna.

însă în ciuda zilei neîntrerupte de autoreflecţie, tot mă simt neliniştit.

Nici măcar Keanu pe o placă de surf nu poate să calmeze mările din mintea mea.

Nu ajută nici faptul că RJ dă buzna la mine-n cameră.

— Eşti liber în seara asta? Am nevoie de cineva care să vină cu mine.

Poartă pantaloni cargo negri şi un hanorac negru, cu logo-ul unei trupe de

Scanned with CamScanner

care n-am auzit.

— I-ai dat papucii lui Sloane şi vrei să agăţi tipe?

— Nu, am făcut asta ieri, e răspunsul lui inexplicabil. în seara asta sunt bătăile şi am nevoie să vii cu mine.

— Legat de asta, de ce naibii le-ai reprogramat duminică? Băieţii au nevoie de o zi liberă, ca să li se mai dezumfle ochii şi maxilarul.

— N-am reprogramat nimic.

— Ba nu. Mesajul trimis de Carter tuturor spunea că regele a vorbit.

RJ îşi trece ambele mâini prin păr şi pare că vrea să şi-l tragă.

— N-am spus decât că aveam planuri seara trecută şi... Ştii ce, las-o baltă. Nu contează. Fenn a dispărut şi n-o să-i cer lui Silas, aşa că tu eşti alesul. Hai să mergem.

— Vrei să ne batem?

— Nu, o să abdic.

— Ce naiba...

— Hai să mergem, Lawson, mormăie el.

Apoi iese şi lasă uşa deschisă, convins c-o să merg
cu el.

în ciuda planului meu ferm de a nu ieşi din cameră în seara asta, mă trezesc urmărindu-l prin campus, ca un specimen perfect dresat.

Scanned with
CamScanner

Nu ştiu ce s-a întâmplat.

— Pari ciudat, îmi spune el, în timp ce înaintăm prin iarba înaltă, dincolo de limitele unde au voie studenţii să stea.

îngrijitorii nu se sinchisesc să se ocupe de gazonul de aici, sperând că asta o să ţină studenţii departe, dar nici măcar nu ne încetineşte, în timp ce ne îndreptăm spre pădurea înconjurătoare. E o noapte foarte întunecată, din cauza norilor care ascund luna. Asta face obstacolele ocazionale, cum ar fi aluviunile şi rădăcinile copacilor, şi mai periculoase. Până şi animalele şi insectele par reticente să iasă în seara asta.

Nu ştiu de ce, dar pare a fi de rău augur.

Scanned with
CamScanner

— Par ciudat, repet eu.

— N-ai spus nimic de când am plecat. Tu nu eşti aşa.

— A, da, a fost retoric.

Adevărul e că sunt prins într-un purgatoriu mintal. Mă lupt cu emoţii noi, pe care nu le înţeleg, şi care par să se intensifice de fiecare dată când îmi dau voie să mă gândesc la noaptea trecută.

Nu sunt eu doctor, dar dac-ar fi să-mi dau cu părerea, aş spune că mă simt vinovat.

Fenn nu se număra printre preferaţii mei, dar nu sunt un nemernic. Ce s-a întâmplat noaptea trecută a fost o trădare clară a tuturor anilor noştri de prietenie. Vinovăţia mă apasă şi e doar o emoţie, din multe altele.

într-un fel, Casey a fost prima. Prima cu care am fost aproape treaz pe parcursul întregii seri, ceea ce e oarecum regretabil.

Regretabil nu pentru că nu m-am simţit grozav, ci pentru că nu sunt obişnuit să suport consecinţele acţiunilor mele având mintea limpede.

— Acum ce urmează? întreb, când lanternele care se văd ca nişte licurici ne indică unde suntem.

— Acum îl căutăm pe Duke.

Când ajungem la locul crimei, mă forţez să nu mă uit la drumul secret care duce la sera îngrijitorului. Oaza mică şi secretă unde am dus-o pe Casey aseară şi unde am făcut, probabil, una din cele mai mari greşeli din viaţa mea.

Scanned with CamScanner

Sera principală e plină cu tipi însetaţi după sânge, care şi-au petrecut după-amiaza făcând flotări şi scoţând bani de la bancomat. în centrul camerei, două primate atrofiate emoţional îşi rup tricourile, flexându-şi muşchii pentru publicul lacom, în timp ce se pregătesc pentm o luptă primară, în loc să caute orice alt mijloc de a face faţă traumei continue a liceului.

Scanned with CamScanner

RJ îl vede pe Duke din clipa în care intrăm în seră şi se îndreaptă spre el. Eu îl urmăresc şi devin a treia roată în conversaţia lor.

— Ia uite cine a venit să stea cu ţăranii, zice Duke, cu un zâmbet sarcastic, care nu-i ascunde amărăciunea continuă.

în ultimul timp, conducătorul detronat al grămezii de gunoi s-a purtat ca un bărbat divorţat, care-şi vede fosta cu un nou iubit pe stradă.

— Am venit să fac o înţelegere, spune RJ, ca ofertă de armistiţiu. în momentul ăsta, te-aş plăti ca să preiei prostia asta.

— Deci nu poţi să faci faţă? zâmbetul lui Duke se măreşte. Coroana aia e ceva mai grea decât părea, nu-i aşa?

— Nu înţeleg de ce şi-ar dori-o cineva, mormăie RJ, exasperat de toată situaţia.

îmi opresc un râset. Nu cred c-am întâlnit vreodată pe cineva mai puţin dornic de putere sau autoritate decât RJ.

— Şcoala asta e dubioasă, Jessup. Oamenii ăştia sunt nebuni. Nu vreau decât să termin cu toate astea.

— Nu trebuie decât să-mi spui şi o să-ţi preiau responsabilitatea.

— Am nişte condiţii. Nu vreau să-ţi reinstaurezi domnia tiranică.

Duke îşi dă ochii peste cap. E deja plictisit, însă cu toate astea, abia

Scanned with CamScanner

aştepaptă să facă legea din nou.

— în primul rând, în ceea ce priveşte „regulile” tale, între noi o să fie o zonă demilitarizată.

Duke pufneşte.

— Şi asta ce naiba înseamnă?

Scanned with
CamScanner

— înseamnă că sunt scutit de regulile tale groaznice şi de taxe şi alte noţiuni idioate care o să-ţi mai vină. Din momentul ăsta, sunt o naţiune suverană. Orice se întâmplă cu mine nu e treaba ta.

— Bine, cum zici tu.

— în al doilea rând, îl laşi pe Lucas în pace. Puştiul nu e făcut din bani.

— Ce eşti tu, mama lui?

Sunt distras când îl văd pe Fenn intrând în seră. Sau poate ce simt seamănă mai degrabă cu panica. Stă lângă uşă un minut, uitându-se la mulţime, dar, cu toate că sigur ne-a văzut, nu se mişcă.

Asta nu face decât să-mi intensifice anxietatea. Acum îmi amintesc de ce fac tot ce pot ca să evit să fiu treaz. Nu pot să fac faţă situaţiilor.

în circumstanţe normale, dacă aş avea substanţe la bord, poate aş reuşi să alung toată treaba asta din minte. Dar Fenn a fost aşa trist în ultimul timp, într-o stare continuă de criză, că mă simt de parcă tocmai am împuşcat-o pe mama lui Bambi. Şi apoi m-am culcat cu iubita lui.

— Acum c-am stabilit toate astea, putem să fim prieteni, îi spune Duke lui RJ, când îl bate pe umăr.

— N-aş merge aşa departe. Avem o înţelegere?

— Da.

Duke întinde mâna.

Scanned with
CamScanner

în clipa în care RJ lasă garda jos, ca să dea mâna cu Duke, acesta îşi ia avânt şi îi dă un croşeu de stânga.

Mulţimea erupe în urale, iar lupta din centru se opreşte, lumea sperând la o bătaie adevărată.

RJ primeşte pumnul ca un campion, deşi mâine dimineaţă clar o să aibă buza umflată.

— Lovitură sub centură, îi spune el lui Duke.

— Scuze. Trebuia să fac oficială schimbarea. Acum suntem chit, spune el, pentru că mereu vrea să aibă ultimul cuvânt.

Mereu.

RJ îşi freacă maxilarul şi consideră lovitura ca fiind preţul plătit pentru c-a făcut afaceri.

— Ar face bine să fie aşa.

— Ei, hai, acum suntem practic familie, nu? Doar te culci cu fosta mea, spune Duke, care-**l** ia pe RJ de umăr.

— Asta se întâmplă acum? E etapa a doua, în care mă foloseşti ca s-o cucereşti din nou pe Sloane?

Râde.

— Omule, dacă ai impresia că poate fi păcălită să ajungă în pat, n-o cunoşti deloc.

— Corect.

— Bun, toată lumea să asculte!

Maestrul de ceremonii din seara asta se aşază în centrul cercului, unde altercaţia anterioară a lăsat

Scanned with CamScanner

urme de sânge şi transpiraţie.

— De la juniori, Wynder şi Hamili să facă un pas în faţă.

Următorii luptători ies din colţurile lor, ca să se înfrunte. în jurul lor, lumea face schimb de bani şi pariuri.

— Hai să plecăm, m-am săturat de prostia asta, îmi spune RJ.

Nu facem decât doi paşi, până lumea începe să se agite. Un fior rece mi se urcă pe spate ca iedera, când îl văd pe Fenn îndreptându-se spre mijlocul camerei.

— Eu vreau să fiu următorul, strigă el.

în momentul ăla, pulsul mi-o ia razna.

La naiba.

MC-ul derutat se uită la RJ pentru o decizie, neştiind transferul de putere care a avut loc.

Scanned with CamScanner

— Ce faci? strigă RJ, încruntându-se la Fenn.

Ca şi restul camerei, simte furia morală cu care Fenn şi-a cerut dreptul la răzbunare.

Fenn îşi ignoră fratele vitreg.

— Lawson, strigă el.

în seră se lasă o tăcere de morgă.

Privirea lui determinată o întâlneşte pe a mea.

— Te provoc.

Tăcerea e întreruptă de larma furtunoasă, mulţimea fiind atât încântată, cât şi şocată. Eu nu sunt deloc derutat de răsturnarea asta de situaţie. Ştiu de ce sunt aici şi ce mă aşteaptă. Se vede pe expresia severă a lui Fenn.

RJ se întoarce spre mine, pentru o explicaţie, dar îl ignor, ca să merg lângă Fenn, în cerc. Umerii îmi sunt lăsaţi şi mă forţez să-l privesc în ochi.

— îmi pare rău, spun eu, în timp ce Fenn îşi dă cămaşa jos şi o aruncă la picioarele celor prezenţi.

— Du-te naibii.

Fenn nu aşteaptă semnalul. A venit pregătit să mă bată până uit de mine, şi îl las. Primele lovituri sunt eliberatoare pentru amândoi. Accept bătaia, pentru că e drumul cel mai uşor. Ochi umflaţi. Gura plină cu sânge. Poţi să-i spui penitenţă. Poţi să-i spui autocompătimire.

Merit asta.

— Ripostează, idiotule.

Cu o privire sălbatică, Fenn mă ia de cămaşă şi mă îngenunchează cu un pumn.

Scanned with CamScanner

— Loveşte-mă odată!

Sunt aproape amorţit. Terminaţiile mele nervoase sunt atât de brutalizate, că abia dacă mai simt loviturile. Nu aud decât ţiuitul violent din urechi, care răsună la fiecare *lovitură* de os pe os. într-un final, furia lui Fenn şi frustrarea declanşată de faptul că nu ripostez, îl fac să mă

priudft do cap şi să mă strângă pană când sunt forţat sa-i dau un cot, ca să mă eliberez.

— Asta e. Iioveşte-mă înapoi, nemernicule.

Mă atacă din nou. De data asta, mă fixează la pământ, cu un genunchi între umeri, şi simţul meu de conservare se activează, în sfârşit. Acum, amândoi acţionăm ascultându-ne doar creierul reptilian.

încerc să mă rostogolesc şi îl lovesc în maxilar, în timp ce încercăm să ne ridicăm. îl lovesc. Apoi îl lovesc din nou. Pentru că şi eu sunt furios. Nu din cauza lui, ci a mea.

Pentru că, dintr-odată, realizez că singurul lucru frumos care mi s-a întâmplat în acest an groaznic e singurul lucru de care nu trebuia să mă bucur.

în cercul ăsta, devenim nişte animale furioase şi însetate după sânge. Până braţele ne devin greoaie, şi aerul e prea dens ca să ne ajungă în plămâni, şi

Scanned with
CamScanner

ne înecăm cu propria noastră adrenalină.

îi nimeresc un pumn în rinichi, care-l afectează şi-l face pe Fenn să se legene. Cu o furie orbitoare, îl lovesc cu cotul în lateralul capului, până mă dezechilibrez. Mă pune la pământ. Fenn reuşeşte să se suie pe mine, pe pieptul meu, iar expresia lui e distorsionată de la suferinţă şi ură. îşi trage pumnul înapoi, în timp ce-l privesc, ştiind c-o să mă trezesc ori la spital, ori într-un şanţ.

Dar lovitura nu vine.

Se pare că Fenn realizează limitele propriei sale violenţe şi se opreşte.

— Eşti mort pentru mine, zice el, în timp ce se ridică. Ai mers prea departe de data asta, Lawson.

îl recunosc pe tata în felul în care mă priveşte, cu atâta dispreţ.

— Am terminat-o.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 43
FENN

Am gust de metal şi mizerie în gură. Durerea care-mi pulsează în tâmple îmi traversează faţa şi se opreşte în pleoapa umflată şi maxilarul care mă doare. Respir superficial, în timp ce înaintez prin pădurea deasă, îndoind ramuri şi dând la o parte pânze de păianjen. Durerea înseamnă claritate. Claritate în ceea ce priveşte scopul, dar şi consecinţele. Tot ce s-a întâmplat a fost inevitabil. Din clipa în care am păşit în debarcaderul ăla. Mereu aveam să ajungem aici.

Nu ştiu cât e ceasul când mă trezesc sub fereastra lui Casey. E târziu. Arunc cu conuri şi pietricele în geam, până când apare şi-l deschide.

— Dumnezeule, Fenn, ce naiba...

Se opreşte abrupt, şocată de cum arăt.

— Eşti bine? Ce ai păţit?

Faptul că încă îi mai pasă îmi frânge inima.

Ridic telefonul.

— Poţi să răspunzi când o să te sun? Nu vreau să-ţi ţip la geam şi să-i trezesc pe toţi din casă.

— Nu cred c-ar trebui...

— M-am dus la lac pentru că Gabe mi-a trimis mesaj în timpul balului, să ne întâlnim la debarcader. Asta încercam să-ţi spun noaptea trecută, înainte să ne întrerupă tatăl tău.

Scanned with CamScanner

Casey clipeşte de câteva ori, apoi spune:

— Stai să-mi iau telefonul.

O sun şi răspunde din prima, după care reapare la geam. Poartă pijamalele alea roz, care-mi plac aşa mult, şi are părul prins într-o coadă joasă.

— Gabe vindea droguri în noaptea aia, aşa că n-am stat împreună. însă era deja gata să plece atunci. A propus să fumăm la debarcader. Eu eram deja praf, dar am acceptat.

Cuvintele ies aşa repede, că abia le aud, de ţiuitul care-mi răsună în urechi. Presupun că aşa e când te disociezi. Sunt în afara corpului meu, iar un flux al conştiinţei emană de undeva adânc din psihic şi nu pot să-l controlez.

— Când am ajuns acolo, Gabe nu era nicăieri. însă am văzut partea din spate a maşinii tale, ieşind din apă. Stopurile roşii. Am sărit în apă, să verific dacă era cineva înăuntru, şi te-am găsit pe tine.

Casey mă priveşte atentă. Are gura întredeschisă. Are ochii mari şi îngroziţi, ca-n noaptea aia.

— După ce am reuşit să deschid uşa şi încercam să-ţi desfac centura de siguranţă, am văzut o geacă prinsă de frână. Era pe scaunul şoferului. Oricine a purtat-o, s-a dezbrăcat de ea, ca să scape.

închid ochii. Mă rog, ochiul, pentru că celălalt e deja închis, de la cât de umflat e.

— Am văzut geaca şi am ştiut imediat a cui e. Era a lui Gabe.

Casey se albeşte la faţă. Aproape pot să citesc toate imaginile care-şi fac loc spre suprafaţă. Amintiri care o trezesc speriată, în miezul nopţii. Mintea ei o târâie în mod

Scanned with
CamScanner

constant în apa aia. Acum ştiut că vede faţa lui Gabe lângă ea, în maşina aia.

— Aşa c-am luat geaca şi te-am scos. Te-am dus la mal. Ţi-am găsit telefonul în buzunar şi i-am scris lui Sloane unde te găseşte. După care m-am întors la Sandover. Am ascuns geaca, fiind singurul lucru care putea să-l lege pe Gabe de accident. Şi nu am spus nimănui despre asta, până acum.

Cel mai mult îmi doresc să fi fost o persoană mai bună atunci. Să fi înţeles ce însemnau alegerile mele.

— Mi-am protejat prietenul cel mai bun, recunosc eu, plin de regret. Gabe m-a acoperit acum câţiva ani, şi-i eram dator. în noaptea aia, îi eram loial lui. Nu te cunoşteam atunci şi-mi pare rău. Aş fi vrut s-o fac.

Pe faţa ei se citeşte o nerăbdare, de parcă ar vrea să vorbească, însă gâtul îi e blocat. Nu-i dau ocazia.

— Am venit să-mi iau rămas-bun. în sfârşit, realizez cât de grav a fost ce ţi-am făcut, Case. Te-am distrus. Am furat tot ce era bun din tine. Te-am împins spre Lawson. E vina mea şi înţeleg asta. Şi n-o să te mai deranjez, n-o să te mai urmăresc. N-o să te mai implor pentru alte şanse. Ai avut dreptate. Trebuie să mă maturizez.

Casey îşi şterge obrazul.

— Nu voiam să te rănesc.

— Ştiu. Am meritat-o.

înghit durerea care mi-a acaparat gâtul.

— Chiar te iubesc.

— Ştiu asta, şopteşte ea.

— Tocmai de asta trebuie să plec.

Asta şi fac.

Plec şi nu privesc înapoi.

Scanned with CamScanner

La cămin, chem o maşină şi mă duc sus, ca să-mi iau o cămaşă. RJ e deja în pat şi doarme.

Cât stau pe bordura din parcare, decizia mea devine şi mai fermă. Luni la rând, am avut multe ocazii să fac

lucrul corect. Să-i spun lui Casey ce s-a întâmplat. Să nu mă bag în viaţa ei, în care nu aveam ce căuta. Dar am fost egoist. Mi-am făcut iluzii. Am găsit în mod constant scuze pentru fiecare limită pe care am întrecut-o, deşi ştiam foarte bine că o s-o distrug. Irevocabil. O să-i fur credinţa în omenire şi o s-o transform în altă fată blazată şi amară, distrusă de iubitul ei care nu face doi bani.

Dintr-odată, mă gândesc la mama. Cât de diferit ar fi fost totul, dacă nu s-ar fi îmbolnăvit. Cât de recunoscător sunt că nu poate să vadă cine am devenit.

O oră mai târziu, o maşină se opreşte în faţa mea. Şoferul e sceptic, pe bună dreptate, din cauza înfăţişării mele, şi clar se întinde după pistolul de sub scaun, când mă ridic.

— Încotro? întreabă el, circumspect.

— La secţia de poliţie.

CAPITOLUL 44
FENN

Am pierdut orice noţiune a timpului în camera asta mică. Pereţii de un bej şters încep să se apropie de fiecare dată când clipesc. închid ochii pentru o secundă. Un minut. Nici nu mai ştiu. De fiecare dată când

Scanned with CamScanner

deschid pleoapa bună, un alt fior îmi loveşte muşchii, ca un pistol cu electroşocuri. îmi sună telefonul. Stau pe un scaun din metal, la o masă din acelaşi material, şi ascult paşii care se mai aud şi conversaţiile înfundate de pe cealaltă parte a uşii.

Când aceasta se deschide, într-un final, aproape cad din picioare din cauza agitaţiei care se revarsă înăuntru.

— Fenn, Dumnezeule. Ei ţi-au făcut asta? Ce s-a întâmplat?

Tata intră primul, cu două căni de cafea. Pune una în faţa mea, şocat.

Aproape am uitat de bătaie.

— Nu, e în regulă, răspund eu aspru.

După cât de uscat mi-e gâtul, îmi dau seama că probabil am aţipit mai mult decât credeam.

— A trebuit să mă ocup de ceva.

— Ce înseamnă asta? întreabă tata, care-şi trage un scaun lângă mine şi îmi studiază faţa palidă.

34[1]

— Dacă Fennelly nu are de gând să depună plângere pentru atac, l-aş sfătui să nu mai spună nimic în camera asta, se aude o a doua voce.

Un bărbat Intr-un costum negru se rezemă de uşă, cu valiza în mână. Arată spre camera din colţ, de lângă tavan.

— Da, încuviinţez eu.

N-am nevoie de un glob de cristal ca să ştiu că e avocatul meu. Arată şi vorbeşte ca unul. Se prezintă drept John Richlin, de la

Scanned with CamScanner

Richlin, Ellis şi Oates. E promiţător faptul că numele lui e primul.

— Spune-mi ce se întâmplă, mă îndeamnă tata, mai agitat decât l-am văzut în ultimii ani.

Dar nu e supărat.

Şi mai ciudat e faptul că tocmai l-am văzut în urmă cu două zile. Mi se pare c-a trecut un secol de când i-am dat un pumn tatei.

Amintirea îmi provoacă un fior de vinovăţie. Nici nu ştiu cum sunt capabil să-l privesc în ochi. în ultimii ani, David a fost un tată groaznic, absent. Dacă e să mă iau după ce s-a întâmplat, merita un pumn în maxilar. Şi mi se întoarce stomacul pe dos când îmi amintesc ce-am făcut.

— Fiule, orice s-a întâmplat, sunt aici ca să te ajut. Vorbeşte cu mine, spune el, după ce îmi privesc prea mult degetele umflate.

Când poliţiştii m-au lăsat iniţial în camera asta de interogatoriu, am început să exersez conversaţia asta, dar n-am ajuns la o versiune satisfăcătoare înainte să adorm.

— M-am predat, spun eu, într-un final.

— Pentru ce? intervine el, înainte să dau o explicaţie.

— Ai dau vreo confesiune scrisă?

întreabă Richlin. Tata îi face semn avocatului să tacă.

Scanned with CamScanner

— Nu înţeleg. Spune-mi ce s-a întâmplat? E cineva rănit?

— îţi aminteşti accidentul de la bal, de anul trecut? Cu fiica directorului.

Tata mă priveşte confuz.

— Cu maşina care a intrat în lac.

încuviinţează şi le spun ce s-a întâmplat. îi plimb prin acea noapte, aşa cum am retrăit-o de sute de ori de atunci. Le explic cum l-am acoperit pe Gabe. Cum bănuiesc că el a fost cel care a drogat-o pe Casey şi a lăsat-o în maşină, să moară. Şi că, în loc să spun adevărul, am minţit pentru el şi am ascuns dovezile.

— Am recunoscut tot. Am dat poliţiei geaca lui Gabe.

Fără să spună nimic, Richlin iese din cameră. Pe hol se mai aude o conversaţie înfundată.

— Dumnezeule, Fenn, oftează tata. Unde ţi-era mintea?

— Atunci am crezut c-o să vorbesc cu Gabe şi o să aflu ce s-a întâmplat. O să-i aflu versiunea şi o să-l ajut să îndrepte lucrurile. Dar după, părinţii lui l-au trimis la şcoala militară şi a dispărut. Mi-am tot spus c-o să vorbesc cu el în curând şi c-o să rezolvăm tot. Doar că asta nu s-a întâmplat şi, dintr-odată, a trecut tot timpul ăsta.

îl privesc, jenat. Ruşinat. Mă simt ca ultimul om şi sunt conştient că nu merit iertarea nimănui. Cu toate astea...

— îmi pare rău, tată. Am dat-o-n bară rău de tot.

— Hei, hei, e în regulă, spune el, în timp ce mă ia de mâini. **0** să rezolvăm situaţia asta, da? Sunt aici şi o să mă ocup de

Scanned with CamScanner

tot.

— De ce?

— De ce, ce?

Scanned with
CamScanner

— De ce-ţi baţi capul cu asta?

Încerc să controlez înţepăturile din ochi.

— M-am purtat ca un nesimţit în ultimul timp. Ultima oară când ne-am văzut, te-am *lovit.*

— Aşa e.

— Atunci dezmoşteneşte-mă. Lasă-mă aici, să putrezesc. Ştiu că o merit.

Lucrurile au mers prost între noi mult timp. Mi-am spus că n-am nevoie de el. Nu l-am vrut în viaţa mea. Cu prima ocazie pe care o aveam, plecam şi nu mă întorceam.

Dar când poliţiştii mi-au dat telefonul, a fost singurul număr pe care l-am format.

— Uite ce e, eu eram adultul, da?

Tata mă strânge de mâna stângă, care arată mai bine decât cea dreaptă.

— Eu trebuia să mă descurc mai bine. Să ţin familia pe linia de putere, după moartea mamei tale. Nu mi-am făcut treaba, şi ca urmare, relaţia noastră a avut de suferit.

Inspiră adânc şi se apropie.

— Am fost pierdut fără ea. Să o văd cum se stinge a fost cel mai greu lucru pe care l-am făcut în viaţa mea. Nu m-am gândit niciodată cum ar fi viaţa după ce o să moară şi, dintr-odată, nici nu mai ştiam cum să mă dau jos din pat. Am petrecut prea mult timp plângându-mi de milă, în loc să-mi amintesc că şi tu sufereai. Aveai nevoie de tatăl tău. A fost vina mea, Fenn.

— Nici eu n-am ajutat, recunosc eu.

Primele luni după moartea ei au fost un iad. Dar situaţia doar s-a înrăutăţit odată cu trecerea anilor.

Scanned with CamScanner

— Nu trebuia să o iau razna, cum am făcut-o.

— Nu, zâmbeşte el trist. Dar e şi vina mea. Ar fi trebuit să stabilesc nişte limite. Să fiu alături de tine mai mult. Mi-a fost mai uşor să mă concentrez pe muncă şi să te las de capul tău, în loc să port nişte conversaţii dificile.

— Acum ce urmează? întreb eu, epuizat şi depăşit de situaţie.

— încercăm să ne descurcăm mai bine. Să ne iertăm. Să fim mai buni. Suntem aşa norocoşi că avem ocazia să fim din nou o familie. Cu Michelle şi RJ. Ştiu că soţia mea vrea să aibă o relaţie cu tine. Şi sper că RJ o să fie deschis să mă cunoască mai bine. Poate putem să încercăm?

Ezit şi mă întreb dacă acest lucru e măcar posibil. Să formăm o nouă familie. Michelle e o femeie de treabă, lăsând la o parte gusturile îndoielnice când vine vorba de bărbaţi şi sincronizare. RJ pare s-o placă. Şi în ceea ce priveşte fraţii vitregi, am avut noroc. Clar nu e cel mai rău coleg de cameră pe care aş fi putut să-l am anul ăsta. Având în vedere circumstanţele, nu e cea mai groaznică situaţie în care puteam să mă aflu.

— Da. Cred că pot să fac asta, îi răspund.

N-o să-ncep să-mi plâng de milă. Nu există nicio versiune a anului trecut în care eu sunt victima. Chiar şi aşa, mă emoţionez când mă gândesc că poate chiar există posibilitatea să mă apropii din nou de tata.

La uşă se aude o bătaie şi avocatul intră din nou înăuntru.

— Situaţia e în felul următor: l-au acuzat de ascunderea dovezilor, părăsirea locului faptei, obstrucţionare şi neraportare.

— Dumnezeule, pufneşte tata.

Chiar atâtea?

Scanned with CamScanner

E posibil ca procurorul să mai adauge câteva, spune Richlin.

— Şi ce facem? întreabă tata nerăbdător.

— Momentan, i-am asigurat eliberarea în custodie. Va trebui să apară în faţa unui judecător cândva în

următoarele zile. între timp, o să vorbesc cu procurorul despre cum putem să cooperăm, în schimbul unor avantaje.

— Adică? întreabă tata.

Acum, sună mai degrabă a bărbatul cu care am crescut, care se plimba prin birou şi le dădea ordine angajaţilor.

— Poate o să reuşim să reducem acuzaţiile şi poate chiar o să fie clasate. Sunt multe variabile la mijloc. Printre care şi ce o să spună Ciprian. Prefer să nu fac promisiuni, până n-o să am mai multe informaţii.

— Hai să plecăm de aici, îi spun tatei. Nu vreau decât să plec.

Mor de foame. Sunt epuizat. Abia mai pot să-mi ţin capul sus. Vânătăile şi loviturile de la cap pulsează de fiecare dată când respir, în timp ce adrenalina mi se scurge din sânge.

Nu vreau decât să plec de aici, înainte ca poliţiştii să se răzgândească şi să mă arunce într-o celulă, înainte de audiere.

Tata îşi pune şoferul să mă lase la cămin. A insistat să stau la un hotel din oraş cu el în următoarele zile, că tot sunt suspendat, dar îl conving că am nevoie de

Scanned with CamScanner

propriul meu pat şi de haine curate.

RJ se trezeşte când mă aude ieşind de la duş.

— îmi pare rău, spun eu încet şi-mi pun deoparte trusa de cosmetice. Culcă-te la loc.

RJ se ridică, ameţit.

— Ce se întâmplă? Pleci undeva? Şi ce naiba s-a întâmplat cu Lawson noaptea trecută?

Mă încordez când aud numele lui Lawson.

— Culcă-te. E prea devreme pentru asta.

Scanned with
CamScanner

E aproape răsăritul, dar RJ se pare că decidă că nu merită să se culce la loc.

— Ce s-a întâmplat noaptea trecută? Unde ai dispărut după bătaie?

— M-am dus şi i-am spus lui Casey adevărul.

— Şi cum a reacţionat?

Ridic din umeri. Cum aş putea să răspund la aşa
ceva?

— Nu ştiu. Am plecat după asta.

— Bine...

— Şi m-am dus la poliţie. Am mărturisit tot.

RJ tresare şi se freacă la ochi, în timp ce se ridică în
fund.

— La naiba, Fenn.

Nu e nimic amuzant la situaţia asta, însă cu toate astea, chicotesc. Ce diferenţă poate să facă o zi.

— Le-ai spus de Gabe? insistă RJ, care
s-a trezit. Agitaţia lui e puţin derutantă.

— Da. N-am avut de ales. A trebuit să fac lucrul corect faţă de Casey.

Şi, în mod ciudat, m-am simţit eliberat. Momentul când am intrat, de bunăvoie, în secţia de *poliţie,* a trezit un sentiment de libertate în mine. Am făcut tot ce era greşit atâta timp, că m-am simţit bine să fac, în sfârşit, ceva bine.

M-am simţit bine să fac ceva bine.

Gândul mă face să zâmbesc din nou, însă zâmbetul dispare când observ expresia tristă

Scanned with
CamScanner

a lui RJ.

— Ce e? Eşti supărat că l-am dat de gol pe Gabe?

— Nu, nu supărat. Dar mi-ar fi plăcut să vorbeşti cu mine înainte. Sloane şi cu mine nu mai suntem siguri că Gabe era la volan.

— Cum adică?

— Am urmărit o pistă. Voiam să-ţi zic despre asta azi, sau mă rog, ieri.

Se uită la lumina care se revarsă printre jaluzele.

— Dar ai fost plecat toată ziua şi noaptea. N-ai apărut decât la bătăi.

încuviinţez.

— M-am dus în oraş după ce am vorbit cu Casey. N-am suportat să mai fiu în campus. Trebuia să plec de aici.

— Casey? Când ai vorbit cu Casey?

— Am trecut pe la ea de dimineaţă. Atunci mi-a zis de ea şi Lawson...

— Ce e cu ea şi Lawson? întreabă RJ şocat, înainte să apuc să răspund.

Fratele meu e un tip isteţ.

— Pentru numele lui Dumnezeu. Doar n-a făcut
asta.

— Ba da.

După care îmi exorcizez toate gândurile despre fostul meu prieten din minte. Am prea multe chestii de care să mă ocup, principala fiind bomba pe care tocmai mi-a aruncat-o RJ.

— Care a fost pista despre Gabe? Şi de

Scanned with
CamScanner

ce naiba nu mi-ai trimis mesaj?

— Niciodată nu las urme digitale, omule. Ştii asta.

— Tu şi afurisitele tale principii de hacker. Ce ai aflat?

— Gabe a fost cu Mila toată noaptea. Au plecat de la bal şi s-au dus în dormitorul ei. Tot ea l-a lăsat aici, la campus, de dimineaţă.

— Vorbeşti serios?

— Asta spune Mila.

Scanned with CamScanner

— Atunci de ce mi-a zis să ne întâlnim? întreb eu confuz. Trebuia să ne vedem. Mi-ar fi scris să-mi spună că se vedea cu Mila.

— Nu ştiu. Oricum, cine ştie cât te poţi baza pe ce spune ea. Şi chiar dacă *au fost* împreună, asta nu-**l** elimină complet. Mila nu-şi aminteşte exact la ce oră au plecat de la dans. Gabe ar fi putut să plece cu Casey, să intre cu maşina în lac, după care să se întoarcă şi să plece cu Mila.

— Dumnezeule, ce dezastru.

— Ce s-a întâmplat cu poliţiştii?

— Nu prea multe. Le-am spus confesiunea mea, după care am stat singur în camera de interogare timp de patru ore. Tata a venit şi m-a luat. Stă prin apropiere. Trebuie să vorbesc din nou cu avocatul în câteva ore.

— La naiba. Despre ce probleme vorbim aici?

— Tata pare convins că poate să mă ţină departe de închisoare. Eu sunt mai puţin încrezător.

Amândoi ne gândim o vreme la posibilitatea asta. RJ se uită la mine, dar nu spune nimic, de parcă nu ştie ce ar putea zice în situaţia asta. însă nu mă deranjează liniştea. După cât am vorbit noaptea trecută, sunt recunoscător pentru tăcere.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 45
CASEY

Sloane se încruntă când vede că abia m-am întins de micul-dejun. Tata a plecat deja spre campus, cât sora mea şi cu mine eram încă în pat. în zilele de şcoală, iese din casă la şapte jumătate şi e la birou pe la opt şi un sfert.

— Eşti bine? Nu arăţi prea bine.

Arunc clătitele la gunoi, spre devastarea lui Penny şi Bo, care mă privesc cu nişte ochi mari şi rugători.

— Sunt bine.

Sloane începe să clătească vasele, în timp ce eu încarc maşina de spălat vase. Plictiseala e, oarecum, de ajutor.

— Sunt doar obosită, adaug, când continuă să mă fixeze cu privirea. Şi n-am chef de şcoală.

Nu ne spunem nimic în drum spre St. Vincent şi, când ajungem pe hol, o luăm fiecare în direcţii diferite, fără să ne spunem nimic. Am impresia că mă mişc în reluare, în timp ce-mi forţez picioarele să mă ducă la dulapul meu. Nici măcar Jaz, care are ditamai zâmbetul pe faţă, nu poate să mă binedispună.

Scanned with
CamScanner

— Unde naiba ai fost? spune ea, în timp ce-şi pune mâinile în şold. Ţi-am scris tot weekendul.

— Ştiu. îmi pare rău. A fost... intens.

Deschid dulapul şi mă uit, obosită, printre manuale.

— Vrei să vorbeşti despre asta?

Oftez şi mă întorc spre ea, cu cartea de matematică în mână.

— O lăsăm pe altă dată? Sunt multe de spus.

— Bine.

îmi împinge cartea cu degetul arătător.

— Prânz. Tu. Eu. Bârfe. Multe.

îi zâmbesc sincer.

— Vrei să-mi spui care au fost planurile alea misterioase de sâmbătă seara, despre care n-ai vrut să-mi zici nimic?

Jaz închide dulapul şi mă ia de braţ.

— Am ieşit cu Gray.

— Nu te cred!

Fac ochii mari.

— Ba da, zâmbeşte ea, reticentă. E băiat de cor, Casey.

— Nu chiar, având în vedere că-şi înşală iubita.

— Nu, vorbeam practic. A cântat în cor până la 13 ani, oftează ea, zgomotos. De ce nu mi-ai spus că e un tip de treabă? Nu-mi plac ăia de treabă. Sunt prea... de treabă.

încep să râd.

— în primul rând, faptul că e de treabă nu e ceva groaznic. Şi în al doilea rând, repet ce am mai zis deja: cât de de treabă poate să fie, dacă îşi înşală iubita?

Scanned with
CamScanner

— Poţi să-l învinovăţeşti, având în vedere cu cine iese? contracarează Jaz.

— Cam da. Nu e nevoie de prea mult efort să dai papucii cuiva, înainte să treci la cineva nou.

Doar întreabă-**l** pe Fenn. Nu legat de partea cu »cineva nou”, ci de cât de uşor poate să se despartă de
cineva.

Chiar te iubesc. De asta trebuie să plec.

Amintirea vizitei târzii a lui Fenn de noaptea trecută şi a confesiunii ce a urmat m-au chinuit toată dimineaţa. N-am dormit deloc. Abia pot să mă concentrez la altceva.

Opreşte-te, am vrut să ţip după el.

Opreşte-te. Nu pleca. Şi eu te iubesc!

Crede că el m-a împins în braţele lui Lawson şi are dreptate. Aşa e. Dar o singură noapte petrecută cu un tip nu a şters sentimentele pentru Fenn. N-a şters luni întregi de conversaţii lungi şi schimbul intim de cuvinte, secrete şi temeri. Mă cunoaşte mai bine decât oricine altcineva în lumea asta.

Acum înţeleg de ce a minţit în legătură cu noaptea balului. încerca să-şi protejeze prietenul. Nu sunt de acord cu asta, dar are sens. îl ştie pe Gabe de când erau mici. Gabe a fost alături de Fenn toată viaţa lui, inclusiv când i-a murit mama. Bineînţeles că n-a vrut să trădeze acea legătură.

— în apărarea lui Gray, a vrut să se despartă de Bree, dar i-am spus să n-o facă, îmi spune Jaz, aducân- du-mă din nou în prezent.

— De ce nu?

Scanned with
CamScanner

— Pentru c-a trecut o săptămână şi naivul ăsta e pregătit să-mi declare iubire eternă. Nu sunt pregătită să-mi găsesc un soţ. Chiar daca are un penis excepţional.

Mă înec cu un râset.

Când intrăm în clasă, se face linişte, lucru care se întâmplă des zilele astea. Când trecem de băncile lor, Bree vorbeşte întruna, spunându-i lui Ainsley de o nouă marcă de cosmetice pe care o încearcă. Ainsley mă priveşte încruntată, dar nu spune nimic.

De când i l-am luat pe Lawson, n-a zis mai nimic. Din când în când, mai aruncă cu câte un cuvânt tăios

Scanned with
CamScanner

sau două, dar în cea mai mare parte, îşi ţine gura. Dacă e un lucru bun care a ieşit din toată nebunia ultimelor luni, e că mi-am înfruntat agresorii. Bănuiesc că şi asta contează.

Lucas stă pe treapta de la intrare, când Sloane opreşte acasă, după şcoală. Mi-a scris, spunându-mi că o să vină, dar nu mă aşteptam să fi ajuns deja. Când ne apropiem, se ridică şi, cu toate că îmi zâmbeşte, îi observ îngrijorarea de pe faţă.

— Hei, spun eu, şi-l îmbrăţişez repede.

— Hei.

— Intră.

Sloane deschide uşa şi intră înaintea noastră, în timp ce câinii se învârt în jurul picioarelor noastre.

— îi laşi afară, să-şi facă nevoile? mă întreabă ea.

— Sigur că da.

Lucas şi cu mine ieşim pe uşa din spate.

— Am venit să văd cum mai eşti, spune el, când ne aşezăm pe veranda din spate.

— De ce?

— Păi, ştii tu, legat de luptă...

— Nu înţeleg, ce luptă?

— Fenn şi Lawson s-au bătut aseară?

La naiba! Bineînţeles c-au făcut-o. Dintr-odată, creierul meu face legăturile şi mă simt ridicol că n-am anticipat ce o să se întâmple.

— Unul din băieţi n-a respectat

Scanned with
CamScanner

regulile şi a filmat bătaia, pentru c-a fost aşa brutală. Am văzut clipul înainte ca Duke să-l oblige să-l şteargă.

Lucas se strâmbă, reamintindu-şi ce l-a făcut pe Fenn să arate cum arăta.

— N-o să mint, a fost neplăcut să văd cum a fost.

— Deci toată lumea ştie.

— Da şi nu. Toţi au făcut legătura şi şi-au dat seama că s-au bătut din cauza unei tipe, dar nu cred că ştiu că e vorba de tine.

Asta e o uşurare. Nici nu pot să-mi imaginez cât de groaznic ar fi fost ca toţi de la Sandover să ştie că m-am cuplat cu Lawson. Şi dacă tata ar afla vreodată... Nici nu vreau să mă gândesc.

— Pot să te întreb..., spune Lucas, ezitând.

— Aş prefera să n-o faci.

— Bine. Un nou subiect, atunci: Balul Zăpezii.

— Serios?

— Serios. Cred c-ar trebui să mergem.

— Interesant, pentru că eu cred c-ar trebui să sărim peste.

— Haide! Deja ai fost la Ballard şi n-ai avut un atac de panică, aşa că hai să mergem. Nu putem să ratăm ceva ce sigur o să fiu un ritual de iniţiere dezastruos de jenant pentru adolescenţi.

— Ba eu sigur că pot.

— Tresscott, mă omori! Nu mă pune să mă duc singur.

Lucas are un zâmbet enervant de convingător, pe care-l foloseşte fără milă.

— Ştii, ai putea pur şi simplu să refuzi să participi la ritualuri aşa arhaice.

Scanned with CamScanner

Credeam că dansurile nu sunt pe placul tău, îi spun eu, când mă ia de mâini, de parcă e pe punctul de a îngenunchea, ca să mă implore.

— Nici nu sunt, mormăie el. Dar am căutat nişte lucruri pentru câţiva boboci de la Ballard şi o să facem schimbul la dans.

— Schimbul? Căutat lucruri? Ai devenit agent secret de când am vorbit ultima oară?

— RJ mă introduce în afacerea lui.

— Afacerea lui? Cea cu informaţii?

— Da.

îmi amintesc o conversaţie pe care am avut-o pe RJ acum ceva timp, când a recunoscut că e un vrăjitor când vine vorba de aflarea informaţiilor despre oameni. Un maestru al descoperirii secretelor. S-a lăudat că era superputerea lui.

— Nu ştiam că RJ te-a tras în toată chestia asta.

— E distractiv, spune Lucas, iar gropiţele lui îşi mai fac apariţia încă o dată. Şi habar n-ai ce bine plătită e. O să dau două*flashdrive*-uri şi o să iau 500 de bucată. Asta înseamnă o mie pentru câteva ore de căutat online.

— Chiar sună profitabil.

— Este. Mă rog, chiar dacă n-aş avea un alt motiv să mă duc acolo, tot te-aş invita să vii cu mine, spune el ferm.

— Serios? N-ar trebui s-o inviţi pe iubita ta gameriţă?

— Ballard nu primeşte elevi de la şcolile publice la dansuri, îmi

Scanned with
CamScanner

reaminteşte, puţin îngâmfat. Aşa c-o să mă mulţumesc cu tine.

— Nu ştiu ce să zic. Nu am chef de prea multă socializare weekendul ăsta, Lucas.

— Eşti pregătită pentru nişte iubire dură? întreabă el, când tot ezit să accept. Trebuie să-i uiţi pe Fenn şi pe Lawson. Taie legăturile emoţionale şi eliberează-te.

— Serios? Şi un dans o să mă ajute să fac asta?

— Dacă mergem împreună, da. îmbrăţişează haosul, Case.

Scanned with CamScanner

Determinarea lui de a mă binedispune şi mă face să râd. Presupun c-a funcţionat. Chiar *simt* mai bine. Şi dacă tot o să merg la încă o petrecere, faptul că merg cu Lucas probabil are cele mai mari şanse să mă facă să mă simt bine.

— Bine, cedez eu. Dacă n-o să mă răzgândesc până atunci.

— N-o s-o faci.

După ce pleacă, mă duc în camera mea şi-mi fac temele până la cină. Sloane a plecat să alerge cât eram cu Lucas şi s-a întors tocmai când tata termina de prăjit creveţii în usturoi.

— Mă duc să-mi fac repede un duş, spune ea, în timp ce urcă scările.

Iau orezul cu legume aromate pe care l-am pregătit şi îl pun pe masă. Zece minute mai târziu, toţi stăm la masă şi

Scanned with CamScanner

luăm cina. Cât mâncăm, observ că Sloane îmi aruncă mai multe priviri neliniştite, dar când o întreb ce s-a întâmplat, spune că nu e nimic, după care se concentrează pe mâncare.

însă îmi cunosc sora, aşa că în momentul când tata se duce în biroul lui, ca să citească şi să-şi bea ceaiul, sar pe ea.

— Ce s-a întâmplat? întreb eu, cât curăţăm masa.

— Mai multe lucruri, pune ea pe un ton blând, în timp ce se uită spre hol. N-am vrut să vorbesc de faţă cu Lucas, iar tata era deja acasă când m-am întors de la alergat.

— Ce s-a întâmplat?

Ştiu deja că vestea n-o să fie bună, aşa că mă pregătesc pentru răspuns.

Fenn s-a predat poliţiei. Le-a spus ce a făcut în noaptea balului. Cum a furat dovezi, l-a acoperit pe Gabe. Tot.

Scanned with CamScanner

Tot aerul îmi părăseşte plămânii.

REBELA

— Vorbeşti serios?

— Da. RJ mi-a scris în mare ce s-a întâmplat, după şcoală. Tocmai m-am întâlnit cu el pe drum, în timp ce alergam, şi mi-a zis şi detaliile. Nu sunt multe. Nu ştiu decât că Fenn a mărturisit, avocatul lui se ocupă de situaţie, şi că a venit şi tatăl lui. RJ spune că ar trebui să ne aşteptăm ca poliţia să vină aici şi să-ţi pună din nou întrebări.

Simt cum mă albesc la faţă.

— La naiba. Tata o să înnebunească.

Cred c-o să fie furios după ce o să afle că m-a lăsat să-mi petrec timpul tocmai cu tipul care m-a scos din maşină şi m-a lăsat acolo, inconştientă. Dar nu sunt atât de îngrijorată din cauza asta, cât sunt din cauza problemelor pe care e posibil să le aibă Fenn.

Mâinile îmi tremură când pun farfuriile în chiuvetă.

— Crezi c-o să facă închisoare? A fost pus sub acuzaţie?

Sloane încuviinţează şi-mi spune acuzaţiile.

Simt cum stomacul mi se întoarce pe dos.

— Dar dacă o să garantez pentru el la poliţie? O să le spun că ştiu că nu era la volan.

— Nu cred că asta e problema, spune Sloane. Nu îl suspectează c-ar fi provocat accidentul. Dar a luat dovezi de la locul crimei după ce aceasta a avut loc. Asta e ceva grav.

Chiar e foarte grav.

Iar ideea că Fenn ar putea fi închis pentru ce a făcut îmi face rău, fizic. Tot restul serii, sunt la un pas să vomit. Deşi ştiu că n-ar trebui, îi scriu lui Fenn.

EU: Am auzit ce-ai fâcut. Eşti bine? Ai ceva noutăţi?

Nu răspunde şi am senzaţia că o face dinadins. Mai că îl văd plimbându-se prin camera lui din cămin, spu- nându-i lui RJ că

Scanned with CamScanner

refuză să mă tragă înapoi în dezastrul ăsta. ***Oricum e rău c-o să fie interogată din nou,*** spune el. ***Nu pot să-mi vărs toate problemele asupra ei.***

Te-am distrus.

Cuvintele lui triste îmi plutesc în minte şi-mi provoacă un nod în gât. Fenn crede că mă protejează, ignorându-mă. Crede că m-a distrus.

Eu cred că poate ne-am distrus unul pe altul.

Ideea asta groaznică nu mă părăseşte toata noaptea. Orele trec, iar eu nu pot să adorm. Stau întinsă în întuneric, acaparată de gânduri şi de o durere de burtă care nu mai trece. Senzaţia asta de gol în stomac e constantă, iar neliniştea, enervantă.

Credeam că pot să-l pedepsesc pe Fenn pentru ce a făcut, dar faptul c-am încercat să-l scot din viaţa mea n-a reuşit decât să ne distrugă pe amândoi.

într-un final, adorm. Ştiu asta, pentru că pe la ora două, coşmarul mă trezeşte din nou la realitate. Mă trezesc tuşind, disperată după aer.

De data asta, nu mă înecam, ci casa luase foc. Nu puteam să văd flăcările, dar simţeam mirosul de fum. îmi umplea dormitorul, se strecura în fiecare colţ şi se urca pe pereţi, spre tavan. în câteva secunde, toată camera era un nor gri sufocant. Am făcut greşeala să inspir, iar

Scanned with CamScanner

fumul mi-a ars plămânii.

REBE
LA

Am acţionat repede. După ce mi-am dat seama că nu pot să stau în camera asta, am luat cutia de pantofi de pe noptieră şi m-am îndreptat spre uşă. Simţeam corpul lui Silver mişcându-se prin cutie, cu fiecare pas grăbit, şi plânsetele ei zgomotoase străpungeau noaptea. Trăia.

Dar acum sunt trează. Dormitorul nu e plin de fum. Iar Silver e în continuare moartă.

Un strigăt îmi zboară pe gură, rupt direct din suflet.

Dumnezeule! Ce e în neregulă cu mine? Lacrimi îmi umplu ochii şi un val de agonie mă loveşte cu putere, făcându-mă să mă ghemuiesc pe pat. Inspir adânc, în timp ce ruşinea şi oroarea îmi ard gâtul.

Am aruncat-o la gunoi.

I-am aruncat corpul la afurisitul de .

Cu plânsete tari şi sfâşietoare, mă dau jos din pat şi mă împleticesc în picioare. Nu-mi amintesc ultima oară când am simţit genul ăsta de durere. Nici măcar după accident, după ce mi-am pierdut toate prietenele.

Deschid uşa şi dau buzna pe hol, speriind-o pe Penny. Aceasta începe să latre şi nici măcar nu încerc s-o liniştesc. Alerg în picioarele goale spre dormitorul tatei.

E deja treaz când intru. Tocmai aprinsese lampa de pe noptieră. Aruncă o singură privire la faţa mea udă, aude zgomotele pe care le scot, şi îşi dă pătura la o parte.

— Casey, spune el, îngrijorat şi oripilat în acelaşi timp, şi mă face să plâng şi mai tare.

Scanned with
CamScanner

— Unde ai dus gunoiul? reuşesc eu să spun, deşi încă mi-e greu să respir. Mă simt ameţită.

Tata mă echilibrează, cu o mână fermă şi puternică.

— Poftim? Ce se întâmplă, draga mea?

Penny încă latră în uşă, iar asta o scoate pe Sloane din dormitor, vocea ei somnoroasă umplând holul.

— Ce se întâmplă...

— Unde ai pus gunoiul cu corpul lui Silver? îl întreb pe tata, cu lacrimi în ochi. Unde e? Trebuie s-o îngropăm.

— Casey...

— Te rog, îl implor eu.

Mă arunc în braţele lui şi-mi lipesc faţa de cămaşa
lui.

— De ce m-ai lăsat să-i tac asta? De ce?

— **Casey_**

— ***De ce?***

Încep să tremur şi plâng ca un copil in braţele hn.

— Mi-e aşa ruşine. De ce m-ai **lăsat să fac asta?**

— Casey. am îngropat-o.

CAPITOLUL 46

CASEY

Vocea blândă a surorii mele mă readuce la

Scanned with CamScanner

realitate. Ridic capul şi îi caut privirea.

— C... ce? Aţi îngropat-o?

Respir printre lacrimi şi îmi mut privirea de la Sloane, la tata.

— Da, încuviinţează el.

— Când?

— După ce ai aruncat cutia. Te-ai dus în camera ta, am scos-o de la gunoi şi am îngropat-o.

— De ce?

Sloane rine şi mă ia de talie. E mai înaltă decât mine, aşa că poate să-şi odihnească bărbia la fix pe umărul meu.

— Pentru că ştiam c-o să regreţi dacă n-o să fie înmormântată.

Un alt val de emoţie mă copleşeşte, slăbindu-mi genunchii. Mă las în îmbrăţişarea surorii mele.

— Ai avut dreptate, oamenii chiar se maturizează, încuviinţează tata, reamintindu-mi de ce am spus în ziua aia în bucătărie. Şi fiinţele mor. Dar un lucru care nu poate să moară niciodată e compasiunea ta, draga mea. Nu poţi să schimbi ce vine din adâncul sufletului tău. Ai iubit puiul ăla de iepure, la fel cum ai iubit toate animalele rănite pe care le-ai adus acasă.

— Unde aţi îngropat-o?

Scanned with CamScanner

Lacrimile mi se usucă.

— Sora ta a ales un loc drăguţ, la umbră, pe proprietate, în spatele magaziei, în zona aia îngrădită, unde câinii nu pot să ajungă.

încep să mă calmez. înghit şi vorbesc, în ciuda nodului din gât.

— Puteţi să mă duceţi acolo?

— Acum? întreabă tata, şocat.

— Nu, putem să aşteptăm până dimineaţă. Doar să nu uitaţi.

— N-o s-o fac, promite el.

Apoi, îmi ridică capul şi îmi analizează faţa.

— Eşti bine?

Reuşesc să încuviinţez.

— Eşti sigură? Vrei să-ţi fac o cană de lapte cald? Ceai fierbinte?

— Sunt bine, îl asigur şi nu mint.

Simt că o povară imensă mi s-a ridicat de pe piept. Când mi-am imaginat corpul lui Silver la gunoi, ceva din mine s-a rupt, dar bucăţile alea suferinde ale inimii mele încep să se lipească la loc.

— Hai să mergem la culcare acum.

— Ce idee bună, spune el.

— O să te conduc în camera ta, zice Sloane, care mă ia de mână.

îi spunem noapte bună tatei şi mergem spre camera mea, însă, în loc să mă lase să mă culc, Sloane intră şi se aşază pe marginea patului.

— Trebuie să vorbim.

— E târziu, Sloane. Şi tocmai am coborât dintr-un rollercoaster emoţional. Putem s-o lăsăm pe mâine?

Scanned with
CamScanner

— Nu. E momentul perfect ca să vorbim despre asta. Când eşti vulnerabilă şi ai garda jos.

Scanned with
CamScanner

— Nu sună bine.

îmi înghit iritarea şi mă bag înapoi sub pătură, pe care o trag până la gât.

— Bine. Vorbeşte. Oricum n-o să pot să adorm imediat.

— Uite ce e, înţeleg c-ai trecut prin nişte chestii grele. Chiar înţeleg. Şi ai toate motivele din lume să fii supărată şi descurajată şi cum te mai simţi tu. Dar comportamentul tău de acum nu ţi se potriveşte. Jocul ăsta, de-a fata rea, trebuie să se oprească. Nu eşti tu.

— Nu e un joc. E o reacţie la faptul că m-am săturat, în sfârşit, să fiu tratată ca un şoricel mic şi fragil. Mai ales de către tine.

— Şi de asta faci baie goală cu Mila şi stai în detenţie? Pentru că familia ta te sufocă? îmi pare rău că eşti înconjurată de oameni care ţin la tine.

Mă simt obosită din nou. Epuizată. Bineînţeles că Sloane trebuie să fie mereu martira. E amuzant că vine aici şi spune că trebuie să vorbim despre mine, dar cumva, face totul despre ea.

— Nu vreau să mă cert cu tine, Sloane. Nu vreau decât să mă înţelegi.

Simt cum ochii mă înţeapă din nou.

— Asta şi încerc să fac.

Vine spre capul patului şi-mi ia mâna de sub pătură. O las, doar pentru că degetele ei sunt aşa calde şi, din- tr-odată, mi s-a făcut frig. Mă simt goală.

— Vorbeşte cu mine, Case. Te rog. Te ascult.

Simt cum mi se strânge inima. Mereu am fost apropiate. Nu cred c-am avut de ales, din

Scanned with CamScanner

moment de mama a murit şi noi două a trebuit să navigăm într-o lume ostilă cu fetele care n-aveau pe cineva care să le înveţe sa supravieţuiască. Tata a făcut ce-a ştiut mai bine, dar n-are cum să înţeleagă prin ce am trecut. Prin ce o să trecem.

De când eram mici, i-am cerut lui Sloane să mă ajute să desluşesc lucrurile. La bine şi la rău, a fost modelul meu. Poate de asta ne şi certăm aşa mult în ultimul timp. îi e greu să se privească în oglindă.

— Am făcut o greşeală, mărturisesc eu. M-am cuplat cu Lawson.

Sloane face ochii mari. Aproape îi explodează. Deschide gura, după care o închide la loc.

— Şi i-am spus lui Fenn, căruia nu i-a picat bine, evident. A venit aici noaptea trecută, plin de sânge şi
AW·V·
vanatai.

îşi lasă capul în jos şi nu spune nimic. Observ ce efort face.

— Am stricat totul şi nu ştiu cum să nu înrăutăţesc lucrurile.

După o pauză lungă, Sloane îşi schimbă poziţia. Se aşază picior peste picior, ca să mă privească.

— într-o lume perfectă, ce vrei din toate astea?

— Astea, ce?

— Vrei să fii cu Lawson?

Arată de parcă îi vine să vomite doar pronunţând cuvintele. E dureros de privit.

— Nu. Nu cred. Pur şi simplu s-a întâmplat.

Scanned with CamScanner

Sloane scânceşte şi încuviinţează, înainte să fiu tentată s-o traumatizez cu detalii.

— Şi Fenn?

Dacă i s-a făcut rău doar imaginându-mă cu Lawson, bănuiesc că ideea ca Fenn să rămână o parte activă din viaţa mea aproape o omoară.

— Ştie că ce a făcut m-a rănit şi chiar a încercat să îndrepte situaţia. A venit aici aseară ca să mărturisească totul. Iar acum a plecat şi s-a predat poliţiei. E posibil să meargă la închisoare pentru ce a făcut. Şi ştiu c-ar trebui

Scanned with CamScanner

să fiu supărată pe el pentru noaptea aia, să-l învinovăţesc pentru că m-a lăsat acolo şi nu mi-a spus că m-a scos din maşină, dar în acelaşi timp, nici n-aş fi în viaţă dacă n-ar fi venit. M-aş fi înecat. Ca mama.

— Te înţeleg, şi eu simt la fel. Vreau să-l urăsc, dar e greu, recunoaşte ea.

— Nu-**l** urăsc deloc. Am încercat şi nu pot. Sunt blocată. Nu pot să trec peste el şi mă simt groaznic tot timpul. A greşit şi a plătit pentru asta. Dar şi eu plătesc pentru asta.

Cel mai mare defect al lui Fenn a fost c-a încercat să fie tot pentru toată lumea. A vrut să mă protejeze pe mine şi pe prietenul lui cel mai bun, care eram la capete opuse ale unei situaţii în care Fenn a intrat fără să ştie. A încercat să facă lucrul corect, însă într-un mod greşit. A făcut o greşeală şi a recunoscut asta.

— M-a rănit, dar şi eu l-am rănit. Şi eu ştiam ce fac, în timp ce o făceam.

Sloane tace o clipă.

— Bine, spune ea, într-un final. Hai să-ţi spun ce am învăţat din experienţa mea. Ranchiuna n-o să-ţi aducă niciodată alinare. N-o să vindece rana creată de trădarea lui. Credeam că pot să-l ignor pe RJ, dar n-am făcut decât să mă înnebunesc singură. La un moment dat, dacă te răneşte să-i urăşti, trebuie să încerci să ierţi.

— Vreau să-l iert, dar asta nu mă face slabă?

— Nu, zice ea, plină de înţelegere. Nu dacă scuza e sinceră. E nevoie de curaj să dai dovadă de mărinimie faţă de cineva care crezi c-o merită. Şi e nevoie de şi mai mult curaj ca să le dai înc-o şansă.

Scanned with CamScanner

îmi muşc şi mai tare buza de jos.

— Mie încă mi se pare o slăbiciune. De ce mă grăbesc mereu să iert oamenii? Câte şanse i-am dat lui Gillian în primăvară, înainte să realizez că e un şarpe? Şi chiar şi

Scanned with
CamScanner

acum. pot să mă prefac că îi port ranchiună, dar nu e aşa. Ţi-am spus că am pus-o la punct la o petrecere?

— Nu.

— M-am simţit bine pe moment. M-am simţit îndreptăţită. Şi ziua următoare, m-am simţit prost. Nid măcar nu pot să rămân supărată pe fata care m-a vorbit pe la spate, când se presupunea că e prietena mea cea mai bună. Mi-ar plăcea să fiu mai puternică la genul ăsta de lucruri. Ca tine.

— Dar eşti puternică, insistă ea.

— Cum să nu!

— Casey, uită-te la mine.

Mă forţez să-i întâlnesc privirea.

— Eşti la fel de puternică ca mine, poate chiar mai mult. Şi nu trebuie să fii ca mine. Suntem oameni diferiţi. Pari să ai impresia că versiunea mea a puterii e singura care există. Că trebuie să fii dură şi cu pielea bătătorită, să porţi ranchiună, să le pui la punct pe tipe la petreceri...

Pufnesc uşor.

— Eu o să mă lupt cu duşmanii mei până la moarte. Asta e puterea mea. Dar a ta e că o să-ţi omori duşmanii cu bunătate.

— Sună patetic, mormăi eu.

— Nu e. E de-a dreptul admirabil. Bunătatea e o putere. Compasiunea, aşa cum a spus tata. Iertarea. Versiunea ta de putere e răbdarea şi rezilienţa. Nu mai fugi de asta. Aş vrea să am măcar jumătatea din blândeţea ta. în ultimul timp, am încercat să fiu mai moale. Nu ştiu dacă funcţionează.

Ultimele lucruri le-a spus uşor ruşinată.

Scanned with
CamScanner

Cuvintele ei îmi dau de gândit. Mereu am văzut-o pe Sloane ca fiind o forţă a naturi, impenetrabilă, mai puternică decât orice furtună. O persoană care înfruntă lumea şi nici măcar nu clipeşte. Dar dacă stau să mă
cândesc puţin, chiar a devenit mai moale de când l-a întâlnit pe RJ. A devenit mai tolerantă cu ceilalţi. Mai puţin rigidă. însă la fel de formidabilă. Tot pe ea aş alege-o prima la dodgeball.

— Nu e nimic în neregulă cu a fi blândă.

îşi pune un braţ peste umărul meu şi mă trage, să-mi pun capul în poala ei.

— Sau puţin vulnerabilă uneori. Nu înseamnă că nu eşti puternică. Nu cunosc pe nimeni care ar fi putut să facă faţă anului pe care l-ai avut şi să mai stea în picioare. Niciodată să nu uiţi cine eşti.

— Bine. Şi cine sunt? întreb eu, cu zâmbetul pe buze.

— Eşti Casey Tresscott şi eşti de-a dreptul incredibilă.

Scanned with CamScanner

— 0 să vezi, toată situaţia asta o să se

CAPITOLUL 47

FENN

rezolve, insistă tata, în timp ce scoate sendvişurile pe care le-a luat de la o cafenea din oraş, în drum spre Sandover.

Iau o cafea şi mă aşez pe canapea.

— N-o să-i las să te arunce în închisoare pentru c-ai salvat o fată de la înec. Ar fi o prostie.

— Nu pentru asta m-au pus sub acuzaţie, îi reamintesc eu.

Tata îmi aruncă o privire dojenitoare. în mod incredibil, încă nu are umor în ceea ce priveşte situaţia. Deşi îi apreciez tentativele de a mă asigura că totul o să fie bine, eu sunt mai puţin optimist în ceea ce priveşte soarta mea.

— Dacă departamentul de poliţie şi-ar fi făcut treaba anul trecut, n-am mai fi în situaţia asta. Nu o să-i las să-mi bage băiatul la închisoare, doar pentru că nu l-au prins pe adevăratul vinovat. Din punctul ăsta de vedere, securitatea de la Ballard a eşuat lamentabil. Droguri pe campus. Studenţi care pleacă. Sunt vinovaţi pentru o groază de lucruri. Tu eşti cea mai mică dintre problemele lor, Fenn.

Poate m-a speriat numărul mare de acuzaţii, la care nu mă gândisem. Sau felul

Scanned with
CamScanner

în care şeful poliţiei a pufnit ruşinat şi m-a privit peste umăr, după ce a fost informat de unul dintre ofiţerii lui de ce venisem la ei.

— Cu ou sau fără? îl întreabă tata pe RJ, în timp ce citeşte ingredientele de pe etichete.

Scanned with CamScanner

— Fără. Mulţumesc.

RJ ia un sendviş şi o cafea şi păstrează o distanţă precaută, mâncând la biroul lui. Cred că incă-şi face griji că, dacă o să ajung în închisoare, o să se simtă vinovat. Doar săpatul lui după informaţii a precipitat erupţia mea subită a conştiinţei.

Am încercat să-i spun că n-are nicio vină, dar presupun că se teme că David e posibil să nu-mi împărtăşească părerea, după ce o să se afle toate informaţiile. Daca eu am un cuvânt de spus în toată situaţia, RJ n-are de ce să-şi facă griji.

— Nu cred că depinde de noi, îi spun tatei, care s-a agitat din nou.

— O să vedem, spune el, acceptând provocarea.

Deşi apetitul mi s-a evaporat în ultimele ore, tot mănânc ceva. Mă ajută să mă liniştesc puţin.

Beau restul cafelei, când sună telefonul tatei. Şi-l scoate din buzunar şi bombăne.

— în sfârşit. Ce se mai aude, John?

Se ridică şi se plimbă cu telefonul la ureche şi privirea în jos. încuviinţează mult, ceea ce nu pare un semn groaznic.

— Da? Eşti sigur?

Tata îşi ridică capul şi se concentrează asupra mea, dar nu reuşesc să-i descifrez expresia.

— Bine. Atunci o să ne mai auzim diseară.

îşi bagă telefonul în buzunar şi are un zâmbet straniu pe faţă când se întoarce spre noi.

— A fost avocatul. Ai scăpat.

Scanned with CamScanner

Scaunul lui RJ scârţâie când se lasă în faţă.

— Stai un pic, ce?

— Vorbeşti serios? Cum?

Aproape mă înec când încerc să înghit.

— Au renunţat la acuzaţii. John încă nu ştie de ce. Nici măcar nu vorbise cu procurorul.

— Deci asta e tot? întreabă RJ, exprimându-mi confuzia. Fenn a scăpat?

— Aşa se pare. John o să vadă ce mai poate să afle, dar se pare că, de data asta, am avut noroc. E evident că le-a venit mintea la cap şi au realizat că n-are niciun sens să demonizeze im bun samaritean, doar din cauza propriilor lor eşecuri.

Poţi să spui că sunt un pesimist, dar mi-e greu să cred că pohţia s-a trezit de dimineaţă şi a decis să fie de treabă. Din experienţa mea, nu asta e procedura lor standard. RJ şi cu mine facem un schimb de priviri. Dacă anul ăsta ne-a învăţat ceva, a fost să ne aşteptăm la ce e mai rău.

Nimic nu e aşa simplu.

— Atunci bine.

Tata dă din cap, mulţumit.

— O să mă duc la hotel şi după, o să plec. Asta dacă nu vrei să mai stau un pic? Să mă asigur că totul e rezolvat?

— Ce? Nu, pleacă de aici, spun eu, cu zâmbetul pe
buze.

— Sau poţi să vii acasă câteva zile. Să mai uiţi de ce s-a întâmplat. Pot să-i spun

Scanned with
CamScanner

directorului că avem o problemă de familie. E valabil pentru amândoi, îi spune el lui RJ.

— E-n regulă, mi-e bine aici, insist eu.

— Şi mie, spune RJ. Doar să nu mă obligi să mă duc la cursuri. Credeam că aşteptarea telefonului de la avocat o să dureze cel puţin toată ziua. Mă pregătisem psihic pentru asta, prin urmare, n-ar trebui să fiu forţat să merg la cursuri.

Mă uit la tata şi ridic din sprâncene.

— Dacă RJ pleacă acum, poate să ajungă la ora a doua...

— Du-te naibii, spune fratele meu vitreg, aruncând cu o hârtie în mine, pe care o prind cu uşurinţă.

— Hei, nu e vina mea că tu nu eşti suspendat.

— Nu e chiar ceva cu care să te lauzi, Fennelly, mă ceartă tata, dar buzele îi tresar, amuzate. Bine, o să plec atunci.

Nu suntem genul de familie care se îmbrăţişează, în ultimii ani, abia am fost genul de familie care poate să stea în aceeaşi cameră. însă, în cinstea împăcării, mă ridic şi-l îmbrăţişez cu un braţ.

— Mulţumesc c-ai venit. înseamnă mult pentru
mine.

— Bineînţeles.

îmbrăţişarea e inconfortabilă pentru amândoi, pentru că suntem lipsiţi de practică, dar e un progres.

— Sunt aici, pentru orice ai nevoie. Şi pentru tine, RJ. Bun, haideţi c-o să plec. Dac-o să te mai gândeşti la ceva, sună-mă. Ne vedem de Ziua Recunoştinţei.

Se opreşte în uşă.

— A, şi mă aştept să veniţi amândoi în

Scanned with
CamScanner

excursia de familie de sărbători. Michelle nu acceptă un refuz.

îmi dau ochii peste cap, pentru că bineînţeles că foloseşte situaţia asta ca să negocieze o vacanţă de Crăciun.

— Da, bine, mormăi eu. Dar ştii că ăsta e şantaj.

— Spune-i s-o ia uşor cu pedichiurile mamă-fiu, intervine RJ. Şi o să avem camera noastră.

Tata încuviinţează, satisfăcut.

— Bine. Vorbim în curând.

Toţi avem ceva de învăţat din situaţia asta. Suntem nişte singuratici care încearcă să-şi dea seama cum să

trăiască unii cu alţii. Cum să creeze ceva nou, din bucăţile vechilor noastre vieţi. Am senzaţia c-o să fie haotic, dar cred că e timpul să nu mă mai opun inevitabilului. Acum, suntem o familie. Fie ce-o fi.

— A fost neaşteptat. Ce crezi că s-a întâmplat?

RJ îşi duce micul-dejun pe masa de cafea şi se aşază lângă mine, pe canapea.

— Nu ştiu. Poate e cum a spus. N-au vrut atenţie negativă?

— Cumva, am dubii.

La uşă se aude o bătaie uşoară, iar RJ se ridică, ca să răspundă.

— Hei, Fenn e aici?

E Casey.

Inima mi se opreşte când îi aud vocea.

Mă ridic şi mă uit peste umărul lui RJ. O văd arun- cându-mi un zâmbet timid. Mi-a scris ieri, întrebându-mă dacă sunt bine şi dacă am ceva noutăţi, deci presupun că Sloane i-a zis că m-am predat. Mi-am folosit toată voinţa ca să n-o sun, să nu apelez la ea pentru

Scanned with CamScanner

alinare şi s-o aud spunând că totul o să fie în regulă.

Am rezistat acestui impuls, pentru că e timpul să n-o mai trag pe Casey Tresscott în toate încurcăturile mele. Nu merită toată agitaţia asta şi nu merită nesiguranţa. Am vorbit serios când i-am spus că trebuie să mă îndepărtez de ea. I-am făcut deja atâta rău. Am rupt bucăţi ale inocenţei ei, una câte una. N-aş putea să mai trăiesc cu mine, dac-aş răni-o din nou.

Şi cu toate astea, ea e aici, la uşa mea, privindu-mă îngrijorată.

— Putem să vorbim doar noi?

RJ mă priveşte, căutând un răspuns, şi observă că încuviinţez uşor. Apoi, deschide uşa, ca s-o lase înăuntru.

— Sigur că da.

Feste o clipă, a plecat, închizând uşa în urma lui.

pintr-odată, sunt îngrozit să fiu în cameră cu ea. Mi-e ruşine de ce i-am făcut şi încă-mi simt rănile proaspete. Sunt copleşit de trecutul dintre noi, dar şi de senzaţia ca cam devenit străini. Doi oameni care au uitat cum să vorbească unul cu celălalt.

îşi aranjează bluza mov, cea supradimensionată, pe care-i place s-o asorteze cu pantaloni negri mulaţi. E una din combinaţiile mele preferate. E drăguţă şi simplă, foarte reprezentativă pentru Casey.

— Ştiu că probabil nu vrei să mă vezi, dar simt că e bine să-ţi spun în persoană ce am de spus.

— De ce nu eşti la şcoală?

Ridică din umeri.

— Răspunsul la întrebarea asta are legătură cu ce am venit să-ţi spun.

— Bine, zic eu, stângaci.

Scanned with CamScanner

Mă aşez pe marginea patului meu şi-i fac semn să ia şi ea loc. Mi se pare nepoliticos să purtăm o conversaţie de suflet peste un sendviş cu cârnat şi ouă pe jumătate mâncat.

— Tocmai m-am întors de la secţia de poliţie.

— Ce? De ce?

— Detectivul care s-a ocupat de cazul meu, Carillo parcă? Cel cu aluniţă pe frunte şi tunsoarea aia groaznică?

— Da, ştiu la cine te referi.

— M-a sunat de dimineaţă şi ne-a cerut, mie şi tatei să mergem acolo. Aşa că ne-am dus şi am vorbit cu Carillo şi şeful poliţiei. Nu-mi amintesc cum îl cheamă. Mi-au pus mai mult întrebări despre tine, Gabe şi noaptea balului.

— Da, m-am gândit că vor face asta. Ce le-ai spus?

— Exact ce le-am spus şi data trecută. Am trecut în revistă ce-mi amintesc şi ce nu-mi amintesc. Le-am povestit că mi-am amintit cum m-am oferit să duc pe cineva cu maşina şi cum e posibil ca persoana respectivă să fi purtat roz, dar n-au părut interesaţi.

Furia mă apasă pe piept. Oare chiar e aşa complicat să ia cazul în serios? Pentru numele lui Dumnezeu, o fată aproape a murit!

Casey îmi vede frustrarea şi încuviinţează.

— Crede-mă, ştiu. Sunt inutili. Mă rog, au listat toate acuzaţiile care-ţi sunt aduse şi au spus că vor să discute următorii paşi cu noi.

Mă îndrept. Dintr-odată, realizez că ştiu

Scanned with
CamScanner

în ce direcţie o s-o ia conversaţia.

— Le-am spus că, din punctul meu de vedere, în noaptea aia ţi-ai riscat viaţa ca să mă salvezi. Orice altceva ai făcut sau nu ai făcut, nu mai contează. Nu ai avut nimic de-a face cu drogurile sau cu condusul maşinii în lac. N-aveai de unde să ştii sigur ce însemna jacheta, nu aveai decât o teorie. Le-am spus că da, ai făcut o greşeală, dar nu eşti un criminal. Şi că nu mă vor convinge să depun mărturie împotriva ta.

— La naiba, Casey.

Nu pot să stau locului şi mă ridic de pe pat, trecân- du-mi ambele mâini prin păr.

— Eram pregătit să-mi asum responsabilitatea pentru ce am făcut, îi spun eu, frustrat. Nu trebuie să mă protejezi.

— îţi aminteşti ce mi-ai spus în noaptea de după petrecere, luna trecută? După ce m-ai luat pe sus, ca un om al peşterii? Ai spus c-o să fii acolo, să mă salvezi, de fiecare dată. Ei bine, asta e o stradă cu sens dublu, Fenn. Te-am protejat, la fel cum ai încercat să faci şi tu mereu cu mine.

Scanned with
CamScanner

Mă aşez pe pat, lângă ea.

— N-ar fi trebuit sa faci asta.

— Hai să cădem de acord că nu suntem de acord, spune ea, cu o urmă de zâmbet Să înţeleg că ţi-au dat vestea că renunţă la acuzaţii?

— Da, avocatul a sunat chiar înainte să vii. Am
scăpat.

— Perfect Bine. Acum că am rezolvat asta, ce vrei să auzi întâi, vestea bună sau vestea rea?

-Ce?

— Bună sau rea? Alege.

— Bună, spun eu, instinctiv, pentru c-am primit destule veşti proaste anul ăsta.

— Vestea bună e că tata recunoaşte că mi-ai salvat viaţa şi a fost de acord să ne lase să ieşim împreună, nu doar ca prieteni.

Inima mi se opreşte în piept

-Ce?

Nu înţeleg ce-mi spune.

Casev îmi ignoră şocul.

— Vestea proastă e că suntem limitaţi la plimbări cu câinii timp de o lună şi poate câte o invitaţie la cină. Evident cu tata de faţă. După asta, poate chiar seară de film. A, şi mai am veşti bune: putem să mergem împreună la Balul *Zăpezii.*Şi acum urmează o veste proastă: Lucas, Sloane şi RJ trebuie să vină cu noi şi n-avem voie să dansăm lent Dar ce nu ştie n-are cum să-l rănească.

Sunt şocat O privesc, fără să înţeleg ce se întâmplă.

— Casev, spun eu, într-un final.

Scanned with
CamScanner

— Da?

înghit nodul care-mi apare în gât.

— Ne-am luat râmas-bun.

— Ba nu, tu ţi-ai luat bun rămas şi nu-l accept. Vreau să fiu cu tine, Fenn.

îşi umezeşte buzele, apoi le strânge, nesigură.

— Tu vrei să fii cu mine?

Nodul se măreşte, sufocându-mă. Tuşesc.

— De ce eşti aşa hotărâtă să-mi dai şanse?

— Pentru că le meriţi.

încep să râd, de-a dreptul uimit de fata asta. Jur că nu reuşesc s-o înţeleg.

— Dar dac-o să facem asta, vreau să renunţi la ideea ta despre cum ar trebui să fiu. Casey cea dulce şi inocentă, care are nevoie de protecţie constantă. N-am nevoie de asta, Fenn. Nu m-ai cunoscut înainte de accident. Da, pot să fiu dulce, dar pot şi să explodez când sunt supărată. Pot să fiu inocentă, dar vreau şi să înot goală. Chiar dacă am coşmaruri uneori şi plâng din cauza unui animal rănit, nu sunt slabă.

— Ştiu, spun eu.

— Nu mai sunt aceeaşi persoană care eram în primăvară, recunoaşte ea. Simt că părţi din mine s-au schimbat. Mă simt mai puternică. Şi nu pot să merg mai departe cu tine, decât dacă mă accepţi exact pentru cine sunt, nu cine vrei tu să fiu.

Scanned with CamScanner

— Casey, eşti unul din cei mai puternici oameni pe care-i cunosc, o asigur eu, cu un zâmbet vag. Şi o să fiu alături de tine când o să le pui la punct pe afurisitele alea de la şcoală, sau când o să vrei să înoţi goală, sau când o să vrei să faci ceva sălbatic şi nebunesc. O să fiu lângă tine orice ar fi. Mereu. Aşa că da, bineînţeles că te accept pentru cine eşti. Ce nu înţeleg e cum de poţi să mă accepţi tu pe mine? Am stricat totul între noi.

— Uite ce e, ai minţit şi asta m-a rănit. Dar înţeleg şi că te aflai într-o situaţie imposibilă şi ai luat o decizie care

s-a dovedit a fi greşită. Ai recunoscut asta. Nu pot să cer mai mult de atât.

— Dac-aş fi fost o persoană mai bună, n-aş fi aşteptat

atât.

— Oricum ar fi, te iert.

Acele două cuvinte mă impactează într-un mod la care nu mă aşteptam. Simt că ies la suprafaţă, după aer. Am petrecut luni întregi încercând să ies la suprafaţă, fără să mă apropii însă de lumină, şi apoi, dintr-odată, a apărut cerul.

— Habar n-ai cât înseamnă asta pentru mine, îi spun eu, cu o voce tremurândă.

— Ba ştiu, pentru că şi eu trebuie să-mi cer iertare. Eram atât de furioasă, că nu-mi păsa dac-o să fii rănit. N-a fost corect. îmi pare rău, Fenn. Pentru Lawson şi restul lucrurilor. Aş vrea să pot îmbunătăţi situaţia, dar ştiu că nimic din ce o să spun

Scanned with CamScanner

nu schimbă ce am făcut.

Amintirea a ce s-a întâmplat e ca un pumn în stomac. Abia când a aruncat bomba aia pe mine am realizat cât de profund poate să mă taie. Cât de periculoasă poate să fie. Chiar şi când nu încearcă. Chiar dacă merit.

— Nu-mi aparţii mie, spun eu. N-am dreptul să-ţi spun ce să faci sau cu cine să fii.

Oricât de mult mi-ar plăcea să-mi plâng de milă, Lawson e cel care-mi datora ceva. El e cel care ar fi trebuit să oprească totul. Dacă i-ar fi păsat de prietenia noastră. Evident, m-am aşteptat la prea mult de la el.

— Tocmai asta e chestia, spune Casey, în timp ce mă ia de mână. De data asta, eu îţi cer o a doua şansă. Poate n-avem nicio şansă. Poate o să greşim din nou. Dar m-am săturat să mă prefac că nu vreau să fiu cu tine. Că inima nu mi se frânge de fiecare dată când o luăm în direcţii diferite.

— Casey...

Mă opresc, deoarece nu-nii găsesc cuvintele.

— Mai ai aceleaşi sentimente pentru mine? întreabă ea cu atâta speranţă, că mă destram.

— Ştii bine că da. Dar nu vreau să fiu motivul pentru care te mulţumeşti cu ceva mai puţin decât fericirea totală.

Mă strânge de mână şi are o licărire ciudată în ochi.

— Vrei să fiu fericită?

Scanned with CamScanner

— Mai mult decât orice altceva.

— Atunci hai să ne iertăm, Fenn. Hai să lăsăm noaptea balului în urmă şi să o luăm de la început. Sau mai degrabă, hai să ne întoarcem la cum eram înainte ca toate secretele şi minciunile să iasă la suprafaţă. Du-mă la Balul Zăpezii weekendul ăsta.

La naiba. Eram gata s-o fac, să-mi accept soarta. Mi-am luat bun rămas şi am lăsat-o să se bucure de o viaţă liberă de toate modurile în care o dădusem peste cap.

Dar nu pot s-o refuz. Fata asta are o putere absolută asupra mea. Sunt cu totul la mila ei.

— Bine.

Un zâmbet luminos îi apare pe faţă.

— Bine? O să fii partenerul meu?

— Bineînţeles. O să fiu partenerul tău, spun şi-i sărut mâna.

CAPITOLUL 48
CASEY

Tema este „iama a vomitat peste Antarctica” şi după, „Antarctica a vomitat peste *Regatul de gheaţă”.* Am văzut destui pinguini din hârtie cât să-mi ajungă toată viaţa şi nu ştiu cui i s-a părut o idee bună să recicleze platourile din piesa de Crăciun şi să pună decupaje de carton cu Elsa şi Anna în sanie, şi nu cu Moş Crăciun. Pentru o şcoală care primeşte anual donaţii de milioane de dolari, ai crede că vor angaja un designer scump pentru petreceri. Cu toate că aplaud pe oricine a atârnat sute şi sute de fulgi argintii din hârtie de tavan. Ăsta da devotament.

Scanned with CamScanner

— De asta iau oamenii acid, îmi spune Fenn, cu privirea fixată asupra fulgilor strălucitori de deasupra capului.

Intrăm în sală pe o melodie indie-rock veche, al cărei nume nu mi-l amintesc. Mama o punea în maşină când eram mici. îmi reaminteşte de drumul lung spre casă, de la magazinul alimentar, sau de aşteptat în maşină, ca să se termine cântecul. Nici măcar nu ştiu dacă sunt amintiri adevărate sau imaginaţia mea umple golurile poveştilor pe care Sloane mi le spunea despre ea. Dar când aud melodia, par reale, iar asta mă face să zâmbesc.

— Arăţi incredibil.

E a treia oară când îmi complimentează rochia, zâmbind la fusta ei scurtă şi cu volănaşe.

Scanned with CamScanner

Acum câteva zile, am mers cu Sloane la cumpărături la Parsons şi rochia asta simpatică argintie m-a strigat din clipa în care am văzut-o. Argintie în onoarea iubitei mele Silver, pe al cărei mormânt mic am lăsat un buchet de crizanteme săptămâna asta.

— Nu trebuie să spui asta încontinuu, zic eu, timidă.

— Ba da.

Nici el n-arată prea rău. înalt şi cu spatele lat, le arată tuturor cum ar trebui să arate un costum. Nu pot să mă opresc din a mângâia reverele lui moi şi apretate. Sunt ciudat de hipnotizante.

— Putem să plecăm oricând, dacă nu te simţi bine, îmi şopteşte la ureche, în timp ce-şi odihneşte mâinile pe şoldurile mele, dansând aproape de mine.

— Nu, mă simt foarte bine. Parcă am călătorit în timp şi avem o a doua şansă să facem lucrurile bine.

Zâmbeşte şi mă strânge la piept, mângâindu-mă pe
spate.

— Ştiu ce vrei să spui. Nu credeam c-o să mai vin la vreo petrecere şi clar nu m-am gândit c-o să venim împreună.

— M-am gândit...

-Da?

Fenn priveşte în jos, ca să-mi întâlnească privirea.

— Unde am greşit prima oară.

— Bine...

E îngrijorat şi pe bună dreptate. Doar ne-am promis că, dacă o să ne dăm o a doua şansă, o să lăsăm trecutul în urmă. N-o să ne aruncăm greşelile

Scanned with
CamScanner

în faţă de fiecare dată când ne certăm. Acum operăm dintr-o zonă fără pic de vinovăţie.

— Trebuie să fim de acord să avem încredere unul în celălalt cu adevărul.

Umerii i se relaxează.

— Sună rezonabil.

— Aş prefera ca cineva să fie sincer cu mine, decât să încerce să-mi cruţe sentimentele, ştii ce spun?

— La fel şi eu.

— Există un anumit grad de manipulare în reţinerea informaţiilor. Nu-mi place să mă simt controlată. Şi niciodată nu vreau să te fac nici pe tine să te simţi aşa.

Fenn mă sărută pe creştetul capului.

— îţi dau cuvântul meu că niciodată n-o să te mai dezamăgesc.

— Ai voie să greşeşti uneori, îi reamintesc eu, tră- gându-l în joacă de rever. Doar că hai să încercăm să nu mai facem aceleaşi greşeli de două ori.

Privirea i se duce peste umărul meu.

— Fără să aibă nicio legătură cu subiectul, cât crezi că o să stea Sloane cu ochii pe noi?

Mă uit în direcţia în care se uită şi el şi îi vedem pe Sloane şi pe RJ monitorizându-ne în mod suspicios în mulţime.

— Nu e deloc subtilă, nu-i aşa?

— Ca o sirenă aeriană.

Pufnesc şi ne îndepărtăm, uşor, de privirile lor invazive.

— O să ajungă şi-n punctul ăla. Sloane are nevoie doar de puţin timp să proceseze noul

Scanned with
CamScanner

normal şi să aibă din nou încredere în tine.

— Cred că subestimezi cât de mult îi place să nu mă placă.

Da. Ei doi sunt departe de a fi prieteni din nou. Oricât de mult a vorbit Sloane despre iertare în ultimul timp, nu e pregătită să aibă încredere în Fenn, cel puţin nu

38
1
%

când vine vorba de mine. Chiar şi aşa, e îndeajuns c-a fost de acord să nu mă bată la cap pentru că ne-am împăcat.

— Dacă te consolează cu ceva, anul viitor o să meargă la colegiu. Nici măcar Sloane nu poate să aibă ochi peste tot.

Fenn îmi aruncă o privire sceptică şi adorabilă. Sloane a reuşit să-l sperie de moarte. Presupun că pentru asta sunt surorile mari.

— Apropo de avut încredere din nou în oameni...

Umerii lui se încordează. Fenn ştie exact ce o să spun şi-şi dă ochii peste cap, frustrat.

— N-ai decât să te superi cât vrei, îl tachinez eu.

— Hai să nu stricăm o noapte frumoasă.

Vocea lui e obosită.

— îmi pare rău, dar nu poţi să mă ierţi pe mine şi încă să fii supărat pe Lawson.

— Ba da, pot.

— Fenn.

— Pot să fac mai multe lucruri în acelaşi timp.

Scanned with
CamScanner

E enervant.

— Ce mai contează? Suntem împreună. Tu eşti cel pe care-l vreau. Nu poţi să-l ierţi?

— Nu e vorba de gelozie, insistă el.

— Atunci despre ce e vorba?

Vocea lui Fenn devine mai agitată.

— A trădat prietenia noastră. Eu niciodată nu i-aş fi făcut aşa ceva.

— Poate nu premeditat...

Primesc o privire dojenitoare pentru asta.

— Case, mie nu-mi datorai niciun fel de loialitate. Nu eram împreună. Dar Lawson îmi datora asta. Aşa că nu, nu pot să-l iert.

— Nu e ca şi cum mi-a făcut curte, pur şi simplu s-a întâmplat, spun eu, în timp ce duc o bătălie interioară intre vinovăţie şi frustrare.

— îmi pare rău, dar nu cred asta. Lawson e un nemernic manipulator. Tot ce face e să provoace daune cât mai mari. Poate să se ducă naibii.

Starea lui Fenn se strică şi e evident că n-o să ajungem la un compromis în seara asta, aşa că renunţ. N-are sens să stricăm toată noaptea din cauza asta. Mai bine mai las să treacă ceva timp, când rana n-o să mai fie aşa proaspătă şi o să poată gândi mai limpede.

Luăm o pauză de la dans şi Fenn se duce să ia câteva băuturi, în timp ce eu mă duc la toaletă. Când ajung la uşile duble, Gray Robson mă prinde din urmă şi-mi aruncă un zâmbet stângaci. Arată ca o vedetă de cinema, proaspăt ras şi în costumul lui negru.

— Casey? Bună.

— Bună, îi zâmbesc eu.

— Eu... Ai vorbit cu Jaz în ultimul timp?

Scanned with
CamScanner

La naiba. Jaz mi-a spus săptămâna asta că Gray a tot insistat să-şi oficializeze relaţia şi că nu vrea. Regret că le-am făcut cunoştinţă. Mai ales acum, când simt privirea ucigaşă a lui Bree îndreptată spre mine şi spre Gray. Stă la masa cu băuturile, împreună cu Ainsley, şi chiar dacă nu e cea mai isteaţă, până şi Bree ştie că iubitul ei pune la cale ceva.

— Vorbesc cu ea în fiecare zi la şcoală, spun eu, înainte s-o iau spre ieşire. îmi pare rău, putem să vorbim mai târziu? Trebuie să merg la toaletă.

Vocea lui joasă şi frustrată mă opreşte.

— Poţi să-i spui să mă sune, te rog?

Răspunsul meu e lipsit de orice urmă de simpatie.

— Du-te să dansezi cu iubita ta, Gray, îi spun, după care ies.

Sunt la jumătatea holului, când aud paşi în urma mea. Pentru numele lui Dumnezeu. Când mă întorc, mă aştept să-l văd pe Gray.

însă nu e el.

îngheţ pe loc.

— Bună, spune Lawson.

Inima începe să-mi bată cu putere, ca o maşină de curse, în timp ce se apropie de mine. Ca şi Fenn, ştie să poarte impecabil un costum. Şi sunt uimită să văd că s-a tuns, iar şuviţele şatene nu-i mai ajung la umeri, ci acum sunt până la urechi.

N-am mai vorbit de la noaptea petrecută în seră. N-am ştiut ce să-i spun şi e evident că nici el, pentru că n-a încercat să mă contacteze.

— Hei. Ce mai faci?

— Minunat, zice el, şi-mi aruncă un zâmbet

Scanned with
CamScanner

jucăuş. Când fac eu altcumva?

Văd dincolo de răspunsul lui de faţadă.

— Eşti un mincinos groaznic, Lawson.

— De obicei nu. Asta se întâmplă doar în preajma ta, Casey.

Nu ştiu de ce, dar pulsul mi-o ia razna când îl aud.

— Am încercat să vorbesc cu Fenn în numele tău.

— Bineînţeles c-ai făcut-o, dar nu e cazul. Are tot dreptul din lume să mă urască.

Lawson se apropie, iar vocea lui devine mai joasă.

— Am venit aici doar ca să văd cum mai eşti tu. Nu ţi-am scris după noaptea aia, ca să văd dacă eşti bine. A fost greşit din partea mea.

— Am fost bine. încă sunt.

Un zâmbet blând şi trist îi apare pe buze.

— Bine. Asta e bine.

Se îndepărtează.

— Asta e tot ce voiam.

Mai face un pas in spate.

— Mă bucur că lucrurile s-au legat pentru voi doi.

— Mulţumesc, şoptesc eu.

— Ai grijă de Bishop. Cineva trebuie s-o facă, acum că am fost exilat.

Simt un fior de vinovăţie.

— Lawson...

— Glumeam, Tresscott. E doar o glumă.

începe să meargă în direcţia opusă, după care se opreşte din nou, întorcându-se spre mine. Nu reuşesc să-i descifrez expresia.

— Pot să te întreb ceva?

— Sigur.

— Tu şi cu mine...

Scanned with
CamScanner

Arată de parcă-şi muşcă obrazul din interior.

— A fost ceva... aleatoriu? N-au fost implicate sentimente, nu?

Ezit.

— N-au fost implicate sentimente, confirm eu.

Lawson încuviinţează.

— Da. Bine. Am fi putut fi prieteni. îmi pare rău c-am stricat asta.

Regretul îi apare pe faţă, după care dispare în spatele uşilor.

Are dreptate. Chiar am fi putut fi prieteni. Dau la o parte această idee tristă şi ajung, în sfârşit, la toaleta fetelor.

Când ies, peste un minut, dau de Lucas, care iese din toaleta băieţilor.

— Ce surpriză să te întâlnesc aici!

îi apar gropiţele în obraji.

Scanned with
CamScanner

Chiar că surpriză.

Râdem şi ne întâlnim în mijlocul holului. Practic, Lucas a venit la dans cu noi. El a venit la Ballard cu Fenn şi RJ, iar eu am venit cu maşina cu Sloane, dar abia l-am văzut de când am ajuns aici.

— Cum a fost misiunea ta? Ai dat ce aveai de dat?

Lucas pufneşte.

— Nu mai vorbi de parcă e ilegal.

— Dar nu e?

— Toate informaţiile pe care le-am strâns pentru tipii ăştia se găseau deja pe internet. N-a trebuit să sparg nimic.

— Sigur că da, cum să nu. Nu-mi vine să cred că sunt prietenă cu un infractor.

— Casey, draga mea, eşti prietenă cu mulţi infractori, răspunde Lucas, râzând.

Şi eu râd, pentru că are dreptate. Toţi băieţii de la Sandover au comis o infracţiune.

— Dac-ar trebui să-mi aleg favoriţii dintre toţi infractorii pe care-i cunosc, tu ai fi în top trei, spune eu, cu generozitate.

Mă întind să-i aranjez butoniera, care e puţin strâmbă.

— Mulţumesc, spune el.

— Ce drăguţă e, îi spun eu, atingând butoniera.

Degetele mi se plimbă peste petalele moi ale trandafirului, o nuanţă de roz aprins care...

Pot să te duc eu cu maşina.

Degetele îmi îngheaţă. Mă uit la trandafirul roz şi gâtul mi se usucă din cauza senzaţiei de déjà-vu.

Sigur nu te deranjează?

Scanned with CamScanner

Bineînţeles că nu. Oricum sunt gata de plecare, începe să mă ia durerea de cap, nu ştiu de ce. Doar m-am hidratat.

Bine, hai că mă grăbesc, promite Lucas. Nu trebuie decât să-i las asta lui Gabe, după care putem s-o luăm spre casă.

Groaza mă străpunge şi mă lasă fără cuvinte pe moment.

— Casey, eşti bine? întreabă Lucas îngrijorat.

Mă îndepărtez de el. Respir greoi şi îmi lipesc spatele de dulapurile metalice şi reci, care sfârâie la contactul cu pielea mea încinsă.

— Tu ai fost, spun eu.

Şi mai multe amintiri ies la suprafaţă, în mintea mea haotică.

Casey, trezeşte-te! Ce naiba ai luat?

Mă priveşte neliniştit.

— Ce vrei să spui?

— Tu ai fost. Tu ai intrat cu maşina în lac.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 49 CASEY

Chiar dacă n-am o imagine clară cu Lucas la volanul maşinii şi cu mine punându-mi centura de siguranţă pe scaunul pasagerului, panica ce-i umple ochii e singura confirmare de care am nevoie.

— Tu ai fost, spun eu, pentru a treia oară.

Aceste trei cuvinte îmi domină, acum, vocabularul, în timp ce creierul încearcă să înţeleagă de ce Lucas ar face aşa ceva.

însă el a fost. Purta exact acelaşi costum, cu acelaşi trandafir pus la rever. Mă rog, nu fix acelaşi trandafir. Cel din noaptea balului s-a ofilit acum câteva luni. Dar îmi amintesc rozul aprins. Şi-mi amintesc că m-am întins să-i îndrept butoniera, pentru că era strâmbă. Exact cum am făcut şi acum.

îmi amintesc că simţeam c-o să-mi explodeze capul, aşa că, atunci când Lucas a spus că trebuie să rezolve ceva pentru fratele lui, m-am oferit să-l duc cu maşina.

îmi amintesc că am mers spre parcare şi am deschis maşina, şi îmi simţeam capul din ce în ce mai greoi.

— Ţi-am spus că mă doare capul. Mă durea prea tare ca să pot conduce, spun eu, în timp ce respir greoi.

Broboane de sudoare îi apar lui Lucas

Scanned with
CamScanner

pe frunte. Nu spune nimic. Doar mă priveşte, de parcă a văzut o fantomă. Stă nemişcat, ca o statuie.

— Mi-ai luat cheile. Ai spus c-o să ne ducem repede până la debarcader şi, după, o să conduci până acasă.

Capul începe să-mi zvâcnească, exact ca-n noaptea aia.

— Nu ştiu de ce ai pierdut controlul maşinii. Eu... încerc să pun informaţiile cap la cap. Drogul pe care mi l-ai dat îşi făcuse deja efectul...

— Nu te-am drogat, spune Lucas, albindu-se la faţă. Dumnezeule, Casey! Crezi că te-am drogat?

— M-ai drogat, spun eu, absentă. De asta te-ai oferit să conduci...

— Ba nu. Am condus pentru că nu te simţeai în stare, protestează el.

— Şi după, ai pierdut controlul maşinii şi am ajuns în lac. Şi m-ai lăsat în maşină şi ai fugit.

— Ba nu, nu aşa s-a întâmplat.

Urechile îmi ţiuie. Dintr-odată, simt o explozie de durere în frunte, după ce m-am lovit de bord. Durerea fantomă mi se întinde în piept, de la vânătaia diagonală lăsată de centura de siguranţă, care m-a ţinut blocată, în timp ce apa umplea maşina şi rochia îmi devenea lichidă.

Abia îmi simt buzele când vorbesc.

— Atunci cum s-a întâmplat?

— Am crezut că ai murit.

Mărturisirea lui, presărată cu suferinţă şi ruşine, răsună pe hol. Declanşează un val de furie fierbinte, care-mi vibrează în degete.

— Ce s-a întâmplat în maşina aia, Lucas?

— Totul a început înainte să ne suim în maşină, spune el.

începe să se mişte haotic. Privirea îi fuge, ca şi cum o s-o ia la goană sau o să mă atace în orice clipă.

389

Scanned with CamScanner

— Gabe vindea droguri la dans, dar Mila se ţinea numai după el, iar el voia sa plece acasă cu ea. Să se cupleze. Trebuia să se întâlnească cu Fenn, dar i-a murit telefonul, aşa că mi-a zis să-i spun lui Fenn că planurile s-au schimbat. Mi-a dat marfa lui şi m-a rugat s-o duc la debarcader. De obicei, o ascundea sub o scândură de acolo, de fiecare dată când venea la Ballard.

Lucas se opreşte fix în faţa mea. Toate instinctele mele urlă să plec cât mai departe de el, cât încă mai pot, dar vreau să ştiu ce mai poate să-mi spună despre bal. Şi simt îngrozită de ce ar putea să se întâmple dacă o să plec şi o să vină după mine.

— i-am împrumutat geaca şi era gata de plecare. Nu**-l** găseam pe Fenn, aşa că i-am scris un mesaj, să nu se mai vadă cu Gabe, dar nu l-am mai trimis, pentru că m-ai întrerupt şi am uitat. M-ai întrebat unde mă duc şi ai spus că e prea departe s-o iau pe jos până la debarcader. Te-ai oferit să mă duci cu maşina. Ai spus că oricum voiai să pleci, pentru că te durea capul.

— Pentru că m-ai drogat.

— N-am făcut aşa ceva, spune el, cu pumnii strânşi şi faţa plină de anxietate. îţi jur, Casey, n-am făcut aşa ceva. Orice ai luat, sau ţi s-a dat, s-a întâmplat înainte să ne suim în maşină împreună. Deja când ne-am pus în mişcare, erai dusă. Nu mai puteai să-ţi ţii ochii deschişi. Iniţial, am crezut că ai o migrenă. îţi tot acopereai

Scanned with CamScanner

ochii, de parcă te dureau de la lumină. Te-am pus pe scaunul din faţă, ca să leşini în parcare, şi am încercat să te ţin trează tot drumul spre debarcader.

îşi ridică ambii pumni la frunte.

— Dintr-odată, am avut o senzaţie groaznică, că nu ai de fapt o migrenă. M-am întrebat chiar dacă n-ai suferit o contuzie la dans. Mă tot întindeam, să-ţi verific obrazul, spunându-ţi să nu adormi. Afară era prea întuneric.

Ara pierdut controlul şi maşina a alunecat. Dintr-odată, parbrizul era acoperit cu apă.

Lucas se lasă în jos, lipindu-se de dulapuri.

— îţi curgea sânge pe frunte. Apa intra în maşină. Nu te mişcai. Am încercat să-ţi găsesc pulsul, dar n-am simţit nimic. Absolut nimic, Casey. Am crezut c-ai murit, spune el, în timp ce-şi ţine genunchii în braţe.

Mă îndepărtez de el, şocată.

— Şi m-am panicat foarte tare. Tata m-ar fi omorât, la propriu, dac-aş fi fost arestat pentru c-am intrat cu maşina în lac, cu o fată drogată şi moartă, în timpul balului. Şi ar fi spus că eu ţi-am dat ceva. Ce puteam să fac? Apa intra aşa repede. Şi tu erai deja dusă. Cel puţin asta am crezut. îţi jur că ţi-am tot căutat pulsul. Niciodată nu te-aş fi lăsat în urmă, dac-aş fi ştiut că trăieşti.

îmi aruncă o privire disperată, presărată cu suferinţă. Eu stau lipită de dulapurile din partea opusă, cu o apăsare în piept şi respirând superficial. Acum sunt lipită de locul ăla. Nu pot să mă mişc, nici dac-aş vrea, din cauza senzaţiei fantomă cu apa care mi se urcă pe picioare.

— Geaca mi se prinsese de centura de siguranţă şi nu reuşeam s-o scot, aşa c-am dat-o jos. Am luat geanta lui Gabe şi am ieşit naibii de acolo.

Scanned with
CamScanner

Am fugit cât de repede am putut la drumul principal şi am luat un Uber din faţa porţilor de la Ballard. Când am ajuns înapoi la căminul din Sandover, supraveghetorul m-a prins pe scări. Eram ud leoarcă şi arătam foarte vinovat. M-a pus să deschid geanta şi ce mai puteam să spun atunci? I-am zis că drogurile îi aparţineau lui Gabe.

Lucas îşi muşcă buza de jos. Pare c-o să izbucnească în plâns.

— Nu voiam să fiu pedepsit din cauza asta. Dar ştiam că Gabe o să fie furios pe mine, aşa că l-am implorat pe tata să nu-i spună că eu l-am dat de gol. Nu ştiu ce i-a

spus. Gabe a dispărut şi eu eram acolo.

Şi tu... tu credeam c-ai murit.

— Lumini roşii, şoptesc eu.

Lucas îşi ridică privirea.

-Ce?

— Vezi vreodată lumini roşii?

— La ce te referi?

— Eu le văd. în fiecare noapte. Pentru că m-ai lăsat acolo.

Se ridică în picioare şi vine spre mine.

— Ştiu. Dumnezeule, ştiu.

Lucas îşi pune mâinile într-o parte şi alta a feţei mele, lipindu-le de dulap.

— îmi pare aşa rău, Casey. Am dat-o-n bară rău de tot. M-am panicat. Dar niciodată n-am vrut să fii rănită. A fost un accident...

— M-ai lăsat să mor, Lucas, spun şi-l împing.

Scanned with
CamScanner

— Credeai că eşti deja moartă. Mă ştii, Casey. Ştii că nu te-aş răni niciodată.

— Dar ai făcut-o. Şi ai ţinut totul secret toate lunile astea! M-ai lăsat să mă torturez şi să mă gândesc obsesiv la ce s-a întâmplat în noaptea aia. Ba chiar te-ai prefăcut că mă ajuţi, când ţi-am spus ce mi-am amintit! *Poate a fost o fată,* îl imit eu, pufnind.

Lucas mă prinde de braţ, înainte să plec.

— îmi pare rău. Te rog, nu pleca. Am nevoie să mă
crezi.

— Dă-mi drumul, spun eu.

— L-ai iertat pe Fenn, spune el, implorându-mă şi strângându-mă prea tare de braţ. Asta înseamnă că poţi să mă ierţi şi pe mine.

— Dă-mi drumul...

Nici nu apuc să termin propoziţia, că, dintr-odată, e dat la o parte.

Inima îmi bate cu putere când îi văd pe RJ şi pe Fenn ţinându-**l** pe Lucas de umeri. Sloane trece de ei şi mă ia în braţe.

Lucas nu se opune. Muşchii lui cedează, până când aproape cade din picioare. RJ îl

Scanned with CamScanner

ridică la loc, dar nu într-un mod violent. Nu ştiu cât au auzit din conversaţie, dar am senzaţia că înţeleg că Lucas nu reprezintă un pericol pentru nimeni.

Simt cum mă cuprinde tristeţea când ni se intersectează privirile.

— îmi pare rău, Case, şopteşte el.

— Ştiu, spun eu.

Pentru că văd cum remuşcarea şi ruşinea practic îi ies prin piele. Nu reuşeşte să-şi concentreze privirea, în timp ce se leagănă pe picioare.

Ce mi-a făcut e groaznic, nimeni nu poate să nege asta. Dar îl cred când spune că n-ar fi plecat dac-ar fi crezut că trăiesc.

Cu toate astea, încuviinţez când Sloane spune c-o să sune la poliţie. Abia când îmi zice că poliţia e pe drum, reuşesc să expir şi să nu-mi mai înfig unghiile în palmă.

Scanned with CamScanner

CAPITOLUL 50
SILAS

.

Acum, când o privesc, nu ştiu cum am suportat-o pe Amy atâta timp. Mereu a fost aşa nesigură pe ea. Paranoică. Chiar şi în seara asta, la câteva săptămâni după ce ne-am despărţit, tot nu rezistă să-mi arunce priviri, când are impresia că n-o văd. E aşa evident. Are impresia că deţine puterea, pentru că m-a evitat toată noaptea, dar asta nu e o pedeapsă, când ştiu că, de fapt, e obsedată de mine. E aşa pueril comportamentul ei, că-mi vine să vomit.

— O să mai fie vreo petrecere la care să mergem şi la care Casey să nu declanşeze o vânătoare? îi spun lui Lawson, care stă lângă mine.

Acum câteva momente, am avut senzaţia de déjà-vu. O fugă frenetică, ca să se afle unde e sora lui Sloane, care mereu pare să dispară. La fel a fost şi anul trecut. Doar că de data asta, Lucas a fost escortat afară din clădire de doi ofiţeri în haine civile.

— Nu credeam că Lucas e genul. Cât de rece să fii, să laşi o fată blocată într-o maşină care se scufundă?

Lawson abia mormăie un răspuns. încă are vânătăi de la altercaţia cu Fenn. Arată mai rău decât atunci când a fost prins la

Scanned with CamScanner

colţ de fratele mai mare al tipei pe care a dus-o în Bahamas şi a lăsat-o în aeroport, pentru că s-a îmbătat şi s-a urcat în avionul privat al altcuiva.

— Ce crezi c-o să i se întâmple acum? întreb eu.

Lawson ridică din umeri şi mai ia o gură din sticlă.

— încă-ţi mai plângi de milă? întreb eu, zâmbind.

De la bătaia cu Fenn, mica gaşcă a lui RJ şi Sloane nu-l mai bagă-n seamă. Sincer să fiu, eu nu văd care e problema. Pot să se ducă toţi naibii. M-am săturat de ei şi de ranchiunile lor. Şi de cum pun toate certurile la inimă şi-şi abandonează prietenii. Uită-te la mine şi la Lawson. Ne-am certat în faţa unui bar, ne-am aruncat nişte cuvinte dure şi apoi am lăsat totul în urmă. Sloane şi amicii ei ar trebui să ne urmeze exemplul. Şi dacă nu pot, cine are nevoie de ei?

Dar Lawson e ca un câine abandonat pe marginea drumului, uitându-se cu jind la maşina care pleacă.

— Pot să se ducă naibii. Cui îi pasă?

— La cum stau lucrurile, cred că nici măcar n-ar face pipi pe mine dac-aş lua foc.

— Atunci treci peste. Ce rost are să fii deprimat din cauza unor oameni care nu contează?

Lawson ridică din nou din umeri şi mai ia o gură din
sticlă.

— Erau prietenii mei.

Ce să zic! Mă deprimă. Dac-o să mai stau mult aici, e posibil să mă arunc de pe acoperiş.

îi văd pe Mila şi Oliver la masă cu alţii de la Ballard şi mă duc la ei, sătul de depresia lui Lawson. Traversez ringul de dans şi Mila e prima care mă vede. Mă cheamă la ei şi mă întâmpină cu un zâmbet.

— Silas.

-Mila.

Arată bine. Sunt surprins că supraveghetorii au lăsat-o să poarte decolteul ăsta. Sânii i se revarsă din

Scanned with
CamScanner

rochia roşie şi mulată. Uitasem cât de sexy poate să fie Mila atunci când vrea. Deşi nu pare să primească atenţia pe care o vrea de la Oliver. Ea se uită la el, în timp ce el vorbeşte cu prietenii lui.

— Nu ştiu ce i-ai făcut lui Amy, dar cred c-a fost o îmbunătăţire, spune ea, cu un zâmbet răutăcios.

— Dacă spui tu. Relaţia aia se terminase demult.

Oliver râde.

— Omule, te urăşte. Aş fi atent la băutură, c- ar fi în stare să-ţi strecoare otravă în ea.

— E posibil să-mi placă, dacă aşa, dansul o să se termine mai repede.

Toţi râd, dar eu nu glumesc decât pe jumătate. în fiecare an, uit cât de insuportabil de jalnice sunt chestiile astea. Şi previzibil de dezamăgitoare.

— Clar mi-am pus pantofii greşiţi, spune Mila şi-şi pune picioarele la mine-n poală, bosumflată. Dă-mi-i jos, te rog. Ia un cuţit de unt şi taie-mi gleznele.

îi zâmbesc.

— Nu pot să te las să te plimbi pe aici desculţă.

— Decât dacă vrei să faci herpes, spune Oliver.

Dumnezeule, aş da orice să fiu din nou la Ballard. Să scap de şcoala aia de rataţi. Cred că locul ăla a reuşit să mă tragă în jos, la nivelul său. Nu ştiu cum o

Scanned with
CamScanner

mai supravieţuiesc un semestru, fără să-mi scadă IQ-ul.

Dintr-odată, expresia Milei devine ciudată. îi urmăresc privirea, spre RJ şi Sloane, care tocmai au intrat din nou ca să ia geanta ei şi geaca lui de la masă.

— Dumnezeule, nu şi tu! spun eu, când văd expresia plină de dorinţă.

— Taci, spune ea, lovindu-mă în stomac. N-ai loc să vorbeşti.

— încă mai tânjeşti după cel care ţi-a scăpat? spune Oliver, în timp ce se fereşte de lovitura ei. Vezi că vine aici. Repede, arată-i sânii.

Sloane se uită prin mine când ea şi RJ trec pe lângă masa noastră. Apoi, se uită la Mila şi zâmbeşte.

— Sărută bine, nu-i aşa? întreabă ea şi-l ia pe RJ de
mână.

Mila se întoarce, furioasă, şi-şi ia picioarele din poala mea. Dacă privirile ar putea să arunce cu pumnale, Sloane ar fi moartă.

Oliver râde ca un idiot.

— Care a fost treaba?

— Ce afurisită!

Oliver insistă.

— Ce, l-ai sărutat pe RJ? Când s-a întâmplat asta? Mila îşi dă ochii peste cap şi-şi muşcă obrazul pe
interior.

Scanned with
CamScanner

— A fost la petrecerea de la cămin de săptămâna trecută, nu mai ţii minte? S-a dat la mine toată seara, după care ne-am sărutat puţin.

Fundaşul de la Ballard pufneşte în râs.

— La naiba, ce amuzant! Eu unde eram?

— Săptămâna trecută? intervin eu, confuz. Erau împreună atunci.

Şi dacă-mi amintesc bine de la antrenamentul de înot, RJ a subliniat că relaţia lor e indestructibilă.

— Se pare că Sloane a organizat totul, şuieră Mila, printre dinţi încleştaţi.

— De ce? întreabă Oliver.

— Ca să pic de proastă. Pentru că Sloane e o persoană nasoală.

— Serios?

Nu vreau să râd de ea, dar e trist.

— Nu te saturi să tot vrei tot ce are Sloane?

Mila îmi arată degetul mijlociu.

— Nu te-ai săturat s-o tot vrei pe Sloane?

— Omule, ţi-a spus-o! intervine Oliver.

Scanned with
CamScanner

Ce copilăros.

—■ Acestea fiind spuse, cred că e momentul pentru încă un pahar, spun eu, ridicându-mă.

Mila mă loveşte peste picior.

— Adu-mi şi mie unul.

— Du-te să-ţi iei singură.

Zâmbeşte la auzul provocării şi se ridică lent în picioare.

— Ştii ce, cred că-mi place acest nou Silas.

— Bravo ţie.

Oliver e distras de un amic şi o roagă, absent, pe Mila să-i aducă şi lui ceva de băut. Mila şi cu mine mergem la masa cu băuturi şi luăm câteva sticle de apă minerală. E al naibii de cald aici şi începe să miroasă ca un tomberon plin cu sticle sparte de parfum şi apă de colonie, care se încing pe o alee, în spatele unui restaurant de fast food.

— Ce au jucăriile lui Sloane de te fac aşa geloasă? o tachinez pe Mila.

— Cred că e fascinant să delirezi în halul ăsta, răspunde ea. Cum e să trăieşti în capul tău?

— Cât de departe aţi ajuns?

încerc să-mi opresc un râset, dar îmi tot imaginez cât de ridicol a arătat Mila, crezând c-are o şansă cu RJ.

— Doar vârful, sau...?

— Du-te naibii.

Se îndreaptă spre alcovul care duce spre vestiar. Mă tentează s-o urmez.

— Ştii că eşti obsedat de ei.

îi admir fundul de sub materialul roşu şi mulat al rochiei.

Scanned with
CamScanner

— Nu eu am fost prinsă în fetişurile lor de joc pe roluri.

— Ai vrea tu.

— Dac-aş fi vrut-o pe Sloane, aş fi putut s-o am. Nu merită bătaia de cap.

O împing, uşor, pe Mila în alcovul întunecat, cât să nu ne vadă mulţimea din cameră. Mila mă fixează cu privirea. Mă provoacă. Mă testează.

— Şi Amy? Şi ea îţi dă bătăi prea mari de cap?

O lipesc de peretele rece şi îmi înfig mâinile în şoldurile ei suple.

— Presupun că mă plictisesc uşor.

— Acum eşti plictisit?

— Nu încă.

îi acopăr gura cu a mea şi-i separ buzele cu limba. Corpul ei se lipeşte de al meu şi îmi răspunde la sărut. Mă zgârie uşor pe cap, în timp ce limba ei o tachinează pe a mea.

Cred că o parte din mine mereu a considerat-o pe Mila atrăgătoare. în ciuda a ce crede Amy, nu m-am uitat la altcineva cât eram împreună. Nici nu mi-ar fi trecut prin minte atunci să mă gândesc la Mila Whitlock, dar acum, situaţia s-a schimbat.

Când oftează uşor, îi despart picioarele cu genunchiul şi mâna îmi alunecă sub rochia ei. Se îndreaptă spre zona încinsă a coapsei ei interioare. Până în locul care o face să mă muşte de buză.

Mâna îmi alunecă în chiloţii ei şi o pătrund cu un deget, apoi găsesc locul care-i face picioarele să tremure. E aşa udă.

— De unde a apărut acest Silas? spune ea, cu răsuflarea tăiată.

Nu-i răspund. îmi frec mâna de clitorisul ei şi o fac să respire sacadat.

Mila mă muşcă de gât.

— Te prefaci că sunt Sloane?

— Contează?

O mai pătrund cu încă un deget, şi mai

Scanned with
CamScanner

adânc.

— Tu te prefaci că sunt RJ. Sau Duke. Sau orice altă persoană pe care Sloane o are şi tu nu.

Mila îşi arcuieşte spatele. Mă trage de cămaşă, de jachetă. Mă îndeamnă să continui.

Cu colţul ochiului, îl văd pe Oliver trecând pe lângă intrarea în alcov. Chiar dacă nu ne observă, nu încerc să rămân nedetectat şi nu-mi încetinesc mişcările. însă Mila simte că ceva e diferit şi deschide ochii. Tocmai lângă colţul unde suntem, îl auzim pe Oliver întrebând dac-a văzut-o cineva.

Mile îşi trece limba peste buza de jos. începe să-mi călărească mâna, ridicându-şi genunchiul în jurul şoldului meu. Umerii îi sunt lipiţi de perete.

E cel mai sexy lucru pe care l-am văzut vreodată. Degetele mele sunt în tipa asta, în timp ce partenerul ei e la doar câţiva metri distanţă şi nu ştie ce se întâmplă.

Se pare că noaptea asta n-a fost chiar o pierdere totală de timp.

CAPITOLUL 51
LAWSON
îhnril

M-am săturat. M-am săturat de muzica oribilă şi de vocile continue. Mă simt blocat ca într-un stup. Oricum toată lumea de care-mi place a plecat deja. Sau în cazul lui Silas, a dispărut cu totul. Habar n-am unde s-a dus.

Aşa că m-am săturat. Sunt pregătit să plec. în timp ce-mi fac drum printre obstacolele dansatoare şi vorbitoare, încerc

Scanned with
CamScanner

să nu mă gândesc la tot ce s-a întâmplat în seara asta. Cum ar fi modul public în care Fenn şi gaşca lui m-au ignorat sau conversaţia tensionată pe care am avut-o cu Casey pe hol.

Sau faptul c-a ezitat.

Nu vreau să mă gândesc la asta prea mult, să mă întreb dacă înseamnă ceva. Pentru că bineînţeles că nu înseamnă. Probabil mi-am imaginat totul.

Ba nu.

Pot să mă conving de o mulţime de lucruri, dar nu şi de asta.

Casey a ezitat când am întrebat-o dacă simţea ceva pentru mine.

— Ai grijă, mă ceartă cineva, când intru în ea.

— îmi cer scuze.

Când ne privim, o recunosc pe Amy.

— Cum zici tu, bombăne ea.

— Amy, arăţi bine, spun eu.

Scanned with
CamScanner

Şi chiar aşa e. Rochia de culoarea bronzului îi scoate în evidenţă nuanţele verzi din jurul irişilor ei de un căprui deschis. În lumina fluorescentă a holului, părul îi pare puţin roşcat. L-a aranjat în valuri lejere, care-i cad peste umeri. Arată bine, te face să vrei să-ţi plimbi degetele...

Inspir adânc.

— Cum să nu, spune ea sarcastic, încercând să treacă de mine. Să ai o noapte bună, Lawson.

— Tu ai fost? spun eu.

Amy se opreşte şi-mi aruncă o privire iritată.

— Cum adică?

Rămân cu gura deschisă când mă uit la faţa ei pistruiată. Nu se întâmplă des, dar de data asta, m-a lăsat mască.

— A, da...

Mă opresc ca să-mi revin şi să mă gândesc care e cel mai bun mod să formulez ce vreau să spun.

— Nu mă înţelege greşit, dar... tu mi-ai făcut sex oral la bal?

Urmează o tăcere de mormânt.

Amy mă priveşte surprinsă. Dar ochii... îşi mută privirea repede, dar cred că văd o licărire de panică înainte să facă asta.

— Du-te naibii, Lawson.

îşi dă părul peste umăr şi se duce înăuntru.

Se pare c-am greşit.

Dau la o parte gândurile nebuneşti şi îmi chem o maşină. Nu trece mult şi sunt

Scanned with CamScanner

înapoi la Sandover, plim- bându-mă prin curte cu o sticlă de şampanie într-o mână şi una de gin în cealaltă, pentru că mă simţeam sufocat în camera mea.

Nu am o direcţie anume, aşa că ajung pe terenul de fotbal. O întindere mare şi goală, înconjurată de tribune pe

Scanned with CamScanner

care pot să le umplu cu fantasmele mele. Toate privirile lor dezamăgite sunt fixate asupra umerilor mei lăsaţi. Mă duc în centrul terenului, în întunericul vast. Spaţiu deschis, îmi las capul pe spate şi inspir stele, după care am o ceartă cu gravitaţia şi cad în confortul moale şi înţepător al ierbii.

Unde mi-a fost mintea? Aveam un singur lucru de făcut. Să n-o dezvirginez pe tipa care e sufletul pereche al prietenului meu.

Partea proastă e că ştiam mai bine de atât. Nu aveam de ce s-o corup şi să profit de sinceritatea ei. Pentru c-aş fi putut să mă opresc. A fost un moment când am fi putut fi prieteni. Doar că nu sunt capabil să nu fiu o dezamăgire totală.

Sloane mă ura înainte. Acum, o să fiu norocos dacă scap de o tentativă de asasinat. Nici măcar Silas şi răbdarea continuă pe care o are, care se trage din complexul martirului, nu au rezistat în faţa nimicniciei mele. Sunt prea obositor, până şi pentru mila lui Silas.

Sunt o glumă.

Şi au dreptate, cu toţii. Risipesc fiecare talent şi avantaj. Nu aduc nimic bun nimănui. Sunt haos şi distrugere, plictisit de propria mea existenţă şi înfigân- du-mi degetele în pământ, ca să mă ţină ceva.

Am sare pe buze când îmi scot telefonul din buzunar. Iar o gură de gin şi accesez un contact pe care-l folosesc foarte rar.

— Lawson? Dumnezeule, cât e ceasul?

Scanned with CamScanner

— Bună, tată.

— Ce mai e acum?

— Nimic. Te sunam doar pentru că...

— Eşti beat? Lawson, îţi jur, chiar e aşa greu să nu ai probleme? Hai, spune, cât o să coste să te scot din închisoare acum?

— Nu, nu am...

— Pur şi simplu nu poţi să te abţii, aşa e? Profiţi de fiecare ocazie ca s-o dai în bară.

— Da. Bine, tată. Mulţumesc. O să plec acum.

Telefonul îmi alunecă din mână, pe iarbă. îl las acolo şi caut în buzunar o pungă mică cu pastile pe care nu le pot discerne în întuneric. Poate e Valium. Poate e Vicodin. Posibil să fi avut şi nişte codeină acum ceva timp, dar nici măcar nu ştiu cât a trecut de atunci. Oricum ar fi, sunt convins că un chirurg n-ar fi de acord să amestec pastilele astea cu băutura.

Ce bine că nu e niciunul prin preajmă.

înghit pastilele şi-mi îndrept privirea către stele, lăsându-le atingerea blândă să-mi închidă ochii.

La naiba cu roşcatele. Blondele

Scanned with CamScanner

cu nuanţe de zmeură sunt ca merele otrăvite.

La naiba.

Am dat-o-n bară rău de tot de data asta. Şi nu mai am cum să-mi revin.

CAPITOLUL 52
CASEY

După ce mă demachiez, îmi prind părul în coc şi mă schimb în pijamale, mă duc în bucătărie ca să-mi încropesc ceva de mâncare, dar dau peste tata, care mă aşteaptă la masă.

— Ce zici de o cană de ceai?

— Ce zici de nişte îngheţată?

— Merge şi asta, spune el, zâmbind.

Scot o cutie cu îngheţată de mentă, cu bucăţi de ciocolată, pentru el, şi una de vişine pentru mine, apoi iau două linguri mari din sertar.

— Sloane mi-a spus versiunea scurtă. Aş fi vrut să mă sunaţi de la dans.

E foarte diplomat acum. în ciudat vocii şi expresiei blânde, îmi dau seama că e furios. Şi o parte din mine mai eaşa.

— Dacă am fi avut timp să ne oprim din alergat, am fi făcut-o, îl asigur eu.

Adevărul e că, oricât de mult s-a controlat Sloane, amândouă ne-am pierdut

Scanned with CamScanner

minţile. Eram şocate că Lucas a (acut aşa ceva. Devastate să aflăm, în sfârşit, adevărul. A fost o noapte groaznică. încă nu cred c-am procesat toată situaţia şi, cel mai probabil, mâine, când o să mă trezesc, o să izbucnesc în lacrimi.

— Cel mai important e cum te simţi?

Scanned with CamScanner

— Sinceră să fiu, nu atât de uşurată pe cât mă aşteptam.

Tata nu spune nimic. Face chestia aia, pe care o aplică şi doctoriţa Anthony, când aşteaptă să umplu eu tăcerea. Savurează îngheţata şi-mi oferă spaţiu să-mi adun gândurile, în timp ce vânez bucăţi de ciocolată.

— în tot timpul ăsta, am avut impresia că partea cea mai grea a fost să nu ştiu. Am crezut că, în clipa în care o să am nişte răspunsuri, o să mi se ridice povara de pe umeri. Dar acum, că ştiu adevărul, nu cred că mă simt altfel.

— Trădarea e totuşi mare. N-aş pune prea multă presiune pe tine să te simţi în vreun fel anume acum.

— Sunt aşa şocată de Lucas. Niciodată nu l-am suspectat.

— Cred că nimeni n-a făcut-o.

Mă gândesc la cum s-a terminat seara asta, cu poliţiştii care au venit să-l aresteze pe Lucas. Au luat declaraţii de la noi toţi, iar ofiţerul cu care am vorbit a spus că Lucas riscă o listă lungă de acuzaţii. Părăsirea locului crimei, neraportarea unei crime. Poate chiar tentativă de omor.

Ultima chestie a declanşat un fior de dubiu. îmi bag din nou lingura în îngheţată, după care mă opresc.

— A insistat că nu el m-a drogat.

— Şi îl crezi?

încuviinţez.

— Poate sunt naivă sau fraieră, dar chiar nu cred că Lucas e capabil să

Scanned with CamScanner

drogheze pe cineva. Fratele lui poate ar fi, dar nu el.

— Hai mai bine să aşteptăm ca poliţia să-şi termine ancheta şi vedem ce reuşesc să afle. Nu c-aş avea prea mare încredere în munca lor.

— Nici eu. Dar sper că vor afla ceva util după ce-i vor interoga pe Lucas şi pe Gabe.

Scanned with
CamScanner

Durerea mi se opreşte în gât, când îmi amintesc expresia lui Lucas de mai devreme. Vinovăţia şi groaza provocate de ce făcuse. în ciuda compasiunii pe care o simt faţă de el, sunt şi furioasă.

— Nu ştiu cum a putut să raţionalizeze totul în mintea lui. Cum a putut să mă privească în ochi în fiecare zi, în timp ce mă minţea. Ai dreptate. E o trădare oribilă. Un alt bal memorabil la Balard, nu?

Tata tuşeşte în lingură.

— S-ar putea spune că asta e o subestimare.

Râd.

— Deci, la ce oră vor veni muncitorii să-mi pună bare la geam?

Tata oftează şi-şi pune îngheţata jos.

— Ştiu c-am fost dur cu tine anul ăsta. Poate un pic prea protector.

— Un pic.

— E dreptul unui tată să-şi facă griji pentru fetele lui. Dar deja nu mai eşti mică şi sunt conştient de asta. Şi sunt mândru de cum ai gestionat seara asta.

— Vrei să spui că nu sunt arestată la domiciliu până împlinesc 30 de ani?

— Ai răbdare cu mine. Sunt bătrân.

— Nu chiar atât de bătrân.

— Dar ştiu şi că nu mai trebuie să te sufoc aşa mult, recunoaşte el, reticent. Fie că-mi place sau nu, tu şi Sloane vă maturizaţi. Nu puteţi să rămâneţi mereu fetiţele mele.

— Of, tată.

E jenant când are starea asta.

Scanned with CamScanner

— Da, ştiu. Dar mă bucur că eşti în siguranţă.

— Şi eu. Gata, mă duc la culcare. încep să mi se
închidă ochii.

Scanned with
CamScanner

fc'LLE
KENNEDY

Casc şi-mi las lingura în farfurie, după care închid cutia cu îngheţată.

— Sigur că da. Cred că eşti epuizată.

Tata se întinde pentru o îmbrăţişare şi mă pupă pe frunte, înainte să plec.

— Te iubesc. Sunt mereu aici pentru tine. Orice ar fi.

— Şi eu te iubesc, tată.

Noi doi am fost într-o călătorie aparte. Am încercat să ne dăm seama care e locul nostru şi care sunt limitele unul cu altul, după ce ultimul an ne-a dat relaţia peste cap.

în ceea ce priveşte taţii, am nimerit destul de bine.

După ce-mi fac duş şi mă spăl pe dinţi, mă întorc în camera mea, ca să mă arunc pe perne şi să dorm poate până în ultimul an. Doar că atunci când deschid uşa, Fenn stă rezemat de biroul meu. Sting repede lumina din cameră şi închid uşa în urma mea.

— Ai înnebunit? şoptesc eu. Dac-o să te prindă tata, o să cheme echipa SWAT.

Fenn îmi zâmbeşte.

— Am vrut să văd cum eşti.

— Ar fi fost îndeajuns să-mi trimiţi mesaj.

— Ba nu, n-ar fi fost, spune el, în timp ce mă ia de
talie.

După care mă sărută. Un sărut scurt şi dulce, care se termină înainte să-i răspund măcar.

— Dar o să plec dacă vrei.

Scanned with
CamScanner

N-am spus asta.

Acum că e aici, cu fruntea lipită de a mea şi pieptul cald lipit de corpul meu, mă bucur c-a venit.

— Poţi să stai puţin, dacă promiţi că n-o să scoţi niciun sunet.

Scanned with
CamScanner

Fenn ridică un deget la buze. Apoi îşi lipeşte buzele de ale mele.

Cumva, de fiecare dată când ne sărutăm, aflu ceva nou despre el. Descopăr un alt mod în care mă dă peste cap. în timp ce degetele mi se plimbă peste umerii lui şi prin păr, observ pentru prima oară cum i se face pielea de găină la ceafa când îl mângâi.

— Ştiu că tocmai te-am văzut, dar deja mi se făcuse dor de tine.

în momentul ăla, simt uşurarea care îmi lipsise. Acea senzaţie de finalitate. Că tot ce s-a întâmplat anul trecut s-a terminat. Nu mai trebuie să fiu neliniştită şi să mă întreb ce o să mă mai ia prin surprindere, şi n-o să mai aştept în mod constant veşti proaste. N-o să mă mai tem să trăiesc în corpul meu. N-o să-mi mai fie teamă să-mi dau voie să-l iubesc.

Fenn mă ghidează înapoi spre patul meu. N-am avut niciodată vreo problemă când avem ochii închişi. Nu există neînţelegeri când ni se întâlnesc corpurile. Cred că atunci ne vedem cel mai bine. Cu sinceritate şi complet.

El stă pe spate, pe perne, şi mă trage spre el, apoi îmi trage piciorul peste şoldul lui. îl simt tare sub coapsa mea. Respiră uşor sacadat când îmi plimb unghiile pe sub tricoul lui şi peste abdomen.

— îmi pare rău că seara s-a terminat aşa cum s-a terminat, spune el.

— Mie nu. O să mai fie şi alte dansuri.

— Eşti sigură că n-ai prefera să închiriem o cameră de hotel data viitoare? Să sărim peste formalităţi.

Scanned with
CamScanner

— Nu eşti chiar aşa fermecător, îi spun şi-l împing în umăr.

Fenn îşi umezeşte buzele, fără să-şi ascundă zâmbetul.

— Nu ştiu ce să zic, cred că totuşi e posibil să fiu.

Mă sărută din nou. Dintr-odată, e ca şi cum nu poate să reziste nici măcar câteva secunde fără să mă sărute. Acum, că ne-am regăsit, nu mai vrem să pierdem nicio secundă. Aşa că stăm întinşi în pat, înfăşuraţi unul într-altul, şi ne reamintim toate modurile care ne fac să respirăm mai repede.

Gura lui pe gâtul meu. Degetul lui mare, mângă- indu-mi sfârcurile, peste tricou. Felul în care îmi lipeşte coapsa de erecţia lui. Ştiu că e înnebunit să se apropie de mine.

— Dumnezeule, cât te doresc.

Apoi se aşază peste mine şi se lasă între picioarele mele. Mâna îi alunecă sub bluza mea.

Totul din mine vrea să mă las pradă acestui moment. Să trăiesc asta cu el. Dar ezit. Pentru că o parte mică, dar zgomotoasă, din mine, încă regretă toate ocaziile pe care nu le-am avut.

— Stai, şoptesc eu.

Fenn mă priveşte şi-mi dă şuviţele de pe faţă.

— Am irosit prima oară, recunosc eu.

Nu regret c-am fost cu Lawson, dar regret că asta a însemnat că Fenn şi cu mine n-am trăit acel moment.

Scanned with
CamScanner

— Vreau s-o iau de la capăt şi, de data asta, vreau să fie special. Nu grăbit. Mă înţelegi?

Fenn se aşază pe spate, apoi mă trage peste el, să-mi odihnesc capul pe pieptul lui.

— înţeleg complet. Nu vreau să te presez să faci ceva ce nu eşti pregătită.

— Sunt pregătită, foarte pregătită. Dar vreau să fie cum trebuie, dacă are sens.

— Nu plec nicăieri, Case. Te iubesc şi o să te aştept pentru totdeauna.

Scanned with CamScanner

Simt cum inima îmi creşte în piept. îl prind dc tricou şi-l sărut.

- Te iubesc, îi spun, în timp ce-i privesc zâmbetul care-i apare pe buze. Atât de mult.

- Avem tot timpul din lume, îmi promite Fenn. **0** să aşteptăm. Mă sărută din nou. O să aşteptăm pentru noi.

Scanned with
CamScanner

EPILOG

FENN

DOUĂ ZILE MAI TÂRZIU

Totul în căminul ăsta e zgomotos. Podelele scârţâie. Balamalele scârţâie. Cu toate că am încercat, intrarea mea după răsărit nu e chiar subtilă. RJ se întoarce în pat şi se freacă la ochi.

— Hei, tocmai ai venit?

— Da. îmi pare rău că te-am trezit. Am încercat să nu fac gălăgie.

Sunt epuizat, dar cu prea multă adrenalină ca să dorm, aşa că petrec următoarele ore în faţa televizorului, în timp ce RJ se culcă la loc. Se trezeşte pe la opt jumătate, se duce la baie şi după, se aşază pe canapea, lângă mine, unde-mi aruncă o privire piezişă.

— Două nopţi la rând te-ai strecurat acolo. Ştii că n-o să te ţină norocul, nu? Tresscott o să te prindă în curând...

— Trebuia s-o văd. Tot ce s-a întâmplat a fost foarte mult pentru ea. îmi place să mă asigur că e bine, după tot ce s-a întâmplat la dans. Ştiu că se descurcă şi singură, dar vreau să ştie că e prioritatea mea.

— Sigur că da.

E serios pentru o clipă, încuviinţând. Apoi

Scanned with CamScanner

un zâmbet îi apare pe faţă.

— Şi după ce te asiguri că e bine...

Scanned with CamScanner

— Nu e nimic de genul ăsta. O luăm încet. încă mai am multe să-i demonstrez.

— Bravo ţie, omule. Serios.

A fost o perioadă când am crezut că relaţia mea cu RJ nu mai poate fi salvată. Investisem atâta timp ca să construiesc o legătură cu el, ca fraţi, doar ca el să mă vadă prin filtrul uneia din cele mai proaste zile din viaţa mea. Nu credeam c-o să-i recâştig încrederea. Dar RJ n-a renunţat la mine. Nici când sunt convins c-ar fi fost mai simplu s-o mulţumească pe Sloane. Mereu m-a sprijinit şi n-o să uit asta niciodată. Şi atâta timp cât părinţii noştri vor încerca să păstreze această familie mare şi fericită, mereu o să am legătura asta.

— încă nu-mi vine să cred că Lucas a fost vinovatul, spune RJ, serios.

Era apropiat de puşti şi ştiu că **-l** afectează. Nu atât de mult ca pe Casey, dar RJ încă e dat peste cap de asta.

— Ce crezi că însemna mesajul de la Gabe? întreb dintr-odată, acum că mă gândesc şi eu la Lucas. Când i-a zis lui Lucas să-mi spună că ştie adevărul?

— Poate se referea la adevărul legat de cine era la volan?

— Poate. Dar suna inai degrabă ca o acuzaţie. Ceva legat de mine, personal.

— Aşa e, dar sincer să fiu, habar n-am. Şi nu pare că Lucas o să ne

Scanned with CamScanner

lămurească prea curând.

— Urăsc misterele.

Oftez şi cad pe gânduri pentru o clipă.

— Ştii de ce am poftă?

— De nişte Bloody Mary şi clătite.

— Crezi că livrează? spune RJ, care se luminează la faţă.

Dintr-odată, uşa se deschide cu putere şi se aude un mormăit aşa de tare şi asurzitor, că probabil tot etajul s-a trezit.

O geantă grea cade pe podea.

Apoi urmează o tăcere şocată, în timp ce RJ şi cu mine ne uităm la nou-venitul care stă în uşă.

Clipesc de mai multe ori şi-mi reamintesc că n-am
băut.

Gabe scanează camera care cândva, era pe jumătate a lui. Se opreşte asupra lucrurilor lui RJ, după care-şi întoarce atenţia spre mine.

O urmă de nemulţumire se citeşte pe faţa prietenului meu cel mai bun, când întreabă:

— Ce am ratat?

Scanned with CamScanner

Academia Sandover îşi redeschide porţile pentru încă o aventură plină de dramă, iubire şi suspans, de la autoarea seriei fenomen *Off-Campus*.

Va putea o fată bună să reziste tentaţiei unei şcoli pline de băieţi răi?

Casey Tresscott simte că viaţa ei nu îi mai aparţine. Zilele îi sunt marcate de bârfele şi răutăţile colegilor de liceu, în timp ce noaptea fragmente din ziua accidentului îi invadează visele. Până şi precauţiile bine intenţionate ale familiei îi dau senzaţia că este făcută din sticlă, gata să se sfărâme în orice moment. Singura persoană care nu o tratează ca pe un copil este Fenn, cel mai popular băiat din campus, care are mulţi prieteni şi chiar mai multe cuceriri.

Fenn poate transforma fiecare lacrimă a lui Casey într-un zâmbet, dar prietenia lor este pe cât de fascinantă, pe atât de periculoasă, deoarece el ascunde un secret. Iar Casey este sătulă de şoapte şi uşi încuiate.

Hotărâtă să îşi ia destinul în propriile mâini, Casey se dezice de reputaţia de fată cuminte – îşi confruntă agresorii şi caută pe cont propriu răspunsuri în legătură cu noaptea în care aproape a murit.

Dar oare este pregătită pentru ce va descoperi? Şi, la final, va mai fi Casey aceeaşi fată de care s-a îndrăgostit Fenn?

BOOKZONE

ISBN 9786303051154

Scanned with CamScanner